و نقول جز المهيته ان كان

سازمان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مرکز اسناد
آستان قدس رضوی

کتاب... دس

اسم کتاب صحیفه سجادیه مترجم .... عربی

مصنف
مؤلف نجم الدین محمد علوی

خطی نسخ ۱۱ سطر
چاپی

سال چاپ یا تحریر .... عدد اوراق ۱۴۳

جزء کتب ادعیه .... شماره خصوصی ....

شماره عمومی ۱۱۳۶۴ .... شماره قبض ....

واقف مرحوم شیخ محمد صالح علامه حائری تاریخ وقف مرداد ۵۱

طول ۱۸ .... عرض ۱۲ .... شماره صفحات ....

بینش
خ ۱۳۸۳

طلون و اذا افردالان
مقام مقدالحن

اهدائی کتابخانه شخصی حضرت آیة الله شیخ محمد صالح
علامه حائری بکتابخانه آستان سمنان رضوی
کتابخانه شخصی
شیخ محمد صالح علامه حائری مازندرانی
تاریخ ـــــــ ر ۱۳ شماره ترتیب
۴۱

وانا اسمع قال سمعته على الشيخ الصدوق ابي منصور
محمد بن محمد بن احمد بن عبد العزيز العكبري المعدل
رحمه الله عن ابي المفضل محمد بن عبد الله بن عبد
المطلب الشيباني قال حدثنا الشريف ابو عبد الله
جعفر بن محمد بن جعفر بن الحسن بن جعفر بن الحسن بن
امير المؤمنين علي بن ابي طالب عليهم السلام
قال حدثنا عبد الله بن عمر بن خطاب الزيات سنة
خمس وستين ومائتين قال حدثني خالي علي بن
النعمان الاعلم قال حدثني عمير بن المتوكل الثقفي
البلخي عن ابيه المتوكل بن هرون قال لقيت
يحيى بن زيد بن علي عليه السلم بعد قتل ابيه

وهو متوجه الى خراسان فسلمت عليه فقال لي

من اين اقبلت قلت من الحج فسألني عن اهله

وبني عمه بالمدينة والحفى السؤال عن جعفر بن

محمد عليه السلام فاخبرته بخبره وخبرهم

وحزنهم على ابيه زيد بن علي عليه السلم فقال لي قد

كان عمي محمد بن علي اشار على ابي بترك الخروج

وعرفه ان هو خرج وفارق المدينة ما يكون

اليه مصير امره فهل لقيت ابن عمي جعفر بن

محمد عليه السلم قلت نعم قال فهل سمعته يذكر

شيئا من امري قلت نعم قال بم ذكرني قلت خبرني

جعلت فداك ما احب ان استقبلك بما سمعته

منه

منه فقال ابالموت تخوفني هات ما سمعته

فقلت سمعته يقول انك تقتل وتصلب كما

قتل ابوك وصلب فتغير وجهه وقال يمحو الله

ما يشاء ويثبت وعنده ام الكتاب يا متوكل

ان الله عز وجل ايد هذا الامر بنا وجعل لنا

العلم والسيف فجمعا لنا وخص بنو عمنا بالعلم

وحده فقلت جعلت فداك اني رايت الناس

الى ابن عمك جعفر عليه السلم اميل منهم اليك والى

ابيك فقال ان عمي محمد بن علي وابنه

جعفر عليهما السلم دعوا الناس الى الحيوة ونحن دعوناهم

الى الموت فقلت يا ابن رسول الله اهم اعلم ام انتم

فاطرق الى الارض مليّاً ثم رفع راسه وقال كلّنا
له علم غير انهم يعلمون كلما نعلم ولا نعلم كلما يعلمون
ثم قال لي اكتبت من ابن عمّي شيئاً قلت نعم
قال ارنيه فاخرجت اليه وجوهاً من العلم
واخرجت له دعاءً املاه علي ابو عبد الله عليه السلام
وحدّثني انّ اباه محمد بن علي عليهما السلام املاه عليه
واخبره انه من دعاء ابيه علي بن الحسين عليهما السلام
من دعاء الصحيفة الكاملة فنظر فيه يحيى
حتى اتى على اخره وقال لي اتاذن في نسخه
فقلت يا ابن رسول الله اتستاذن فيما هو عنكم
فقال اما لاخرجنّ اليك صحيفة من الدعاء

الكامل

الكامل ممّا حفظه ابي عن ابيه وانّ ابي اوصاني
بصونها ومنعها غير اهلها قال عمير قال ابي فقمت
اليه فقبّلت راسه وقلت له والله يا ابن رسول الله
انّي لادين الله بحبّكم وطاعتكم وانّي لارجو
ان يسعدني في حيوتي ومماتي بولايتكم فرمى
صحيفتي التي دفعتها اليه الى غلام كان معه و
قال اكتب هذا الدعاء بخطّ بيّن حسن واعرضه
عليّ لعلّي احفظه فانّي كنت اطلبه من جعفر حفظه
الله فيمنعنيه قال المتوكّل فندمت على ما فعلت
ولم ادر ما اصنع ولم يكن ابو عبد الله عليه السلام
تقدّم اليّ الّا ادفعه الى احد ثم دعا بعيبة فاستخرج

منها صحيفة مقفلة مختومة فنظر الى الخاتم وقبّله
وبكى ثم فضّه وفتح القفل ثم نشر الصحيفة ووضعها
على عينه وامرّها على وجهه وقال والله يا متوكّل
لولا ما ذكرت من قول ابن عمّي انّني اقتل
واصلب لما دفعتها اليك ولكنت بها ضنينًا
ولكنّي اعلم انّ قوله حقّ اخذه عن ابائه وانّه
سيصحّ فخفت ان يقع مثل هذا العلم الى بني
اميّة فيكتموه ويدّخروه في خزائنهم لانفسهم فاقبضها
واكفنيها وتربّص بها فاذا قضى الله من امري و
امر هؤلاء القوم ما هو قاض فهي امانة لي عندك
حتّى توصلها الى ابني عمّي محمّد وابرهيم ابني عبد الله

بن الحسن بن الحسن بن علي عليهما السلم فانّهما القائمان
في هذا الامر بعدي قال المتوكّل فقبضت الصحيفة
فلمّا قتل يحيى بن زيد صرت الى المدينة فلقيت
ابا عبد الله عليه السلم فحدّثته الحديث عن يحيى
فبكى واشتدّ وجده به وقال رحم الله ابن عمّي و
الحقه بابائه واجداده والله يا متوكّل ما منعني
من دفع الدعاء اليه الا الذي خافه على صحيفة
ابيه واين الصحيفة فقلت ها هي ففتحها و
قال هذا والله خطّ عمّي زيد ودعاء جدّي
علي بن الحسين عليهما السلم ثمّ قال لابنه قم يا
اسمعيل فأتني بالدعاء الذي امرتك بحفظه وصونه

فقام اسمعيل فاخرج صحيفة كانها الصحيفة
التي دفعها الي يحيى بن زيد فقبلها ابو عبد الله ووضعها
على عينه وقال هذا خط ابي واملاء جدي عليهما السلام
بمشهد مني فقلت يا ابن رسول الله ان رايت
ان اعرضها مع صحيفة زيد ويحيى فاذن لي في
ذلك وقال قد رايتك لذلك اهلا فنظرت
واذا هما امر واحد ولم اجد حرفا منها يخالف
ما في الصحيفة الاخرى ثم استاذنت ابا عبد الله عليه السلام
في دفع الصحيفة الى ابني عبد الله بن الحسن
فقال ان الله يامركم ان تؤدوا الامانات الى
اهلها نعم فادفعها اليهما فلما نهضت للقائهما

قال

قال لي مكانك ثم وجه الى محمد وابرهيم فجاءا
فقال هذا ميراث ابن عمكما يحيى من ابيه قد خصكما
به دون اخوته ونحن مشترطون عليكما فيه شرطا
فقالا رحمك الله قل فقولك المقبول فقال
لا تخرجا بهذه الصحيفة من المدينة قالا ولم ذاك
قال ان ابن عمكما خاف عليها امرا اخافه انا عليكما قالا
انما خاف عليها حين علم انه يقتل فقال ابو عبد الله عليه السلام
وانتما فلا تامنا فوالله اني لاعلم انكما ستخرجان
كما خرج وستقتلان كما قتل فقاما وهما يقولان
لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم فلما خرجا
قال لي ابو عبد الله عليه السلام يا متوكل كيف قال

للسيحيى ان عمي محمد بن علي وابنه جعفراً دعوا الناس
الى الحيوة ودعوناهم الى الموت قلت نعم اصلحك الله
قد قال لي ابن عمك يحيى ذلك فقال يرحم الله يحيى
ان ابي حدثني عن ابيه عن جده عن علي عليه السلام
ان رسول الله صلى الله عليه وآله اخذته نعسة
وهو على منبره فراى في منامه رجالا ينزون على
منبره نزو القردة يردون الناس على اعقابهم
القهقرى فاستوى رسول الله صلى الله عليه وآله
جالسا والحزن يعرف في وجهه فاتاه جبرئيل عليه السلام
بهذه الاية وما جعلنا الرؤيا التي اريناك الا
فتنة للناس والشجرة الملعونة في القران ونخوفهم

فما يزيدهم

فما يزيدهم الا طغيانا كبيرا يعني بني امية قال يا
جبرئيل اعلى عهدي يكونون وفي زمني قال لا
ولكن تدور رحى الاسلام من مهاجرك فتلبث
بذلك عشرا ثم تدور رحى الاسلام على راس خمس
وثلثين من مهاجرك فتلبث بذلك خمسا ثم
لا بد من رحى ضلالة هي قائمة على قطبها ثم ملك
الفراعنة قال وانزل الله تعالى في ذلك انا انزلناه
في ليلة القدر وما ادريك ما ليلة القدر ليلة
القدر خير من الف شهر يملكها بنو امية ليس فيها
ليلة القدر قال فاطلع الله نبيه عليه السلام
ان بني امية تملك سلطان هذه الامة وملكها

طول هذه المدة فلو طاولتهم الجبال لطالوا عليها
حتى يأذن الله تعالى بزوال ملكهم وهم في ذلك
يستشعرون عداوتنا اهل البيت وبغضنا اخبر
الله نبيه بما يلقى اهل بيت محمد صلى الله عليه وآله
واهل مودتهم وشيعتهم منهم في ايامهم وملكهم
قال وانزل الله تعالى فيهم الم تر الى الذين بدلوا
نعمة الله كفرا واحلوا قومهم دار البوار جهنم يصلونها
وبئس القرار ونعمة الله محمد واهل بيته حبهم ايمان
يدخل الجنة وبغضهم كفر ونفاق يدخل النار
فاسر رسول الله صلى الله عليه وآله ذلك الى علي
واهل بيته قال ثم قال ابو عبد الله عليه السلام

ما خرج ولا يخرج منا اهل البيت الى قيام قائمنا
احد ليدفع ظلما او ينعش حقا الا اصطلمته البلية
وكان قيامه زيادة في مكروهنا وشيعتنا
قال المتوكل بن هرون ثم املى علي ابو عبد الله عليه السلام
الادعية وهي خمسة وسبعون بابا سقط عني منها
احد عشر بابا وحفظت منها نيفا وستين بابا
وحدثنا ابو المفضل قال حدثني محمد بن الحسن
ابن روزبه ابو بكر المدائني الكاتب نزيل الرحبة
في داره قال حدثني محمد بن احمد بن مسلم المطهري
قال حدثني ابي عن عمير بن متوكل البلخي عن ابيه المتوكل
بن هرون قال لقيت يحيى بن زيد بن علي عليهما السلام

فذكر الحديث بتمامه الى رؤيا النبي صلى الله عليه وآله
التي ذكرها جعفر بن محمد عن آبائه صلوات الله عليهم
وفي رواية المطهري ذكر الابواب وهي ا
وعظم التحميد لله عز وجل ب الصلوة على محمد وآله
ج الصلوة على حملة العرش د الصلوة على
مصدقي الرسل ه دعاؤه لنفسه وخاصته و دعاؤه
عند الصباح والمساء ز دعاؤه في المهمات ح دعاؤه في الاستعاذة
ط دعاؤه في الاشتياق ي دعاؤه في اللجاء الى الله تعالى
يا دعاؤه بخواتم الخير يب دعاؤه في الاعتراف يج دعاؤه في
طلب الحوائج يد دعاؤه في الظلامات يه دعاؤه عند
المرض يو دعاؤه في الاستقالة يز دعاؤه على الشيطان يح دعاؤه

في المحذورات يط دعاؤه في الاستسقاء ك دعاؤه في مكارم
الاخلاق كا دعاؤه اذا احزنه امر كب دعاؤه عند الشدة كج دعاؤه
بالعافية كد دعاؤه لابويه كه دعاؤه لولده كو دعاؤه لجيرانه واوليائه
كز دعاؤه لاهل الثغور كح دعاؤه في التفزع كط دعاؤه اذا قتر
عليه الرزق ل دعاؤه في المعونة على قضاء الدين لا دعاؤه
بالتوبة لب دعاؤه في صلوة الليل لج دعاؤه في الاستخارة
لد دعاؤه اذا ابتلي او رأى مبتلى بفضيحة بذنب له دعاؤه
في الرضا بالقضاء اذا نظر الى اصحاب الدنيا لو دعاؤه
عند سماع الرعد لز دعاؤه في الشكر لله تعالى لح دعاؤه في الاعتذار
لط دعاؤه في طلب العفو م دعاؤه عند ذكر الموت ما دعاؤه في
طلب الستر والوقاية مب دعاؤه عند ختم القرآن مج دعاؤه

اذا نظر الى الهلال مد دعاؤه لدخول شهر رمضان مه دعاؤه

لوداع شهر رمضان مو دعاؤه للعيدين والجمعة مز دعاؤه

فی یوم عرفة مح دعاؤه یوم الاضحی والجمعة مط دعاؤه فی دفع

کید الاعداء ن دعاؤه فی الرهبة نا دعاؤه فی التضرع والاستکانة

نب دعاؤه فی الالحاح نج دعاؤه فی التذلل نذ دعاؤه فی استکشاف

الهموم وباقی الابواب بلفظ ابی عبد الله الحسینی

رحمه الله حدثنا ابو عبد الله جعفر بن محمد الحسنی قال

حدثنا عبد الله بن عمر بن خطاب الزیات قال حدثنی

خالی علی بن النعمان الاعلم قال حدثنی عمیر بن متوکل

الثقفی البلخی عن ابیه متوکل بن هرون قال املی علی

سیدی الصادق ابو عبد الله جعفر بن محمد قال

املی

املی جدی علی بن الحسین علی ابی محمد بن علی علیهم السلام اجمعین

وکان من دعائه علیه السلام ~~السلام بشهد منی~~ اذا ابتدأ

بالدعاء بدأ بالتحمید لله عز وجل والثناء علیه فقال

الاول

الحمد لله الاول بلا اول کان قبله والاخر بلا اخر

سپاس مر خدای را که او نیست اول که بوده باشد پیش از و واخر بی آخری

یکون بعده الذی قصرت عن رؤیته ابصار

که باشد بعد از و آن خدای که کوتاه شد از دیدن او دیدهای

الناظرین وعجزت عن نعته اوهام الواصفین

نظر کنندگان وعاجز شد از صفت او وهمهای وصف کنندگان

ابتدع بقدرته الخلق ابتداعا واخترعهم علی

پیدا کرد بتوانائی خود خلق را پیدا کردنی وپدید آورد ایشان را بر

مشیته اختراعا ثم سلك بهم طریق ارادته

خواست خود پدید آوردنی پس برد ایشان را در راههای خواست خود

وبعثهم فی سبیل محبته لا یملکون تاخیرا

وبرانگیخت در راه اراده خود نتوانند باز پس شدن را

عما قدمهم الیه ولا یستطیعون تقدما الی ما

از آنچه در پیش داشت ایشان را بآن ونتوانند در پیش شدن بآنچه

اخرهم عنه وجعل لکل روح منهم قوتا معلوما

ذوج

باز پس داشت ایشان را از آن وگردانید برای هر جانداری از ایشان قوتی دانسته شده

مقسوماً من رزقه لا ينقص من زاده ناقص
ومقدور وقسمت کرده شده از روزی او بکاهد آنکه را افزاید بر او کاهنده
ولا يزيد من نقص منهم زائد ثم ضرب له في
و زیاد نکند آنکه را کم کند از ایشان زیاد کننده پس تعیین کرد برای او در
الحيوة أجلاً موقوتاً ونصب له أمداً محدوداً
زندگانی او وقت معین را و گردانید و بر پای کرد برای او غایتی تعیین کرده
يتخطى إليه بأيام عمره ويرهقه بأعوام
گام برمیدارد به آن بروزهای عمر خود و نزدیک میکند آن به سالهای
دهره حتى إذا بلغ أقصى أثره واستوعب
روزگار خود تا چون رسید به نهایت نشانه خود و بسته
حساب عمره قبضه إلى ما ندبه إليه من موفور
شماره زندگانی خود را فرا گرفت او را بآنچه خواند او را بآن از تمامی
ثوابه أو محذور عقابه ليجزي الذين أساءوا
توان آن یا از حذر کرده شده عذاب او تا جزا دهد آنها را که بد کردند
بما عملوا ويجزي الذين أحسنوا بالحسنى عدلاً
بآنچه کردند و جزا دهد آنها را نیکو بمثوبت بعدل او
منه تقدست أسماؤه وتظاهرت آلاؤه
از او پاک است نامهای او و پیوسته نعمتهای او
لا يسئل عما يفعل وهم يسئلون والحمد لله
پرسیده نشود از آنچه کنند و ایشان پرسیده شوند و شکر خدا را
الذي لو حبس عن عباده معرفة حمده على ما أبلاهم
که بازگرفت از بندگان خود شناختن شکر او را بر آنچه عطا کرده ایشان را

من مننه

من مننه المتتابعة وأسبغ عليهم من نعمه
از نعمتهای پی در پی و تمام و فراخ کرد بر ایشان از نعمتهای
المتظاهرة لتصرفوا في مننه فلم يحمدوه وتوسعوا
پیاپی هر آینه صرف کردندی در نعمتهای او پس سپاس نگزاردندی او را
في رزقه فلم يشكروه ولو كانوا كذلك لخرجوا
در روزی خود پس شکر نگزاردندی او را و اگر بودی همچنین هر آینه بیرون
من حدود الانسانية إلى حد البهيمية فكانوا
آمدندی از حدهای مردمیت بحد چهارپایان پس بودندی
كما وصف في محكم كتابه إن هم إلا كالأنعام
همچنانکه وصف کرد در محکم کتاب خود نیستند مگر همچو چهارپایان
بل هم أضل سبيلاً والحمد لله على ما عرفنا من
بلکه ایشان گمراه ترند در راه شکر مر خدای راست بر آنچه شناسا گردانید ما را از
نفسه وألهمنا من شكره وفتح لنا من
ذات خود و الهام کرد ما را از شکر خویش و گشود برای ما از
أبواب العلم بربوبيته ودلنا عليه من الإخلاص
درهای دانش او به پروردگاری خود و راه نمود ما را بر آن از پاکیزه گردانیدن
له في توحيده وجنبنا من الإلحاد والشك في أمره
او را از شرک در توحید او و دور گردانید ما را از گردیدن از اسلام و شک کردن در توحید او
حمداً نعمر به فيمن حمده من خلقه ونسبق به من سبق
حمدی که زندگی کنیم در میان هر که حمد میکند از آفریدگان او و پیشی بگیریم بر هر که پیشی گرفته
إلى رضاه وعفوه حمداً تضيء لنا به سبيل المبعث
بخشنودی او و آمرزش او حمدی که روشن میشود ما را راههای بعث و نشور

لتصرفوا

نعمر به

ظلمات البرزخ و
يسهل علينا به
و آسان گردانیده میشود

بل تأنّانا برحمته تكرّما وانتظر مراجعتنا برأفته
حلما والحمد لله الذي دلّنا على التوبة التي لم نفدها
الّا من فضله فلو لم نعتدد من فضله الّا بها
لقد حسن بلاؤه عندنا وجلّ احسانه الينا
وجسم فضله علينا فما هكذا كانت سنّته
في التوبة لمن كان قبلنا لقد وضع عنّا ما لا
طاقة لنا به ولم يكلّفنا الّا وسعا ولم يجشّمنا
الّا يسرا ولم يدع لاحد منّا حجّة ولا عذرا فالهالك
منّا من هلك عليه والسعيد منّا من رغب اليه
والحمد لله بكلّ ما حمده به ادنى ملائكته اليه واكرم
خليقته عليه وارضى حامديه لديه حمدا يفضل

سائر

تحلّما

كان سنّ

خلائقه

سائر الحمد كفضل ربّنا على جميع خلقه ثمّ له الحمد
مكان كلّ نعمة له علينا وعلى جميع عباده الماضين
والباقين عدد ما احاط به علمه من جميع الاشياء
ومكان كلّ واحدة منها عددها اضعافا مضاعفة
ابدا سرمدا الى يوم القيمة حمدا لا منتهى لحدّه ولا
حساب لعدده ولا مبلغ لغايته ولا انقطاع
لامده حمدا يكون وصلة الى طاعته وعفوه
وسببا الى رضوانه وذريعة الى مغفرته وطريقا
الى جنّته وخفيرا من نقمته وامنا من غضبه
وظهيرا على طاعته وحاجزا عن معصيته وعونا على
تادية حقّه ووظائفه حمدا نسعد به في السعداء

الخلق

لعدّه

مِنْ اَوْلِيَائِهِ وَنَصِيرِهِ فِي نَظْمِ الشُّهَدَاءِ بِسُيُوفِ
اَعْدَائِهِ اِنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيدٌ

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ هٰذَا التَّحْمِيدِ فِي
الصَّلٰوةِ عَلٰى رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي مَنَّ عَلَيْنَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ دُونَ الْاُمَمِ الْمَاضِيَةِ وَالْقُرُونِ
السَّالِفَةِ بِقُدْرَتِهِ الَّتِي لَا تَعْجِزُ عَنْ شَيْءٍ وَاِنْ عَظُمَ
وَلَا يَفُوتُهَا شَيْءٌ وَاِنْ لَطُفَ فَخَتَمَ بِنَا عَلٰى جَمِيعِ مَنْ
ذَرَاَ وَجَعَلَنَا شُهَدَاءَ عَلٰى مَنْ جَحَدَ وَكَثَّرَنَا
بِمَنِّهِ عَلٰى مَنْ قَلَّ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ اَمِينِكَ
عَلٰى وَحْيِكَ وَنَجِيبِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَفِيِّكَ نجيك
مِنْ عِبَادِكَ اِمَامِ الرَّحْمَةِ وَقَائِدِ الْخَيْرِ وَمِفْتَاحِ الْبَرَكَةِ

كَمَا نَصَبَ لِاَمْرِكَ نَفْسَهُ وَعَرَّضَ فِيكَ لِلْمَكْرُوهِ بَدَنَهُ
وَكَاشَفَ فِي الدُّعَاءِ اِلَيْكَ حَامَّتَهُ وَحَارَبَ فِي رِضَاكَ
اُسْرَتَهُ وَقَطَعَ فِي اِحْيَاءِ دِينِكَ رَحِمَهُ وَاَقْصَى الْاَدْ
نَيْنَ عَلٰى جُحُودِهِمْ وَقَرَّبَ الْاَقْصَيْنَ عَلٰى اسْتِجَابَتِهِمْ لَكَ
وَوَالٰى فِيكَ الْاَبْعَدِينَ وَعَادٰى فِيكَ الْاَقْرَبِينَ
وَاَدْاَبَ نَفْسَهُ فِي تَبْلِيغِ رِسَالَتِكَ وَاَتْعَبَهَا
بِالدُّعَاءِ اِلٰى مِلَّتِكَ وَشَغَلَهَا بِالنُّصْحِ لِاَهْلِ دَعْوَتِكَ
وَهَاجَرَ اِلٰى بِلَادِ الْغُرْبَةِ وَمَحَلِّ النَّاْيِ عَنْ مَوْطِنِ رَحْلِهِ
وَمَوْضِعِ رِجْلِهِ وَمَسْقَطِ رَاْسِهِ وَمَاْنَسِ نَفْسِهِ
اِرَادَةً مِنْهُ لِاِعْزَازِ دِينِكَ وَاسْتِنْصَارًا عَلٰى اَهْلِ
الْكُفْرِ بِكَ حَتّٰى اسْتَتَبَّ لَهُ مَا حَاوَلَ فِي اَعْدَائِكَ

وَاسْتَتَمَّ لَهُ مَا دَبَّرَ فِي أَوْلِيَائِكَ فَنَهَدَ إِلَيْهِمْ

و تمام شد او را آنچه تدبیر کرده در دوستان تو پس آهنگ کرد بر ایشان

مُسْتَفْتِحاً بِعَوْنِكَ وَمُتَقَوِّياً عَلَى ضَعْفِهِ بِنَصْرِكَ

در حالتی که فتح خواهنده بود بیاری تو و روزی گرفته بر ضعف خود بیاری تو

فَغَزَاهُمْ فِي عُقْرِ دِيَارِهِمْ وَهَجَمَ عَلَيْهِمْ فِي بُحْبُوحَةِ قَرَارِهِمْ

پس غزا کرد با ایشان در میان سرای ایشان و هجوم کرد بر ایشان در فراخی جایگاه ایشان

حَتَّى ظَهَرَ أَمْرُكَ وَعَلَتْ كَلِمَتُكَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

تا که ظاهر شد فرمان تو و بلند شد سخن تو و اگرچه کراهت داشتند مشرکان

اللَّهُمَّ فَارْفَعْهُ بِمَا كَدَحَ فِيكَ إِلَى الدَّرَجَةِ

بار خدایا پس برتر کن او را بآنچه رنج کشید درباره تو با پایه

الْعُلْيَا مِنْ جَنَّتِكَ حَتَّى لَا يُسَاوَى فِي مَنْزِلَةٍ وَلَا يُكَافَأَ

بالاتر از بهشت تو تا هیچکس برابری نکند با او در مرتبه و همسری نکند

فِي مَرْتَبَةٍ وَلَا يُوَازِيَهُ لَدَيْكَ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ

با او در مرتبتی و برابری نکند با او در نزد تو فرشته نزدیک و نه پیغمبر

مُرْسَلٌ وَعَرِّفْهُ فِي أَهْلِهِ الطَّاهِرِينَ وَأُمَّتِهِ الْمُؤْمِنِينَ

فرستاده شده و بشناسان او را در اهل بیت او که پاکیزه اند و امت او که گرونده اند

مِنْ حُسْنِ الشَّفَاعَةِ أَجَلَّ مَا وَعَدْتَهُ يَا نَافِذَ الْعِدَةِ

نیکوی شفاعت بزرگتر آنچه وعده دادی او را ای روا کننده وعده

يَا وَافِيَ الْقَوْلِ يَا مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ بِأَضْعَافِهَا مِنَ

ای وفا کننده گفتار ای بدل کننده بدیها بضعفهای آن از

الْحَسَنَاتِ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

نیکوی بدرستی که تو خداوند فضل بزرگی

وكان من دعائه

الثالث

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الصَّلَوةِ عَلَى حَمَلَةِ الْعَرْشِ وَكُلِّ مَلَكٍ مُقَرَّبٍ

اللَّهُمَّ وَحَمَلَةُ عَرْشِكَ الَّذِينَ لَا يَفْتُرُونَ

بار خدایا و حاملان عرش تو که سست نمیشوند

مِنْ تَسْبِيحِكَ وَلَا يَسْأَمُونَ مِنْ تَقْدِيسِكَ وَلَا

از تسبیح کردن تو و ملال نمیگیرند از پاکیزه کردن تو و درمانده

يَسْتَحْسِرُونَ مِنْ عِبَادَتِكَ وَلَا يُؤْثِرُونَ التَّقْصِيرَ

نمیشوند از پرستش تو و اختیار نمیکنند تقصیر را

عَلَى الْجِدِّ فِي أَمْرِكَ وَلَا يَغْفُلُونَ عَنِ الْوَلَهِ إِلَيْكَ

بر جد نمودن در فرمان تو و غافل نمیشوند از آرزومندی بتو

وَإِسْرَافِيلُ صَاحِبُ الصُّورِ الشَّاخِصُ الَّذِي يَنْتَظِرُ

و اسرافیل که صاحب صور است چشم باز کشوده است که انتظار

مِنْكَ الْإِذْنَ وَحُلُولَ الْأَمْرِ فَيُنَبِّهُ بِالنَّفْخَةِ

از تو دستوری را و فرود آمدن امر تو پس بیدار گرداند بدمیدن

صَرْعَى رَهَائِنِ الْقُبُورِ وَمِيكَائِيلُ ذُو الْجَاهِ عِنْدَكَ

افتادگان را که در گروهای قبرهایند و میکائیل صاحب بزرگی نزد تو

وَالْمَكَانِ الرَّفِيعِ مِنْ طَاعَتِكَ وَجِبْرِيلُ الْأَمِينُ عَلَى

و جای بلند از فرمانبرداری تو و جبرئیل که امین است بر

وَحْيِكَ الْمُطَاعُ فِي أَهْلِ سَمَاوَاتِكَ الْمَكِينُ لَدَيْكَ

وحی تو فرمان برده شده در میان اهل آسمانهای تو نزد تو نزدیک گردانیده

الْمُقَرَّبُ عِنْدَكَ وَالرُّوحُ الَّذِي هُوَ عَلَى مَلَائِكَةِ الْحُجُبِ

نزد تو و روحی که او موکلست بر فرشتگان حجابها

وَالرُّوحُ الَّذِي هُوَ مِنْ أَمْرِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ وَعَلَى الْمَلٰئِكَةِ
الَّذِينَ مِنْ دُونِهِمْ مِنْ سُكَّانِ سَمٰوَاتِكَ وَأَهْلِ
الْأَمَانَةِ عَلَى رِسَالَاتِكَ وَالَّذِينَ لَا تَدْخُلُهُمْ
سَأْمَةٌ مِنْ دُؤُوبٍ وَلَا إِعْيَاءٌ مِنْ لُغُوبٍ وَلَا فُتُورٍ
وَلَا تَشْغَلُهُمْ عَنْ تَسْبِيحِكَ الشَّهَوَاتُ وَلَا يَقْطَعُهُمْ
عَنْ تَعْظِيمِكَ سَهْوُ الْغَفَلَاتِ الْخُشَّعُ الْأَبْصَارِ فَلَا
يَرُومُونَ النَّظَرَ إِلَيْكَ النَّوَاكِسُ الْأَذْقَانِ الَّذِينَ
قَدْ طَالَتْ رَغْبَتُهُمْ فِيمَا لَدَيْكَ الْمُسْتَهْتَرُونَ بِذِكْرِ
آلَائِكَ وَالْمُتَوَاضِعُونَ دُونَ عَظَمَتِكَ وَجَلَالِ
كِبْرِيَائِكَ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ إِذَا نَظَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ
تَزْفِرُ عَلَى أَهْلِ مَعْصِيَتِكَ سُبْحَانَكَ مَا عَبَدْنَاكَ

الاغانيق

حق

حَقَّ عِبَادَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ وَعَلَى الرُّوحَانِيِّينَ مِنْ
مَلٰئِكَتِكَ وَأَهْلِ الزُّلْفَةِ عِنْدَكَ وَحُمَّالِ الْغَيْبِ إِلَى
رُسُلِكَ وَالْمُؤْتَمَنِينَ عَلَى وَحْيِكَ وَقَبَائِلِ الْمَلٰئِكَةِ
الَّذِينَ اخْتَصَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَأَغْنَيْتَهُمْ عَنِ الطَّعَامِ
وَالشَّرَابِ بِتَقْدِيسِكَ وَأَسْكَنْتَهُمْ بُطُونَ أَطْبَاقِ
سَمٰوَاتِكَ وَالَّذِينَ عَلَى أَرْجَائِهَا إِذَا نَزَلَ الْأَمْرُ
بِتَمَامِ وَعْدِكَ وَخُزَّانِ الْمَطَرِ وَزَوَاجِرِ السَّحَابِ وَالَّذِي
بِصَوْتِ زَجْرِهِ يُسْمَعُ زَجَلُ الرُّعُودِ وَإِذَا سَبَحَتْ بِهِ
حَفِيفَةُ السَّحَابِ الْتَمَعَتْ صَوَاعِقُ الْبُرُوقِ وَمُشَيِّعِي
الثَّلْجِ وَالْبَرَدِ وَالْهَابِطِينَ مَعَ قَطْرِ الْمَطَرِ إِذَا نَزَلَ وَالْقُوَّامِ
عَلَى خَزَائِنِ الرِّيَاحِ وَالْمُوَكَّلِينَ بِالْجِبَالِ فَلَا تَزُولَ وَالَّذِينَ

سبحت به خفيفة

الموكلين

عرفتهم مثاقيل المياه وكيل ما تحويه لواعج الامطار

وعوالجها ورسلك من الملائكة الى اهل الارض

بمكروه ما ينزل من البلاء ومحبوب الرخاء و

السفرة الكرام البررة والحفظة الكرام الكاتبين

وملك الموت واعوانه ومنكر ونكير ورومان

فتان القبور والطائفين بالبيت المعمور

ومالك والخزنة ورضوان وسدنة الجنان

والذين لا يعصون الله ما امرهم ويفعلون

ما يؤمرون والذين يقولون سلام عليكم

بما صبرتم فنعم عقبى الدار والزبانية الذين

اذا قيل لهم خذوه فغلوه ثم الجحيم صلوه ابتدروه

سراعا

سراعا ولم ينظروه ومن اوهمنا ذكره ولم نعلم

مكانه منك وباي امر وكلته وسكان الهواء

والارض والماء ومن منهم على الخلق فصل عليهم يوم تاتي كل نفس معها سائق وشهيد وصل عليهم

صلوة تزيدهم كرامة على كرامتهم وطهارة

على طهارتهم اللهم واذا صليت على ملائكتك

ورسلك وبلغتهم صلواتنا عليهم فصل عليهم

بما فتحت لنا من حسن القول فيهم انك جواد كريم

~~وكان من دعائه عليه السلام في الصلوة على اتباع الرسل ومصدقيهم~~

وكان من دعائه عليه السلام في الصلوة على آله

اللهم يا من خص محمدا وآله بالكرامة و

حباهم بالرسالة وخصصهم بالوسيلة وجعلهم

ورثة الانبياء وختم بهم الاوصياء والائمة

هذا الدعاء لم يوجد في بعض النسخ

وعلّمهم علم ما كان وما بقي وجعل أفئدة
من الناس تهوي إليهم صلّ على محمّد وآله
الطاهرين وافعل بنا ما أنت أهله في الدين والدنيا
والآخرة إنّك على كلّ شيء قدير

وكان من دعائه عليه السلام في الصلوة على أتباع الرسل ومصدّقيهم

اللهمّ وأتباع الرسل ومصدّقوهم من أهل الأرض
بالغيب عند معارضة المعاندين لهم بالتكذيب
والاشتياق إلى المرسلين بحقائق الإيمان
في كلّ دهر وزمان أرسلت فيه رسولاً وأقمت
لأهله دليلاً من لدن آدم إلى محمّد صلّى الله عليه
وآله من أئمّة الهدى وقادة أهل التقى على جميعهم السلام

فاذكرهم

فاذكرهم منك بمغفرة ورضوان اللهمّ وأصحاب
محمّد خاصّة الذين أحسنوا الصحابة والذين أبلوا
البلاء الحسن في نصره وكانفوه وأسرعوا إلى وفادته
وسابقوا إلى دعوته واستجابوا له حيث أسمعهم حجّة
رسالاته وفارقوا الأزواج والأولاد في إظهار
كلمته وقاتلوا الآباء والأبناء في تثبيت نبوّته
وانتصروا به ومن كانوا منطوين على محبّته
يرجون تجارة لن تبور في مودّته والذين
هجرتهم العشائر إذ تعلّقوا بعروته وانتفت
منهم القرابات إذ سكنوا في ظلّ قرابته فلا تنس
لهم اللهمّ ما تركوا لك وفيك وأرضهم من رضوانك

وبما حاشوا الخلق عليك وكانوا مع رسولك دعاة
لك إليك واشكرهم على هجرهم فيك ديار
قومهم وخروجهم من سعة المعاش إلى ضيقه ومن
كثّرت في إعزاز دينك من مظلومهم اللهم وأوصل
إلى التابعين لهم بإحسان الذين يقولون ربنا اغفر
لنا ولإخواننا الذين سبقونا بالإيمان خير جزائك
الذين قصدوا سمتهم وتحرّوا وجهتهم ومضوا
على شاكلتهم لم يثنهم ريب في بصيرتهم ولم يختلجهم
شك في قفو آثارهم والائتمام بهداية منارهم
مكانفين وموازرين لهم يدينون بدينهم
ويهتدون بهديهم يشفقون عليهم ولا يتهمونهم

يتفقون

فيما

فيما أدّوا إليهم اللهم وصلّ على التابعين
من يومنا هذا إلى يوم الدين وعلى أزواجهم وعلى
ذرياتهم وعلى من أطاعك منهم صلوة تعصمهم
بها من معصيتك وتفسح لهم في رياض جنتك
وتمنعهم بها من كيد الشيطان وتعينهم بها
على ما استعانوك عليه من برّ وتقيهم طوارق
الليل والنهار إلا طارقا يطرق بخير وتبعثهم بها
على اعتقاد حسن الرجاء لك والطمع فيما عندك و
ترك التهمة فيما تحويه أيدي العباد لتردّهم
إلى الرغبة إليك والرهبة منك وتزهّدهم في سعة
العاجل وتحبّب إليهم العمل للآجل والاستعداد

الآجل

اهدائی کتابخانه آیت الله شیخ محمد صالح
علامه حائری بکتابخانه آستان قدس رضوی
تیرماه ۱۳۵۱

لما بعد الموت وهون عليهم كل كرب يحل بهم
يوم خروج الانفس من ابدانها وعافهم مما تقع به
الفتنة من محذوراتها وكبة النار وطول الخلود
فيها وصيرهم الى امن من مقيل المتقين

وكان من دعائه عليه السلام لنفسه واهل ولايته

الخامس

يا من لا تنقضي عجائب عظمته صل على محمد وآله واحجبنا
عن الالحاد في عظمتك ويا من لا تنتهي مدة ملكه
صل على محمد وآله واعتق رقابنا من نقمتك
ويا من لا تفنى خزائن رحمته صل على محمد وآله
واجعل لنا نصيبا في رحمتك ويا من تنقطع
دون رؤيته الابصار صل على محمد وآله وادننا

الى قربك

الى قربك ويا من تصغر عند خطره الاخطار صل
على محمد وآله وكرمنا عليك ويا من تظهر عنده
بواطن الاخبار صل على محمد وآله ولا تفضحنا لديك
اللهم اغننا عن هبة الوهابين بهبتك واكفنا
وحشة القاطعين بصلتك حتى لا نرغب الى احد
مع بذلك ولا نستوحش من احد مع فضلك
اللهم صل على محمد وآله وكد لنا ولا تكد علينا
وامكر لنا ولا تمكر بنا وادل لنا ولا تدل منا
اللهم صل على محمد وآله وقنا منك واحفظنا
بك واهدنا اليك ولا تباعدنا عنك ان من
تقه يسلم ومن تهده يعلم ومن تقربه اليك

يغنم اللهم صل على محمد وآله واكفنا حد
نعمت شود — کفایت کن مارا از تیزی حادثها

نوائب الزمان وشر مصائد الشيطان ومرارة
زمان — و بدی جمع کرده شده کان — و تلخی

صولة السلطان اللهم إنما يكتفي المكتفون
حمله اوردن سلطان — ای بارخدایا جز این نیست که اکتفی کنند اکتفی کنندکان

بفضل قوتك فصل على محمد وآله واكفنا وإنما
بزیادتی قوت — و کفایت مارا و جز

يعطي المعطون من فضل جدتك فصل على محمد
که عطا میدهند عطا دهندکان از فضل جود تو

وآله وأعطنا وإنما يهتدي المهتدون بنور وجهك
و بده مارا — و جز این نیست که راه مینماید راه یافتکان بنور ذات

فصل على محمد وآله واهدنا اللهم إنك من واليت
و راه نما مارا — بارخدایا تو دوستی که هرکه

لم يضرره خذلان الخاذلين ومن أعطيت لم ينقصه
ضرر نرساند و فروگذاشتن فروگذارندکان و هرکرا عطا کنی نقص نکند اورا

منع المانعين ومن هديت لم يغوه إضلال
منع کنندکان — و هر کرا هدایت کنی گمراه نکند اورا گمراه کردانیدن

المضلين فصل على محمد وآله وامنعنا بعزك من
گمراه کنندکان — و منع کن مارا بعز خود

عبادك وأغننا عن غيرك بإرفادك واسلك
از بندکان خود و بی‌نیاز کن مارا از غیر خود باعطای خودت و ودر آر مارا

لم يغوه

بنا

بنا سبيل الحق بإرشادك اللهم صل على محمد
درا راه حق — براه نمودن خودت

وآله واجعل سلامة قلوبنا في ذكر عظمتك و
و آل او بکردان سلامتی دلهای مارا در یاد کردن بزرگی خودت

فراغ أبداننا في شكر نعمتك وانطلاق
و فراغت بدنهای مارا در شکر گذاری نعمت خودت و روان شدن

ألسنتنا في وصف منتك اللهم صل على محمد
زبانهای مارا در وصف منتهای خودت

وآله واجعلنا من دعاتك الداعين إليك
و بکردان مارا از خوانندکان که خوانندکان شوند بتو

وهداتك الدالين عليك ومن خاصتك
و راهبران که دلالت کنندکان که دلالت کنند بر تو — و از خاصه تو

الخاصين لديك يا أرحم الراحمين
که خاصند نزدیک تو — ای بهترین رحم کنندکان

وكان من دعائه عليه السلام عند الصباح والمساء — السادس

الحمد لله الذي خلق الليل والنهار بقوته
شکر خدایرا که آفرید شب و روز را بتوانایی خود

وميز بينهما بقدرته وجعل لكل واحد منهما
و تمیز ساخت هر یکی را بقدرت خود و کردانید برای هر یکی از آنها

حدا محدودا وأمدا ممدودا يولج كل واحد
حد معین — و مقرر — کشیده شده — در می آورد هر یک از آنها در دیگر

کتابخانه آستان قدس مشهد

مِنْهُمَا فِي صَاحِبِهِ وَيُولِجُ صَاحِبَهُ فِيهِ بِتَقْدِيرٍ
از آن هر دو در دیگری [illegible] و در می آرد دیگری را در آن باندازه‌ای
مِنْهُ لِلْعِبَادِ فِيمَا يَغْذُوهُمْ بِهِ وَيُنْشِئُهُمْ عَلَيْهِ فَخَلَقَ
از و برای بندگان و آنچه غذا داده است ایشان را [illegible] پس آفرید برای ایشان
لَهُمُ اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ مِنْ حَرَكَاتِ التَّعَبِ
برای ایشان شب را تا آرام گیرند در و از حرکتهای تعب و رنج
وَنَهَضَاتِ النَّصَبِ وَجَعَلَهُ لِبَاساً لِيَلْبَسُوا
بهظات
و از برخاستنهای رنج و گردانید او را پوششی تا بپوشند
مِنْ رَاحَتِهِ وَمَنَامِهِ فَيَكُونَ ذَلِكَ لَهُمْ جَمَاماً
از راحت شب و خواب آن پس باشد آن جمع کردن و توانائی
وَقُوَّةً وَلِيَنَالُوا بِهِ لَذَّةً وَشَهْوَةً وَخَلَقَ لَهُمُ النَّهَارَ
و قوت و تا برسند بآن بلذت و آرزو و آفرید برای ایشان روز را
مُبْصِراً لِيَبْتَغُوا فِيهِ مِنْ فَضْلِهِ وَلِيَتَسَبَّبُوا إِلَى رِزْقِهِ
روشن تا طلب کنند در آن از فضل او و تا سبب شوند بروزی او
وَيَسْرَحُوا فِي أَرْضِهِ طَلَباً لِمَا فِيهِ نَيْلُ الْعَاجِلِ
و بروند در زمین او بجهت طلب مر آنچه را که در آنست رسیدن بمطلوب
مِنْ دُنْيَاهُمْ وَدَرَكُ الْآجِلِ فِي أُخْرَاهُمْ بِكُلِّ ذَلِكَ
از دنیای ایشان و رسیدن بآجل در آخرت تو بهمه این
يُصْلِحُ شَأْنَهُمْ وَيَبْلُو أَخْبَارَهُمْ وَيَنْظُرُ كَيْفَ هُمْ
اصلاح میکند کار ایشان را و میآزماید خبرهای ایشان را و نظر میکند که چگونه‌اند ایشان
فِي أَوْقَاتِ طَاعَتِهِ وَمَنَازِلِ فُرُوضِهِ وَمَوَاقِعِ أَحْكَامِهِ
در وقت فرمان برداری او و منزلها و فریضه‌های او و مواضع حکمهای او

لِيَجْزِيَ

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
تا جزا دهد آنان که بدی کردند بآنچه کردند و جزا دهد آنان که نیکوی کردند
بِالْحُسْنَى اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا فَلَقْتَ لَنَا مِنَ
جزای نیکو بار خدایا پس مر تراست شکر بر آنچه شکافتی برای ما
الْإِصْبَاحِ وَمَتَّعْتَنَا بِهِ مِنْ ضَوْءِ النَّهَارِ وَبَصَّرْتَنَا
از نور صبح و متمتع گردانیدی ما را بآن از روشنی روز و بینا گردانیدی ما را
بِهِ مِنْ مَطَالِبِ الْأَقْوَاتِ وَوَقَيْتَنَا فِيهِ مِنْ
بآن از طلب قوتها و نگهداشتی ما را در آن از
طَوَارِقِ الْآفَاتِ أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَتِ الْأَشْيَاءُ كُلُّهَا
از فرود آینده‌های آفتها صبح کردیم و صبح کردند همه چیزها
بِجُمْلَتِهَا لَكَ سَمَاؤُهَا وَأَرْضُهَا وَمَا بَثَثْتَ فِي
بهمه آن مر تراست آسمان آن و زمین آن و آنچه پراکنده کردی در
كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا سَاكِنُهُ وَمُتَحَرِّكُهُ وَمُقِيمُهُ وَشَاخِصُهُ
كلٍّ منهما
یک از آنها آرمیده و حرکت کننده آن و ایستاده آن و رونده آن
وَمَا عَلَا فِي الْهَوَاءِ وَمَا كَنَّ تَحْتَ الثَّرَى أَصْبَحْنَا فِي
و آنچه بلند بر آمده در هوا و آنچه پوشیده در زیر خاک صبح کردیم در
قَبْضَتِكَ يَحْوِينَا مُلْكُكَ وَسُلْطَانُكَ وَتَضُمُّنَا
قبضهٔ اقتدار تو احاطه میکند ما را پادشاهی تو و سلطنت تو و باهم میبندد ما را
مَشِيَّتُكَ وَنَتَصَرَّفُ عَنْ أَمْرِكَ وَنَتَقَلَّبُ فِي تَدْبِيرِكَ
اراده تو و میگردیم از کار تو و باز میگردیم در تدبیر تو
لَيْسَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ إِلَّا مَا قَضَيْتَ وَلَا مِنَ الْخَيْرِ إِلَّا مَا
نیست ما را از کار مگر آنچه حکم کردی و نه از نیکوی مگر آنچه

أعصيت وهذا يوم حادث جديد وهو علينا
شاهد عتيد إن أحسنا ودعنا بحمد وإن أسأنا
فارقنا بذم اللهم صل على محمد وآله وارزقنا
حسن مصاحبته واعصمنا من سوء مفارقته
بارتكاب جريرة أو اقتراف صغيرة أو كبيرة
وأجزل لنا فيه من الحسنات وأخلنا فيه من
السيئات واملأ لنا ما بين طرفيه حمدا وشكرا
وأجرا وذخرا وفضلا وإحسانا اللهم يسر على
الكرام الكاتبين مؤونتنا واملأ لنا من حسناتنا
صحائفنا ولا تخزنا عندهم بسوء أعمالنا اللهم
اجعل لنا في كل ساعة من ساعاته حظا من

معاورته

الرواية: واملأ لنا صحائفنا من حسناتنا

عبادك

عبادك ونصيبا من شكرك وشاهد صدق
من ملائكتك اللهم صل على محمد وآله واحفظنا
من بين أيدينا ومن خلفنا وعن أيماننا وعن
شمائلنا ومن جميع نواحينا حفظا عاصما من
معصيتك هاديا إلى طاعتك مستعملا لمحبتك
اللهم صل على محمد وآله ووفقنا في يومنا هذا
وليلتنا وليلتنا هذه وفي جميع أيامنا لاستعمال
الخير وهجران الشر وشكر النعم واتباع السنن
ومجانبة البدع والأمر بالمعروف والنهي عن
المنكر وحياطة الإسلام وانتقاص الباطل
وإذلاله ونصرة الحق وإعزازه وإرشاد الضال

عبادتك

وَمُعاوَنَةِ الضَّعيفِ وَاِدْراكِ اللَّهيفِ اَللّهُمَّ
صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ اَيْمَنَ يَوْمٍ عَهِدْناهُ
وَاَفْضَلَ صاحِبٍ صَحِبْناهُ وَخَيْرَ وَقْتٍ ظَلِلْنا
فيهِ وَاجْعَلْنا مِنْ اَرْضى مَنْ مَرَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ
وَالنَّهارُ مِنْ جُمْلَةِ خَلْقِكَ اَشْكَرَهُمْ لِما اَوْلَيْتَ
مِنْ نِعَمِكَ وَاَقْوَمَهُمْ بِما شَرَعْتَ مِنْ شَرائِعِكَ
وَاَوْقَفَهُمْ عَمّا حَذَّرْتَ مِنْ نَهْيِكَ اَللّهُمَّ اِنّي اُشْهِدُكَ
وَكَفى بِكَ شَهيدًا وَاُشْهِدُ سَماءَكَ وَاَرْضَكَ
وَمَنْ اَسْكَنْتَهُما مِنْ مَلائِكَتِكَ وَسائِرِ خَلْقِكَ
في يَوْمي هذا وَساعَتي هذِهِ وَلَيْلَتي هذِهِ وَمُسْتَقَرّي
هذا اَنّي اَشْهَدُ اَنَّكَ اَنْتَ اللّهُ الَّذي لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ

صاحَبْناهُ

قائِمٌ

قائِمٌ بِالْقِسْطِ عَدْلٌ فِي الْحُكْمِ رَؤُفٌ بِالْعِبادِ مالِكُ
الْمُلْكِ رَحيمٌ بِالْخَلْقِ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
وَخِيَرَتُكَ مِنْ خَلْقِكَ حَمَّلْتَهُ رِسالَتَكَ فَاَدّاها
وَاَمَرْتَهُ بِالنُّصْحِ لِاُمَّتِهِ فَنَصَحَ لَها اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَكْثَرَ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَ
آتِهِ عَنّا اَفْضَلَ ما آتَيْتَ اَحَدًا مِنْ عِبادِكَ وَاجْزِهِ
عَنّا اَفْضَلَ وَاَكْرَمَ ما جَزَيْتَ اَحَدًا مِنْ اَنْبِيائِكَ
عَنْ اُمَّتِهِ اِنَّكَ اَنْتَ الْمَنّانُ بِالْجَسيمِ الْغافِرُ
لِلْعَظيمِ وَاَنْتَ اَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحيمٍ فَصَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ الْاَخْيارِ الْاَنْجَبينَ

وَكانَ مِنْ دُعائِهِ عَلَيْهِ السَّلامُ اِذا عَرَضَتْ لَهُ مُهِمَّةٌ اَوْ نَزَلَتْ بِهِ مُلِمَّةٌ وَعِنْدَ الْكَرْبِ

مالِكٌ لِلْمُلْكِ

الْمُنْتَجَبينَ

يَا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقَدُ الْمَكَارِهِ وَيَا مَنْ يَفْثَأُ
ای آنکه گشوده میشود بدو گره کروهها وای آنکه میشود باو
بِهِ حَدُّ الشَّدَائِدِ وَيَا مَنْ يُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ اِلٰی
تیزی سختیها وای آنکه طلب کرده میشود ازو محل بیرون آمدن
رَوْحِ الْفَرَجِ ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصِّعَابُ وَتَسَبَّبَتْ
براحت فرج خوار گشت برای توانائی تو دشوارها و سبب یافت
بِلُطْفِكَ الْاَسْبَابُ وَجَرٰی بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ
بلطف تو سببها و روان شد بتوانائی تو قضا
وَمَضَتْ عَلٰی اِرَادَتِكَ الْاَشْيَاءُ فَهِيَ بِمَشِيَّتِكَ
و گذشت بر خواست تو چیزها پس چیزها بخواست تو
دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمِرَةٌ وَبِاِرَادَتِكَ
دُونَ نَهْيِكَ مُنْزَجِرَةٌ اَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمُهِمَّاتِ
بی نهی تو باز ایستاده اند توئی خوانده شده برای کارهای ضروری
وَاَنْتَ الْمَفْزَعُ فِي الْمُلِمَّاتِ لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا اِلَّا مَا
و توئی موضع گریختن در کارهای بزرگ دفع نمیشود از آن مگر آنچه تو
دَفَعْتَ وَلَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا اِلَّا مَا كَشَفْتَ وَقَدْ نَزَلَ
دفع کردی و باز نشود از آن مگر آنچه باز کردی و بتحقیق که فرود آمد
بِي يَا رَبِّ مَا قَدْ تَكَأَّدَنِي ثِقْلُهُ وَاَلَمَّ بِي مَا قَدْ
تکأدني معا
بمن ای پروردگار من آنچه رنج آورد مرا گرانی آن و فرود آمد بمن آنچه
بَهَظَنِي حَمْلُهُ وَبِقُدْرَتِكَ اَوْرَدْتَهُ عَلَيَّ وَ
سنگین کرد مرا برداشتن آن بتوانائی خود آوردی آن را برمن
بِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتَهُ اِلَيَّ فَلَا مُصْدِرَ لِمَا اَوْرَدْتَ
و بسلطنت خود متوجه ساختی بسوی من پس هیچ بازگرداننده نیست

ولا

وَلَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتَ وَلَا فَاتِحَ لِمَا اَغْلَقْتَ وَلَا مُغْلِقَ
و نه باز دارنده مرآنچه را که فرستادی و نه گشاینده مرآنچه را که بستی و نه بند کننده
لِمَا فَتَحْتَ وَلَا مُيَسِّرَ لِمَا عَسَّرْتَ وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ
مرآنچه را که گشودی و نه آسان کننده که دشوار ساختی و نه یاری دهنده مرآنکه فرو گذاشتی
فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْتَحْ لِي يَا رَبِّ بَابَ الْفَرَجِ
پس درود فرست بر محمد و آل او و بگشای برای من ای پروردگار در فرج را
بِطَوْلِكَ وَاكْسِرْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ وَاَنِلْنِي
ببخشش خود و بشکن از من غلبه اندوه را بقوت خود و برسان
حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا شَكَوْتُ وَاَذِقْنِي حَلَاوَةَ الصُّنْعِ
نیکوئی نظر را در آنچه شکایت کردم و بچشان مرا حلاوت لطف را
فِيمَا سَاَلْتُ وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَفَرَجاً هَنِيئاً
در آنچه سوال کردم و بخشش کن مرا از نزد خود بخششی و فرجی گوارنده
وَاجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجاً وَحِيّاً وَلَا تَشْغَلْنِي
و بگردان برای من از نزد خود بیرون آمدنی شتاب و مشغول مگردان مرا
بِالْاِهْتِمَامِ عَنْ تَعَاهُدِ فُرُوضِكَ وَاسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ
سنتك
باندوه خوردن از تعهد کردن فریضه‌های تو و بکار فرمودن سنت تو
فَقَدْ ضِقْتُ لِمَا نَزَلَ بِي يَا رَبِّ ذَرْعاً وَامْتَلَأْتُ
پس بتحقیق که تنگ شدم مرآنچه را که نازل شد بمن ای پروردگار و پر شدم
بِحَمْلِ مَا حَدَثَ عَلَيَّ هَمّاً وَاَنْتَ الْقَادِرُ عَلٰی
ببرداشتن آنچه حادث شد بر من از روی اندوه و توئی توانا
كَشْفِ مَا مُنِيتُ بِهِ وَدَفْعِ مَا وَقَعْتُ فِيهِ فَافْعَلْ بِي ذَلِكَ
بر آن آنچه مبتلا شدم بآن و دفع آنچه افتادم در آن پس بکن بمن

وَإِنْ لَمْ أَسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
واگر چه سزاوار نیستم از نوال خداوند عرش بزرگ

الثامن

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْاِسْتِعَاذَةِ
مِنَ الْمَكَارِهِ وَسَيِّئِ الْأَخْلَاقِ وَمَذَامِّ الْأَفْعَالِ

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَيَجَانِ الْحِرْصِ وَسَوْرَةِ
بار خدایا بدرستی که پناه میگیرم بتو از برانگیخته شدن حرص و تندی
الْغَضَبِ وَغَلَبَةِ الْحَسَدِ وَضَعْفِ الصَّبْرِ وَقِلَّةِ الْقَنَاعَةِ
خشم و غلبگی حسد و کمی شکیبایی و کمی قناعت
وَشَكَاسَةِ الْخُلُقِ وَإِلْحَاحِ الشَّهْوَةِ وَمَلَكَةِ الْحَمِيَّةِ
و بدی خلق و مبالغه آرزو و رسوخ تعصب
وَمُتَابَعَةِ الْهَوَىٰ وَمُخَالَفَةِ الْهُدَىٰ وَسِنَةِ
و پیروی آرزو و کشش راست و خواب
الْغَفْلَةِ وَتَعَاطِي الْكُلْفَةِ وَإِيثَارِ الْبَاطِلِ عَلَى
بیخبری و معاطات کلفت و اختیار کردن باطل بر
الْحَقِّ وَالْإِصْرَارِ عَلَى الْمَأْثَمِ وَاسْتِصْغَارِ الْمَعْصِيَةِ
حق و مصر شدن بر گناه و خورد شمردن معصیت
وَاسْتِكْبَارِ الطَّاعَةِ وَمُبَاهَاةِ الْمُكْثِرِينَ
و بسیار داشتن طاعت و مفاخرت کردن توانگری
وَالْإِزْرَاءِ بِالْمُقِلِّينَ وَسُوءِ الْوِلَايَةِ لِمَنْ تَحْتَ
و عیب کردن درویشان و بدی حکومت هر کسی که در زیر
أَيْدِينَا وَتَرْكِ الشُّكْرِ لِمَنِ اصْطَنَعَ الْعَارِفَةَ عِنْدَنَا
دستهای ما ترک شکر گذاری برای کسی که نیکویی کرده است نزد ما

بر على المقلين

أو أن

أَوْ أَنْ نَعْضُدَ ظَالِمًا أَوْ نَخْذُلَ مَلْهُوفًا أَوْ نَرُومَ
اینکه یاری کنیم ستمکار را یا فرو گذاریم مظلوم را یا قصد کنیم
مَا لَيْسَ لَنَا بِحَقٍّ أَوْ نَقُولَ فِي الْعِلْمِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَنَعُوذُ
آنچه نیست ما را حق یا بگوییم در علم بی دانش و پناه
بِكَ أَنْ نَنْطَوِيَ عَلَىٰ غِشِّ أَحَدٍ وَأَنْ نُعْجَبَ بِأَعْمَالِنَا
میگیریم بتو از آنکه در دل داریم بر ستم کردن کسی را و آنکه معجب شویم بکردارهای خود

مسلم

وَنَمُدَّ فِي آمَالِنَا وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ السَّرِيرَةِ
و کشیده شویم در آرزوهای خود و پناه میگیریم بتو از بدی نهانی
وَاحْتِقَارِ الصَّغِيرَةِ وَأَنْ يَسْتَحْوِذَ عَلَيْنَا الشَّيْطَانُ
و حقیر داشتن گناه کوچک و آنکه غلبه کند بر ما شیطان
أَوْ يَنْكُبَنَا الزَّمَانُ أَوْ يَتَهَضَّمَنَا السُّلْطَانُ وَ
یا نکبت رساند ما را روزگار یا در هم شکند ما را سلطان
نَعُوذُ بِكَ مِنْ تَنَاوُلِ الْإِسْرَافِ وَمِنْ فِقْدَانِ
و پناه میگیریم بتو از فرا گرفتن از حد شرع در گذشتن و از نایافتن
الْكَفَافِ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَمِنَ
کفایت و پناه میگیریم بتو از شادیهای دشمنان و از
الْفَقْرِ إِلَى الْأَكْفَاءِ وَمِنْ مَعِيشَةٍ فِي شِدَّةٍ وَمِيتَةٍ
نیاز احتیاج و از زندگانی در سختی و مردن
عَلَىٰ غَيْرِ عُدَّةٍ وَنَعُوذُ بِكَ مِنَ الْحَسْرَةِ الْعُظْمَىٰ وَالْمُصِيبَةِ
بر غیر ساز راه و پناه میگیریم بتو از حسرت بزرگ و مصیبت
الْكُبْرَىٰ وَأَشْقَى الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْمَآبِ وَحِرْمَانِ الثَّوَابِ
عظیم و بدبختی و بدی رجوع و محرومی از ثواب

وحلول العقاب اللهم صل على محمد وآله واعذنا
من كل ذلك برحمتك وجميع المؤمنين والمؤمنات يا ارحم الراحمين

وكان من دعائه عليه السلام في الاشتياق
الى طلب المغفرة من الله جل جلاله

عز وجل له

اللهم صل على محمد وآله وصيرنا الى محبوبك من التوبة
وازلنا عن مكروهك من الاصرار اللهم ومتى
وقفنا بين نقصين في دين او دنيا فاوقع النقص
باسرعهما فناء واجعل التوبة في اطولهما بقاء واذا هممنا بهمين يرضيك
احدهما عنا ويسخطك الآخر علينا فمل بنا
الى ما يرضيك عنا واوهن قوتنا عما يسخطك
علينا ولا تخل في ذلك بين نفوسنا واختيارها
فانها مختارة للباطل الا ما وفقت امارة بالسوء

تقصير

الا ما

الا ما رحمت اللهم وانك من الضعف خلقتنا
وعلى الوهن بنيتنا ومن ماء مهين ابتدأتنا
فلا حول لنا الا بقوتك ولا قوة لنا الا بعونك
فايدنا بتوفيقك وسددنا بتسديدك واعم
ابصار قلوبنا عما خالف محبتك ولا تجعل لشيء من
جوارحنا نفوذا في معصيتك اللهم فصل على محمد
وآله واجعل همسات قلوبنا وحركات اعضائنا
ولمحات اعيننا ولهجات السنتنا في موجبات ثوابك
حتى لا تفوتنا حسنة نستحق بها جزاءك ولا تبقى
لنا سيئة نستوجب بها عقابك

وكان من دعائه عليه السلام في اللجأ الى الله تعالى

العاشر

اللهم إن تشأ تعف عنا فبفضلك وإن تشأ
تعذبنا فبعدلك فسهل لنا عفوك بمنك و
أجرنا من عذابك بتجاوزك فإنه لا طاقة
لنا بعدلك ولا نجاة لأحد منا دون عفوك
يا غني الأغنياء ها نحن عبادك بين يديك
وأنا أفقر الفقراء إليك فاجبر فاقتنا بوسعك
ولا تقطع رجاءنا بمنعك فتكون قد أشقيت من
استسعد بك وحرمت من استرفد فضلك
فإلى من حينئذ منقلبنا عنك وإلى أين مذهبنا
عن بابك سبحانك نحن المضطرون الذين
أوجبت إجابتهم وأهل السوء الذين وعدت الكشف

عنهم

عنهم وأشبه الأشياء بمشيتك وأولى الأمور
بك في عظمتك رحمة من استرحمك وغوث من
استغاث بك فارحم تضرعنا إليك وأغننا (وأغثنا)
إذ طرحنا أنفسنا بين يديك اللهم إن الشيطان
قد شمت بنا إذ شايعناه على معصيتك فصل
على محمد وآله ولا تشمته بنا بعد تركنا إياه
لك ورغبتنا عنه إليك

الحادي عشر

وكان من دعائه عليه السلام بخواتم الخير

يا من ذكره شرف للذاكرين ويا من شكره
فوز للشاكرين ويا من طاعته نجاة
للمطيعين صل على محمد وآله واشغل قلوبنا

بذكرك عن كل ذكر وألسنتنا بشكرك عن كل
شكر وجوارحنا بطاعتك عن كل طاعة فإن قدّرت
لنا فراغاً من شغل فاجعله فراغ سلامة لا تدركنا
فيه تبعة ولا تلحقنا فيه سأمة حتى ينصرف معه
عنا كتاب السيئات بصحيفة خالية من ذكر
سيئاتنا ويتولى كتاب الحسنات عنا مسرورين
بما كتبوا من حسناتنا وإذا انقضت أيام حياتنا
وتصرمت مدد أعمارنا واستحضرتنا دعوتك
التي لا بد منها ومن إجابتها فصل على محمد وآله
واجعل ختام ما تحصي علينا كتبة أعمالنا توبة
مقبولة لا توقفنا بعدها على ذنب اجترحناه لا تقفنا

ولا

ولا معصية اقترفناها ولا تكشف عنا ستراً سترته
على رؤوس الأشهاد يوم تبلو أخبار عبادك إنك
رحيم بمن دعاك ومستجيب لمن ناداك

وكان من دعائه عليه السلام في الاعتراف وطلب التوبة إلى الله تعالى

الثاني عشر

اللهم إنه يحجبني عن مسألتك خلال ثلاث
وتحدوني عليها خلة واحدة يحجبني أمر أمرتني
به فأبطأت عنه ونهي نهيتني عنه فأسرعت إليه
ونعمة أنعمت بها علي فقصرت في شكرها عن
ويحدوني على مسألتك تفضلك على من أقبل
بوجهه إليك ووفد بحسن ظنه إليك إذ عليك
جميع إحسانك تفضل وإذ كل نعمك ابتداء

انا ذا

فها انا ذا يا الهي واقف بباب عزك وقوف المستسلم
الذليل وسائلك على الحياء مني سؤال البائس
المعيل مقر لك باني لم استسلم وقت احسانك
الا بالاقلاع عن عصيانك ولم اخل في الحالات
كلها من امتنانك فهل ينفعني يا الهي اقراري عندك
بسوء ما اكتسبت وهل ينجيني منك اعترافي لك
بقبيح ما ارتكبت ام اوجبت لي في مقامي هذا
سخطك ام لزمني في وقت دعاي مقتك سبحانك
لا ايأس منك وقد فتحت لي باب التوبة اليك
بل اقول مقال العبد الذليل الظالم لنفسه المستخف
بحرمة ربه الذي عظمت ذنوبه فجلت وادبرت

لا ايأس

ايامه

ايامه فولت حتى اذا راى مدة العمل قد انقضت
وغاية العمر قد انتهت وايقن انه لا محيص له منك
ولا مهرب له عنك تلقاك بالانابة واخلص لك
التوبة فقام اليك بقلب طاهر نقي ثم دعاك بصوت
حائل خفي قد تطأطأ لك فانحنى ونكس رأسه فانثنى
قد ارعشت خشيته رجليه وغرقت دموعه خديه
يدعوك بيا ارحم الراحمين ويا ارحم من انتابه المسترحمون
ويا اعطف من اطاف به المستغفرون ويا من عفوه
اكثر من نقمته ويا من رضاه اوفر من سخطه ويا
من تحمد الى خلقه بحسن التجاوز ويا من عوّد عباده
قبول الانابة ويا من استصلح فاسدهم بالتوبة

تطأطأ ونكس س

ويا من رضي من فعلهم باليسير ويا من كافى قليلهم
بالكثير ويا من ضمن لهم اجابة الدعاء ويا من
وعدهم على نفسه بتفضله حسن الجزاء ما انا باعصى
من عصاك فغفرت له وما انا بالوم من اعتذر
اليك فقبلت منه وما انا باظلم من تاب اليك
فعدت عليه اتوب اليك في مقامي هذا
توبة نادم على ما فرط منه مشفق مما اجتمع عليه
خالص الحياء مما وقع فيه عالم بان العفو عن الذنب
العظيم لا يتعاظمك وان التجاوز عن الاثم الجليل
لا يستصعبك وان احتمال الجنايات الفاحشة
لا يتكادك وان احب عبادك اليك من ترك

الاستكبار

الاستكبار عليك وجانب الاصرار ولزم الاستغفار
وانا ابرأ اليك من ان استكبر واعوذ بك من
ان اصر واستغفرك لما قصرت فيه واستعين
بك على ما عجزت عنه اللهم صل على محمد وآله وهب لي
ما يجب علي لك وعافني مما استوجبه منك واجرني
مما يخافه اهل الاساءة فانك ملي بالعفو مرجو
للمغفرة معروف بالتجاوز ليس لحاجتي مطلب سواك
ولا لذنبي غافر غيرك حاشاك ولا اخاف على نفسي الا
اياك انك اهل التقوى واهل المغفرة صل على محمد وآل
محمد واقض حاجتي وانجح طلبتي واغفر ذنبي وآمن خوف
نفسي انك على كل شيء قدير وذلك عليك يسير آمين رب العالمين

ملي

الثالث عشر

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طَلَبِ الْحَوَائِجِ إِلَى اللهِ تَعَالَى

اللّٰهُمَّ يَا مُنْتَهَى مَطْلَبِ الْحَاجَاتِ وَيَا مَنْ عِنْدَهُ
بار خدایا ای نهایت طلبگاه حاجتها وای آنکه نزد اوست

نَيْلُ الطَّلِبَاتِ وَيَا مَنْ لَا يَبِيعُ نِعَمَهُ بِالْأَثْمَانِ وَيَا
رسیدن مطالب وای آنکه نمیفروشد نعمتهای خود را به بها وای

مَنْ لَا يُكَدِّرُ عَطَايَاهُ بِالِامْتِنَانِ وَيَا مَنْ يُسْتَغْنَى بِهِ وَلَا
آنکه مکدر نمیکند دادهای او منت نهادن وای آنکه مستغنی اند

عَنْهُ وَيَا مَنْ يُرْغَبُ إِلَيْهِ وَلَا يُرْغَبُ عَنْهُ وَيَا مَنْ
ازو وای آنکه رغبت کنند باو و رغبت نمیکردانند ازو ای آنکه

لَا تُفْنِي خَزَائِنَهُ الْمَسَائِلُ وَيَا مَنْ لَا تُبَدِّلُ حِكْمَتَهُ
خالی نمیگردانند خزینه خود را طلبیدنها وای آنکه تبدیل نمیدهد حکمت او را

الْوَسَائِلُ وَيَا مَنْ لَا تَنْقَطِعُ عَنْهُ حَوَائِجُ الْمُحْتَاجِينَ — عِنْدَهُ
وسیلها وای آنکه منقطع نمیشود ازو حاجتهای محتاجان

وَيَا مَنْ لَا يُعَنِّيهِ دُعَاءُ الدَّاعِينَ تَمَدَّحْتَ بِالْغَنَاءِ — يُغْنِيهِ — بِالْغِنَى
وای آنکه که در مانده نمیسازد او را خواندنها خوانندگان ستوده به بی نیازی

عَنْ خَلْقِكَ وَأَنْتَ أَهْلُ الْغِنَى عَنْهُمْ وَنَسَبْتَهُمْ إِلَى
از خلق خودت و تو اهل غناء از ایشان و نسبت داده ایشان را

الْفَقْرِ وَهُمْ أَهْلُ الْفَقْرِ إِلَيْكَ فَمَنْ حَاوَلَ سَدَّ خَلَّتِهِ
بفقر و ایشان اهل احتیاجند بتو پس بتحقیق که طلب کرده حاجت خود را

مِنْ عِنْدِكَ وَرَامَ صَرْفَ الْفَقْرِ عَنْ نَفْسِهِ بِكَ فَقَدْ
از نزد تو البته کرده احتیاج خود را از نفس خود بتو پس تحقیق

طلب

طَلَبَ حَاجَتَهُ فِي مَظَانِّهَا وَأَتَى طَلِبَتَهُ مِنْ وَجْهِهَا
که طلب کرده حاجت خود را در مواضع خود و آمده مطلوب خود از جهه آن

وَمَنْ تَوَجَّهَ بِحَاجَتِهِ إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ أَوْ جَعَلَهُ
و هر که متوجه ساخته حاجت خود را بیکی از خلقان خودت یا گردانید

سَبَبَ نُجْحِهَا دُونَكَ فَقَدْ تَعَرَّضَ لِلْحِرْمَانِ وَاسْتَحَقَّ
سبب رسیدن بآن غیر از تو پس تحقیق که معرض شد نومیدی را و سزاوار

مِنْ عِنْدِكَ فَوْتَ الْإِحْسَانِ اللّٰهُمَّ وَلِي إِلَيْكَ
از نزد تو فوت عطا را بار خدایا مرست بسوی تو

حَاجَةٌ قَدْ قَصَّرَ عَنْهَا جُهْدِي وَتَقَطَّعَتْ دُونَهَا
حاجتی که قاصر است از آن جهد من و بریده شده نزد آن

حِيَلِي وَسَوَّلَتْ لِي نَفْسِي رَفْعَهَا إِلَى مَنْ يَرْفَعُ حَوَائِجَهُ
حیلهای من و آراسته برای من نفس برداشتن آنرا بالیسکه بر میدارد حاجتهای خود را

إِلَيْكَ وَلَا يَسْتَغْنِي فِي طَلِبَاتِهِ عَنْكَ وَهِيَ زَلَّةٌ مِنْ
بتو و بی نیاز نیست در مطالب خود از تو و آن مطالب

زَلَلِ الْخَاطِئِينَ وَعَثْرَةٌ مِنْ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِينَ — الْخَطَّائِينَ
لغزیدنیست از لغزیدنهای خطاکاران و بسر در آمدنیست از سر در آمدن گناهکاران

ثُمَّ انْتَبَهْتُ بِتَذْكِيرِكَ لِي مِنْ غَفْلَتِي وَنَهَضْتُ
پس آگاه شدم بیاد دادن تو مرا از بیخبری و برخواستم و برخواستم

بِتَوْفِيقِكَ مِنْ زَلَّتِي وَنَكَصْتُ بِتَسْدِيدِكَ عَنْ — وَرَجَعْتُ وَنَكَصْتُ
بتوفیق تو از لغزیدن خود و باز گشتیم باز داشتن تو از

عَثْرَتِي وَقُلْتُ سُبْحَانَ رَبِّي كَيْفَ يَسْأَلُ مُحْتَاجٌ
بسر در آمدن من و گفتم پاکست پروردگار من چگونه سوال کند

يرغب س

رجاى س

مُحْتاجاً وَأَيُّ رَغِبٍ مُعْدِمٍ إِلَى مُعْدِمٍ فَقَصَدْتُكَ
محتاج اگر رغبت کند درویش بدرویش پس قصد کردم بتو
يا إِلٰهِي بِالرَّغْبَةِ وَأَوْفَدْتُ عَلَيْكَ رَجائِي بِالثِّقَةِ
ای خداوند من برغبت فرستادم بر تو امید خود را بعتماد کردن بتو
بِكَ وَعَلِمْتُ أَنَّ كَثِيرَ ما أَسْأَلُكَ يَسِيرٌ فِي وُجْدِكَ
ودانستم که بسیار آنچه مطلبم از تو اندکست در عطای تو
وَأَنَّ خَطِيرَ ما أَسْتَوْهِبُكَ حَقِيرٌ فِي وُسْعِكَ وَأَنَّ
و آنکه بزرگست آنچه طلب بخشش میکنم از تو خوارست در فراخی نعمت تو و آنکه
كَرَمَكَ لا يَضِيقُ عَنْ سُؤالِ أَحَدٍ وَأَنَّ يَدَكَ بِالْعَطايا
کرم تو تنگ نمیشود از طلب هیچ کس و آنکه دست قدرت تو بعطاها
أَعْلىٰ مِنْ كُلِّ يَدٍ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْمِلْنِي
بلندتر از هر دستیست وحمل کن مرا
بِكَرَمِكَ عَلَى التَّفَضُّلِ وَلا تَحْمِلْنِي بِعَدْلِكَ عَلَى
بکرم خود بر تفضل وحمل مکن مرا بعدل خود بر
الْاِسْتِحْقاقِ فَما أَنَا بِأَوَّلِ راغِبٍ رَغِبَ إِلَيْكَ
سزاوار شدن من بجزا پس نیم اول رغبت کننده که رغبت کرده باشد بتو
فَأَعْطَيْتَهُ وَهُوَ يَسْتَحِقُّ الْمَنْعَ وَلا بِأَوَّلِ سائِلٍ
پس داده باشی او را و حال آنکه سزاوار باشد منع عطا را و نه اول سؤال کننده
سَأَلَكَ فَأَفْضَلْتَ عَلَيْهِ وَهُوَ يَسْتَوْجِبُ الْحِرْمانَ
که سؤال کند ترا پس احسان کرده باشی برو و او مستوجب نا امیدی باشد
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكُنْ لِدُعائِي مُجِيباً وَمِنْ
و باش مر دعای مرا اجابت کننده و از

ندائي

نِدائِي قَرِيباً وَلِتَضَرُّعِي راحِماً وَلِصَوْتِي سامِعاً وَلا
خواندن من نزدیک مر زاری مرا رحم کننده مر آواز مرا شنونده و مکن
تَقْطَعْ رَجائِي عَنْكَ وَلا تَبُتَّ سَبَبِي مِنْكَ وَلا تُوَجِّهْنِي
و قطع مکن امید مرا از خود و مبر سبب مرا از خود و متوجه مگردان مرا
فِي حاجَتِي هٰذِهِ وَغَيْرِها إِلىٰ سِواكَ وَتَوَلَّنِي بِنُجْحِ طَلِبَتِي
در حاجت من و غیر آن بغیر خود و متولی شو برآوردن طلب حاجتم
وَقَضاءِ حاجَتِي وَنَيْلِ سُؤْلِي قَبْلَ زَوالِي عَنْ مَوْقِفِي
و گذاردن حاجت خود و رسیدن مطلوب من پیش از رفتن از این موضع ایستادن من
هٰذا بِتَيْسِيرِكَ لِيَ الْعَسِيرَ وَحُسْنِ تَقْدِيرِكَ لِي فِي جَمِيعِ
آسان گردانیدن تو برای من دشوار را و نیکو اندازه کردن تو برای من در همه کارها
الْأُمُورِ وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلاةً دائِمَةً نامِيَةً لا انْقِطاعَ
کارها صلوة دائمی که نمو کننده باشد بریده
لِأَبَدِها وَلا مُنْتَهىٰ لِأَمَدِها وَاجْعَلْ ذٰلِكَ عَوْناً لِي وَسَبَباً
مر فراز او را و نه نهایت مر مدت او را و گردان این را یاری و سبب برای
لِنَجاحِ طَلِبَتِي إِنَّكَ واسِعٌ كَرِيمٌ وَمِنْ حاجَتِي يا رَبِّ
روا شدن حاجت بدرستی که تو فراخ عطا و اکرم کننده و از حاجت ای پروردگار من
كَذا وَكَذا وَتَذْكُرُ حاجَتَكَ ثُمَّ تَسْجُدُ وَتَقُولُ فِي سُجُودِكَ
همچنین و همچنین یاد کنی حاجت خود را پس سجده کنی و بگو در سجود خود
فَضْلُكَ آنَسَنِي وَإِحْسانُكَ دَلَّنِي فَأَسْأَلُكَ بِكَ
فضل تو مونس شد مرا احسان تو راه نمود مرا پس سؤال میکنم ترا بحق تو
وَبِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ أَنْ لا تَرُدَّنِي خائِباً
و بحق محمد و آل محمد صلوة تو بر ایشان که رد نکنی مرا نا امید

الرابع عشر

وكان من دعائه عليه السلام إذا اعتدي عليه أو رأى من الظالمين ما لا يحب

يا من لا يخفى عليه أنباء المتظلمين و يا من لا يحتاج

ای انکه پنهان نیست بر وی خبرها ستم رسیده گان و ای انکه محتاج نمیشود

في قصصهم إلى شهادات الشاهدين و يا من

در قصه‌های ایشان بگواهیهای گواهی دهندگان و ای انکه

قربت نصرته من المظلومين و يا من بعد عونه

نزدیکست یاری دادن او از ستم دیده گان و ای انکه دور است یاری او

عن الظالمين قد علمت يا إلهي ما نالني من فلان

از ستم کنندگان بتحقیق دانستی ای خداوند من انچه رسید مرا از فلان

ابن فلان مما حظرت و انتهكه مني مما حجرت

بن فلان انچه منع کردی و دریدی از آن از من از انچه منع شدی

عليه بطرا في نعمتك عنده و اغترارا بنكيرك

بر آن بجهت خوشحالی در نعمت تو نزد او و مغرور شدن بمنکر شدن تو

عليه اللهم فصل على محمد و آله و خذ ظالمي و

بر او و بگیر ستم کننده خود را

عدوي عن ظلمي بقوتك و افلل حده عني

دشمن مرا از ستم کردن بمن بتوانائی خود و کند کن و کرد ان تیزی او را از من

بقدرتك و اجعل له شغلا فيما يليه و عجزا

بقدرت خود و بگردان مر او را مشغول در انچه متوجه میشود او را و عاجز شدن

عما يناويه اللهم و صل على محمد و آله و لا تسوغ

از انچه با آن خصومت میکند و گوارا نکن

له ظلمي و أحسن عليه عوني و اعصمني من مثل

مر او را ستم کردن و نیکو کردن بر و یاری مرا و نگهدار مرا از مانند

أفعاله و لا تجعلني في مثل حاله اللهم صل على

فعلهای او و مگردان مرا در مانند حال او

محمد و آله و أعدني عليه عدوى حاضرة تكون

یاری ده مرا بر او یاری حاضر که باشد

من غيظي به شفاء و من حنقي عليه وفاء اللهم

از خشم من بان شفا و از غضب من بر او وفا

صل على محمد و آله و عوضني من ظلمه لي عفوك و ابدله

عوض ده مرا از ستم او برای من

وابدلني س

بسوء صنيعه بي رحمتك فكل مكروه جلل دون

ببدی کردار او بمن رحمت تو را پس هر مکروه

سخطك و كل مرزئة سواء مع موجدتك اللهم

خشم تو و هر مصیبتی برابرست با غضب تو

مغفرتك س

فكما كرهت إلي أن أظلم فقني من أن أظلم اللهم

پس همچنانکه کراهت داشتی بمن از انکه ستم رسیده شوم

ان اظلم فقني من ان اظلم

لا أشكو إلى أحد سواك و لا أستعين بحاكم غيرك

شکایت نمیکنم بسوی هیچکس غیر از تو و یاری نمیخواهم بهیچ حاکم غیر از تو

حاشاك فصل على محمد و آله و صل دعائي بالإجابة

پیوسته گردان دعای مرا

الإجابة و اقرن شكايتي بالتغيير اللهم لا تفتني

باجابت و مقرون ساز شکایت مرا بگردانیدن

بالقنوط من انصافك ولا تفتنه بالامن من

انكارك فيصرّ على ظلمي ويحاضرني بحقي وعرّفه عمّا

قليل ما اوعدت في الظالمين وعرّفني ما وعدت في اجابة المضطرين اللهم

صل على محمد وآله ووفقني لقبول ما قضيت

لي وعليّ ورضّني بما اخذت لي ومني واهدني

للتي هي اقوم واستعملني بما هو اسلم اللهم وان كانت

الخيرة لي عندك في تاخير الاخذ لي وترك الانتقام

ممن ظلمني الى يوم الفصل ومجمع الخصم فصل على

محمد وآله وايدني منك بنية صادقة وصبر

دائم واعذني من سوء الرغبة وهلع اهل الحرص

وصوّر في قلبي مثال ما ادخرت لي من ثوابك

واعددت

لا انكارك

الحكم

واعددت لخصمي من جزائك وعقابك واجعل ذلك

سببا لقناعتي بما قضيت وثقتي بما تخيّرت

آمين رب العالمين انك ذو الفضل العظيم وانت على كل شيء قدير

وكان من دعائه عليه السلام اذا مرض او نزل به كرب او بلية

الخامس عشر

اللهم لك الحمد على ما لم ازل اتصرف فيه من

سلامة بدني ولك الحمد على ما احدثت بي من

علة في جسدي فما ادري يا الهي اي الحالين احق

بالشكر لك واي الوقتين اولى بالحمد لك اوقت

الصحة التي هنأتني فيها طيبات رزقك ونشطتني

وبسطتني

بها لابتغاء مرضاتك وفضلك وقويتني معها

فيها

على ما وفقتني له من طاعتك ام وقت العلة

الَّتِي مَحَضْتَنِي بِهَا وَالنِّعَمِ الَّتِي تَحَفَّفْتَنِي بِهَا تَخْفِيفاً

لِمَا ثَقُلَ بِهِ عَلَى ظَهْرِي مِنَ الْخَطِيئَاتِ وَتَطْهِيراً لِمَا

عَلَيَّ اس

انْغَمَسْتُ فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ وَتَنْبِيهاً لِتَنَاوُلِ التَّوْ

بَةِ وَتَذْكِيراً لِمَحْوِ الْحَوْبَةِ بِقَدِيمِ النِّعْمَةِ وَفِي خِلَالِ ذَلِكَ

مَا كَتَبَ لِيَ الْكَاتِبَانِ مِنْ زَكِيِّ الْأَعْمَالِ مَا لَا قَلْبٌ فَكَّرَ

فِيهِ وَلَا لِسَانٌ نَطَقَ بِهِ وَلَا جَارِحَةٌ تَكَلَّفَتْهُ بَلْ

إِفْضَالاً مِنْكَ عَلَيَّ وَإِحْسَاناً مِنْ صَنِيعِكَ إِلَيَّ اللَّهُمَّ

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَبِّبْ إِلَيَّ مَا رَضِيتَ لِي وَ

يَسِّرْ لِي مَا أَحْلَلْتَ بِي وَطَهِّرْنِي مِنْ دَنَسِ مَا أَسْلَفْتُ

وَامْحُ عَنِّي شَرَّ مَا قَدَّمْتُ وَأَوْجِدْنِي حَلَاوَةَ الْعَافِيَةِ

وَأَذِقْنِي بَرْدَ السَّلَامَةِ وَاجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عِلَّتِي إِلَى عَفْوِكَ

وَمُتَحَوَّلِي

وَمُتَحَوَّلِي عَنْ صَرْعَتِي إِلَى تَجَاوُزِكَ وَخَلَاصِي مِنْ

كَرْبِي إِلَى رَوْحِكَ وَسَلَامَتِي مِنْ هَذِهِ الشِّدَّةِ إِلَى

فَرَجِكَ إِنَّكَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْإِحْسَانِ الْمُتَطَوِّلُ بِالْ

امْتِنَانِ الْوَهَّابُ الْكَرِيمُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا اسْتَقَالَ مِنْ

ذُنُوبِهِ أَوْ تَضَرَّعَ فِي طَلَبِ الْعَفْوِ عَنْ عُيُوبِهِ

اللَّهُمَّ يَا مَنْ بِرَحْمَتِهِ يَسْتَغِيثُ الْمُذْنِبُونَ وَيَا

مَنْ إِلَى ذِكْرِ إِحْسَانِهِ يَفْزَعُ الْمُضْطَرُّونَ وَيَا

مَنْ لِخِيفَتِهِ يَنْتَحِبُ الْخَاطِئُونَ يَا أُنْسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ

الخاطئون

غَرِيبٍ وَيَا فَرَجَ كُلِّ مَكْرُوبٍ كَئِيبٍ وَيَا غَوْثَ

كُلِّ مَخْذُولٍ فَرِيدٍ وَيَا عَضُدَ كُلِّ مُحْتَاجٍ طَرِيدٍ أَنْتَ

الَّذِي وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْماً وَأَنْتَ الَّذِي

جعلت لكل مخلوق في نعمك سهماً وانت الذي
کرداینیدی بهر افریده در نعمتهای خود نصیبی و توی انکه
عفوه اعلی من عقابه وانت الذی تسعی رحمته
امرزش او بلندرست از عذاب او و توی انکه می رود رحمت او
امام غضبه وانت الذی عطاؤه اکثر من
پیش از غضب تو و توی انکه دادن عطای او بیشترست از منع او
منعه
وانت الذی اتسع الخلائق کلهم فی وسعه
و توی انکه فراخ شد بندکان همه در توانکری او
وانت الذی لا یرغب فی جزاء من اعطاه وانت
و توی انکه رغبت نمیکند در پاداش هر که عطا کرد او را و توی
الذی لا یفرط فی عقاب من عصاه وانا یا الهی
انکه از حد نبرد در عقاب هر که نافرمانی کرد او را و منم ای خدای من
عبدك الذی امرته بالدعاء فقال لبیك و
بنده تو که فرمودی او را بدعا کردن پس کفت خدمت توی ایستم
سعدیك ها انا ذا یا رب مطروح بین یدیك
و اطاعت میکنم اینکس ای پروردکار من افتاده شده ام پیش تو
انا الذی اوقرت الخطایا ظهره وانا الذی افنت
انکه بار کرده کناهان پشت او را و منم انکه فانی کرد این
الذنوب عمره وانا الذی بجهله عصاك ولم
کناهان عمر او را و منم انکه بنادانی خود نافرمانی کرده ترا و نیستی
تکن اهلا منه لذاك هل انت یا الهی راحم من دعاك
تو از ایشان مر این معصیت را ایا توی ای خداوند من رحم کننده هر که خواند ترا

فابلغ

فابلغ فی الدعاء ام انت غافر لمن بکاك فاسرع
پس مبالغه کند در دعا یا تو امرزنده هر کرا که کریه کرد پس بشتافت
فی البکاء ام انت متجاوز عمن عفر لك وجهه
در کریه کردن یا تو درکذرنده از انکه در خاك مالید برای تو روی خود را
تذللا ام انت مغن من شکی الیك فقره توکلا
از روی خواری یا تو بی نیاز کننده هر کرا که شکایت کند بسوی تو از درویشی خود توکل کرده
الهی لا تخیب من لا یجد معطیا غیرك ولا تخذل من
ای خداوند من نومید مکردان هر کرا که نمی یابد دهنده غیر تو و رسوا مکن هر کرا
لا یستغنی عنك باحد دونك الهی فصل علی محمد و
مستغنی نیست از تو بیکی غیر تو بار خدایا
اله ولا تعرض عنی وقد اقبلت الیك ولا تجبهنی
و روی مکردان از من و بتحقیق رو آورده ام بتو و باز مکردان مرا
بالرد وقد انتصبت بین یدیك انت الذی وصفت
برد کردن و بتحقیق که راست ایستاده ام نزد تو توی که وصف کردی ذات
نفسك بالرحمة فصل علی محمد واله وارحمنی وانت
خود را برحمت رحم کن مرا
الذی سمیت نفسك بالعفو فاعف عنی قد تری
و توی که نام نهادی ذات خود را با امرزنده پس عفو کن از من بتحقیق که می بینم
یا الهی فیض دمعی من خیفتك ووجیب قلبی من
ای خداوند من روان شدن اشک از ترس تو همیشه این کهنه حالت از من
خشیتك وانتقاض جوارحی من هیبتك کل ذلك
از ترس تو و لرزیدن اعضای من از ترس تو همه این

عليك س

تحرمني وقد رغبت
اليك ولا ص

بالعفو س

دموعي س

لا يفرط س

انذا م

الجوار
مع صوت

حياءً مني لسوء عملي ولذلك خمد صوتي عن الجأر
حیاست از بدی کردار من ولهذا فرو مرده است آواز من از زاری کردن
إليك وكلَّ لساني عن مناجاتك يا إلهي فلك
بسوی تو و کندست زبان من از مناجات تو ای خدای من پس از تست شکر
الحمد فكم من عائبة سترتها عليَّ فلم تفضحني
شکر بسا از عیبها که پوشیدی آنرا بر من پس رسوا نکردی مرا
وكم من ذنب غطيته عليَّ فلم تشهرني وكم من
و بسا از گناهان که فرو پوشیدی آنرا بر من پس شهرت ندادی مرا
شائبة ألممت بها فلم تهتك عني سترها ولم
از عیبی که فرود آمدم بآن پس نبردی از من پرده آنرا
تقلدني مكروه شنارها ولم تبد سوءاتها لمن
و در گردن نکردی مرا ... و ظاهر نکردی از بدیهای آن از
يلتمس معايبي من جيرتي وحسدة نعمتك عندي
هر که جوید عیبهای مرا از همسایهای من و حاسدان نعمت تو نزد من
ثم لم ينهني ذلك عن أن جريت إلى سوء ما عهدت
پس باز نداشت مرا از آنکه راندم بسوی بدی آنچه کردی
مني فمن أجهل مني يا إلهي برشده ومن أغفل مني
از من پس کیست نادان تر از من ای خداوند من برشد خود و کیست غافلتر از من
عن حظه ومن أبعد غوراً في الباطل وأشد
از بهره خود و کیست دورتر از من از روی فرو رفتن در باطل و سخت تر
إقداماً على السوء مني حين أقف بين دعوتك و
از روی اقدام کردن بر بدی از من هنگامی که ایستاده بود خواندن تو

جيراني

دعوة

فاتبع

دعوة الشيطان فاتبع دعوته على غير عمى مني في
دیو پس پیروی کنم خواندن او را بآنکه کوری نباشد از من
معرفة به ولا نسيان من حفظي له وأنا حينئذ
در شناختن او و نه فراموشی از نگاه داشتن او را و من آنگاه
موقن بأن منتهى دعوتك إلى الجنة ومنتهى دعوته
یقین ... آنکه نهایت خواندن تو بسوی بهشت است و نهایت خواندن دیو
إلى النار سبحانك ما أعجب ما أشهد به على نفسي
بآتش پاکی تو چه عجب است آنکه گواهی میدهم بآن بر نفس خود
وأعدده من مكتوم أمري وأعجب من ذلك
و میشمرم آنرا از پوشیده کار خود و عجب از این
أناتك عني وإبطاؤك عن معاجلتي وليس ذلك
مدارای تست از من و کندی تست از شتاب کردن ... و نیست این
من كرمي عليك بل تأنياً منك لي وتفضلاً
از گرامی بودن من بر تو بلکه مدارا کردن منست از تو مرا تفضیلست
منك عليَّ لأن أرتدع عن معصيتك المسخطة وأقلع
از تو بر من بجهت آنکه باز ایستاده ام از نافرمانی تو که خشم آورنده است و ترک
عن سيئاتي المخلقة ولأن عفوك عني أحب إليك
از بدیها کهنه کرداننده من بجهت آنکه عفو تو از من دوست تر است بسوی تو
من عقوبتي بل أنا يا إلهي أكثر ذنوباً وأقبح آثاراً
از عقوبت من بلکه ای خداوند من از روی گناه و زشت ترم از روی اثرها
وأشنع أفعالاً وأشد في الباطل تهوراً وأضعف
و زشت ترم از روی کردارها و سخت تر در باطل از روی افتادن بآن ضعیف

فَلَمْ تُغَيِّرْ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ وَلَمْ تُكَدِّرْ مَعْرُوفَكَ
پس نگردانیدی نعمت خودرا برمن وتیره نکردی نیکوئی خودرا
عِنْدِي فَارْحَمْ طُولَ تَضَرُّعِي وَشِدَّةَ مَسْكَنَتِي
نزد من پس رحم کن درازی زاری مرا وسختی درویشی مرا
وَسُوءَ مَوْقِفِي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَقِنِي
وبدی ایستادنگاه مرا ونگهدار مرا
مِنَ الْمَعَاصِي وَاسْتَعْمِلْنِي بِالطَّاعَةِ وَارْزُقْنِي
از گناهان وکار فرما مرا بفرمان برداری وروزی کن مرا
حُسْنَ الْإِنَابَةِ وَطَهِّرْنِي بِالتَّوْبَةِ وَأَيِّدْنِي بِالْعِصْمَةِ
به نیکوئی بازگردیدن وپاک گردان مرا بتوبه وقوت ده مرا بنگهداشت خود
وَاسْتَصْلِحْنِي بِالْعَافِيَةِ وَأَذِقْنِي حَلَاوَةَ الْمَغْفِرَةِ
وباصلاح آور مرا بسرانجام خود وبچشان مرا آمرزش
وَاجْعَلْنِي طَلِيقَ عَفْوِكَ وَعَتِيقَ رَحْمَتِكَ وَاكْتُبْ
وبگردان مرا رها کرده عفو خودت وآزاد کرده رحمت خودت وبنویس
لِي أَمَاناً مِنْ سَخَطِكَ وَبَشِّرْنِي بِذٰلِكَ فِي الْعَاجِلِ
از برای من ایمنی از خشم خودت ومژده ده مرا بآن در دنیا
دُونَ الْآجِلِ بُشْرَى أَعْرِفُهَا وَعَرِّفْنِي فِيهِ عَلَامَةً
نه در آخرت بشارتی که بشناسم آنرا وبشناسان مرا در آن نشانه
أَتَبَيَّنُهَا إِنَّ ذٰلِكَ لَا يَضِيقُ عَلَيْكَ فِي وُسْعِكَ
که ببینم آنرا بدرستی که آن تنگ نیست بر تو در غنای تو
وَلَا يَتَكَأَّدُكَ فِي قُدْرَتِكَ وَلَا يَتَصَعَّدُكَ أَنَاتُكَ وَلَا
وگران نکند ترا در توانائی تو

وُجْدِكَ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

يَؤُودُكَ

يَؤُودُكَ فِي جَزِيلِ هِبَاتِكَ الَّتِي دَلَّتْ عَلَيْهَا آيَاتُكَ
إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَتَحْكُمُ مَا تُرِيدُ إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْمُطَهَّرِينَ

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا ذُكِرَ الشَّيْطَانُ فَاسْتَعَاذَ مِنْهُ وَمِنْ عَدَاوَتِهِ وَكَيْدِهِ

السابع عشر

اَللّٰهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ نَزَغَاتِ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَكَيْدِهِ
بار خدایا که ما پناه میگیریم بتو از وسوسهای دیو رانده واز کیدهای او
وَمَكَائِدِهِ وَمِنَ الثِّقَةِ بِأَمَانِيِّهِ وَمَوَاعِيدِهِ وَ
واز مکرهای او واز اعتماد بامانیت او ووعدهای او
غُرُورِهِ وَمَصَائِدِهِ وَأَنْ يُطْمِعَ نَفْسَهُ فِي إِضْلَالِنَا
وفریب دادن او وصیدهای او واینکه طمع اندازد نفس خودرا در گمراه کردن
عَنْ طَاعَتِكَ وَامْتِهَانِنَا بِمَعْصِيَتِكَ أَوْ أَنْ يَحْسُنَ
ما از فرمان برداری تو وخوار شدن ما بنافرمانی تو واینکه نیکو باشد
عِنْدَنَا مَا حَسَّنَ لَنَا أَوْ أَنْ يَثْقُلَ عَلَيْنَا مَا كَرَّهَ
نزد ما آنچه نیکو نشد نزد ما واینکه گران باشد بر ما آنچه کراهت
إِلَيْنَا اَللّٰهُمَّ اخْسَأْهُ عَنَّا بِعِبَادَتِكَ وَاكْبِتْهُ
داشت بر ما بار خدایا دور کن ... گردان برما بپرستش خود وبروافکن
بِدُؤُوبِنَا فِي مَحَبَّتِكَ وَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ سِتْراً
اورا ثبات در دوستی تو وبگردان میان ما ومیان او پرده

وأن يحسّن س
حسّن س
وأن س

لا يَهْتِكُهُ وَرَدْمًا مُصْمَتًا لا يَفْتُقُهُ اللّٰهُمَّ صَلِّ

که ندرد او را · ابندی سخت · که نگشاید او را

عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاشْغَلْهُ عَنّا بِبَعْضِ اَعْدائِكَ

باز دار او را از ما · به بعض دشمنان تو

وَاعْصِمْنا بِحُسْنِ رِعايَتِكَ وَاكْفِنا خَتْرَهُ وَوَلِّنا منه

و نگهدار ما را · به نیکوئی · رعایت تو · و کفایت کن ما را غدر او · و گردان از ما

ظَهْرَهُ وَاقْطَعْ عَنّا اَثَرَهُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ خطره خ

پشت او را · و قطع کن از ما · پی روی او را

وَاَمْتِعْنا مِنَ الْهُدى بِمِثْلِ ضَلالَتِهِ وَزَوِّدْنا مِنَ متّعنا

و متمتع ساز ما را · از هدایت · بمانند · گمراهی او · و توشه ده ما را از

التَّقْوى ضِدَّ غَوايَتِهِ وَاسْلُكْ بِنا مِنَ التُّقى

از پرهیزکاری ضد

خِلافَ سَبيلِهِ مِنَ الرَّدى اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْ لَهُ

راه او · از هلاکت · بار خدایا · مگردان

فى قُلُوبِنا مَدْخَلًا وَلا تُوطِنَنَّ لَهُ فيما لَدَيْنا مَنْزِلًا لا توطنن له

در دلها · محل دخول · جای مده · مر او را در آنچه نزد ماست محل نزولی

اَللّٰهُمَّ وَما سَوَّلَ لَنا مِنْ باطِلٍ فَعَرِّفْناهُ وَاِذا

بار خدایا آنچه بیاراید برای ما · از باطل · پس بشناسان ما را آن و چون

عَرَّفْتَناهُ فَقِناهُ وَبَصِّرْنا ما نُكايِدُهُ بِهِ وَاَلْهِمْنا

بشناسانیدی ما را آن پس نگهدار ما را آن و بینا گردان ما را آنچه کید کنیم او را بآن و ملهم گردان ما را

ما نُعِدُّهُ لَهُ وَاَيْقِظْنا عَنْ سِنَةِ الْغَفْلَةِ بِالرُّكُونِ

آنچه آماده کنیم او را · و بیدار گردان ما را · از خواب بیخبری · باعتماد کردن

اليه

اِلَيْهِ وَاَحْسِنْ بِتَوْفيقِكَ عَوْنَنا عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ

او · و نیکو کن · بتوفیق خود · یاری کردن ما را بر او · بار خدایا

وَاَشْرِبْ قُلُوبَنا اِنْكارَ عَمَلِهِ وَالْطُفْ لَنا فى نَقْضِ

و بیاشامان · دلهای ما انکار کردار او را · و لطف کن بر ما · برای شکستن

حِيَلِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَوِّلْ سُلْطانَهُ

حیلهای او · و بگردان تسلط او را

عَنّا وَاقْطَعْ رَجاءَهُ مِنّا وَادْرَاْهُ عَنِ الْوُلُوعِ بِنا

از ما · و قطع کن امید او را · از ما · و منع کن از حریص شدن بما

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ آباءَنا وَاُمَّهاتِنا

و بگردان · پدران ما را و مادران ما را

وَاَوْلادَنا وَاَهالِيَنا وَذَوى اَرْحامِنا وَقَراباتِنا

و فرزندان ما را · و کسان ما را · و صاحبان خویشیهای ما را · و نزدیکان ما را

وَجيرانَنا مِنَ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ منه فى حِرْزٍ منه

و همسایهای ما را · از مردان گرونده · و زنان گرونده · در حرز

حارِزٍ وَحِصْنٍ حافِظٍ وَكَهْفٍ مانِعٍ وَاَلْبِسْهُمْ مِنْهُ

حافظ · و استواری پاینده · و پناهی بازدارنده · و در پوشان ایشان را از او

جُنَنًا واقِيَةً وَاَعْطِهِمْ عَلَيْهِ اَسْلِحَةً ماضِيَةً اَللّٰهُمَّ

سپرهای نگهدارنده · و بده ایشان را · سلاحهای گذارنده · بار خدایا

وَاعْمُمْ بِذٰلِكَ مَنْ شَهِدَ لَكَ بِالرُّبُوبِيَّةِ وَاَخْلَصَ

و فرا رسان · این · آنکس را · که گواهی داد ترا · به پروردگاری · و خالص کرد

لَكَ بِالْوَحْدانِيَّةِ وَعاداهُ لَكَ بِحَقيقَةِ الْعُبُودِيَّةِ

برای تو یکتائی را · و دشمنی کرد با او برای تو · بحقیقت بندگی پرستیدن

واستظهر بك عليه في معرفة العلوم الربانية
اللهم اخلل ما عقد وافتق ما رتق وافسخ
ما دبر وثبطه اذا عزم وانقض ما ابرم اللهم
واهزم جنده وابطل كيده واهدم كهفه
وارغم انفه اللهم اجعلنا في نظم اعدائه   وارغم س
واعزلنا عن عداد اوليائه لا نطيع له اذا
استهوانا ولا نستجيب له اذا دعانا نأمر
بمناواته من اطاع امرنا ونعظ عن متابعته   بمناواته
من اتبع زجرنا اللهم صل على محمد وآله
خاتم النبيين وسيد المرسلين وعلى اهل بيته
الطيبين الطاهرين واعذنا واهالينا واخواننا

وجميع

وجميع المؤمنين والمؤمنات مما استعذنا منه
واجرنا مما استجرنا بك من خوفه واسمع لنا
ما دعونا به واعطنا ما اغفلناه واحفظ لنا
ما نسيناه وصيرنا بذلك في درجات الصالحين
ومراتب المؤمنين آمين رب العالمين

وكان من دعائه عليه السلام اذا دفع عنه ما يحذر او عجل له مطلبه

الثامن عشر

اللهم لك الحمد على حسن قضائك وبما صرفت
عني من بلائك فلا تجعل حظي من رحمتك ما
عجلت لي من عافيتك فاكون قد شقيت بما
احببت وسعد غيري بما كرهت وان يكن ما
ظللت فيه او بت فيه من هذه العافية بين

يدي بلاء لا ينقطع ووزر لا يرتفع فقدّم
لي ما أخّرت وأخّر عنّي ما قدّمت فغير كثير
ما عاقبته الفناء وغير قليل ما عاقبته البقاء غايته

وصلّ على محمّد وآله

وكان من دعائه عليه السلام عند الاستسقاء بعد الجدب التاسع عشر

اللهمّ اسقنا الغيث وانشر علينا رحمتك
بغيثك المغدق من السحاب المنساق لنبات
أرضك المونق في جميع الآفاق وامنن على
عبادك بإيناع الثمرة وأحي بلادك ببلوغ
الزهرة وأشهد ملائكتك الكرام السفرة
بسقي منك نافع دائم غزره واسع درره وابل درّه
سريع عاجل تحيي به ما قد مات وتردّ به ما قد

فات

فات وتخرج به ما هو آت وتوسّع به في الأقوات
سحابا متراكما هنيئا مريئا طبقا مجلجلا غير ملثّ طبّاس
ودقه ولا خلّب برقه اللهمّ اسقنا غيثا مغيثا
مريعا ممرعا عريضا واسعا غزيرا تردّ به النهيض غريضا
وتجبر به المهيض اللهمّ اسقنا سقيا تسيل سقيا
منه الظراب وتملأ منه الجباب وتفجّر به الأنهار
وتنبت به الأشجار وترخص به الأسعار في
جميع الأمصار وتنعش به البهائم والخلق وتكمل
لنا به طيّبات الرزق وتنبت لنا به الزرع
وتدرّ به الضرع وتزيدنا به قوّة إلى قوّتنا اللهمّ
لا تجعل ظلّه علينا سموما ولا تجعل صوبه علينا ولا تجعل برده علينا حسوما

دُعُوماً وَلا تَجْعَلْ ماءَهُ عَلَيْنا اُجاجاً اَللّهُمَّ صَلِّ
عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنا مِنْ بَرَكاتِ السَّمواتِ
وَالْاَرْضِ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَكانَ مِنْ دُعائِهِ عَلَيْهِ السَّلامُ في مَكارِمِ الْاَخْلاقِ وَمَرْضِيِّ الْاَفْعالِ

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْ بِاِيمانِي اَكْمَلَ
الْاِيمانِ وَاجْعَلْ يَقِينِي اَفْضَلَ الْيَقِينِ وَانْتَهِ
بِنِيَّتِي اِلى اَحْسَنِ النِّيّاتِ وَبِعَمَلِي اِلى اَحْسَنِ
الْاَعْمالِ اَللّهُمَّ وَفِّرْ بِلُطْفِكَ نِيَّتِي وَصَحِّحْ بِما عِنْدَكَ
يَقِينِي وَاسْتَصْلِحْ بِقُدْرَتِكَ ما فَسَدَ مِنِّي اَللّهُمَّ
صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِي ما يَشْغَلُنِي الْاِهْتِمامُ
بِهِ وَاسْتَعْمِلْنِي بِما تَسْأَلُنِي غَداً عَنْهُ وَاسْتَفْرِغْ اَيّامِي

فيما

فِيما خَلَقْتَنِي لَهُ وَاَغْنِنِي وَاَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِكَ وَلا
تَفْتِنِّي بِالنَّظَرِ وَاَعِزَّنِي وَلا تَبْتَلِيَنِّي بِالْكِبْرِ وَعَبِّدْنِي
لَكَ وَلا تُفْسِدْ عِبادَتِي بِالْعُجْبِ وَاَجْرِ لِلنّاسِ عَلى يَدَيَّ
الْخَيْرَ وَلا تَمْحَقْهُ بِالْمَنِّ وَهَبْ لِي مَعالِيَ الْاَخْلاقِ
وَاعْصِمْنِي مِنَ الْفَخْرِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَلا تَرْفَعْنِي فِي النّاسِ دَرَجَةً اِلّا حَطَطْتَنِي عِنْدَ نَفْسِي
مِثْلَها وَلا تُحْدِثْ لِي عِزّاً ظاهِراً اِلّا اَحْدَثْتَ لِي ذِلَّةً
باطِنَةً عِنْدَ نَفْسِي بِقَدَرِها اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَتِّعْنِي بِهُدىً صالِحٍ لا اَسْتَبْدِلُ
بِهِ وَطَرِيقَةِ حَقٍّ لا اَزِيغُ عَنْها وَنِيَّةِ رُشْدٍ لا اَشُكُّ
فِيها وَعَمِّرْنِي ما كانَ عُمْرِي مَرْتَعاً لِلشَّيْطانِ فَاقْبِضْنِي

تبتلني س

بذلة في طاعتك فاذا كان عمري

إِلَيْكَ قَبْلَ أَنْ يَسْبِقَ مَقْتُكَ إِلَيَّ أَوْ يَسْتَحْكِمَ غَضَبُكَ
عَلَيَّ اللّٰهُمَّ لَا تَدَعْ خَصْلَةً تُعَابُ مِنِّي إِلَّا أَصْلَحْتَهَا
وَلَا عَائِبَةً أُؤَنَّبُ بِهَا إِلَّا حَسَّنْتَهَا وَلَا أُكْرُومَةً
فِيَّ نَاقِصَةً إِلَّا أَتْمَمْتَهَا اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَبْدِلْنِي مِنْ بِغْضَةِ أَهْلِ الشَّنَآنِ الْمَحَبَّةَ
وَمِنْ حَسَدِ أَهْلِ الْبَغْيِ الْمَوَدَّةَ وَمِنْ ظِنَّةِ أَهْلِ
الصَّلَاحِ الثِّقَةَ وَمِنْ عَدَاوَةِ الْأَدْنَيْنَ الْوَلَايَةَ
وَمِنْ عُقُوقِ ذَوِي الْأَرْحَامِ الْمَبَرَّةَ وَمِنْ خِذْلَانِ
الْأَقْرَبِينَ النُّصْرَةَ وَمِنْ حُبِّ الْمُدَارِينَ تَصْحِيحَ الْمِقَةِ — الثقة من معا
وَمِنْ رَدِّ الْمُلَابِسِينَ كَرَمَ الْعِشْرَةِ وَمِنْ مَرَارَةِ
خَوْفِ الظَّالِمِينَ حَلَاوَةَ الْأَمَنَةِ اللّٰهُمَّ صَلِّ

عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لِي يَدًا عَلَىٰ مَنْ ظَلَمَنِي وَلِسَانًا
عَلَىٰ مَنْ خَاصَمَنِي وَظَفَرًا بِمَنْ عَانَدَنِي وَهَبْ لِي مَكْرًا
عَلَىٰ مَنْ كَايَدَنِي وَقُدْرَةً عَلَىٰ مَنِ اضْطَهَدَنِي وَ
تَكْذِيبًا لِمَنْ قَصَبَنِي وَسَلَامَةً مِمَّنْ تَوَعَّدَنِي وَ
وَفِّقْنِي لِطَاعَةِ مَنْ سَدَّدَنِي وَمُتَابَعَةِ مَنْ أَرْشَدَنِي
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَدِّدْنِي لِأَنْ
أُعَارِضَ مَنْ غَشَّنِي بِالنُّصْحِ وَأَجْزِيَ مَنْ هَجَرَنِي بِالْبِرِّ
وَأُثِيبَ مَنْ حَرَمَنِي بِالْبَذْلِ وَأُكَافِيَ مَنْ قَطَعَنِي
بِالصِّلَةِ وَأُخَالِفَ مَنِ اغْتَابَنِي إِلَىٰ حُسْنِ الذِّكْرِ
وَأَنْ أَشْكُرَ الْحَسَنَةَ وَأُغْضِيَ عَنِ السَّيِّئَةِ اللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَلِّنِي بِحِلْيَةِ الصَّالِحِينَ وَ

وَالبِسنِي زِينَةَ المُتَّقِينَ فِي بَسطِ العَدلِ وَكَظمِ
الغَيظِ وَاطفَاءِ النَّائِرَةِ وَضَمِّ اَهلِ الفُرقَةِ وَ
اِصلَاحِ ذَاتِ البَينِ وَاِفشَاءِ العَارِفَةِ وَسَترِ
العَائِبَةِ وَلِينِ العَرِيكَةِ وَخَفضِ الجَنَاحِ وَحُسنِ
السِّيرَةِ وَسُكُونِ الرِّيحِ وَطِيبِ المُخَالَقَةِ وَالسَّبقِ
اِلَى الفَضِيلَةِ وَاِيثَارِ التَّفَضُّلِ وَتَركِ التَّعيِيرِ
وَالاِفضَالِ عَلَى غَيرِ المُستَحِقِّ وَالقَولِ بِالحَقِّ وَاِن عَزَّ

وَاِن عَزَّ وَالصَّمتِ عَنِ البَاطِلِ وَاِن نَفَعَ

وَاستِقلَالِ الخَيرِ وَاِن كَثُرَ مِن قَولِي وَفِعلِي وَاستِكثَارِ

وَاِن قَلَّ مِن قَولِي وَفِعلِي

وَاَكمِل ذَلِكَ لِي بِدَوَامِ الطَّاعَةِ وَلُزُومِ الجَمَاعَةِ
وَرَفضِ اَهلِ البِدَعِ وَمُستَعمِلِ الرَّاْيِ المُختَرَعِ اَللّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجعَل اَوسَعَ رِزقِكَ عَلَيَّ اِذَا

كَبُرتُ

تَبتَلِيني س

كَبُرتُ وَاَقوَى قُوَّتِكَ فِيَّ اِذَا نَصِبتُ وَلَا تَبتَلِيَنِّي
بِالكَسَلِ عَن عِبَادَتِكَ وَلَا العَمَى عَن سَبِيلِكَ وَلَا
بِالتَّعَرُّضِ لِخِلَافِ مَحَبَّتِكَ وَلَا مُجَامَعَةِ مَن تَفَرَّقَ
عَنكَ وَلَا مُفَارَقَةِ مَنِ اجتَمَعَ اِلَيكَ اَللّهُمَّ اجعَلنِي
اَصُولُ بِكَ عِندَ الضَّرُورَةِ وَاَسئَلُكَ عِندَ الحَاجَةِ
وَاَتَضَرَّعُ اِلَيكَ عِندَ المَسكَنَةِ وَلَا تَفتِنِّي بِالاِستِعَانَةِ

اِذَا اضطُرِرتُ وَلَا بِالخُضُوعِ لِسُؤَالِ غَيرِكَ

بِغَيرِكَ اِذَا افتَقَرتُ وَلَا بِالتَّضَرُّعِ اِلَى مَن دُونَكَ
اِذَا رَهِبتُ فَاَستَحِقَّ بِذَلِكَ خِذلَانَكَ وَمَنعَكَ
وَاِعرَاضَكَ يَا اَرحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّهُمَّ اجعَل مَا يُلقِي
الشَّيطَانُ فِي رُوعِي مِنَ التَّمَنِّي وَالتَّظَنِّي وَالحَسَدِ ذِكرًا
لِعَظَمَتِكَ وَتَفَكُّرًا فِي قُدرَتِكَ وَتَدبِيرًا عَلَى عَدُوِّكَ

جرى س

وما اجرى على لساني من لفظة فحش او هجر

او انتهاك خ ل

او شتم عرض او شهادة باطل او اغتياب مؤمن

غائب او سبّ حاضر وما اشبه ذلك نطقا

بالحمد لك واغراقا في الثناء عليك وذهابا

في تمجيدك وشكرا لنعمتك واعترافا باحسانك

لمننك س

واحصاء لمننك اللهم صلّ على محمد وآله

ولا اظلمنّ وانت مطيق للدفع عنّي ولا اظلمنّ

وانت القادر على القبض منّي ولا اضلنّ وقد

ولا اضيقنّ خ

امكنتك هدايتي ولا افتقرنّ ومن عندك وسعي ولا

اطغينّ ومن عندك وجدي اللهم الى مغفرتك وفدت والى

الى تجاوزك خ

عفوك قصدت والى تجاوزك اشتقت وبفضلك

وثقت

وثقت وليس عندي ما يوجب لي مغفرتك ولا

في عملي ما استحق به عفوك وما لي بعد ان حكمت

على نفسي الا فضلك فصلّ على محمد وآله وتفضّل

عليّ اللهم وانطقني بالهدى والهمني التقوى و

وفقني للتي هي ازكى واستعملني بما هو ارضى

اللهم اسلك بي الطريقة المثلى واجعلني

على ملتك اموت واحيى اللهم صلّ على محمد و

آله ومتّعني بالاقتصاد واجعلني من اهل السداد

ومن ادلة الرشاد ومن صالحي العباد وارزقني

فوز المعاد وسلامة المرصاد اللهم خذ

ما يخلّصها وابق لنفسي من نفسي ص

لنفسك من نفسي ما يصلحها فان نفسي هالكة

أَوْ تَغصّنِيهَا اَللّٰهُمَّ أَنْتَ عُدَّتِي إِنْ حَزِنْتُ وَأَنْتَ
مُنْتَجَعِي إِنْ حُرِمْتُ وَبِكَ اسْتِغَاثَتِي إِنْ كُرِثْتُ
وَعِنْدَكَ مِمَّا فَاتَ خَلَفٌ وَلِمَا فَسَدَ صَلَاحٌ
وَفِيمَا أَنْكَرْتَ تَغْيِيرٌ فَامْنُنْ عَلَيَّ قَبْلَ الْبَلَاءِ
بِالْعَافِيَةِ وَقَبْلَ الطَّلَبِ بِالْجِدَةِ وَقَبْلَ الضَّلَالِ
بِالرَّشَادِ وَاكْفِنِي مَؤُونَةَ مَعَرَّةِ الْعِبَادِ وَهَبْ لِي أَمْنَ
يَوْمِ الْمَعَادِ وَامْنَحْنِي حُسْنَ الْإِرْشَادِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَادْرَأْ عَنِّي بِلُطْفِكَ وَاغْذُنِي
بِنِعْمَتِكَ وَأَصْلِحْنِي بِكَرَمِكَ وَدَاوِنِي بِصُنْعِكَ
وَأَظِلَّنِي فِي ذَرَاكَ وَجَلِّلْنِي رِضَاكَ وَوَفِّقْنِي
إِذَا اشْتَكَلَتْ عَلَيَّ الْأُمُورُ لِأَهْدَاهَا وَإِذَا تَشَابَهَتِ

الأعمال

الْأَعْمَالُ لِأَزْكَاهَا وَإِذَا تَنَاقَضَتِ الْمِلَلُ لِأَرْضَاهَا
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَوِّجْنِي بِالْكِفَايَةِ وَسُمْنِي
حُسْنَ الْوِلَايَةِ وَهَبْ لِي صِدْقَ الْهِدَايَةِ وَلَا تَفْتِنِّي
بِالسَّعَةِ وَامْنَحْنِي حُسْنَ الدَّعَةِ وَلَا تَجْعَلْ عَيْشِي كَدًّا كَدًّا
وَلَا تَرُدَّ دُعَائِي عَلَيَّ رَدًّا فَإِنِّي لَا أَجْعَلُ لَكَ ضِدًّا وَلَا
أَدْعُو مَعَكَ نِدًّا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
امْنَعْنِي مِنَ السَّرَفِ وَحَصِّنْ رِزْقِي مِنَ التَّلَفِ
وَوَفِّرْ مَلَكَتِي بِالْبَرَكَةِ فِيهِ وَأَصِبْ بِي سَبِيلَ الْهِدَايَةِ
لِلْبِرِّ فِيمَا أُنْفِقُ مِنْهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَاكْفِنِي مَؤُونَةَ الْاِكْتِسَابِ وَارْزُقْنِي مِنْ غَيْرِ احْتِسَابٍ
فَلَا أَشْتَغِلَ عَنْ عِبَادَتِكَ بِالطَّلَبِ وَلَا أَحْتَمِلَ

المكتسب

اضر بتبعات المكتسب اللهم فأطلني بقدرتك
فيما اطلب واجرني بعزتك عما ارهب اللهم
صل على محمد وآله وصن وجهي باليسار ولا
ولا تبتذل جاهي بالاقتار
فاسترزق اهل رزقك واستعطي شرار خلقك
فافتتن بحمد من اعطاني وابتلى بذم من
منعني وانت من دونهم ولي الاعطاء والمنع
اللهم صل على محمد وآله وارزقني صحة
في عبادة وفراغا في زهادة وعلما في استعمال
وورعا في اجمال اللهم اختم بعفوك اجلي
وحقق في رجاء رحمتك املي وسهل الى بلوغ
رضاك سبلي وحسن في جميع احوالي عملي اللهم

صل

صل على محمد وآله ونبهني لذكرك في اوقات
الغفلة واستعملني بطاعتك في ايام المهلة
وانهج لي الى محبتك سبيلا سهلة اكمل لي بها
واجمع
خير الدنيا والآخرة اللهم صل على محمد وآله كما
صليت على احد من خلقك قبله وانت مصل
على احد بعده وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة
حسنة وقني برحمتك عذاب النار

احزنه
حزبه او اهمته

وكان من دعائه عليه السلام اذا
حزنه امر واهمته الخطايا

الحادي والعشرون

اللهم يا كافي الفرد الضعيف وواقي الامر المخوف
افردتني الخطايا فلا صاحب معي وضعفت عن
غضبك فلا مؤيد لي واشرفت على خوف لقائك

فلا مسكن لروعتي ومن يؤمنني منك وانت
اخفتني ومن يساعدني وانت افردتني
ومن يقويني وانت اضعفتني لا يجير يا الهي
الا رب على مربوب ولا يؤمن الا غالب على
مغلوب ولا يعين الا طالب على مطلوب وبيدك
يا الهي جميع ذلك السبب واليك المفر والمهرب
فصل على محمد واله واجر هربي وانجح مطلبي
اللهم انك ان صرفت عني وجهك الكريم
او منعتني فضلك الجسيم او حظرت علي رزقك
او قطعت عني سببك لم اجد السبيل الى شيء
من املي غيرك ولم اقدر على ما عندك بمعونة

سواك

حضرت

سببك

سواك فاني عبدك وفي قبضتك ناصيتي بيدك
لا امر لي مع امرك ماض في حكمك عدل في قضاؤك
ولا قوة لي على الخروج من سلطانك ولا استطيع مجاوزة
قدرتك ولا استميل هواك ولا ابلغ رضاك ولا
انال ما عندك الا بطاعتك وبفضل رحمتك
الهي اصبحت وامسيت عبدا داخرا لك لا املك
لنفسي نفعا ولا ضرا الا بك اشهد بذلك على نفسي
واعترف بضعف قوتي وقلة حيلتي فانجز
ما وعدتني وتمم لي ما اتيتني فاني عبدك
المسكين المستكين الضعيف الضرير الحقير
الفقير الخائف المستجير اللهم صل على محمد واله

الذليل

وَلَا تَجْعَلْنِي نَاسِيًا لِذِكْرِكَ فِيمَا أَوْلَيْتَنِي وَلَا
غَافِلًا لِإِحْسَانِكَ فِيمَا أَبْلَيْتَنِي وَلَا آيِسًا مِنْ ابليتني س
إِجَابَتِكَ لِي وَإِنْ أَبْطَأَتْ عَنِّي فِي سَرَّاءَ كُنْتُ
أَوْ ضَرَّاءَ أَوْ شِدَّةٍ أَوْ رَخَاءٍ أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ بَلَاءٍ
أَوْ بُؤْسٍ أَوْ نَعْمَاءَ أَوْ جِدَةٍ أَوْ لَأْوَاءَ أَوْ فَقْرٍ أَوْ غِنًى غناء س
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ ثَنَائِي عَلَيْكَ
وَمَدْحِي إِيَّاكَ وَحَمْدِي لَكَ فِي كُلِّ حَالَاتِي حَتَّى
لَا أَفْرَحَ بِمَا آتَيْتَنِي مِنَ الدُّنْيَا وَلَا أَحْزَنَ عَلَى مَا
مَنَعْتَنِي فِيهَا وَأَشْعِرْ قَلْبِي تَقْوَاكَ وَاسْتَعْمِلْ بَدَنِي منها س
فِيمَا تَقْبَلُهُ مِنِّي وَاشْغَلْ بِطَاعَتِكَ نَفْسِي عَنْ كُلِّ
مَا يَرِدُ عَلَيَّ حَتَّى لَا أُحِبَّ شَيْئًا مِنْ سُخْطِكَ وَلَا

شيئا

شَيْئًا مِنْ رِضَاكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَفَرِّغْ
قَلْبِي لِمَحَبَّتِكَ وَاشْغَلْهُ بِذِكْرِكَ وَانْعَشْهُ بِخَوْفِكَ
وَبِالْوَجَلِ مِنْكَ وَقَوِّهِ بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَأَمِلْهُ
إِلَى طَاعَتِكَ وَأَجْرِ بِهِ فِي أَحَبِّ السُّبُلِ إِلَيْكَ وَ وخذ بهخ
ذَلِّلْهُ بِالرَّغْبَةِ فِيمَا عِنْدَكَ أَيَّامَ حَيَاتِي كُلَّهَا وَاجْعَلْ
تَقْوَاكَ مِنَ الدُّنْيَا زَادِي وَإِلَى رَحْمَتِكَ رِحْلَتِي وَ
فِي مَرْضَاتِكَ مَدْخَلِي وَاجْعَلْ فِي جَنَّتِكَ مَثْوَايَ
وَهَبْ لِي قُوَّةً أَحْتَمِلُ بِهَا جَمِيعَ مَرْضَاتِكَ وَاجْعَلْ
فِرَارِي إِلَيْكَ وَرَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ وَأَلْبِسْ قَلْبِي
الْوَحْشَةَ مِنْ شِرَارِ خَلْقِكَ وَهَبْ لِي الْأُنْسَ بِكَ
وَبِأَوْلِيَائِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ وَلَا تَجْعَلْ لِفَاجِرٍ

وَلَا كَافِرٍ عَلَيَّ مِنَّةً وَلَا لَهُ عِنْدِي يَدًا وَلَا بِي إِلَيْهِمْ حَاجَةً

بَلِ اجْعَلْ سُكُونَ قَلْبِي وَأُنْسَ نَفْسِي وَاسْتِغْنَائِي وَ

كِفَايَتِي بِكَ وَبِخِيَارِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي لَهُمْ قَرِينًا وَاجْعَلْنِي لَهُمْ نَصِيرًا

وَامْنُنْ عَلَيَّ بِشَوْقٍ إِلَيْكَ وَبِالْعَمَلِ لَكَ بِمَا تُحِبُّ

وَتَرْضَى إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَذَلِكَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ

الثاني والعشرون

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ الشِّدَّةِ وَالْجَهْدِ وَتَعَسُّرِ الْأُمُورِ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ كَلَّفْتَنِي مِنْ نَفْسِي مَا أَنْتَ أَمْلَكُ

بِهِ مِنِّي وَقُدْرَتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيَّ أَغْلَبُ مِنْ قُدْرَتِي

فَأَعْطِنِي مِنْ نَفْسِي مَا يُرْضِيكَ عَنِّي وَخُذْ لِنَفْسِكَ رِضَاهَا مِنْ نَفْسِي فِي عَافِيَةٍ اللَّهُمَّ لَا طَاقَةَ لِي

بِالْجَهْدِ وَلَا صَبْرَ لِي عَلَى الْبَلَاءِ وَلَا قُوَّةَ لِي عَلَى الْفَقْرِ فَلَا

تحظر

تَحْظُرْ عَلَيَّ رِزْقِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى خَلْقِكَ بَلْ تَفَرَّدْ

بِحَاجَتِي وَتَوَلَّ كِفَايَتِي وَانْظُرْ لِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي فَإِنَّكَ

إِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى نَفْسِي عَجَزْتُ عَنْهَا وَلَمْ أُقِمْ مَا فِيهِ مَصْلَحَتُهَا

وَإِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى خَلْقِكَ تَجَهَّمُونِي وَإِنْ أَلْجَأْتَنِي إِلَى

قَرَابَتِي حَرَمُونِي وَإِنْ أَعْطَوْا أَعْطَوْا قَلِيلًا نَكِدًا وَمَنُّوا

عَلَيَّ طَوِيلًا وَذَمُّوا كَثِيرًا فَبِفَضْلِكَ اللَّهُمَّ فَأَغْنِنِي وَبِعَظَمَتِكَ

فَانْعَشْنِي وَبِسَعَتِكَ فَابْسُطْ يَدِي وَبِمَا عِنْدَكَ فَاكْفِنِي

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلِّصْنِي مِنَ الْحَسَدِ وَاحْصُرْنِي عَنِ الذُّنُوبِ

عَنِ الذُّنُوبِ وَوَرِّعْنِي عَنِ الْمَحَارِمِ وَلَا تُجَرِّئْنِي عَلَى الْمَعَاصِي

وَاجْعَلْ هَوَايَ عِنْدَكَ وَرِضَايَ فِيمَا يَرِدُ عَلَيَّ مِنْكَ

وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي وَفِيمَا خَوَّلْتَنِي وَفِيمَا أَنْعَمْتَ

به علیّ واجعلنی فی کلّ حالاتی محفوظاً مکلوءاً مستوراً

بان بر من و بگردان مرا در حالتهای من نگهداشته شده پاینده پوشیده شده

ممنوعاً معاذاً مجاراً اللّهمّ صلّ علی محمّد وآله و

باز داشته پناه گرفته شده زنهار داده

اقض عنّی کلّ ما ألزمتنیه وفرضته علیّ لک

وا گذار از من هر چه الزام کرده بمن و فرض کرده از بر من برای خود

فی وجه من وجوه طاعتک أو لخلق من خلقک

در وجهی از وجههای طاعت خود یا برای آفریده از آفریدگان خود

وإن ضعف عن ذلک بدنی ووهنت عنه قوّ

اگر ضعیف است از ان تن من و سست است از وی قوت

ولم تنله مقدرتی ولم یسعه مالی ولا ذات

و نرسیده است از قوت من و در نرسیده است از مال من و نیست آنکه در دست

یدی ذکرته أو نسیته هو یا ربّ ممّا قد أحصیته

که نام کرده ام از آن یا فراموش کرده ام از آن ای پروردگار من از آنچه است که شمرده بر من

علیّ وأغفلته أنا من نفسی فأدّه عنّی من جزیل

و من دست بازداشته ام من از نفس خود پس ره از آن از من عطای

عطیّتک وکثیر ما عندک فإنّک واسع کریم

عطاهای خود و از بسیاری آنچه نزد تست پس بدرستی که تو بسیار عطای کرم

وکثیر

حتّی لا یبقی علیّ شیء منه ترید أن تقاصّنی به

تا باقی نماند بر من چیزی از آنکه خواهی که قصاص کنی بان

من حسناتی أو تضاعف به من سیّئاتی یوم ألقاک

از نیکوییهای من یا دو چندان کنی بان از بدیهای من روزی که ببینم ترا

یارب

یا ربّ اللّهمّ صلّ علی محمّد وآله وارزقنی الرّغبة

ای پروردگار من روزی ده مرا رغبت

فی العمل لک لآخرتی حتّی أعرف صدق ذلک من قلبی

در کار کردن برای تو برای آخرت ما تا بشناسم راستی آن را در دل خود

وحتّی یکون الغالب علیّ الزّهد فی دنیای وحتّی

و تا باشد غالب بر من بی رغبتی در دنیای خود و تا بکنم

وافرقا

أعمل الحسنات شوقاً وآمن من السّیّئات فرقاً وخوفاً

نیکوییها از روی آرزو و ایمن گردم از بدیها از روی ترسیدن

وهب لی نوراً أمشی به فی النّاس وأهتدی به فی

و ببخش مرا نوری که روم بان در میان مردم و راه یابم بان در

الظّلمات وأستضیء به من الشّکّ والشّبهات اللّهمّ

تاریکیها و روشنایی یابم بان از شک و شبهها بار خدایا

صلّ علی محمّد وآله وارزقنی خوف غمّ الوعید

روزی ده مرا از ترس غم بیم و آرزوی به

وشوق ثواب الموعود حتّی أجد لذّة ما أدعوک

و آرزوی ثواب وعده کرده تا که بیابم لذت آنچه میخواهی تو

له وکآبة ما أستجیر بک منه اللّهمّ قد تعلم ما

بان و اندوه آنچه زنهار میخواهم بتو از ان بار خدایا بتحقیق میدانی آنچه

یصلحنی من أمر دنیای وآخرتی فکن بحوائجی حفیّاً

بصلاح در آورد مرا از کار دنیای من و آخرت من پس باش بحاجتهای من مهربان

اللّهمّ صلّ علی محمّد وآل محمّد وارزقنی الحقّ عند تقصیری

روزی کن مرا حق نزد تقصیر

في الشكر لك بما انعمت عليّ في اليسر والعسر والصحّة
در سپاسگزاری برای آنچه انعام کردی بر من در آسانی و در دشواری و تندرستی
والسقم حتّى اتعرّف من نفسي روح الرضا وطمأنينة
و بیماری تا که بشناسانم از نفس خود راحت خوشنودی و آرامش
النفس منّي بما يجب لك فيما يحدث في حال الخوف
نفس را از خود بآنچه واجبست مر ترا بآنچه حادث شود در حال ترس
والامن والرضا والسخط والضرّ والنفع اللّهمّ
و ایمنی و خوشنودی و خشم و ضرر و نفع
صلّ على محمّد وآله وارزقني سلامة الصدر من
روزی کن مرا سلامتی سینه از
الحسد حتّى لا احسد احدا من خلقك على شيء من
از حسد تا حسد نبرم هیچکس را از خلقان تو بر چیزی از
فضلك وحتّى لا ارى نعمة من نعمك على احد
فضل تو و تا نبینم نعمتی را از نعمتهای تو بر یکی از
من خلقك في دين او دنيا او عافية او تقوى
خلقان تو در دین یا دنیا یا عافیت یا پرهیزکاری
او سعة او رخاء الّا رجوت لنفسي افضل ذلك
یا فراخی یا آسانی مگر امیدوار باشم برای خود بهتری آن را
بك ومنك وحدك لا شريك لك اللّهمّ
بتو و از تو و تنهای تو نیست انبازی مر ترا
صلّ على محمّد وآله وارزقني التحفّظ من الخطايا
روزی ده مرا نگاه داشتن از خطا

والاحتراس

والاحتراس من الزلل في الدنيا والآخرة في حال الرضا
و باز نشستن از لغزیدن در دنیا و در آخرت در حال خوشنودی
والغضب حتّى اكون بما يرد عليّ منهما بمنزلة سواء
و غضب تا باشم بآنچه وارد میشود بر من از آنها بمنزلت یکسان
عاملا بطاعتك مؤثرا لرضاك على ما سواهما في
عمل کننده بطاعت تو اختیار کننده خوشنودی ترا بر غیر آنها در
الاولياء والاعداء حتّى يأمن عدوّي من ظلمي و
دوستان و دشمنان تا ایمن شود دشمن من از ستم من
جوري ويأيس وليّي من ميلي وانحطاط هواي واجعلني من
ييئس
جور من و نومید شود دوست من از میل کردن من و افتادن خواهش من و بگردان
ممّن يدعوك مخلصا في الرخاء دعاء المخلصين المضطرّين
مرا از آنکه خوانند ترا در حالتی که مخلص باشد در آسانی بمثل خواندن مخلصان بیچارگان
لك في الدعاء انّك حميد مجيد
ترا در دعا به درستی که تو ستوده و بزرگواری

وكان من دعائه عليه السلام اذا سأل الله العافية وشكرها

الثالث والعشرون

اللّهمّ صلّ على محمّد وآله والبسني عافيتك وجلّلني
خدایا و بپوشان مرا عافیت خود
عافيتك وحصّني بعافيتك واغنني بعافيتك
واكرمني بعافيتك وتصدّق عليّ بعافيتك وهب لي
بر من بعافیت خود ببخش مرا

عافيتك وافرشني عافيتك واصلح لي عافيتك
ولا تفرق بيني وبين عافيتك في الدنيا والآخرة
اللهم صل على محمد وآله وعافني عافية شافية
عالية نامية عافية تولد في بدني العافية عافية
الدنيا والآخرة وامنن علي بالصحة والأمن و
السلامة في ديني وبدني والبصيرة في قلبي والنفاذ
في اموري والخشية لك والخوف منك والقوة
على ما امرتني به من طاعتك والاجتناب لما
نهيتني عنه من معصيتك اللهم وامنن علي بالحج و
العمرة وزيارة قبر رسولك صلواتك عليه و
رحمتك وبركاتك عليه وعلى آله وآل رسولك

عليهم

عليهم السلام ابدا ما ابقيتني في عامي هذا وفي
كل عام واجعل ذلك مقبولا مشكورا مذكورا لديك
مذخورا عندك وانطق بحمدك وشكرك وذكر
وحسن الثناء عليك لساني واشرح لمراشد
دينك قلبي واعذني من الشيطان الرجيم ومن شر (وذريتي)
السامة والهامة والعامة واللامة ومن شر
كل شيطان مريد ومن شر كل سلطان عنيد و
من شر كل مترف حفيد ومن شر كل ضعيف و
شديد ومن شر كل شريف ووضيع ومن شر
كل صغير وكبير ومن شر كل قريب وبعيد
ومن شر كل من نصب لرسولك ولاهل بيته حربا

مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ آخِذٌ

از پری و آدمی و از شر هر دابه تو گیرنده وی

بِنَاصِيَتِهَا اِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

موی پیش نهادی در بستی که تو راه راستی

وَآلِهِ وَمَنْ اَرَادَنِي بِسُوءٍ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَادْحَرْ

و هر که اراده کند مرا بدی پس بگردان از او از من

عَنِّي مَكْرَهُ وَادْرَأْ عَنِّي شَرَّهُ وَرُدَّ كَيْدَهُ فِي نَحْرِهِ

مکر او و دور کن از من بدی او و باز گردان کید او را در سینه

وَاجْعَلْ بَيْنَ يَدَيْهِ سَدًّا حَتَّى تُعْمِيَ عَنِّي بَصَرَهُ وَ

و بگردان میان هر دو دست بندی که تا کور گردانیدی از من دیده او را

تُصِمَّ عَنْ ذِكْرِي سَمْعَهُ وَتُقْفِلَ دُونَ اِخْطَارِي قَلْبَهُ

کر گردانی از یاد کردن من گوش او را و قفل زنی از خاطر آوردن من دل او را

وَتُخْرِسَ عَنِّي لِسَانَهُ وَتَقْمَعَ رَاْسَهُ وَتُذِلَّ عِزَّهُ

گنگ کنی از من زبان او را و بکوبی سر او را و خوار گردانی ارجمندی او را

وَتَكْسِرَ جَبَرُوتَهُ وَتُذِلَّ رَقَبَتَهُ وَتَفْسَخَ كِبْرَهُ

بشکنی بزرگی او را و ذلیل گردانی گردن او را و باز گسلی تکبر او را

وَتُؤْمِنَنِي مِنْ جَمِيعِ ضَرِّهِ وَشَرِّهِ وَغَمْزِهِ وَهَمْزِهِ وَلَمْزِهِ

و ایمن گردانی از همه گزند و بدی او و اشاره او و بدگویی او و عیب گویی او

وَحَسَدِهِ وَعَدَاوَتِهِ وَحَبَائِلِهِ وَمَصَائِدِهِ وَرَجِلِهِ

و حسد او و دشمنی او و دامهای مکر او و صیدهای او و پیادگان او

وَخَيْلِهِ اِنَّكَ عَزِيزٌ قَدِيرٌ

و سواره او در بستی که تو ارجمند توانایی

وكان

بلغ السماع

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِاَبَوَيْهِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاَهْلِ

بار خدایا صلوات فرست بر محمد که بنده توست و فرستاده توست و بر اهل

بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَاخْصُصْهُمْ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ

بیت او که پاکانند و مخصوص ساز ایشان را به بهترین صلوات تو

وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَسَلَامِكَ وَاخْصُصِ اللّٰهُمَّ

و رحمت تو و برکتهای تو و سلام تو و خاص گردان بار خدایا

وَالِدَيَّ بِالْكَرَامَةِ لَدَيْكَ وَالصَّلَاةِ مِنْكَ يَا اَرْحَمَ

پدر و مادر مرا بکرامت نزد تو و به صلوات و سلام نزد تو ای رحم کننده ترین

الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَلْهِمْنِي

رحم کنندگان و ملهم ساز مرا

عِلْمَ مَا يَجِبُ لَهُمَا عَلَيَّ اِلْهَامًا وَاجْمَعْ لِي عِلْمَ ذَلِكَ

و دانش در دل من افکن بآنچه واجب است بر من برای ایشان و جمع کن برای من دانستن جمیع آن

كُلِّهِ تَمَامًا ثُمَّ اسْتَعْمِلْنِي بِمَا تُلْهِمُنِي مِنْهُ وَوَفِّقْنِي

همه را تمام پس کار فرما مرا بآنچه در دل من افکنی از آن و توفیق ده مرا

لِلنُّفُوذِ فِيمَا تُبَصِّرُنِي مِنْ عِلْمِهِ حَتَّى لَا يَفُوتَنِي اسْتِعْمَالُ

بفرو رفتن در آنچه بینا گردانی مرا از دانش آن تا که فوت نشود از من کار فرمودن

شَيْءٍ عَلَّمْتَنِيهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا

چیزی که آموزانیده مرا همچنانکه

وَلَا تُثْقِلْ اَرْكَانِي عَنِ الْحُفُوفِ فِيمَا اَلْهَمْتَنِيهِ

شَرَّفْتَنَا بِهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا اَوْجَبْتَ لَنَا الْحَقَّ

بزرگوار ساختی ما را بآن همچنانکه واجب گردانیدی برای ما حق

عَلَى الْخَلْقِ بِسَبَبِهِ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي أَهَابُهُمَا هَيْبَةَ
بر خلقان ببسب آن بار خدایا بگردان مرا که بترسم از پدر و مادر همچو ترسیدن
السُّلْطَانِ الْعَسُوفِ وَأَبَرُّهُمَا بِرَّ الْأُمِّ الرَّؤُوفِ وَ
از سلطان بیدادگر و نیکویی کنم با ایشان نیکویی مادر مهربان
اجْعَلْ طَاعَتِي لِوَالِدَيَّ وَبِرِّي بِهِمَا أَقَرَّ لِعَيْنِي مِنْ
و بگردان طاعت مرا از برای پدر و مادر و نیکویی کردن من با ایشان روشنی چشم من
رَقْدَةِ الْوَسْنَانِ وَأَثْلَجَ لِصَدْرِي مِنْ شَرْبَةِ الظَّمْآنِ
از خواب گران خواب سردتر از برای سینه من از شربت تشنگان
حَتَّى أُوثِرَ عَلَى هَوَايَ هَوَاهُمَا وَأُقَدِّمَ عَلَى رِضَايَ
تا برگزینم بر آرزوی خود آرزوی ایشان را مقدم دارم رضای ایشان را
رِضَاهُمَا وَأَسْتَكْثِرَ بِرَّهُمَا بِي وَإِنْ قَلَّ وَأَسْتَقِلَّ
رضای ایشان را و بسیار گردانم نیکویی ایشان مرا اگرچه اندک باشد
بِرِّي بِهِمَا وَإِنْ كَثُرَ اللّٰهُمَّ خَفِّضْ لَهُمَا صَوْتِي
بار خدایا فرود آور برای ایشان آواز مرا
وَأَطِبْ لَهُمَا كَلَامِي وَأَلِنْ لَهُمَا عَرِيكَتِي وَاعْطِفْ
و خوش گردان برای ایشان کلام مرا و نرم گردان برای ایشان طبیعت مرا و مهربان کن
عَلَيْهِمَا قَلْبِي وَصَيِّرْنِي بِهِمَا رَفِيقًا وَعَلَيْهِمَا شَفِيقًا
بر ایشان دل مرا و بگردان مرا با ایشان یار و بر ایشان با شفقت
اللّٰهُمَّ اشْكُرْ لَهُمَا تَرْبِيَتِي وَأَثِبْهُمَا عَلَى تَكْرِمَتِي
بار خدایا سپاس گزار برای ایشان تربیت مرا و بده ثواب ایشان را بر گرامی داشتن من
وَاحْفَظْ لَهُمَا مَا حَفِظَاهُ مِنِّي فِي صِغَرِي اللّٰهُمَّ
و نگهدار برای ایشان آنچه نگاه داشتند از من در کوچکی من بار خدایا

وما مسهما

وَمَا مَسَّهُمَا مِنِّي مِنْ أَذًى أَوْ خَلَصَ إِلَيْهِمَا عَنِّي
آنچه رسیده از ایشان به من از آزار یا خالص شده بسوی ایشان از من
مِنْ مَكْرُوهٍ أَوْ ضَاعَ قِبَلِي لَهُمَا مِنْ حَقٍّ فَاجْعَلْهُ
کراهتی یا ضایع شده از جهت من برای ایشان از حقی پس گردان آن را
حِطَّةً لِذُنُوبِهِمَا وَعُلُوًّا فِي دَرَجَاتِهِمَا وَزِيَادَةً
فرونهادن مر گناهان ایشان را و بلندی در درجهای ایشان و زیادتی
فِي حَسَنَاتِهِمَا يَا مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ بِأَضْعَافِهَا
در نیکوییهای ایشان ای بدل کننده بدیها به آنچه از دو چندان
مِنَ الْحَسَنَاتِ اللّٰهُمَّ وَمَا تَعَدَّيَا عَلَيَّ فِيهِ مِنْ
از نیکوییها بار خدایا آنچه از حد درگذشته بر من در آن از
قَوْلٍ أَوْ أَسْرَفَا عَلَيَّ فِيهِ مِنْ فِعْلٍ أَوْ ضَيَّعَاهُ لِي
از گفتار یا از حد درگذشتند از کردار یا ضایع کرده اند از برای
مِنْ حَقٍّ أَوْ قَصَّرَا بِي عَنْهُ مِنْ وَاجِبٍ فَقَدْ وَهَبْتُهُ
از برای من حقی یا تقصیر کرده اند در آن از واجب پس به تحقیق بخشیدم
لَهُمَا وَجُدْتُ بِهِ عَلَيْهِمَا وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فِي وَضْعِ
از برای ایشان و دادم آن را بر ایشان و رغبت کردم به تو در فرونهادن
تَبِعَتِهِ عَنْهُمَا فَإِنِّي لَا أَتَّهِمُهُمَا عَلَى نَفْسِي وَلَا
تبعه آن از ایشان پس به درستی که من متهم نمیدارم ایشان را بر نفس خود و نه
أَسْتَبْطِئُهُمَا فِي بِرِّي وَلَا أَكْرَهُ مَا تَوَلَّيَاهُ مِنْ أَمْرِي
دیر کرده ایشان را در نیکویی من و کراهت ندارم آنچه متولی شدند از امر من
يَا رَبِّ فَهُمَا أَوْجَبُ حَقًّا عَلَيَّ وَأَقْدَمُ إِحْسَانًا إِلَيَّ
ای پروردگار من پس ایشان را واجب تر است حق بر من از روی نیکویی کردن

واعظم منة لدي من ان اقاصهما بعدل او
بزرگتر ازروی منت نزد من از آنکه قصاص کنم با ایشان بعدل یا
اجازيهما على مثل اين اذا يا الهي طول شغلهما
پاداش دهم ایشان را برمانند آنچه کرده اند پس کجا رود ای خدای من درازی شغل ایشان
بتربيتي واين شدة تعبهما في حراستي واين
بتربیت من و کجا شود سختی رنج ایشان در نگاهداشتن من و کجا
اقتارهما على انفسهما للتوسعة علي هيهات
تنگ گرفتن ایشان برخودشان بسبب فراخی روزی بر من دور است
ما يستوفيان مني حقهما ولا ادرك ما يجب
آنچه تمام گردانند از من حق خود را و در نیابم آنچه واجب است
علي لهما ولا انا بقاض وظيفة خدمتهما فصل
بر من برای ایشان و نه من گذارنده ام وظیفه خدمت ایشان را
على محمد واله واعني يا خير من استعين به ووفقني
یاری ده مرا ای بهترین آنکه یاری جسته شد باو و توفیق ده
يا اهدى من رغب اليه ولا تجعلني في اهل العقوق
ای راه یابنده ترین بسوی آنکه رغبت کرده شد باو و مگردان مرا در کسانی که ناخوشی کننده اند
للاباء والامهات يوم تجزى كل نفس بما كسبت
مر پدران و مادران را در روز جزا داده شود هر نفسی با آنچه کسب کرده شده
وهم لا يظلمون اللهم صل على محمد واله
و ایشان ستم دیده نشوند
وذريته واخصص ابوي بافضل ما خصصت
و فرزندان او خاص گردان پدر و مادر مرا به بهترین آنچه خاص گردانیدی

به

به اباء عبادك المؤمنين وامهاتهم يا ارحم
بآن پدران بندگان خود را که گروندگان بودند و مادران ایشان را ای رحم کننده ترین
الراحمين اللهم لا تنسني ذكرهما في ادبار
رحم کنندگان بار خدایا فراموش مکن مرا یاد کردن ایشان را در عقب
صلواتي وفي انى من اناء ليلي وفي كل ساعة من ساعات
نمازهای من در وقتی از وقتهای شب و در هر ساعتی از ساعتهای
نهاري اللهم صل على محمد واله واغفر لي بدعائي
روز من بیامرز مرا بدعا کردن من
عني
لهما ببرهما بي مغفرة حتما وارض عنهما بشفا
ازبرای ایشان به نیکوی کردن من ازایشان امرزش واجب را خوشنودی ایشان شفاعت
عتي لهما رضى عزما وبلغهما بالكرامة مواطن
مر ایشان را خوشنودی جزم در رسان ایشان را بکرامت بمواضع
السلامة اللهم وان سبقت مغفرتك لهما
سلامت بار خدایا و اگر سبقت گرفت امرزش تو مر ایشان را
فشفعني
فشفعهما في وان سبقت مغفرتك لي
پس شفاعت ده مرا در ایشان و اگر سبقت گرفت امرزش تو از برای من پس شفاعت ده مرا
فيهما حتى نجتمع برافتك في دار كرامتك ومحل
در ایشان تا که مجتمع شویم بمهربانی تو در سرای کرامت تو و محل
مغفرتك ورحمتك انك ذو الفضل العظيم ٥
امرزش تو و رحمت تو بدرستی که تو خداوند فضل بزرگ
والمن القديم وانت ارحم الراحمين
و منت قدیم و تو رحیم ترین رحم کنندگانی

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِوُلْدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

الخامس والعشرون

اَللّٰهُمَّ وَمُنَّ عَلَيَّ بِبَقَاءِ وَلَدِي وَبِإِصْلَاحِهِمْ
بارخدایا منت نه بر من ببقای فرزندان من و باصلاح آوردن ایشان
لِي وَبِإِمْتَاعِي بِهِمْ إِلٰهِي امْدُدْ لِي فِي أَعْمَارِهِمْ
مرا و برخورداری دادن من ایشان را بارخدایا دراز کن برای من در اجلهای ایشان
وَزِدْ لِي فِي آجَالِهِمْ وَرَبِّ لِي صَغِيرَهُمْ وَقَوِّ لِي
و زیاد کن برای من در اجلهای ایشان و تربیت ده برای من کوچک ایشان را و قوت ده
ضَعِيفَهُمْ وَأَصِحَّ لِي أَبْدَانَهُمْ وَأَدْيَانَهُمْ وَأَخْلَاقَهُمْ
برای من ضعیف ایشان را و صحیح گردان برای من بدنهای ایشان را و خلقهای ایشان را
وَعَافِهِمْ فِي أَنْفُسِهِمْ وَفِي جَوَارِحِهِمْ وَفِي كُلِّ
و عافیت ده ایشان را در نفسهای ایشان و در اعضای ایشان و در هرچه
مَا عُنِيتُ بِهِ مِنْ أَمْرِهِمْ وَأَدْرِرْ لِي وَعَلَى يَدِي
خواسته‌ام آن از کار ایشان و فرو ریزان برای من و بر دست من
أَرْزَاقَهُمْ وَاجْعَلْهُمْ أَبْرَاراً أَتْقِيَاءَ بُصَرَاءَ سَامِعِينَ
روزیهای ایشان و بگردان ایشان را نیکوکاران و پرهیزکاران و بینایان و
مُطِيعِينَ لَكَ وَلِأَوْلِيَائِكَ مُحِبِّينَ مُنَاصِحِينَ
شنوندگان و فرمانبرداران مر ترا و مر دوستان ترا دوست دارندگان نصیحت کنندگان
وَلِجَمِيعِ أَعْدَائِكَ مُعَانِدِينَ وَمُبْغِضِينَ آمِينَ اللّٰهُمَّ
و مر همه دشمنان ترا دشمنی دارندگان و خشم گیرندگان چنین باد بارخدایا
اشْدُدْ بِهِمْ عَضُدِي وَأَقِمْ بِهِمْ أَوَدِي وَكَثِّرْ بِهِمْ عَدَدِي
محکم کن با ایشان بازوی مرا و راست گردان با ایشان کجی مرا و بسیار گردان

وزیّن

وَزَيِّنْ بِهِمْ مَحْضَرِي وَأَحْيِ بِهِمْ ذِكْرِي وَاكْفِنِي
و زینت ده با ایشان مجلس مرا و زنده کن با ایشان یاد مرا و کفایت کن کار مرا
بِهِمْ فِي غَيْبَتِي وَأَعِنِّي بِهِمْ عَلَى حَاجَتِي وَاجْعَلْهُمْ
با ایشان در حال غایب بودن من از ایشان و یاری ده با ایشان بر حاجت من و بگردان ایشان را
لِي مُحِبِّينَ وَعَلَيَّ حَدِبِينَ مُقْبِلِينَ مُسْتَقِيمِينَ لِي
برای من دوستان و بر من مهربانان روی آرندگان راست ایستادگان برای من
مُطِيعِينَ غَيْرَ عَاصِينَ وَلَا عَاقِّينَ وَلَا مُخَالِفِينَ
فرمانبرداران نه نافرمانان نه نافرمانی کنندگان و نه مخالفان
وَلَا خَاطِئِينَ وَأَعِنِّي عَلَى تَرْبِيَتِهِمْ وَتَأْدِيبِهِمْ وَ
و نه خطاکاران و یاری ده مرا بر پروریدن ایشان و ادب کردن ایشان
بِرِّهِمْ وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ مَعَهُمْ أَوْلَاداً ذُكُوراً
و نیکویی کردن با ایشان و ببخش مرا از نزد خود با ایشان فرزندان نرینه
وَاجْعَلْ ذَلِكَ الْخَيْرَ لِي وَاجْعَلْهُمْ لِي عَوْناً عَلَى مَا سَأَلْتُكَ
و بگردان این بهتر برای من و بگردان ایشان را برای من یاری کننده بر آنچه سؤال کردم از تو
وَأَعِذْنِي وَذُرِّيَّتِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ فَإِنَّكَ خَلَقْتَنَا
و در پناه گیر مرا و فرزندان مرا از دیو رانده از رحمت پس بدرستی که تو آفریدی ما را
وَأَمَرْتَنَا وَنَهَيْتَنَا وَرَغَّبْتَنَا فِي ثَوَابِ مَا أَمَرْتَنَا
و امر کردی ما را و نهی کردی ما را و رغبت افکندی ما را در ثواب آنچه امر کردی ما را
وَرَهَّبْتَنَا عِقَابَهُ وَجَعَلْتَ لَنَا عَدُوّاً يَكِيدُنَا
و ترسانیدی ما را از عقاب خود و گردانیدی برای ما دشمنی که کید کند ما را
سَلَّطْتَهُ مِنَّا عَلَى مَا لَمْ تُسَلِّطْنَا عَلَيْهِ مِنْهُ أَسْكَنْتَهُ
او را مسلط گردانیدی از ما بر آنچه مسلط نگردانیدی ما را از آن و ساکن گردانیدی او را

صدورنا واجريته مجاري دمائنا لا يغفل

از سینهای ما روان کردی شدی او را در مواضع روان شدن خونها غافل نمیشود

ان غفلنا ولا ينسى ان نسينا يؤمننا عقابك

اگر ما غافل شویم و فراموش نمیکند اگر ما فراموش کنیم ایمن میگرداند ما را از عقاب تو

ويخوفنا بغيرك ان هممنا بفاحشة شجعنا عليها

و میترساند ما را بغیر تو اگر قصد کردیم به بدی دلیر گرداند ما را بران

وان هممنا بعمل صالح ثبطنا عنه يتعرض لنا

و اگر قصد کنیم بکار شایسته کاهل گرداند و بازدارد از ان فرا پیش می آرد ما را

بالشهوات وينصب لنا بالشبهات ان وعدنا

شبهها بر پای میکند برای ما آرزو ما را اگر وعده داد ما را

كذبنا وان منانا اخلفنا والا تصرف عنا كيده

دروغ گفت ما را و اگر آرزو داد ما را خلاف کرد و اگر نگردانی از ما کید او را

يضلنا والا تقنا حباله يستزلنا اللهم فاقهر

گمراه گرداند ما را و اگر نگاه نداری ما را از دامهای او بلغزاند ما را بار خدایا قهر کن

سلطانه عنا بسلطانك حتى تحبسه عنا بكثرة

سلطنت او را از ما بسلطنت خود تا بازداری او را از ما ببسیاری

الدعاء لك فنصبح من كيده في المعصومين بك

خواندن مر ترا پس گردیم از مکر او در نگاه داشتگان بتو

اللهم اعطني كل سؤلي واقض لي حوائجي ولا تمنعني

بار خدایا بده مرا در هر چه مطلوب منست و بگذار برای من حاجتهای مرا و منع مکن مرا

الاجابة وقد ضمنتها لي ولا تحجب دعائي عنك

از اجابت دعا و بتحقیق که ضامن شده از برای من و در پرده مدار دعای مرا از خود

قد امرتني

قد امرتني به وامنن علي بكل ما يصلحني في دنياي

که اگر امر کردی مرا بان و منت نه بر من بهر چه باصلاح آورد مرا در دنیای من

واخرتي ما ذكرت منه وما نسيت او اظهرت او

و آخرت من آنچه یاد دارم از ان و از آنچه فراموش کرده یا ظاهر کرده ام

اخفيت او اعلنت او اسررت واجعلني في جميع ذلك

یا پنهان کرده ام یا علانیه کرده ام یا به پنهان کرده ام و گردان مرا در همه این

من المصلحين بسؤالي اياك المنجحين بالطلب اليك

از صلاح آورندگان بسوال کردن من ترا رسانندگان بمطلوب بسوی تو

غير الممنوعين بالتوكل عليك المعودين بالتعوذ

منع کرده شدگان از ضرر بتوکل بر تو پناه گرفتن بپناه گرفتن

بك الرابحين في التجارة عليك المجارين بعزك

بتو سود کنندگان در سوداگری بتو زینهار یافتگان بارجمندی تو

الموسع عليهم الرزق الحلال من فضلك الواسع

فراخ کرده بر ایشان روزی حلال از فضل تو فراخ

بجودك وكرمك المعزين من الذل بك والمجارين

بعطای تو و کرم تو عزیزان از خواری بتو و زینهار یافتگان

من الظلم بعدلك والمعافين من البلاء برحمتك

از ستم بعدل تو و عافیت یافتگان از بلا برحمت تو

والمغنين من الفقر بغناك والمعصومين من الذنوب

و توانگر گشتگان از درویشی بتوانگری تو و نگاه داشته شدگان از گناهان

والزلل والخطاء بتقواك والموفقين للخير والرشد

و لغزیدن و از خطا به پرهیزکاری از تو و توفیق یافتگان به نیکی و راه راست

والصواب بطاعتك والمحال بينهم وبين الذنوب
بقدرتك التاركين لكل معصيتك الساكنين
في جوارك اللهم أعطنا جميع ذلك بتوفيقك
ورحمتك وأعذنا من عذاب السعير وأعط جميع
المسلمين والمسلمات والمؤمنين والمؤمنات
مثل الذي سألتك لنفسي ولولدي في عاجل
الدنيا وآجل الآخرة إنك قريب مجيب سميع
عليم عفو غفور رؤوف رحيم وآتنا في الدنيا
حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار

السادس والعشرون

وكان من دعائه عليه السلام لجيرانه وأوليائه إذا ذكرهم

اللهم صل على محمد وآله وتولني في جيراني

وموالي

وموالي العارفين بحقنا والمنابذين لأعدائنا
بأفضل ولايتك ووفقهم لإقامة سنتك
والأخذ بمحاسن أدبك في إرفاق ضعيفهم و
سد خلتهم وعيادة مريضهم وهداية مسترشدهم
ومناصحة مستشيرهم وتعهد قادمهم وكتمان
أسرارهم وستر عوراتهم ونصرة مظلومهم و
حسن مواساتهم بالماعون والعود عليهم بالجدة
والإفضال وإعطاء ما يجب لهم قبل السؤال و
اجعلني اللهم أجزي بالإحسان مسيئهم وأعرض
بالتجاوز عن ظالمهم وأستعمل حسن الظن في كافتهم
وأتولى بالبر عامتهم وأغض بصري عنهم عفة وألين

جانبي لهم تواضعاً وأرقّ على أهل البلاء منهم رحمةً

جانب خود را برایشان از روی تواضع و تنگ دل باشم بر اهل بلا از ایشان از روی شفقت

وأسرّ لهم بالغيب مودّة وأحبّ بقاء النعمة

و در دل دارم برایشان از غیب و دوست دارم بقای نعمت را

عندهم نصحاً وأوجب لهم ما أوجب لحامّتي وأرعى

برایشان از روی نصیحت و واجب دارم برای خویشان و نگاه داشت کنم

لهم ما أرعى لخاصّتي اللهمّ صلّ على محمّد وآله

برای خاصان خود

وارزقني مثل ذلك منهم واجعل لي أوفى الحظوظ

و روزی ده مرا مانند ایشان و بگردان برای من تمامت حظها

فيما عندهم وزدهم بصيرة في حقّي ومعرفة بفضلي

در آنچه نزد ایشان است و زیاده کن ایشان را بینائی در حق من و شناسائی بفضل من

حتّى يسعدوا بي وأسعد بهم آمين ربّ العالمين

نیکبخت شوند بمن و نیکبخت شوم بایشان چنین باد ای پروردگار عالمیان

وكان من دعائه عليه السلام لأهل الثغور

اللهمّ صلّ على محمّد وآله وحصّن ثغور المسلمين

و نگاهدار حدود شهرهای مسلمانان را

بعزّتك وأيّد حماتها بقوّتك وأسبغ عطاياهم

با رجمندی خود و قوت ده حمایت کنندگان آنرا بقوت خود و تمام گردان عطای ایشان را

من جدتك اللهمّ صلّ على محمّد وآله وكثّر

از توانگری خود و بسیار گردان ایشان را

عدّتهم

عدّتهم واشحذ أسلحتهم واحرس حوزتهم وامنع

و تیز کن سلاحهای ایشان را و نگهدار ناحیه ایشان را و منع کن

حومتهم وألّف جمعهم ودبّر أمرهم وواتر بين

و پیوسته دار میان

و نگهدار موضع کارزار ایشان را و الفت ده جمعیت ایشان را و تدبیر کن امر ایشان را

ميرهم وتوحّد بكفاية مؤنهم واعضدهم

توشهای ایشان و تنها تو باش کفایت ما یحتاج ایشان و یاری ده ایشان را

بالنصر وأعنهم بالصبر والطف لهم في المكر

بیاری دادن و یاری ده ایشان را بصبر و لطف کن مر ایشان را در مکر

اللهمّ صلّ على محمّد وآله وعرّفهم ما يجهلون

و بشناسان مر ایشان را آنچه نمیشناسند

وعلّمهم ما لا يعلمون وبصّرهم ما لا يبصرون

و بیاموز ایشان را آنچه نمیدانند و بینا گردان ایشان را آنچه نمی بینند

اللهمّ صلّ على محمّد وآله وأنسهم عند لقائهم

و فراموش کن ایشان را در نزد رسیدن دشمن

العدوّ ذكر دنياهم الخدّاعة الغرور

یاد دنیای ایشان که فریبنده است فریب دهنده

وامح عن قلوبهم خطرات المال الفتون واجعل

و بگردان

و محو کن از دلهای ایشان در خاطر در آمدنهای مال در فتنه اندازنده

الجنّة نصب أعينهم ولوّح منها لأبصارهم ما أعددت

آنچه آماده کرده

بهشت را برابر چشمهای ایشان و اشارت کن برای دیدهای ایشان

فيها من مساكن الخلد ومنازل الكرامة والحور الحسان

در آن از مسکنهای جاوید و منزلهای با کرامت و حوران نیکو روی

وَالْأَنْهَارِ الْمُطَّرِدَةِ بِأَنْوَاعِ الْأَشْرِبَةِ وَالْأَشْجَارِ

و جویهای روانه بنوعهای شربتها و درختهای

الْمُتَدَلِّيَةِ بِصُنُوفِ الثَّمَرِ حَتَّى لَا يَهُمَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ

آویخته شده بصنوف میوه تا قصد نکند یکی از ایشان

بِالْإِدْبَارِ وَلَا يُحَدِّثَ نَفْسَهُ عَنْ قِرْنِهِ بِفِرَارٍ اللَّهُمَّ

بپشت برگردیدن و سخن نکند با نفس خود از هم سرخود بگریختن بار خدایا

افْلُلْ بِذَلِكَ عَدُوَّهُمْ وَاقْلِمْ عَنْهُمْ أَظْفَارَهُمْ وَ

بشکن بآن دشمن ایشان را و بچین از ایشان ناخنهای ایشان را و

فَرِّقْ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ أَسْلِحَتِهِمْ وَاخْلَعْ وَثَائِقَ أَفْئِدَتِهِمْ

جدا گردان میان ایشان و سلاحهای ایشان و برکن محکمیهای دلهای ایشان

وَبَاعِدْ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ أَزْوِدَتِهِمْ وَحَيِّرْهُمْ فِي سُبُلِهِمْ

و دور گردان میان ایشان و میان توشه ایشان و سرگردان کن ایشان را در راههای ایشان

وَضَلِّلْهُمْ عَنْ وَجْهِهِمْ وَاقْطَعْ عَنْهُمُ الْمَدَدَ

و گمراه گردان ایشان را از آنجا که رو آورنده اند و قطع کن از ایشان مددها

وَانْقُصْ مِنْهُمُ الْعَدَدَ وَامْلَأْ أَفْئِدَتَهُمُ الرُّعْبَ وَاقْبِضْ

و کم کن از ایشان عدد لشکرها و پر کن دلهای ایشان را از ترس و بگیر

أَيْدِيَهُمْ عَنِ الْبَسْطِ وَاخْزِمْ أَلْسِنَتَهُمْ عَنِ النُّطْقِ وَ

دستهای ایشان را از گستردن و گنگ کن زبانهای ایشان را از گویایی

شَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ وَنَكِّلْ بِهِمْ مَنْ وَرَاءَهُمْ وَاقْطَعْ

و برمان بایشان آنها را که در پس ایشان است و عقوبت کن ایشان را و قطع کن

بِخِزْيِهِمْ أَطْمَاعَ مَنْ بَعْدَهُمْ اللَّهُمَّ عَقِّمْ أَرْحَامَ

بخزی ایشان طمعهای هر که از پس ایشان است بار خدایا عقیم کن رحمهای زنان ایشان

نسائهم

نِسَائِهِمْ وَيَبِّسْ أَصْلَابَ رِجَالِهِمْ وَاقْطَعْ نَسْلَ

و خشک گردان پشتهای مردان ایشان را و قطع کن نسلهای

دَوَابِّهِمْ وَأَنْعَامِهِمْ لَا تَأْذَنْ لِسَمَائِهِمْ فِي قَطْرٍ وَلَا

چهارپایان ایشان و انعام ایشان را دستوری مده مر آسمان ایشان را بباریدن

لِأَرْضِهِمْ فِي نَبَاتٍ اللَّهُمَّ وَقَوِّ بِذَلِكَ مِحَالَ أَهْلِ

و نه مر زمین ایشان را در رویانیدن بار خدایا قوت ده بآن محلهای اهل

الْإِسْلَامِ وَحَصِّنْ بِهِ دِيَارَهُمْ وَثَمِّرْ بِهِ أَمْوَالَهُمْ

اسلام را و محکم گردان بآن دیارهای ایشان را و بسیار گردان بآن مالهای ایشان را

وَفَرِّغْهُمْ عَنْ مُحَارَبَتِهِمْ لِعِبَادَتِكَ وَعَنْ مُنَابَذَتِهِمْ

و فارغ گردان ایشان را از کارزار کردن ایشان از برای پرستش تو و از جنگ کردن ایشان

لِلْخَلْوَةِ بِكَ حَتَّى لَا يُعْبَدَ فِي بِقَاعِ الْأَرْضِ غَيْرُكَ

برای خلوت کردن با تو تا پرستیده نشود در قطعهای زمین غیر تو

وَلَا تُعَفَّرَ لِأَحَدٍ مِنْهُمْ جَبْهَةٌ دُونَكَ اللَّهُمَّ اغْزُ بِكُلِّ

و خاک آلود نکند برای یکی از ایشان پیشانی را غیر تو بار خدایا غزا بهر

نَاحِيَةٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى مَنْ بِإِزَائِهِمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَ

ناحیه از مسلمانان بر آنکه برابر ایشان شدند از شرک آورندگان

أَمْدِدْهُمْ بِمَلَائِكَةٍ مِنْ عِنْدِكَ مُرْدِفِينَ حَتَّى

و مدد ده ایشان را بفرشتگان از نزد خود از پس هم رانده تا

يَكْشِفُوهُمْ إِلَى مُنْقَطَعِ التُّرَابِ قَتْلًا فِي أَرْضِكَ

برانند ایشان را تا بمحل بریدن خاک کشتنی در زمین تو

وَأَسْرًا أَوْ يُقِرُّوا بِأَنَّكَ أَنْتَ اللهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا

و اسیر کنی تا اقرار کنند بآنکه توئی خدای که نیست هیچ خدائی مگر تو

وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ وَاعْمُمْ بِذَلِكَ
در حالتی که هیچ شریک نیست ترا . بار خدایا و ارسان آن اشمان
أَعْدَاءَكَ فِي أَقْطَارِ الْبِلَادِ مِنَ الْهِنْدِ وَالرُّومِ
دوران از شما شهرها از هندوان و از رومیان
وَالتُّرْكِ وَالْخَزَرِ وَالْحَبَشِ وَالنُّوبَةِ وَالزَّنْجِ وَالسَّقَالِبَةِ
و ترکان و خزریان و حبشیان و نوبیان و اهل زنج و سقالبه
وَالدَّيَالِمَةِ وَسَائِرِ أُمَمِ الشِّرْكِ الَّذِينَ تَخْفَى أَسْمَاؤُهُمْ
و دیلمیان و همه گروهان شرک که نهانست نامهای ایشان
وَصِفَاتُهُمْ وَقَدْ أَحْصَيْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ وَأَشْرَفْتَ
و صفتهای ایشان و بتحقیق که شمرده ایشان را بشناختن خود و مطلع
عَلَيْهِمْ بِقُدْرَتِكَ اللَّهُمَّ اشْغَلِ الْمُشْرِكِينَ بِالْمُشْرِكِينَ
بر ایشان بقدرت تو بار خدایا مشغول ساز مشرکان را بمشرکان
عَنْ تَنَاوُلِ أَطْرَافِ الْمُسْلِمِينَ وَخُذْهُمْ بِالنَّقْصِ
از دراز کردن حدود مسلمان و بگیر ایشان را بکم کردن
عَنْ تَنَقُّصِهِمْ وَثَبِّطْهُمْ بِالْفُرْقَةِ عَنِ الِاحْتِشَادِ
از کمی ایشان و باز دار ایشان را بپراکندگی از گرد آمدن
عَلَيْهِمْ اللَّهُمَّ أَخْلِ قُلُوبَهُمْ مِنَ الْأَمَنَةِ وَأَبْدَانَهُمْ
بر ایشان بار خدایا خالی ساز دلهای ایشان را از ایمنی و بدنهای ایشان را
مِنَ الْقُوَّةِ وَأَذْهِلْ قُلُوبَهُمْ عَنِ الِاحْتِيَالِ وَأَوْهِنْ
از قوه و غافل ساز دلهای ایشان را از حیله گری و سست کردان
أَرْكَانَهُمْ عَنْ مُنَازَلَةِ الرِّجَالِ وَجَبِّنْهُمْ عَنْ مُقَارَعَةِ
رکنهای ایشان را از مواضع نزول مردان و دور دار ایشان را از کوبیدن

الْأَبْطَالِ

الْأَبْطَالِ وَابْعَثْ عَلَيْهِمْ جُنْدًا مِنْ مَلَائِكَتِكَ بِبَأْسٍ
دلیران و برانگیز بر ایشان لشکری از فرشتگان خودت بر سختی
مِنْ بَأْسِكَ كَفِعْلِكَ يَوْمَ بَدْرٍ تَقْطَعُ بِهِ دَابِرَهُمْ
از ترسهای خودت به چو کردن تو در روز بدر ببری با آن بیخهای ایشان را
وَتَحْصُدُ بِهِ شَوْكَتَهُمْ وَتُفَرِّقُ بِهِ عَدَدَهُمْ اللَّهُمَّ
و بشکنی با آن شوکت ایشان را و پراکنده کنی با آن عدد ایشان را بار خدایا
وَامْزُجْ مِيَاهَهُمْ بِالْوَبَاءِ وَأَطْعِمَتَهُمْ بِالْأَدْوَاءِ وَارْمِ
و بیامیز آبهای ایشان را به وبا و طعامهای ایشان را بدردها و بینداز
بِلَادَهُمْ بِالْخُسُوفِ وَأَلِحَّ عَلَيْهَا بِالْقُذُوفِ وَ
بشهرهای ایشان را بفرو رفتن و ستیزه کن بر ایشان بسنگ انداختن
أَفْرِعْهَا بِالْمُحُولِ وَاجْعَلْ مِيَرَهُمْ فِي أَحَصِّ أَرْضِكَ
و بکوب از آن بقحطیها و بگردان توشههای ایشان را در سخت ترین زمین خود
وَأَبْعَدِهَا عَنْهُمْ وَامْنَعْ حُصُونَهَا مِنْهُمْ أَصِبْهُمْ
و دورترین از ایشان و استوار دار حصارهای آن را از ایشان برسان بر ایشان
بِالْجُوعِ الْمُقِيمِ وَالسُّقْمِ الْأَلِيمِ اللَّهُمَّ وَأَيُّمَا غَازٍ
بجوع ابدی و بیماری دردناک بار خدایا هر کدام غزا کننده
غَزَاهُمْ مِنْ أَهْلِ مِلَّتِكَ أَوْ مُجَاهِدٍ جَاهَدَهُمْ مِنْ
که غزا کند با ایشان از اهل ملت خود یا جهاد کننده که جهاد کند با ایشان
أَتْبَاعِ سُنَّتِكَ لِيَكُونَ دِينُكَ الْأَعْلَى وَحِزْبُكَ
از پیروان سنت تو تا باشد دین تو بلندتر و گروه تو
الْأَقْوَى وَحَظُّكَ الْأَوْفَى فَلَقِّهِ الْيُسْرَ وَهَيِّئْ لَهُ الْأَ
قوی تر و حظ تو تمامتر پس بنما او را آسانی را و مهیا ساز برای او کارها

وَتَوَلَّهُ بِالنُّجْحِ وَتَخَيَّرْ لَهُ الْأَصْحَابَ وَاسْتَقْوِ لَهُ

و بخوش گیر او را بروا شدن کار   و بگزین برای او اصحاب را   و قوی کن

الظَّهْرَ وَاسْبِغْ عَلَيْهِ فِي النَّفَقَةِ وَمَتِّعْهُ بِالنَّشَا

پشت او را   و فراخ کن   بر او   در نفقه   و برخوردار ساز او را از نشاط

وَأَطْفِ عَنْهُ حَرَارَةَ الشَّوْقِ وَأَجِرْهُ مِنْ غَمِّ

و بمیران   از او   گرمی   آرزو   و زنهار ده او را از اندوه

الْوَحْشَةِ وَأَنْسِهِ ذِكْرَ الْأَهْلِ وَالْوَلَدِ وَأْثُرْ

رمنده که   و انیس کن او را یاد اهل و ولد   و نشان کن

لَهُ حُسْنَ النِّيَّةِ وَتَوَلَّهُ بِالْعَافِيَةِ وَأَصْحِبْهُ

برای او نیکوی   نیت   و بخوش گیر بعافیت   و همنشین کن او را

السَّلَامَةَ وَأَعْفِهِ مِنَ الْجُبْنِ وَأَلْهِمْهُ الْجُرْأَةَ

سلامت   و عفو کن او را از بد دلی   و بده دل الهام کن او را دلیری

وَارْزُقْهُ الشِّدَّةَ وَأَيِّدْهُ بِالنُّصْرَةِ وَعَلِّمْهُ السِّيَرَ

و روزی ده او را سختی   و قوت ده او را بیاری   و تعلیم ده او را سیرتها

وَالسُّنَنَ وَسَدِّدْهُ فِي الْحُكْمِ وَاعْزِلْ عَنْهُ الرِّيَاءَ

و سنتها   و درست کن او را در حکم   و دور کن از او   ریا

وَخَلِّصْهُ مِنَ السُّمْعَةِ وَاجْعَلْ فِكْرَهُ وَذِكْرَهُ وَظَعْنَهُ

و خالص کن او را   از سمعه   و بگردان فکر و ذکر او را   و سفر او را

وَإِقَامَتَهُ فِيكَ وَلَكَ فَإِذَا صَافَّ عَدُوَّكَ وَ

و ساکن شدن او را در تو   و برای تو   پس چون صف کند عدوی تو

عَدُوَّهُ فَقَلِّلْهُمْ فِي عَيْنِهِ وَصَغِّرْ شَأْنَهُمْ فِي قَلْبِهِ

و عدوی او   پس کم گردان ایشان را در چشم او   و کوچک کن کار ایشان را در دل او

وادل

وَأَدِلْ لَهُ مِنْهُمْ وَلَا تُدِلْهُمْ مِنْهُ فَإِنْ خَتَمْتَ

و دولت ده او را از ایشان   و دولت مده ایشان را از او   پس اگر ختم کردی

لَهُ بِالسَّعَادَةِ وَقَضَيْتَ لَهُ بِالشَّهَادَةِ فَبَعْدَ أَنْ يَجْتَاحَ

وقضیت در

برای او بسعادت   و حکم کرده باشی برای او بشهید شدن پس از آن که محتاج شوند

عَدُوَّكَ بِالْقَتْلِ وَبَعْدَ أَنْ يَجْهَدَ بِهِمُ الْأَسْرُ

دشمن تو   بکشتن   و بعد از آن که در رنج اندازد ایشان را   اسیر کردن

وَبَعْدَ أَنْ تَأْمَنَ أَطْرَافُ الْمُسْلِمِينَ وَبَعْدَ أَنْ

پس از آن   که در رنج اندازد   مسلمانان را   پس از آنکه بر گرداند

يُوَلِّيَ عَدُوُّكَ مُدْبِرِينَ اللَّهُمَّ وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ

دشمنان تو   پشت کننده گان   بار خدایا   هر کدام از مسلمانان

خَلَفَ غَازِيًا أَوْ مُرَابِطًا فِي دَارِهِ أَوْ تَعَهَّدَ خَالِفِيهِ

که خلیفه کند   غزا کشیده را   یا نشینده را   بجای خود در سرای او یا تعهد کند کسانی

فِي غَيْبَتِهِ أَوْ أَعَانَهُ بِطَائِفَةٍ مِنْ مَالِهِ أَوْ

غیبت

که از او باز مانده باشند   یا یاری دهد او را   پاره   از مال خود   یا

أَمَدَّهُ بِعَتَادٍ أَوْ شَحَذَهُ عَلَى جِهَادٍ أَوْ أَتْبَعَهُ

مدد دهد او را بساز راه   یا تیز کند او را   بر کارزار   یا از پی او در آورد

فِي وَجْهِهِ دَعْوَةً أَوْ رَعَى لَهُ مِنْ وَرَائِهِ حُرْمَةً فَأْجِرْ

در روی او   دعای   یا نگاه دارد برای او از پس او   حرمت   و پس بده

لَهُ مِثْلَ أَجْرِهِ وَزْنًا بِوَزْنٍ وَمِثْلًا بِمِثْلٍ وَعَوِّ ضْهُ

او را مانند   مزد او   همسنگ بهمسنگ و مانند بمانند   و عوض ده او را

مِنْ فِعْلِهِ عِوَضًا حَاضِرًا يَتَعَجَّلُ بِهِ نَفْعَ مَا قَدَّمَ

از کردار او   عوضی   حاضر   که زود بیابد آن نفع آنچه از پیش فرستاده

وَسُرُورٍ مَا اَتَى بِهِ اِلَى اَنْ يَنْتَهِىَ بِهِ الْوَقْتُ اِلَى مَا
شادی آنچه کرده تا آنکه بان وقت تا بانکه آنچه
اَجْرَيْتَ لَهُ مِنْ فَضْلِكَ وَاَعْدَدْتَ لَهُ مِنْ كَرَامَتِكَ
رانده ازرا از فضل خود ذخیره برای ان از کرامت تو
اَللّٰهُمَّ وَاَيُّمَا مُسْلِمٍ اَهَمَّهُ اَمْرُ الْاِسْلَامِ وَاَحْزَنَهُ
بار خدایا هرکدام از مسلمانان در کار انداخت او را کار اسلام و اندوه کرد
تَحَزُّبُ اَهْلِ الشِّرْكِ عَلَيْهِمْ فَنَوَى غَزْوًا اَوْ هَمَّ
او را گرده شدن اهل شرک بر ایشان پس قصد کرد غزای را یا قصد کرد
بِجِهَادٍ فَقَعَدَ بِهِ ضَعْفٌ اَوْ اَبْطَأَتْ بِهِ فَاقَةٌ
بکارزاری پس نشست آن ضعفی یا او واپس انداخت او را درویشی
اَوْ اَخَّرَهُ عَنْهُ حَادِثٌ اَوْ عَرَضَ لَهُ دُونَ اِرَادَتِهِ
یا متأخر ساخت او را از آن حادثه یا عارض شد او را بغیر اراده او
مَانِعٌ فَاكْتُبِ اسْمَهُ فِى الْعَابِدِينَ وَاَوْجِبْ لَهُ
مانعی پس بنویس نام او را در پرستندگان و واجب گردان
ثَوَابَ الْمُجَاهِدِينَ وَاجْعَلْهُ فِى نِظَامِ الشُّهَدَاءِ
برای او ثواب کارزار کنندگان و گردان او را در سلک شهیدان و
الصَّالِحِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
صالحان بار خدایا صلوات ده بر محمد که بنده تست و فرستاده تو
وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً عَالِيَةً عَلَى الصَّلَوَاتِ مُشْرِفَةً
و بر آل محمد صلوة بلند مرتبه بر صلوات دیده ور شده
فَوْقَ التَّحِيَّاتِ صَلٰوةً لَا يَنْتَهِى اَمَدُهَا وَلَا يَنْقَطِعُ
بالای تحیتها صلوات تو نرسد غایت آن و منقطع نشود

عددها

عَدَدُهَا كَاَتَمِّ مَا مَضَى مِنْ صَلَوَاتِكَ عَلَى اَحَدٍ
عدد آن مانند تمام تر آنچه گذشته از صلوة تو بر یکی از
مِنْ اَوْلِيَائِكَ اِنَّكَ الْمَنَّانُ الْحَمِيدُ الْمُبْدِئُ الْمُعِيدُ الْفَعَّالُ لِمَا تُرِيدُ
دوستان تو بدرستی که تو منت نهنده ستوده ابتدا کننده اعاده کننده کننده

وكان من دعائه عليه السلام متفزعا الى الله عز وجل
در حال استغاثه و خوف

اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَخْلَصْتُ بِانْقِطَاعِى اِلَيْكَ وَاَقْبَلْتُ
بار خدایا بدرستی که من خالص گردانیدم به بریدن من از خلق بسوی تو و روی آوردم
بِكُلِّى عَلَيْكَ وَصَرَفْتُ وَجْهِى عَمَّنْ يَحْتَاجُ اِلَى رِفْدِكَ
بهمه خود بر تو و گردانیدم روی خود را از آنکه محتاج باشد بعطای تو
وَقَلَبْتُ مَسْئَلَتِى عَمَّنْ لَمْ يَسْتَغْنِ عَنْ فَضْلِكَ وَرَاَيْتُ
و منقلب ساختم سؤال خود را از آنکس که بی نیاز نیست از فضل تو و دانستم آنکه
اَنَّ طَلَبَ الْمُحْتَاجِ اِلَى الْمُحْتَاجِ سَفَهٌ مِنْ رَاْيِهِ
که طلب حاجتمندی بمحتاج سفاهت است از عقل او
وَضَلَّةٌ مِنْ عَقْلِهِ فَكَمْ قَدْ رَاَيْتُ يَا اِلٰهِى مِنْ اُنَاسٍ
و گمراهی از عقل او پس بسا که دیدم ای خدای من از مردمان
طَلَبُوا الْعِزَّ بِغَيْرِكَ فَذَلُّوا وَرَامُوا الثَّرْوَةَ مِنْ سِوَاكَ
که طلب کردند عزت را از غیر تو پس ذلیل شدند و قصد کردند توانگری را از غیر تو
فَافْتَقَرُوا وَحَاوَلُوا الْاِرْتِفَاعَ فَاتَّضَعُوا فَصَحَّ بِمُعَايَنَةِ
پس محتاج شدند طلب کردند بلندی را پس پست شدند پس صحیح شد بعیان دیدن
اَمْثَالِهِمْ حَازِمٌ وَفَّقَهُ اعْتِبَارُهُ وَاَرْشَدَهُ
امثال ایشان هوشیار و توفیق داد او را بنظر عبرت نگریستن و راه نمود

الى الطريق صوابه لختياره فانت يا مولاى دون

براه صواب او · برگزیدن او · پس توی · ای مولای من نزد

كل مسئول موضع مسئلتي ودون كل مطلوب اليه

هر مسئول کرده شده · جای خواستن من · نزد هر مطلب کرده شده بسوی

ولى حاجتى انت المخصوص قبل كل مدعو بدعو

خداوند حاجت من · توئی مخصوص کرده شده · پیش از هر خوانده شده بخواستن من

لا يشركك احد فى رجائى ولا يتفق احد منك

انباز نشود · ترا کسی · در امید من · و موافق نشود کسی با تو

فى دعائى ولا ينظمه واياك ندائى لك يا الهى

در دعای من · و فراهم ننماید او را · و تو را · خواندن من · مر تراست · ای خداوند

وحدانية العدد وملكة القدرة الصمد وفضيلة

یگانگی عدد · و پادشاهی · قدرت · در بی‌نیازی از احتیاج

الحول والقوة ودرجة العلو والرفعة ومن سواك

گردیدن از گناه · و قوت · و درجات · بلندی · و برداشتگی · و هر که به غیر تست

مرحوم فى عمره مغلوب على امره مقهور على شانه

رحمت کرده شده · در عمرش · غلبه کرده شده است · بر امرش · قهر کرده شده · بر شانش

مختلف الحالات متنقل فى الصفات فتعاليت عن

مختلف · حالتهای آن گردیده شده است · در صفتها · پس بلندی از

الاشباه والاضداد وتكبرت عن الامثال والانداد

مانندها · و ضدها · و تکبر کردی · از مثلها · و همتایان

فسبحانك لا اله الا انت

پس پاکی تو · هیچ خدای نیست مگر تو

اللهم

وكان من دعائه عليه السلام اذا قتر عليه الرزق

در دعای آن حضرت است وقتی که تنگ کرده شود روزی

اللهم انك ابتليتنا فى ارزاقنا بسوء الظن وفى اجالنا

بار خدایا · به درستی که تو · مبتلا گردانیدی ما را · در روزیهای ما · به بدی گمان · و در اجلها

بطول الامل حتى التمسنا ارزاقك من عند المرزوقين

درازی امید · که تا طلبیدیم · روزیهای ترا · از نزد روزی داده شدگان

وطمعنا بامالنا فى اعمار المعمرين فصل على محمد واله

و طمع کردیم · روزی خود را · در عمرهای · عمر داده شدگان

وهب لنا يقينا صادقا تكفينا به من مؤنة الطلب

و ببخش ما را یقین · راست · که کفایت کند ما را از رنج طلب

والهمنا ثقة خالصة تعفينا به تعفينا بها من

و در دل ما انداز · اعتماد پاکیزه · که دور گرداند ما را از

شدة النصب واجعل ما صرحت به من عدتك

سختی رنج · و بگردان آنچه تصریح کردی به آن · از وعده خود

فى وحيك واتبعته من قسمك فى كتابك قاطعا

در وحی خود · و در پی آوردی از آن · از سوگند خود · در کتاب خود · قطع کننده

لاهتمامنا بالرزق الذى تكفلت به وحسما

مر اهتمام ما را · به روزی · که تکفل کردی به آن · و قطع کردن

للاشتغال بما ضمنت الكفاية له فقلت وقولك

مر مشغول شدن · به آنچه ضامن شدی کفایت را · برای آن · پس گفتی و گفتن تو

الحق الاصدق واقسمت وقسمك الابر الاوفى

حق · راست‌تر · و سوگند خوردی · و سوگند تو راست‌تر است و نیکوتر و در وفا

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ثُمَّ قُلْتَ فَوَرَبِّ
در آسمانهاست روزی شما و آنچه وعده داده پس گفتی بحق پروردگار

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ
آسمان و زمین که آن حقست مانند آنکه گویا میشوید

وكان من دعائه عليه السلام في المعونة على قضاء الدين
در مدد خواستن از معونت در ادا کردن قرض

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِيَ الْعَافِيَةَ مِنْ
ببخش مرا عافیت از

دَيْنٍ تُخْلِقُ بِهِ وَجْهِي وَيَحَارُ فِيهِ ذِهْنِي وَيَتَشَعَّبُ لَهُ
دین که کهنه گرداند بآن روی من و حیران شود در آن ذهن من و پراکنده گردد برای آن

فِكْرِي وَيَطُولُ بِمُمَارَسَتِهِ شُغْلِي وَأَعُوذُ بِكَ يَا
فکر و دراز شود همیشه کار داشتن آن مشغولی من و پناه میبرم بتو ای

رَبِّ مِنْ هَمِّ الدَّيْنِ وَفِكْرِهِ وَشُغْلِ الدَّيْنِ وَسَهَرِهِ
پروردگار من از غم قرض و فکر آن و مشغولی قرض و بیخوابی آن

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِذْنِي مِنْهُ وَأَسْتَجِيرُ بِكَ
و در پناه بگیر مرا از آن و زینهار میخواهم بتو

يَا رَبِّ مِنْ ذِلَّتِهِ فِي الْحَيَاةِ وَمِنْ تَبِعَتِهِ بَعْدَ الْوَفَاةِ
ای پروردگار من از خواری آن در زندگانی و از عقوبت آن پس از وفات من

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَجِرْنِي مِنْهُ بِوُسْعٍ فَاضِلٍ
امان ده مرا از آن بفراخی زاید

أَوْ كَفَافٍ وَاصِلٍ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْجُبْنِي
یا بکفاف پیوسته و در پرده کن

عن السرف

عَنِ السَّرَفِ وَالْاِزْدِيَادِ وَقَوِّمْنِي بِالْبَذْلِ وَالْاِقْتِصَادِ
و منع شوم از اسراف و زیاد و درست گردان مرا به بخشش و میانه روی

وَعَلِّمْنِي حُسْنَ التَّقْدِيرِ وَاقْبِضْنِي بِلُطْفِكَ عَنِ التَّبْذِيرِ
و تعلیم ده مرا نیکوی تقدیر و قبض کن مرا بلطف خود از اسراف

وَأَجْرِ مِنْ أَسْبَابِ الْحَلَالِ أَرْزَاقِي وَوَجِّهْ فِي
و روان کن از اسباب حلال روزیهای مرا و متوجه ساز

أَبْوَابِ الْبِرِّ إِنْفَاقِي وَازْوِ عَنِّي مِنَ الْمَالِ مَا يُحْدِثُ لِي
در بابهای نیکوی نفقه کردن من و دور دار از من از مال آنچه احداث کند

مَخِيلَةً أَوْ تَأَدِّياً إِلَى بَغْيٍ أَوْ مَا أَتَعَقَّبُ مِنْهُ طُغْيَاناً
برای من کبر یا افتادن بستم و تعدی یا آنکه در عقب در آورم از آن سرکشی را

اللّٰهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ صُحْبَةَ الْفُقَرَاءِ وَأَعِنِّي عَلَى صُحْبَتِهِمْ
بار خدایا دوست گردان بسوی من صحبت درویشان را و یاری ده مرا بر صحبت ایشان

بِحُسْنِ الصَّبْرِ وَمَا زَوَيْتَ عَنِّي مِنْ مَتَاعِ الدُّنْيَا
به نیکوی صبر و آنچه باز داری از من از متاع دنیای

الْفَانِيَةِ فَاذْخَرْهُ لِي فِي خَزَائِنِكَ الْبَاقِيَةِ وَاجْعَلْ
فانی پس ذخیره کن از برای من در خزینهای باقی تو و بگردان

مَا خَوَّلْتَنِي مِنْ حُطَامِهَا وَعَجَّلْتَ لِي مِنْ مَتَاعِهَا
آنچه نعمت کرده مرا از متاع درهم شکسته آن و شتاب کرده مرا از متاع آن

بُلْغَةً إِلَى جِوَارِكَ وَوُصْلَةً إِلَى قُرْبِكَ وَذَرِيعَةً
رسیدن بهمسایگی تو و وسیله رسیدن نزدیک تو و دستاویز

إِلَى جَنَّتِكَ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ
بهشت درستی که تو خداوند فضل بزرگی و تو بخشنده و دهنده

وكان من دعائه عليه السلام في ذكر التوبة وطلبها

در ذكر توبه درخواستن آن

اللهم يا من لا يصفه نعت الواصفين ويا

بار خدايا اى آنكه وصف نكند او را وصف وصف كنندگان واى

من لا يجاوزه رجاء الراجين ويا من لا يضيع لديه

آنكه درنمى گذرد ازو اميد اميدواران واى آنكه ضايع نمى شود از نزد او

اجر المحسنين ويا من هو منتهى خوف العابدين

مزد نيكوكاران واى آنكه او غايت ترس پرهيزكارانست

ويا من هو غاية خشية المتقين هذا مقام من

واى آنكه اوست غايت ترس پرهيزكارانست اين مقام كسيست كه دستهاى

تداولته ايدي الذنوب وقادته ازمة الخطايا

كه دست بدست داده است او را دستهاى گناهكاران وكشيده اند او را

واستحوذ عليه الشيطان فقصر عما امرت به

خطايا و غلبه كرد بر او شيطان پس تقصير كرد از آنچه امر كردى بآن

تفريطا وتعاطى ما نهيت عنه تغريرا كالجاهل

بناهموارى و فرا گرفته است آنچه باز داشته او را ازان از فريفتن همچو نادان

بقدرتك عليه او كالمنكر فضل احسانك اليه

بقدرت تو بران يا همچو منكر زيادتى احسان تو بسوى او

حتى اذا انفتح له بصر الهدى وتقشعت عنه سحائب

تا چون باز گشود مر او را نظر هدايت و باز شد ازو ابر

العمى احصى ما ظلم به نفسه وفكر فيما خالف به ربه

كورى شمرد آنچه ستم كرد بآن بر خود و فكر كرد در آنچه مخالفت كرد با پروردگار خود

فرأى

فرأى كبير عصيانه كبيرا وجليل مخالفته جليلا

پس ديد نافرمانى بسيارى او را بزرگ و بزرگى مخالفت او

فاقبل نحوك مؤملا لك مستحييا منك ووجه

پس رو آورد بجانب تو اميدوارنده بتو شرم دارنده از تو و متوجه ساخت

رغبته اليك ثقة بك فامك بطمعه يقينا

رغبت خود را بسوى تو اعتماد بتو پس قصد كرد ترا بطمع از روى يقين

وقصدك بخوفه اخلاصا قد خلا طمعه من كل

و قصد كرد ترا به ترس خود از روى اخلاص بتحقيق كه خالى شد طمع او از هر

مطموع فيه غيرك وافرخ روعه من كل محذور

طمع در بسته شده در آن كه غير تست و رفت ترس او از هر محذورى و

منه سواك فمثل بين يديك متضرعا وغمض بصره

ازو غير تو پس بايستاد پيش تو زارى كننده و در افكند ديده خود را

الى الارض متخشعا وطأطأ راسه لعزتك متذللا

بزمين ترسنده و در انداخت سر خود را بجهت عزت تو ذليل و خوار

وابثك من سره ما انت اعلم به منه خضوعا

و آشكارا كرد با تو از سر خود آنچه تو داناترى بآن ازو از فروتنى

وعدد من ذنوبه ما انت احصى لها خشوعا

و باز شمرد از گناهان خود آنچه تو شمارنده ترى مر آن را از ستمكارى

واستغاث بك من عظيم ما وقع به في علمك

و فرياد خواست بتو از بزرگ آنچه واقع شده بآن در علم تو

وقبيح ما فضحه في حكمك من ذنوب ادبرت

و از زشتى آن آنچه رسوا ساخت او را در حكم تو از گناهانى كه پشت كرد بتو

کتابخانه آستان قدس مشهد

لذّاتها فذهبت وأقامت تبعاتها فلزمت لا
لذتهای آن پس رفت وایستاد عقوبات آن پس لازم شد
يُنكر يا إلهي عدلك إن عاقبته ولا يستعظم عفوك
انکار کنند ای خدای من عدل تو اگر عقوبت کنی او را و بزرگ نشاید آمرزش تو
إن عفوت عنه ورحمته لأنك الربّ الرحيم
آمرزی ازو ورحم کنی بدرستی که تو پروردگار
الكريم الذي لا يتعاظمه غفران الذنب العظيم
کریم که بزرگ نماند او را آمرزش گناهان بزرگ
اللهمّ فها أنا ذا قد جئتك مطيعاً لأمرك فيما أمرت
بارخدایا پس اینک من آمده ام بتو فرمان برداری مر امر ترا درانچه فرمودی
به من الدعاء متنجّزاً وعدك فيما وعدت به من
بآن از دعا رواکردن وعده تو درانچه وعده داده بآن
الإجابة إذ تقول ادعوني أستجب لكم اللهمّ فصلّ
از اجابت چون گفتی بخوانید مرا تا اجابت کنم برای شما
على محمّد وآله والقني بمغفرتك كما لقيتك بإقراري
وبرسان آمرزش خود را همچنانکه رسیدم بتو اعتراف خود را
وارفعني عن مصارع الذنوب كما وضعت لك
وبردار مرا از افتادنها گناهان همچنانکه فرونهادم برای تو
نفسي واسترني بسترك كما تأنّيتني عن الانتقام
نفس خود را و بپوشان مرا بپوشش خود همچنانکه مدارا کردی بمن از انتقام
منّي اللهمّ وثبّت في طاعتك نيّتي وأحكم في
بارخدایا و ثابت کن در اطاعت خود نیت من و محکم کن در

عبادتك

عبادتك بصيرتي ووفّقني من الأعمال لما تغسل
در پرستش خود بصیرت مرا و توفیق ده مرا از عملها مر آنچه را که بشوئی بآن
به دنس الخطايا عنّي وتوفّني على ملّتك وملّة
چرک خطاها از من و بمیران مرا در کیش خود و کیش
نبيّك محمّد عليه السلام إذا توفّيتني اللهمّ إنّي
پیغمبر خود محمد علیه السلام چون بمیرانی مرا بارخدایا بدرستی
أتوب إليك في مقامي هذا من كبائر ذنوبي
که من توبه کردم بسوی تو در مقام خود از گناهان بزرگ خود و گناهان
وصغائرها وبواطن سيّئاتي وظواهرها و
کوچک و بدیهای باطنی و بدیهای ظاهری
سوالف زلّاتي وحوادثها توبة من لا يحدّث
و خطاهای گذشته و نوهای آن توبه هر که حدیث نکند
نفسه بمعصية ولا يضمر أن يعود في خطيئة
با خویشتن بنافرمانی و پنهان نکند اگر عود کند در خطا
وقد قلت يا إلهي في محكم كتابك إنّك تقبل
و بتحقیق که گفتی ای خدای من در محکم کتاب خود بدرستی که قبول میکنی
التوبة عن عبادك وتعفو عن السيّئات و
توبه را از بندگان خود و میگذری از بدیها
تحبّ التوّابين فاقبل توبتي كما وعدت
و دوست میداری توبه کنندگان پس قبول کن توبه مرا همچنانکه وعده کردی
واعف عن سيّئاتي كما ضمنت وأوجب لي محبّتك
و عفو کن از بدیهای من همچنانکه ضامن شدی و واجب گردان برای من محبت خود را

كما شرطتُ لك يا ربّ شرطي ألّا أعود في مكروهك
همچنانکه شرط کرده‌ام و مرترا است ای پروردگار من شرط من که عود نکنم در آنچه مکروه تو است
وضماني ألّا أرجع في مذمومك وعهدي أن
و ضمان من که رجوع نکنم در مکروه تو و عهدی که هجرت کنم از همه
أهجر جميع معاصيك اللهمّ إنّك أعلم بما
گناهان خود بارخدایا بدرستی که تو داناتری بآنچه
عملتُ فاغفر لي ما علمتَ واصرفني بقدرتك
عمل میکنم پس بیامرز مرا آنچه دانسته و بگردان مرا بقدرت خود
إلى ما أحببتَ اللهمّ وعليّ تبعاتٌ قد حفظتهنّ
بآنچه دوست داری بارخدایا و بر منست تبعتهای که حفظ کرده‌ام آنهارا
وتبعاتٌ قد نسيتهنّ وكلّهنّ بعينك التي لا
و تبعتهای که فراموش کرده‌ام آنهارا و همه آن در نظر تست که
تنام وعلمك الذي لا ينسى فعوّض منها أهلها
نخوابد و بدانستن تو که فراموش نشود پس عوض ده از آن اهل آن
واحطط عنّي وزرها وخفّف عنّي ثقلها واعصمني
و پس تراکنده من او و سبک گردان از من گرانی آن و نگهدار مرا
من أن أقارف مثلها اللهمّ وإنّه لا وفاء لي
از آنکه کسب کنم مانند آن بارخدایا و بدرستی که نیست وفا کردن مرا
بالتوبة إلّا بعصمتك ولا استمساك بي عن
بتوبه مگر بنگه داشتن تو و متمسک نشدن مرا از
الخطايا إلّا عن قوّتك فقوّني بقوّةٍ كافيةٍ و
خطاها مگر از قوت تو پس قوت ده مرا قوت تمام

تولّني

... کتابخانه ... شیخ محمد صالح
... کتابخانه آستان قدس رضوی
تیرماه ۱۳۵۱

تولّني بعصمةٍ مانعةٍ اللهمّ وأيّما عبدٍ تاب إليك
و متولی باش مرا بعصمتی بازدارنده بارخدایا هرکدام از بنده که بازگشت کند بتو
وهو في علم الغيب عندك فاسخٌ لتوبته وعائدٌ
و او در علم غیب نسخ کننده است مر توبه خود را و عود کننده است
في ذنبه وخطيئته فإنّي أعوذ بك أن أكون
در گناه خود و خطاهای خود پس بدرستی که پناه میگیرم بتو از آنکه باشم
كذلك فاجعل توبتي هذه توبةً لا أحتاج بعدها
همچنین پس بگردان توبه مرا که اینست توبه که نبوده باشد احتیاج من بعد از آن
إلى توبةٍ توبةً موجبةً لمحو ما سلف والسلامة
بسوی توبه ام توبه کرده‌ام که باعث شود مرا آنچه گذشت و سلامتی
فيما بقي اللهمّ إنّي أعتذر إليك من جهلي
در آنچه باقی مانده بارخدایا بدرستی که من عذر میخواهم بسوی تو از نادانی خود
واستوهبك سوء فعلي فاضممني إلى كنف رحمتك
و در میخواهم از تو بدی کردار خود پس ضم کن مرا بر پناه رحمت خود
تطوّلًا واسترني بستر عافيتك تفضّلًا اللهمّ
بزرگی و باز پوش مرا به پوشش عافیت خود از روی تفضل و بارخدایا
وإنّي أتوب إليك من كلّ ما خالف إرادتك
بدرستی که من توبه کرده‌ام بسوی تو از هر چه مخالفت اراده ترا
أو زال عن محبّتك من خطرات قلبي ولحظات
زایل شود از محبت تو از اندیشهای دل من و نگرستیهای
عيني وحكايات لساني توبةً تسلم بها كلّ جارحةٍ
چشم من و حکایتهای زبان من توبه که سلامت یابد بدان هر عضوی

على حبالها من تبعاتك وتأمن مما يخاف المعتدون
من أليم سطواتك اللهم فارحم وحدتي بين
يديك ووجيب قلبي من خشيتك واضطراب
أركاني من هيبتك فقد أقامتني يا رب ذنوبي مقام
الخزي بفنائك فإن سكتّ لم ينطق عني أحد
وإن شفعت فلست بأهل الشفاعة اللهم
صل على محمد وآله وشفّع في خطاياي كرمك و
عُد على سيئاتي بعفوك ولا تجزني جزائي من
عقوبتك وابسط عليّ طولك وجللني بسترك
وافعل بي فعل عزيز تضرع إليه عبد ذليل فرحمه
أو غني تعرض له عبد فقير فنعشه اللهم لا خفير

منك

منك فليخفرني عزك ولا شفيع لي إليك فليشفع
لي فضلك وقد أوجلتني خطاياي فليؤمني عفوك
فما كل ما نطقت به عن جهل مني بسوء أثري
ولا نسيان لما سبق من ذميم فعلي لكن لتسمع
سماؤك ومن فيها وأرضك ومن عليها ما
أظهرت لك من الندم ولجأت إليك فيه
من التوبة فلعل بعضهم برحمتك يرحمني لسوء
موقفي أو تدركه الرقة علي لسوء حالي فينالني
منه بدعوة هي أسمع لديك من دعائي أو شفاعة
أوكد عندك من شفاعتي تكون بها نجاتي من
غضبك وفوزتي برضاك إن يكن الندم توبة

اللهم

إِلَيْكَ فَأَنَا أَنْدَمُ النَّادِمِينَ وَإِنْ يَكُنِ التَّرْكُ
بسوی تو پس من پشیمان‌ترین پشیمانانم و اگر باشد ترک

لِمَعْصِيَتِكَ إِنَابَةً فَأَنَا أَوَّلُ الْمُنِيبِينَ وَإِنْ
معصیت بازگشتن تو پس من اول بازگشتگانم و اگر

يَكُنِ الْاِسْتِغْفَارُ حِطَّةً لِلذُّنُوبِ فَإِنِّي لَكَ مِنَ
باشد آمرزش خواستن فرو نهنده گناهان پس بدرستی که من از برای تو

الْمُسْتَغْفِرِينَ اللَّهُمَّ فَكَمَا أَمَرْتَ بِالتَّوْبَةِ وَ
آمرزش خواهندگانم بار خدایا همچنانکه امر فرمودی به توبه

ضَمِنْتَ الْقَبُولَ وَحَثَثْتَ عَلَى الدُّعَاءِ وَوَعَدْتَ
ضامن شدی بقبول کردن آن را و حریص ساختی بر دعا کردن و وعده دادی

الْإِجَابَةَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاقْبَلْ تَوْبَتِي وَلَا
اجابت را و بپذیر توبه مرا

تَرْجِعْنِي مَرْجِعَ الْخَيْبَةِ مِنْ رَحْمَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ
و باز مگردان مرا محل رجوع نا امیدی از رحمت تو بدرستی که تویی

التَّوَّابُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ وَالرَّحِيمُ لِلْخَاطِئِينَ الْمُنِيبِينَ
بسیار پذیرنده توبه بر گناهکاران و مهربان بر خطاکاران بازگردندگان

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ وَصَلِّ
آنچنانکه هدایت دادی ما را به او و درود

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا اسْتَنْقَذْتَنَا بِهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
آنچنان رهانیدی ما را به او

وَآلِهِ صَلَوٰةً تَشْفَعُ لَنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَوْمَ الْفَاقَةِ إِلَيْكَ إِنَّكَ
صلوة که شفاعت کند ما را روز قیامت و روز درویشی ما بسوی تو

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ
بر همه چیز توانایی و آن بر تو آسانست

وكان من دعائه عليه السلام في صلوة الليل لنفسه في الاعتراف بالذنب

اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمُلْكِ الْمُتَأَبِّدِ بِالْخُلُودِ وَالسُّلْطَانِ
بار خدایا ای خداوند پادشاهی که ابدی بجاوید بودن و ای خداوند سلطنت

الْمُمْتَنِعِ بِغَيْرِ جُنُودٍ وَلَا أَعْوَانٍ وَالْعِزِّ الْبَاقِي عَلَى
منیع از زوال بی لشکریان و بی یاوران و ای خداوند عزت باقی بر

مَرِّ الدُّهُورِ وَخَوَالِي الْأَعْوَامِ وَمَوَاضِي الْأَزْمَانِ
گذشتن روزگارها و گذشتهای سالها و گذشتهای زمانها

وَالْأَيَّامِ عَزَّ سُلْطَانُكَ عِزّاً لَا حَدَّ لَهُ بِأَوَّلِيَّةٍ
و روزگارها عزیز است سلطنت تو عزتی که هیچ حدی نیست از برای او باول بودن

وَلَا مُنْتَهَى لَهُ بِآخِرِيَّةٍ وَاسْتَعْلَى مُلْكُكَ عُلُوّاً
و نه نهایتی مر او را باخر بودن و بلند است پادشاهی تو بلندی

سَقَطَتِ الْأَشْيَاءُ دُونَ بُلُوغِ أَمَدِهِ وَلَا يَبْلُغُ
که افتاده است همه چیزها نزد رسیدن مرتبه او و نمی‌رسد

أَدْنَى مَا اسْتَأْثَرْتَ بِهِ مِنْ ذَلِكَ أَقْصَى نَعْتِ
کمترین آنچه اختیار کردی به او از این نهایت وصف

النَّاعِتِينَ ضَلَّتْ فِيكَ الصِّفَاتُ وَتَفَسَّخَتْ
کنندگان گم شد در تو صفتها و گسسته شد

دُونَكَ النُّعُوتُ وَحَارَتْ فِي كِبْرِيَائِكَ لَطَائِفُ
نزد تو نعتها و حیران شد در بزرگواری تو لطایف

الاوهام كذلك انت الله الاول في اوليتك

وهمها همچنین توی خدای اولی در اولیت خود

وعلى ذلك انت دائم لا تزول وانا العبد

و بر این طریق توی همیشه دائم و من بنده ضعیفم

الضعيف عملا الجسيم املا خرجت من يدي اسباب

در عمل و عظیم در آرزو بیرون رفت از دست من سببها

الوصلات الا ما وصله رحمتك وتقطعت

که بان مطالب توان رسید مگر آنچه پیوسته ساز رحمت تو و بریده شده از من

عني عصم الآمال الا ما انا معتصم به من عفوك

بند رشتهای آرزوها مگر آنچه من متمسک شونده ام بان از عفو تو

قل عندي ما اعتد به من طاعتك وكثر علي

کمست نزد من آنچه بشمرم از طاعت تو و بسیار بر من

ما ابوء به من معصيتك ولن يضيق عليك

آنچه باز گردم بان از نافرمانی تو و هرگز تنگ نشود بر تو

عفو عن عبدك وان اساء فاعف عني اللهم

آمرزش از بنده خودت و اگر چه بد کار باشد پس عفو کن از من خدایا

وقد اشرف على خفايا الاعمال علمك وانكشف

بتحقیق که دیده ورست بر پوشیدهای کردارها علم تو و ظاهرست

كل مستور دون خبرك ولا تنطوي عنك

هر پوشیده نزد تو و در نوردیده نمیشود از تو

دقائق الامور ولا تعزب عنك غيبات السرائر

وقتهای کارها و غایب نیست از تو سترهای پنهان

وقد استحوذ علي عدوك الذي استنظرك

بتحقیق که غالب شده بر من دشمن تو که طلب مهلت کرده از تو

لغوايتي فانظرته واستمهلك الى يوم الدين

برای گمراهی من پس مهلت دادی او را و مهلت طلبید از تو تا روز قیامت

لاضلالي فامهلته فاوقعني وقد هربت اليك

برای گمراه ساختن من پس مهلت دادی او را پس در انداخت مرا و بتحقیق گریختم بسوی تو

من صغائر ذنوب موبقة وكبائر اعمال مردية

از گناهان کوچک هلاک کننده و کارهای کبیره هلاک سازنده

حتى اذا قارفت معصيتك واستوجبت بسوء

تا چون فارغ شدم از معصیت تو و واجب گردانیدم ببدی

سعيي سخطتك فتل عني عذار غدره وتلقاني

کوشش خود خشم تو بگردانید از من عذر مکر او و دریافت مرا

بكلمة كفره وتولى البراءة مني وادبر موليا

بسخن کفر خود و متولی شد بیزاری از من و روگردانید

عني فاصحرني لغضبك فريدا واخرجني الى فناء

از من پس برد مرا بصحرای غضب تو تنها و بیرون کرد مرا

نقمتك طريدا لا شفيع يشفع لي اليك ولا خفير

نقمت تو رانده شده نیست شفیعی که شفاعت کند مرا بسوی تو و نه امان دهنده

يؤمنني عليك ولا حصن يحجبني عنك ولا ملاذ

که ایمن گرداند مرا بر تو و نه قلعه که پوشیده دارد مرا از تو و نه پناه گاهی

الجأ اليه منك فهذا مقام العائذ بك ومحل

که ملتجی شوم بان از تو پس این مقام پناه گیرنده است بتو و محل

الْمُعْتَرِفُ لَكَ فَلَا يَضِيقَنَّ عَنِّي فَضْلُكَ وَلَا يَقْصُرَنَّ
و محل اعتراف کننده مر ترا پس باید که تنگ نشود از من فضل تو و کوتاه نشود
دُونِي عَفْوُكَ وَلَا أَكُنْ أَخْيَبَ عِبَادِكَ التَّائِبِينَ
از من عفو تو و نباشم نا امیدترین بندگان تو که بازگردنده گانند
وَلَا أَقْنَطَ وُفُودِكَ الْآمِلِينَ وَاغْفِرْ لِي إِنَّكَ خَيْرُ
و نومیدترین آینده گان تو که امید دارند و بیامرز مرا بدرستی که تو بهترین
الْغَافِرِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَمَرْتَنِي فَتَرَكْتُ وَنَهَيْتَنِي
آمرزنده گانی بارخدایا بدرستی که تو فرمودی مرا پس ترک کردم و نهی کردی مرا
فَرَكِبْتُ وَسَوَّلَ لِيَ الْخَطَاءَ خَاطِرُ السُّوءِ فَفَرَّطْتُ
پس مرتکب شدم و آراست برای من خطا را بدی ...
وَلَا أَسْتَشْهِدُ عَلَى صِيَامِي نَهَارًا وَلَا أَسْتَجِيرُ بِتَهَجُّدِي
پس تقصیر کردم که گواه نمی‌طلبم بر روزه خود روز را و زنهار نمی‌خواهم ... شب را
لَيْلًا وَلَا تُثْنِي عَلَيَّ بِإِحْيَائِهَا سُنَّةٌ حَاشَا فُرُوضِكَ
و ثنا نمی‌گوید بر من باحیای شب از روی سنت الا سنت که فریضه‌های
الَّتِي مَنْ ضَيَّعَهَا هَلَكَ وَلَسْتُ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ
هر که ضایع کرد هلاک شد و نیستم که توسل جویم بسوی تو
بِفَضْلِ نَافِلَةٍ مَعَ كَثِيرِ مَا أَغْفَلْتُ مِنْ وَظَائِفِ
بزیادتی نافله با بسیاری آنچه غافل شدم از وظیفه‌ها
فُرُوضِكَ وَتَعَدَّيْتُ عَنْ مَقَامَاتِ حُدُودِكَ
فریضه‌های تو و درگذشتم از مقامهای حدهای تو
إِلَى حُرُمَاتٍ انْتَهَكْتُهَا وَكَبَائِرِ ذُنُوبٍ اجْتَرَحْتُهَا كَانَتْ
که بحرمات دریدم آنرا و گناهان کبیره که کسب کردم آنرا

عافيتك

عَافِيَتُكَ لِي مِنْ فَضَائِحِهَا سِتْرًا وَهَذَا مَقَامُ مَنِ
عافیت تو مرا از رسواییها آن پوششی و این مقام کسیست
اسْتَحْيَى لِنَفْسِهِ مِنْكَ وَسَخِطَ عَلَيْهَا وَرَضِيَ عَنْكَ
که شرمنده شده‌ام برای نفس خود از تو و خشم گرفت بران و راضی شد از تو
فَتَلَقَّاكَ بِنَفْسٍ خَاشِعَةٍ وَرَقَبَةٍ خَاضِعَةٍ وَظَهْرٍ
پس رسید بتو بنفس ترسنده و گردن پست افتاده و پشتی گران بار
مُثْقَلٍ مِنَ الْخَطَايَا وَاقِفًا بَيْنَ الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَ
از گناهان ایستاده میان رغبت کردن بسوی تو و
الرَّهْبَةِ مِنْكَ وَأَنْتَ أَوْلَى مَنْ رَجَاهُ وَأَحَقُّ مَنْ
ترسیدن از تو و تو سزاوارترین کسی که امید داشته باشد و سزاوارترین کسی
خَشِيَهُ وَاتَّقَاهُ فَأَعْطِنِي يَا رَبِّ مَا رَجَوْتُ وَ
که ترسد از و و پرهیز از و پس بده ای پروردگار من آنچه امید دارم
آمِنِّي مَا حَذِرْتُ وَعُدْ عَلَيَّ بِعَائِدَةِ رَحْمَتِكَ إِنَّكَ
و ایمن گردان مرا از آنچه میترسم و باز گرد بر من بازگرداننده رحمت تو بدرستی که تو
أَكْرَمُ الْمَسْؤُولِينَ اللَّهُمَّ وَإِذْ سَتَرْتَنِي بِعَفْوِكَ
کریمترین درخواست کرده شدگانی بارخدایا و چون پوشیدی بنده را بعفو خودت
وَتَغَمَّدْتَنِي بِفَضْلِكَ فِي دَارِ الْفَنَاءِ بِحَضْرَةِ الْأَكْفَاءِ
و مستور کردی مرا بفضل خودت درین دار فنا در حضور امثال
فَأَجِرْنِي مِنْ فَضِيحَاتِ دَارِ الْبَقَاءِ عِنْدَ مَوَاقِفِ الْأَشْهَادِ
پس امان ده مرا از فضیحتها سرای باقی نزد مواضع ایستادن گواهان
مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّسُلِ الْمُكَرَّمِينَ وَالشُّهَدَاءِ
از فرشتگان نزدیک کرده شده‌گان و فرستادگان و شهیدان

والصالحين من جار كنت أكاتمه سيئاتي ومن
و صالحان از همسایه که بودم که میپوشیدم از او بدیهای خود را
ذي رحم كنت أحتشم منه في سريرتي لم أثق
و از خویش که بودم شرم میداشتم از او در ضمایر من اعتماد نکردم
بهم ربي في الستر علي ووثقت بك رب في المغفرة
بایشان ای پروردگار من در پوشیدن بر من و اعتماد کردم بتو ای پروردگار در آمرزش مرا
لي وأنت أولى من وثق به وأعطى من رغب
و تو اولی کسی که اعتماد کرده شود باو و دهنده ترین کسی که رغبت کرده شود
إليه وأرأف من استرحم فارحمني اللهم وأنت
بسوی او و مهربان کسی که مهربانی کرده شود پس رحم کن مرا بار خدایا و تو
حدرتني ماء مهينا من صلب متضائق العظام
در حالتی که بودم آب پست از پشتی که تنگ بگذشت استخوانهای آن
حرج المسالك إلى رحم ضيقة سترتها بالحجب
و تنگ است راه رفتن بسوی رحم که تنگ است پوشیدهٔ آنها را بپردها
تصرفني حالا عن حال حتى انتهيت بي إلى تمام الصورة
میگردانی مرا در حالی از حالی تا که منتهی ساختی برای من بتمام شدن صورت
وأثبت في الجوارح كما نعت في كتابك نطفة ثم
و ثابت گردانیدی در من اعضا را همچنانکه وصف کردی در کتاب خود که نطفه پس
علقة ثم مضغة ثم عظاما ثم كسوت العظام لحما
خون بسته پس گوشت خاییده پس استخوان پس پوشانیدی استخوانها را گوشت
ثم أنشأتني خلقا آخر كما شئت حتى إذا احتجت إلى
پس آفریدی مرا آفریدن دیگر چنانکه خواستی تا چون محتاج شدم

رزقك

رزقك ولم أستغن عن غياث فضلك جعلت لي
روزی تو و مستغنی نشدم از فریادرسیدن فضل تو گردانیدی برای من
قوتا من فضل طعام وشراب أجريته لأمتك التي
قوتی از زیادتی طعام و شراب جاری گردانیدی از برای کنیز خود
أسكنتني جوفها وأودعتني قرار رحمها ولو تكلني
که ساکن کردی مرا در اندرون او و بودیعت نهادی مرا در آرامگاه رحم او و اگر میگذاشتی
يا رب في تلك الحالات إلى حولي أو تضطرني إلى قوتي
ای پروردگار من در آن حالتها بقوت من و بیچاره میگردانیدی مرا بتوانائی من
لكان الحول عني معتزلا ولكانت القوة مني بعيدة
هرآینه میبود از من دور کناره گرفته هرآینه میبود قوت از من دور
فغذوتني بفضلك غذاء البر اللطيف تفعل ذلك
پس غذا دادی مرا بفضل خود غذا دادن نیکوکار لطیف میکنی این
بي تطولا علي إلى غايتي هذه لا أعدم برك ولا يبطئ
بمن برای نعمت دادن بر من تا باین غایت من معدوم نمیسازم نیکوئی ترا و دیر نمی‌آید بمن
بي حسن صنيعك ولا تتأكد مع ذلك ثقتي فأتفرغ
نیکوئی نعمت تو و محکم نمیشود با این اعتماد من پس فارغ
لما هو أحظى لي عندك قد ملك الشيطان عناني
مر آنچیزی را که آن بهره‌مندتر است نزد تو تحقیق که مالک شده دیو لجام مرا
في سوء الظن وضعف اليقين فأنا أشكو سوء
در بدی گمان و سستی یقین پس من شکایت میکنم از بدی
مجاورته لي وطاعة نفسي له وأستعصمك من
همسایگی او مرا و فرمان برداری نفس من اورا و طلب عصمت میکنم از تو

مِنْ مَلَكَتِهِ وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ فِي أَنْ تُسَهِّلَ إِلَيَّ رِزْقِي
از تسلط او و زاری میکنم بسوی تو در آنکه آسان گردانی روزی من
سَبِيلًا فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ابْتِدَائِكَ بِالنِّعَمِ الْجِسَامِ وَإِلْهَامِكَ
راه مرا پس مر تراست حمد بر ابتدا کردن تو بنعمتهای بزرگ و در خاطر افکندن تو
الشُّكْرَ عَلَى الْإِحْسَانِ وَالْإِنْعَامِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
شکر را بر احسان کردن و نعمت دادن
وَسَهِّلْ عَلَيَّ رِزْقِي وَأَنْ تُقَنِّعَنِي بِتَقْدِيرِكَ لِي وَأَنْ
و سهل گردان بر من روزی مرا و آنکه قانع گردانیدی بتقدیر خود مرا و آنکه
تُرْضِيَنِي بِحِصَّتِي فِيمَا قَسَمْتَ لِي وَأَنْ تَجْعَلَ مَا ذَهَبَ
خوشنود گردانیدی مرا به بهره من از آنچه قسمت کردی مرا و آنکه گردانی آنچه رفته است
مِنْ جِسْمِي وَعُمُرِي فِي سَبِيلِ طَاعَتِكَ إِنَّكَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ
از تن من و عمر من در راه طاعت تو بدرستی که تو بهترین روزی دهندگانی
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ تَغَلَّظْتَ بِهَا عَلَى
بار خدایا بدرستی که پناه میگیرم بتو از آتشی که غلیظ گردانیدی آن را
مَنْ عَصَاكَ وَتَوَعَّدْتَ بِهَا مَنْ صَدَفَ عَنْ رِضَاكَ
هر که نافرمانی کند ترا و ترسانیدی بآن هر که را اعراض کرد از خوشنودی تو
٧ وَمِنْ نَارٍ يَأْكُلُ بَعْضُهَا بَعْضًا وَيَصُولُ بَعْضُهَا عَلَى
و از آتشی که خورد بعض از آن بعض از آن را و حمله آورد بعض از آن بر
بَعْضٍ وَمِنْ نَارٍ تَذَرُ الْعِظَامَ رَمِيمًا وَتَسْقِي أَهْلَهَا
بعض و از آتشی که بگذارد استخوانها را پوسیده و آب دهد اهل آن را
حَمِيمًا وَمِنْ نَارٍ لَا تُبْقِي عَلَى مَنْ تَضَرَّعَ إِلَيْهَا وَلَا تَرْحَمُ
جوشان و از آتشی که باقی نگذارد بر آنکه زاری کند بسوی آن و رحم نکند

وَمِنْ نَارٍ نُورُهَا ظَلَامٌ وَهَيِّنُهَا أَلِيمٌ وَبَعِيدُهَا قَرِيبٌ
و از آتشی که روشنی آن تاریکی است و آسان آن دردناک و دور آن نزدیک

من

مَنِ اسْتَعْطَفَهَا وَلَا تَقْدِرُ عَلَى التَّخْفِيفِ عَمَّنْ خَشَعَ لَهَا
هر کرا طلب مهربانی کند و قادر نباشد بر تخفیف از کسی که فروتنی کند مر او را
وَاسْتَسْلَمَ إِلَيْهَا تَلْقَى سُكَّانَهَا بِأَحَرِّ مَا لَدَيْهَا مِنْ أَلِيمِ
و گردن نهد بسوی آن رساند بساکنان خود آنکه گرمترین چیزیست از عذاب
النَّكَالِ وَشَدِيدِ الْوَبَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَقَارِبِهَا
دردناک بنکال و سختی عقوبت و پناه میگیرم بتو از عقربهای
الْفَاغِرَةِ أَفْوَاهُهَا وَحَيَّاتِهَا الصَّالِقَةِ بِأَنْيَابِهَا
گشاینده دهنهای خود را و مارهای زننده به نیشهای خود
وَشَرَابِهَا الَّذِي يُقَطِّعُ أَمْعَاءَ وَأَفْئِدَةَ سُكَّانِهَا وَ
و شراب آن که پاره پاره کند رودهها را و دلهای ساکنان آن را
يَنْزِعُ قُلُوبَهُمْ وَأَسْتَهْدِيكَ لِمَا بَاعَدَ مِنْهَا وَأَخَّرَ عَنْهَا
بر کند دلهای ایشان را و طلب هدایت میکنم از تو مر آنچه را که دور گردانید از آن و پس انداخت از آن
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَجِرْنِي مِنْهَا بِفَضْلِ رَحْمَتِكَ
و زنهار ده مرا بفضل رحمت خود
وَأَقِلْنِي عَثَرَاتِي بِحُسْنِ إِقَالَتِكَ وَلَا تَخْذُلْنِي يَا خَيْرَ
و رهان مرا از لغزشهای خود به نیکو رهانیدن خود و فرو مگذار مرا ای بهترین
الْمُجِيرِينَ إِنَّكَ تَقِي الْكَرِيهَةَ وَتُعْطِي الْحَسَنَةَ وَتَفْعَلُ
امان دهندگان بدرستی که تو نگه میداری از کراهت و میدهی نیکوئی را و میکنی
مَا تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
آنچه میخواهی و تو بهمه چیز توانائی بار خدایا
وَآلِهِ إِذَا ذُكِرَ الْأَبْرَارُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مَا اخْتَلَفَ
چون یاد کرده شوند نیکوکاران را ... مادام که می آید

اللیل والنهار صلوة لا ینقطع مددها ولا یحصی

در مرور شب و روز صلوتی که بریده نشود و کشیده الی و شمردن

عددها صلوة تشحن الهواء وتملأ الارض و

عدد از آن صلوتی که پر سازد هوا را و پر گرداند زمین را

السماء صلی الله علیه حتی یرضی وصلی الله علیه

و آسمان را صلوات دهد خدا برو تا که راضی شود و صلوات دهد برو

وآله بعد الرضا صلوة لا حد لها ولا منتهی یا ارحم الراحمین

و بر آل او پس از رضا صلوتی که نیست طرح و نیست او را و نه نهایت

اللهم انی استخیرک بعلمک فصل علی محمد وآله

بار خدایا در بستی که من طلب می کنم از تو بدانش تو

واقض لی بالخیرة والهمنا معرفة الاختیار

و حکم کن مرا به نیکوئی و در خاطر ما افکن شناختن آنچه بهتر است

واجعل ذلک ذریعة الی الرضا بما قضیت لنا

و بگردان این را وسیله رضا بآنچه حکم کردی برای ما

والتسلیم لما حکمت فازح عنا ریب الارتیاب

و گردن نهادن مر آنچه را که حکم کردی پس زایل کن از ما شک بگمان افتادن

وایدنا بیقین المخلصین ولا تسمنا عجز المعرفة

و قوة ده ما را بیقین مخلصان و نشان مکن ما را بعجز شناختن

عما تخیرت فنغمط قدرک ونکره موضع رضاک

از آنچه برگزیدی پس ما زیان نبینیم و ناخوش کنیم بقدرت تو و کراهت داریم رضای

فنجنح الی

ونجنح الی التی هی ابعد من حسن العاقبة واقرب

و میل کنیم بطریقه که آن دورتر است از نیکوئی عاقبت و نزدیکتر است

الی ضد العافیة حبب الینا ما نکره من قضائک

بضد عافیت دوست دار از برای ما آنچه کراهت داریم از قضای تو

وسهل علینا ما نستصعب من حکمک والهمنا الانقیاد

و آسان کن بر ما آنچه ضعیف داریم از حکم تو و در دل افکن ما را گردن نهادن

لما اوردت علینا من مشیتک حتی لا نحب تاخیر

آنچه را وارد کردی بر ما از خواهش خود تا دوست نداریم باز پس افکندن

ما عجلت ولا تعجیل ما اخرت ولا نکره ما احببت

آنچه تعجیل کردی و تعجیل کردن آنچه باز پس افکنده و کراهت نداریم آنچه دوست داشتی

ولا نتخیر ما کرهت واختم لنا بالتی هی احمد

بر نگزینیم آنچه کراهت داشتی و ختم کن ما را بآن صفتی که آن ستوده تر

عاقبة واکرم مصیرا انک تفید الکریمة وتعطی

و گرامی تر است از روی بازگشت بدرستی که تو فایده دهی چیز گرامی را و بدهی

الجسیمة وتفعل ما ترید وانت علی کل شیء قدیر

هر چیز بزرگ را و بکنی آنچه خواهی و تو بر همه چیز توانائی

وکان من دعائه ع اذا ابتلی او رای مبتلی بفضیحة بذنب

چون مبتلا شدی یا دیدی مبتلا برسوائی از راه گناه

اللهم لک الحمد علی سترک بعد علمک ومعافاتک

بار خدایا مر تراست حمد بر پوشش تو پس از دانش تو و عافیت دادن تو

بعد خبرک فکلنا قد اقترف العائبة فلم تشهره

پس از آگاهی تو پس همه ما کسب کرده ایم عیبها را پس تو آشکار نکردی

وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ فَلَمْ تَفْضَحْهُ وَتَسَتَّرَ بِالْمَعَاصِي

و مرتکب شد کار بد را پس رسوا نکردی او را و پوشیده شد به گناهان

فَلَمْ تَدْلُلْ عَلَيْهِ كَمْ نَهْيٍ لَكَ قَدْ أَتَيْنَاهُ وَأَمْرٍ قَدْ

پس تو دلالت نکردی او را بسا نهی که او را مرتکب شدیم و بسا امر که

وَقَفْتَنَا عَلَيْهِ فَتَعَدَّيْنَاهُ وَسَيِّئَةٍ اكْتَسَبْنَاهَا وَ

که توفیق دادی ما را بر آن پس از آن در گذشتیم و بدی که کسب کرده ایم او را

خَطِيئَةٍ ارْتَكَبْنَاهَا كُنْتَ الْمُطَّلِعَ عَلَيْهَا دُونَ

و خطایی که مرتکب شده ایم او را بودی دیده ور بر آن غیر

النَّاظِرِينَ وَالْقَادِرَ عَلَى إِعْلَانِهَا فَوْقَ الْقَادِرِينَ

نظر کنندگان و توانایی بر آشکار کردن آن برتر از توانایان

كَانَتْ عَافِيَتُكَ لَنَا حِجَاباً دُونَ أَبْصَارِهِمْ وَرَدْماً

بود عافیت تو ما را پرده نزد چشمها و بندی

دُونَ أَسْمَاعِهِمْ فَاجْعَلْ مَا سَتَرْتَ مِنَ الْعَوْرَةِ

نزد گوشهای ایشان پس بگردان آنچه پوشیده ای از عورت

وَأَخْفَيْتَ مِنَ الدَّخِيلَةِ وَاعِظاً لَنَا وَزَاجِراً عَنْ سُوءِ

و پنهان کردی از درون آن و پند دهنده ما را و باز دارنده ما را از بدخویی

الْخُلُقِ وَاقْتِرَافِ الْخَطِيئَةِ وَسَعْياً إِلَى التَّوْبَةِ الْمَاحِيَةِ

و کسب کردن خطا و شتافتن به توبه محو کننده

وَالطَّرِيقِ الْمَحْمُودَةِ وَقَرِّبِ الْوَقْتَ فِيهِ وَلَا تَسُمْنَا

و راه ستوده و نزدیک گردان وقت در آن و تکلیف مکن ما را

الْغَفْلَةَ عَنْكَ إِنَّا إِلَيْكَ رَاغِبُونَ وَمِنَ الذُّنُوبِ

به بیخبری از خود که بسوی تو رغبت کننده ایم و از گناهان

تَائِبُونَ

تَائِبُونَ وَصَلِّ عَلَى خِيَرَتِكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ

توبه کننده ایم و صلوات ده بر بهترین تو ای خدایا از خلق تو که محمد است و عترت او

الصَّفْوَةِ مِنْ بَرِيَّتِكَ الطَّاهِرِينَ وَاجْعَلْنَا لَهُمْ سَامِعِينَ وَمُطِيعِينَ كَمَا أَمَرْتَ

و برگزیده که اند از خلقان تو که پاکانند و بگردان ما را برای ایشان شنوندگان

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الرِّضَا إِذَا نَظَرَ إِلَى أَصْحَابِ الدُّنْيَا

در رضا به حکم خدا

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رِضًى بِحُكْمِ اللّٰهِ شَهِدْتُ أَنَّ اللّٰهَ قَسَمَ مَعَايِشَ

شکر مر خدا راست راضی به حکم خدا گواهی میدهم من که خدا قسمت کرد معیشتهای

عِبَادِهِ بِالْعَدْلِ وَأَخَذَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ بِالْفَضْلِ اللَّهُمَّ

بندگان خود را به عدل و گرفت بر همه خلقان نعمت را به فضل خدایا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَفْتِنِّي بِمَا أَعْطَيْتَهُمْ وَلَا تَفْتِنْهُمْ

در فتنه میفکن مرا به آنچه دادی ایشان را و در فتنه میفکن ایشان را

بِمَا مَنَعْتَنِي فَأَحْسُدَ خَلْقَكَ وَأَغْمِطَ حُكْمَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ

به آنچه منع کردی مرا پس حسد برم خلقان ترا و ناسپاسی کنم حکم ترا

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَطَيِّبْ بِقَضَائِكَ نَفْسِي وَوَسِّعْ بِمَوَاقِعِ

و خوش گردان به قضای خود نفس مرا و فراخ گردان بمواقع

حُكْمِكَ صَدْرِي وَهَبْ لِيَ الثِّقَةَ لِأُقِرَّ مَعَهَا بِأَنَّ

حکم خود سینه مرا و ببخش مرا اعتماد تا اقرار کنم با آن به آنچه

قَضَاءَكَ لَمْ يَجْرِ إِلَّا بِالْخِيَرَةِ وَاجْعَلْ شُكْرِي لَكَ عَلَى مَا زَوَيْتَ

قضای تو جاری نمیشود مگر به نیکویی و بگردان شکر مرا برای خود بر آنچه باز داشتی

عَنِّي أَوْفَرَ مِنْ شُكْرِي إِيَّاكَ عَلَى مَا خَوَّلْتَنِي وَاعْصِمْنِي

تمامتر از شکر من ترا بر آنچه دادی مرا و نگاه دار مرا

من ان اظن بذی عدم خساسة او اظن بصاحب

از آنکه گمان برم بخداوند نیستی خستی یا گمان برم بخداوند

ثروة فضلا فان الشریف من شرفته طاعتك

توانگری مزیت نعمت پس بدرستی که بزرگوار کسیست که بزرگوار گردانید او را طاعت تو

والعزیز من اعزته عبادتك فصل علی محمد وآله

و عزیز آنکه عزیز گردانید او را عبادت تو

ومتعنا بثروة لا تنفد وایدنا بعز لا یفقد واسرحنا

و برخوردار گردان ما را بتوانگری که فانی نشود و قوت ده ما را بارجمندی

فی ملك الابد انك الواحد الاحد الصمد الذی لم تلد

که مفقود نشود و روان کن ما را در پادشاهی ابدی بدرستی که تو یکتای بی نیازی که نزاییدی

ولم تولد ولم یکن لك کفوا احد وکان من دعائه

و زاییده نشدی و نیست مر ترا همتا یکی

اذا نظر الی السحاب والبرق وسمع صوت الرعد

اللهم ان هذین آیتان من آیاتك وهذین

بار خدایا بدرستی که این ابر و برق دو نشانه اند از نشانهای قدرت تو و این ابر و برق

عونان من اعوانك یبتدران طاعتك برحمة

یاری دهنده اند از یاری دهندگان تو مبادرت میکنند بفرمان برداری تو برحمتی

نافعة او نقمة ضارة فلا تمطرنا بهما مطر السوء

نفع دهنده یا عقوبتی ضرر رساننده پس مباران ما را باین ابر و برق باران بدی

ولا تلبسنا بهما لباس البلاء اللهم صل علی محمد وآله

و مپوشان ما را باین ابر و برق لباس بلا را

وانزل

وانزل علینا نفع هذه السحائب وبرکتها واصرف عنا

و فرود آر بر ما منفعت این ابرها و برکت آنرا و گردان از ما

اذاها ومضرتها ولا تصبنا فیها بآفة ولا ترسل

آزار آنرا و ضرر آنرا و مرسان ما را در آن آفتی و فرو مفرست

علی معایشنا عاهة اللهم وان کنت بعثتها

بر معیشتهای ما بلیتی بار خدایا اگر هستی که برانگیزانیدی

نقمة وارسلتها سخطة فانا نستجیرك من غضبك

برای عقوبت و فرستاده او را برای خشم پس بدرستی که ما زنهار میخواهیم از تو از غضب تو

ونبتهل الیك فی سؤال عفوك فمل بالغضب الی

و زاری میکنیم بسوی تو در طلب عفو تو پس میل کن بخشم بسوی

المشرکین وادر رحی نقمتك علی الملحدین اللهم

آسیای عقوبت خود را بر ملحدان بار خدایا

اذهب محل بلادنا بسقیاك واخرج وحر صدورنا

ببر قحطی شهرهای ما را به آب دادن تو و بیرون کن خشم سینه ما را

برزقك ولا تشغلنا عنك بغیرك ولا تقطع عن

بروزی خود و مشغول مساز ما را از خود بغیر خود و قطع مکن از

کافتنا مادة برك فان الغنی من اغنیت وان

همه ما ماده نیکوئی خود پس بدرستی که بی نیاز آنکسیست که تو بی نیاز گردانیدی او را

السالم من وقیت ما عند احد دونك دفاع ولا باحد

بدرستی که درسته کسیست که نگه داشته او را نزد کسی غیر تو دفع کردن و نه بکسی

عن سطوتك امتناع تحکم بما شئت علی من شئت

از سطوت تو بازایستادن حکم میکنی بهرچه خواهی بر هر که خواهی

وَتَقْضِي بِمَا اَرَدْتَ فِيمَنْ اَرَدْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا
وحکم میفرمایی بانچه اراده کنی درهرچه اراده کنی پس مر تراست حمد بر انچه
وَقَيْتَنَا مِنَ الْبَلاٰءِ وَلَكَ الشُّكْرُ عَلَى مَا خَوَّلْتَنَا مِنَ
نگاه داشتی مارا از بلا و مر تراست شکر بر انچه دادی مارا از
النَّعْمَاءِ حَمْداً يُخَلِّفُ حَمْدَ الْحَامِدِينَ وَرَاءَهُ حَمْداً
نعمت حمدی که در پس اندازد حمد حمد کننده کانرا در پس ان حمدی
يَمْلَاُ اَرْضَهُ وَسَمَاۤؤُهُ اِنَّكَ الْمَنَّانُ بِجَسِيمِ الْمِنَنِ
که پر کند زمین اورا و اسمان اورا بدرستی که تو نعمت دهنده بزرگها
الْوَهَّابُ لِعَظِيمِ النِّعَمِ الْقَابِلُ يَسِيرَ الْحَمْدِ الشَّاكِرُ قَلِيلَ
نعمتهای بخشاینده مر بزرگ را نعمتهارا قبول کننده اندک شکر را
الشُّكْرِ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ ذُو الطَّوْلِ لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَنْتَ اِلَيْكَ الْمَصِيرُ
نیکوکار نیکو کننده خداوند نعمتی نیست هیچ معبودی مگر تو بسوی تست بازگشت

وكان من دعائه عليه السلام اذا اعترف بالتقصير عن تادية الشكر

اَللّٰهُمَّ اِنَّ اَحَداً لاٰ يَبْلُغُ مِنْ شُكْرِكَ غَايَةً اِلاّٰ
بار خدایا بدرستی که هیچ یکی نرسد از شکر تو غایتی
حَصَلَ عَلَيْهِ مِنْ اِحْسَانِكَ مَا يُلْزِمُهُ شُكْراً وَلاٰ يَبْلُغُ
مگر حاصل اید برو از نیکوی تو انچه لازم کند اورا شکر و نرسد
مَبْلَغاً مِنْ طَاعَتِكَ وَاِنِ اجْتَهَدَ اِلاّٰ كَانَ مُقَصِّراً
برسیدنگاهی از طاعت تو و اگرچه سخت کوشد مگر که باشند تقصیر کننده
دُونَ اسْتِحْقَاقِكَ بِفَضْلِكَ فَاَشْكَرُ عِبَادِكَ عَاجِزٌ
بدون سزاواری تو بفضل تو پس شکر کننده ترین بندگان تو عاجزند

عن شكرك

عَنْ شُكْرِكَ وَاَعْبَدُهُمْ مُقَصِّرٌ عَنْ طَاعَتِكَ لاٰ يَجِبُ لِاَحَدٍ
از شکر تو و پرستنده ترین ایشان تقصیر کننده از طاعت تو واجب نگشته مر یکی را
اَنْ تَغْفِرَ لَهُ بِاسْتِحْقَاقِهِ [وَلاٰ اَنْ تَرْضَى عَنْهُ بِاسْتِحْقَاقِهِ] فَمَنْ غَفَرْتَ لَهُ فَبِطَوْلِكَ
از انکه بیامرزی مرا ورا باستحقاق او پس هرکرا امرزیدی مر اورا پس نعمت تست
وَمَنْ رَضِيتَ عَنْهُ فَبِفَضْلِكَ تَشْكُرُ يَسِيرَ مَا شُكِرْتَهُ
و نه انکه راضی گشتی از و بموجب او ب جزای شکر میکنی اندک انچه جزای شکر داده ترا
وَتُثِيبُ عَلَى قَلِيلِ مَا تُطَاعُ فِيهِ حَتَّى كَاَنَّ شُكْرَ عِبَادِكَ
و ثواب دهی بر اندک انچه فرمان بردار شده اند تا گویی شکر بندگان تو
الَّذِي اَوْجَبْتَ عَلَيْهِ ثَوَابَهُمْ وَاَعْظَمْتَ عَنْهُ
که واجب گردانیده بر و ثواب ایشان را و بزرگ کرده از ان بدل
جَزَاءَهُمْ اَمْرٌ مَلَكُوا اسْتِطَاعَةَ الاِمْتِنَاعِ مِنْهُ دُونَكَ
جزای ایشان را امریست که مالک شده اند توانستن باز ایستادن از ان از تو
فَكَافَيْتَهُمْ اَوْ لَمْ يَكُنْ سَبَبُهُ بِيَدِكَ فَجَازَيْتَهُمْ بَلْ
پس مکافات کرده ایشان را یا نه بوده است سبب ان بدست قدرت تو تا جزا داده ایشان را
مَلَكْتَ يَا اِلٰهِي اَمْرَهُمْ قَبْلَ اَنْ يَمْلِكُوا عِبَادَتَكَ
مالک بوده ای سبب ان ای خداوند من کار ایشان را پیش از ان که مالک شوند پرستش ترا
وَاَعْدَدْتَ ثَوَابَهُمْ قَبْلَ اَنْ يُفِيضُوا فِي طَاعَتِكَ وَ
و اماده کرده ثواب ایشان را پیش از ان که در ایند بطاعت تو
ذٰلِكَ اَنَّ سُنَّتَكَ الاِفْضَالُ وَعَادَتَكَ الاِحْسَانُ
این بسبب انست که عادت تو فضل کردنست و عادت تو احسان کردنست
وَسَبِيلَكَ الْعَفْوُ فَكُلُّ الْبَرِيَّةِ مُعْتَرِفَةٌ بِاَنَّكَ غَيْرُ ظَالِمٍ
و راه تو عفو نست پس همه افریدگان معترفند بانکه تو ستم کننده نیستی

لمن عافيت وشاهدة بأنك متفضل على من عافيت
مر کسی را که گواهند بانکه نعمت دهنده بر هر که عافیت دادی
وكل مقر على نفسه بالتقصير عما استوجبت فلولا
و همه اعتراف کننده اند بر نفس بتقصیر از آنچه سزاوار شده پس اگر نه
أن الشيطان يختدعهم عن طاعتك ما عصاك
شیطان فریبد ایشان را از فرمان برداری تو عاصی نشدی ترا
عاص ولولا أنه صور لهم الباطل في مثال الحق
هیچ عاصی و اگر نه آنکه مصور گردانیدی برای ایشان باطل را در صورت حق
ما ضل عن طريقك ضال فسبحانك ما أبين
گمراه نشدی از راه تو گمراه شونده پس پاکی تو چه روشنست
كرمك في معاملة من أطاعك أو عصاك تشكر
کرم تو در معامله هر که اطاعت کرد ترا یا عاصی شد ترا جزا دهی
للمطيع ما أنت توليته له وتملي للعاصي فيما تملك
مر اطاعت کننده را آنچه متولی شده از او و مهلت داده مر عاصی را در آنچه مالک شدی
معاجلته فيه أعطيت كلا منهما ما لم يجب له و
شتاب کردن در آن داده هر که از ایشان را آنچه واجب نیست مر او را
تفضلت على كل منهما بما يقصر عمله عنه ولو
و تفضل کرده بر هر یک از ایشان بآنچه قاصرست عمل او از آن و اگر
كافأت المطيع على ما أنت توليته لأوشك أن
مکافات کنی فرمان بردار را بر آنچه تو متولی شده مر او را هر آینه نزدیک بود
يفقد ثوابك وأن تزول عنه نعمتك ولكنك
در نیافتی ثواب ترا و آنکه زایل شود از و نعمت تو و لکن تو

بكرمك

بكرمك جازيته على المدة القصيرة الفانية بالمدة
بکرم خودت پاداش داده او را بر مدت کوتاه که فانیست بمدت
الطويلة الخالدة وعلى الغاية القريبة الزائلة
دراز جاوید و بر نهایت نزدیک زوال پذیرنده
بالغاية المديدة الباقية ثم لم تسمه القصاص فيما
بنهایت کشیده پاینده پس رنج نرسانیدی او را بقصاص
أكل من رزقك الذي يقوى به على طاعتك ولم
در آنچه خورد از روزی تو که قوی شد بآن بر طاعت تو
تحمله على المناقشات في الآلات التي تسبب باستعمالها
و حامل نشدی او را برنگ گرفتن در آلتها که پیوستگی یافت بکار داشتن آن
إلى مغفرتك ولو فعلت ذلك به لذهب بجميع
بسوی آمرزش تو اگر کردی از او بود هر آینه میرفت بجمیع
ما كدح له وجملة ما سعى فيه جزاء للصغرى من
آنچه رنج کشید در آن و جمله آنچه سعی کرد در آن برای پاداش کوچکتری از
أياديك ومننك ولبقي رهينا بين يديك بسائر
از نعمتهای تو و منتهای تو و هر آینه باقی مانده در گرو نزد تو بهمه
نعمك فمتى كان يستحق شيئا من ثوابك لا متى هذا
نعمتها پس کی باشد سزاوار چیزی از ثواب تو نیست هنگام این
يا إلهي حال من أطاعك وسبيل من تعبد لك فأما
ای خدای من حال آنکه فرمان برد ترا و راه آنکه پرستش کند ترا پس اما
العاصي أمرك والمواقع نهيك فلم تعاجله بنقمتك
نافرمان بردار امر ترا و افتاده در نهی تو پس شتاب نکردی او را بانتقام خود

لكن يستبدل بحاله في معصيتك حال الإنابة إلى
تا که بدل خواهد بحال او در معصیت تو حال باز آمدن بسوی
طاعتك ولقد كان يستحق في أول ما همّ بعصيانك
فرمان برداری تو و بتحقیق که بود سزاوار در اول آنچه قصد کرده بنافرمانی تو
كل ما أعددت لجميع خلقك من عقوبتك فجميع ما
هر چیزی که آماده کرده برای همه خلقان خود از عقوبت خود پس همه آنچه
أخّرت عنه من وقت العذاب وأبطأت به عليه
تاخیر کرده از او از عذاب و دیر کردی بان بر او
من سطوات النقمة والعقاب ترك من حقك
از سطوتهای انتقام و عقاب واگذاشتنست از حق تو
ورضا بدون واجبك فمن أكرم منك يا إلهي
و خوشنودی بدون واجب تو پس کیست کریمتر از تو ای خدای من
ومن أشقى ممن هلك عليك لا من فتباركت أن
و کیست بدبخت تر از آنکه هلاک شد بر تو نه بر تو همچنین پس بزرگی از آنکه
توصف إلا بالإحسان وكرمت أن يخاف منك
وصف کرده شوی مگر باحسان و گرامی از آنکه ترسیده شود از تو
إلا العدل لا يخشى جورك على من عصاك ولا يخاف
مگر عدل تو که ترسیده نمیشود از جور تو بر آنکه عاصی شده ترا و ترسیده نشود
إغفالك ثواب من أرضاك فصلّ على محمد وآله
از واگذاشتن تو ثواب هر که خوشنود ساخت ترا
وهب لي أملي وزدني من هداك ما أصل به
و ببخش آرزوی مرا و زیاده کن مرا از هدایت خود آنچه رسیده ام بان

إلى

إلى التوفيق في عملي إنك منّان كريم
بسوی توفیق در کردار خود بدرستی که تو نعمت دهنده و کریمی

وكان من دعائه عليه السلام في الاعتذار من تبعات العباد ومن التقصير في حقوقهم ومن فكاك رقبته من النار

اللهم إني أعتذر إليك من مظلوم ظلم بحضرتي فلم
بار خدایا بدرستی که من عذر میگویم بسوی تو از ستم رسیده که ستم کرده شد در حضور من پس
أنصره ومن معروف أسدي إليّ فلم أشكره ومن
یاری نداده باشم او را و از نیکوئی که داده باشم او را پس شکر نکرده باشم
مسيء اعتذر إليّ فلم أعذره ومن ذي فاقة سألني
و از بدکاری که عذر گوید بمن پس عذر او را معذور نداشتم و از درویشی که سوال کرد مرا
فلم أوثره ومن حق ذي حق لزمني لمؤمن فلم أوفّره
پس گزیده نباشم او را و از حق صاحب حقی که لازم باشد مرا پس تمام نداده باشم او را
ومن عيب مؤمن ظهر لي فلم أستره ومن كل إثم
و از عیب مومنی که ظاهر شده باشد مرا پس پوشیده نباشم و از هر گناهی
عرض لي فلم أهجره أعتذر إليك يا إلهي منهن ومن
که عارض شود مرا پس دور نشده باشم از آن عذر میگویم بسوی تو ای خدای من از آنها و از
نظائرهن اعتذار ندامة يكون واعظا لما بين
مانند آنها عذر گفتن پشیمانی که باشد پند دهنده مر آنچه پیش
يدي من أشباههن فصلّ على محمد وآله واجعل ندامتي
منست از مانندان و گردان پشیمانی مرا
على ما وقعت فيه من الزلات وعزمي على ترك ما يعرض
بر آنچه افتادم در آن از لغزشها و قصد من بر ترک آنچه عارض

لي من السيئات توبة توجب لي محبتك يا محب التوابين
از بدیها ... که واجب گرداند برای من محبت ترا ای دوست توبه کنندگان

وكان من دعائه عليه السلام في طلب العفو والرحمة

اللهم صل على محمد وآله واكسر شهوتي عن كل محرم وازو
و بشکن آرزوی مرا از هر حرام کرده شده و دور
حرصي عن كل مأثم وامنعني عن أذى كل مؤمن ومؤمنة
حرص مرا از هر گناهی و باز دار مرا از آزار هر مرد گرویده و زن گرونده
ومسلم ومسلمة اللهم وأيما عبد نال مني ما حظرت
و مرد مسلمان و زن مسلمان بارخدایا و هر بنده که برسد از من آنچه حرام کرده
عليه وانتهك مني ما حجرت فمضى بظلامتي ميتا أو — عليه
براو و دریده از من آنچه دربسته بود پس ببرد مظلمه مرا مرده
حصلت لي قبله حيا فاغفر له ما ألم به مني وعف
یا حاصل آمد مرا نزد او زنده پس بیامرز مر او را آنچه فرود آمده بدو از من و درگذر
له عما أدبر به عني ولا تقفه على ما ارتكب في ولا تكشفه
مر او را از آنچه پشت داده از من و در پی میاور او را بر آنچه مرتکب شد و آشکارا مکن
عما اكتسب بي واجعل ما سمحت به من العفو عنهم
از آنچه کسب کرده بمن و بگردان آنچه بخشیدم از آن از عفو کردن از ایشان
وتبرعت به من الصدقة عليهم أزكى صدقات
و تبرع کردم از آن از صدقه کردن بر ایشان پاکیزه ترین صدقها
المتصدقين وأعلى صلات المتقربين وعوضني
صدقه کنندگان و برترین صلوات نزدیک جویندگان عوض ده مرا

من

من عفوي عنهم عفوك ومن دعائي لهم رحمتك
از عفو من از ایشان عفو تو و از دعای من مر ایشان را رحمت تو
حتى يسعد كل واحد منا بفضلك وينجو كل منا
تا نیکبخت بشود هر یکی از ما بفضل تو و برهد هر یکی از ما
بمنك اللهم وأيما عبد من عبيدك أدركه مني درك — عبيدك
بمنت تو بارخدایا و هر کدام بنده از بندگان تو که دریابد او را از من دریافتنی
أو مسه من ناحيتي أذى أو لحقه بي أو بسببي
یا برسد او را از طرف من آزاری یا برسد او را بمن یا بسبب من
ظلم ففته بحقه أو سبقته بمظلمته فصل على
ستمی پس فوت کنم او را بحق تو یا پیشی گیرم او را بستم کردن او را
محمد وآله وأرضه عني من وجدك وأوفه حقه
و راضی کن او را از من عطای خودت و تمام بده او را حق او را
من عندك ثم قني ما يوجب له حكمك وخلصني
از نزد خودت پس نگهدار مرا آنچه واجب گرداند مر او را حکم تو و پاکیزه کن مرا
مما يحكم به عدلك فإن قوتي لا تستقل بنقمتك
از آنچه حکم کند باو عدل تو پس بدرستی که قوت من توانا نباشد بخواری خشم خود
وإن طاقتي لا تنهض بسخطك فإنك إن تكافني
و بدرستی که طاقت نایستد بغضب تو پس بدرستی که اگر تو مکافات کنی
بالحق تهلكني وإلا تغمدني برحمتك توبقني اللهم
مرا بحق هلاک کنی مرا و اگر نه بپوشی مرا رحمت خود هلاک سازی مرا بارخدایا
إني أستوهبك يا إلهي ما لا ينقصك بذله وأستحملك
بدرستی که من میطلبم از تو ای خدای من آنچه کم نکند ترا بخشش او و بر گیری از تو

مَا لَا يَبْهَظُكَ حَمْلُهُ أَسْتَوْهِبُكَ يَا إِلٰهِي نَفْسِي الَّتِي لَمْ تَخْلُقْهَا

که سنگین نسازد ترا برداشتن ان درمیخواهم ای خدای من نفس را که نیافریدی

لِتَمْتَنِعَ بِهَا مِنْ سُوءٍ أَوْ لِتَطَرَّقَ بِهَا إِلَىٰ نَفْعٍ وَلٰكِنْ

ان را تا باز ایستی بجوی خود از بدی یا راه یابد بان بسودی و لکن

أَنْشَأْتَهَا إِثْبَاتًا لِقُدْرَتِكَ عَلَىٰ مِثْلِهَا وَاحْتِجَاجًا

افریدی برای ثابت کردن مر قدرت خودرا بر مانند ان و حجت گرفتن

بِهَا عَلَىٰ شَكْلِهَا وَأَسْتَحْمِلُكَ مِنْ ذُنُوبِي مَا قَدْ بَهَظَنِي

بان بر مانندان و میخواهم که بر گیری از گناهان من انچه سنگین کرده مرا

حَمْلُهُ وَأَسْتَعِينُ بِكَ عَلَىٰ مَا قَدْ فَدَحَنِي ثِقْلُهُ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ

برداشتن ان و یاری میطلبم تو بر انچه گران کرده مرا برداشتن ان

وَآلِهِ وَهَبْ لِنَفْسِي عَلَىٰ ظُلْمِهَا نَفْسِي وَوَكِّلْ رَحْمَتَكَ

و ببخش مر نفس مرا بر ظلم کردن بر تن من و بگمار رحمت خودرا

بِاحْتِمَالِ إِصْرِي فَكَمْ قَدْ لَحِقَتْ رَحْمَتُكَ بِالْمُسِيئِينَ

به برداشتن بار ان من بسا که فرا گرفته و در رسیده است رحمت تو به بدکاران

وَكَمْ قَدْ شَمِلَ عَفْوُكَ الظَّالِمِينَ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ

و بسا که فرا گرفته عفو تو ستمکاران را

اجْعَلْنِي أُسْوَةَ مَنْ قَدْ أَنْهَضْتَهُ بِتَجَاوُزِكَ عَنْ مَصَارِعِ

و بگردان مرا قدوه انکسی که بر پای کرده بدر گذشتن از افتادنهای

الْخَاطِئِينَ وَخَلَّصْتَهُ بِتَوْفِيقِكَ مِنْ وَرَطَاتِ

خطاکاران و خالص کرده او را بتوفیق خود از ورطهای

الْمُجْرِمِينَ فَأَصْبَحَ طَلِيقَ عَفْوِكَ مِنْ إِسَارِ سُخْطِكَ وَعَتِيقَ

گنهکاران پس گرده ازاد کرده عفو تو از اسیری غضب تو و ازاد شده

صُنْعِكَ

صُنْعِكَ مِنْ وَثَاقِ عَدْلِكَ إِنَّكَ إِنْ تَفْعَلْ ذٰلِكَ

نیکوی تو از بند عدل تو بدرستی که اگر میکنی تو این را

يَا إِلٰهِي تَفْعَلْهُ بِمَنْ لَا يَجْحَدُ اسْتِحْقَاقَ

ای خدای من میکنی از انکسی که منکر نمیشود سزاوار شدن را

عُقُوبَتِكَ وَلَا يُبَرِّئُ نَفْسَهُ مِنِ

عقوبت تو و بری نمیکرداند نفس خودرا از

اسْتِيجَابِ نَقِمَتِكَ تَفْعَلُ ذٰلِكَ يَا

سزاواری عقوبت تو میکنی این را ای

إِلٰهِي بِمَنْ خَوْفُهُ مِنْكَ أَكْثَرُ مِنْ طَمَعِهِ

خدای من بکسی که ترس او از تو بیشتر است طمع او

فِيكَ وَبِمَنْ يَأْسُهُ مِنَ النَّجَاةِ

در تو و بکسی که نومیدی او از رستگاری

أَوْكَدُ مِنْ رَجَائِهِ لِلْخَلَاصِ لَا أَنْ يَكُونَ

استوارتر است از امید او مر خلاص شدن نه انکه باشد

يأسه قنوطاً او ان يكون

طمعه اغتراراً بل لقلّة حسناته بين

طمع او زیرب خوردن بلکه جهة کمی نیکویها او میان

سيّئاته وضعف حجّته في جميع تبعاته

بدیها او وضعف حجتهای او ودر همه تبعهای او

فامّا انت يا الهي فاهل الّا يغترّ

پس اما تو ای خداوند من پس سزاواری که مغرور شوند

بك الصدّيقون ولا ييأس

بتو راست گویان و نومید نشوند

منك المجرمون لانّك الربّ العظيم

از تو گناه کاران زیراکه تو پروردگار بزرگواری

الّذي لا يمنع احداً فضله ولا يستقصي

که منع نکند یکی را فضل او و بنهایت نرسد

من احد حقّه تعالى ذكرك عن

هیچکس حق او را برترست یاد کردن تو از

المذكورين وتقدّست اسماؤك عن المنسوبين

یاد کرده شدگان و پاکیزه است نامهای او از نسبت داده شدگان

وفشت

وفشت نعمتك في جميع المخلوقين فلك الحمد على ذلك يا ربّ العالمين

و فاش شده است نعمت تو در همه آفریده شدگان پس ترا است حمد بر آن ای پروردگار عالمیان

وكان من دعائه عليه السلام اذا نُعي اليه ميّت او ذكر الموت

و در دعای او علیه السلام بود هر گاه خبر مرگ کسی باو رسید یا ذکر مرگ کرد

اللّهمّ صلّ على محمّد وآله واكفنا طول الامل

و کفایت کن درازی امید را

وقصّره عنّا بصدق العمل حتّى لا نؤمّل استتمام

و کوتاه کن از ما براستی کردار تا امید ندارم تمام کردن

ساعة بعد ساعة ولا استيفاء يوم بعد يوم

ساعتی پس از ساعتی ونه تمامی روز پس از روزی

ولا اتّصال نفس بنفس ولا لحوق قدم بقدم

و نه پیوستگی نفسی بنفسی و نه رسیدن قدمی بقدمی

وسلّمنا من غروره وآمنّا من شروره

و بیازرمان ما را از غرور آن و ایمن ساز ما را از بدیهای آن

وانصب الموت بين ايدينا نصباً ولا تجعل

و برپای کن مرگ را میان دستهای ما برپای کردنی و مگردان

ذكرنا له غبّاً واجعل لنا من صالح الاعمال عملاً

یاد کردن ما او را روزی دیگران و بگردان از برای ما عملهای شایسته عملی

نستبطئ معه المصير اليك ونحرص له على

درنگ نمایم با آن بازگشتن بتو و حریص باشیم برای او بر

وشك اللّحاق بك حتّى يكون الموت مأنسنا الّذي

سرعت ملحق شدن بتو تا باشد مرگ محل انس ما که

نأنس به ومألفنا الذي نشتاق إليه وحامّتنا
انس گیریم بآن و محل الفت که مشتاق باشیم بآن
التي نحبّ الدنوّ منها فإذا أوردته علينا وأنزلته
که دوست داشته باشیم نزدیک شدن از آن پس هرگاه وارد سازی آنرا بر ما و فرود
بنا فأسعدنا به زائراً وآنسنا به قادماً ولا
آری آنرا بر ما پس نیکبخت گردان ما را بآن زیارت کننده و انس ده ما را بآن آینده
تشقنا بضيافته ولا تخزنا بزيارته واجعله
و بدبخت مگردان ما را بمهمانی آن و رسوا مکن ما را بزیارت کردن آن و بگردان آنرا
باباً من أبواب مغفرتك ومفتاحاً من مفاتيح
دری از درهای آمرزش تو و کلیدی از کلیدهای
رحمتك أمتنا مهتدين غير ضالين طائعين
رحمت تو بمیران ما را راه یافتگان نه گمراهان فرمان برداران
غير مستكرهين تائبين غير عاصين ولا مصرّين
نه کراهت دارندگان بازگردندگان نه نافرمانان نه اصرار کنندگان
يا ضامن جزاء المحسنين ومستصلح عمل المفسدين
ای ضامن شونده از جزای نیکوکاران و باصلاح آورندگان عمل بدکاران

وكان من دعائه عليه السلام في طلب الستر والوقاية

اللهمّ صلّ على محمّد وآله وأفرشني مهاد كرامتك
بگستران برای من مهد کرامت خود را
(۲۱) وأوردني مشارع رحمتك وأحللني بحبوحة جنّتك
و وارد کن مرا در مواضع زلال شدن رحمت تو و فرود آور مرا در میان جنت

ولا

ولا تسمني بالردّ عنك ولا تحرمني بالخيبة منك
و رنج مرسان مرا برگردان از خود و محروم مکن مرا بنومیدی از خود
ولا تقاصّني بما اجترحت ولا تناقشني بما اكتسبت
و قصاص مکن مرا بآنچه کسب کردم و مناقشه مکن با من بآنچه کسب کردم
ولا تبرز مكتومي ولا تكشف مستوري ولا تحمل
و ظاهر مکن پوشیده مرا و برمدار پوشش مرا و منه
على ميزان الإنصاف عملي ولا تعلن على عيون
بر ترازوی عدل کردار مرا و آشکارا مکن بر چشمها
الملإ خبري أخف عنهم ما يكون نشره عليّ
گروه انجمن خبر مرا بپوشان از ایشان آنچه باشد پراکنده کردن آن بر من
عاراً واطو عنهم ما يلحقني عندك شناراً شرّف
عار و دور دار از ایشان آنچه برسد بمن از تو عیبی بلند گردان
درجتي برضوانك وأكمل كرامتي بغفرانك
درجه مرا بخوشنودی خود و تمام کن کرامت مرا بآمرزش خود
وانظمني في أصحاب اليمين ووجّهني في مسالك
و پیوسته کن مرا در یاران دست راست و رهنما مرا در راههای
الآمنين واجعلني في فوج الفائزين واعمر
ایمن شدگان و بگردان مرا در گروه رستگاران و معمور ساز
بي مجالس الصالحين آمين ربّ العالمين
مجلسهای شایستگان چنین باد ای پروردگار عالمیان

وكان من دعائه عليه السلام عند ختم القرآن

اللهم انك اعنتني على ختم كتابك الذي انزلته
نورا وجعلته مهيمنا على كل كتاب انزلته
وفضلته على كل حديث قصصته وفرقانا
فرقت به بين حلالك وحرامك وقرآنا اعربت
به عن شرايع احكامك وكتابا فصلته لعبادك
تفصيلا ووحيا انزلته على نبيك محمد
صلواتك عليه وآله تنزيلا وجعلته نورا
نهتدي به من ظلم الضلالة والجهالة باتباعه
وشفاء لمن انصت بفهم التصديق الى استماعه
وميزان قسط لا يحيف عن الحق لسانه ونور
هدى لا يطفا عن الشاهدين برهانه وعلم

نجاة

نجاة لا يضل من ام قصد سنته ولا تنال ايدي
الهلكات من تعلق بعروة عصمته اللهم فاذ افدتنا
المعونة على تلاوته وسهلت جواسي ألسنتنا بحسن
عبارته فاجعلنا ممن يرعاه حق رعايته ويدين
لك باعتقاد التسليم لمحكم آياته ويفزع الى الاقرار
بمتشابهه وموضحات بيناته اللهم انك انزلته
على نبيك محمد وآله صلى الله عليه وآله مجملا و
الهمته علم عجائبه مكملا وورثتنا علمه
مفسرا وفضلتنا على من جهل علمه وقويتنا عليه
لترفعنا فوق من لم يطق حمله اللهم فكما جعلت
قلوبنا له حملة وعرفتنا برحمتك شرفه وفضله

فصل على محمد الخطيب به وعلى اله الخزان له واجعلنا
ممن يعترف بانه من عندك حتى لا يعارضنا الشك
في تصديقه ولا يختلجنا الزيغ عن قصد طريقه
اللهم صل على محمد واله واجعلنا ممن يعتصم
بحبله ويأوي من المتشابهات الى حرز معقله و
يسكن في ظل جناحه ويهتدي بضوء صباحه
ويقتدي بتبلج اسفاره ويستصبح بمصباحه
ولا يلتمس الهدى في غيره اللهم وكما نصبت به
محمدا علما للدلالة عليك وانهجت باله سبل الرضا
اليك فصل على محمد واله واجعل القران وسيلة
لنا الى اشرف منازل الكرامة وسلما نعرج فيه
الى محل السلامة وسببا نجزى به النجوة في عرصة

القيمة

القيمة وذريعة نقدم بها على نعيم دار المقامة
اللهم صل على محمد واله واحطط بالقران عنا
ثقل الاوزار وهب لنا حسن شمائل الابرار و
اقف بنا اثار الذين قاموا لك به اناء الليل
واطراف النهار حتى تطهرنا من كل دنس
بتطهيره وتقفو بنا اثار الذين استضاؤا بنوره
ولم يلههم الامل عن العمل فيقطعهم بخدع
غروره اللهم صل على محمد واله واجعل القران
لنا في ظلم الليالي مونسا ومن نزغات الشيطان
وخطرات الوساوس حارسا ولاقدامنا عن
نقلها الى المعاصي حابسا ولالسنتنا عن الخوض

في الباطل من غير آفة مخرسا ولجوارحنا عن
در باطل از غیر آفت گنگ کننده و برای اعضای ما از
اقتراف الآثام زاجرا ولما طوت الغفلة عنا
کسب گناهان زجر کننده و برای آنچه در نوردید بیخبری از ما
من تصفح الاعتبار ناشرا حتى توصل إلى قلوبنا
از نگاه کردن در صحیفه اعتبار گشاینده تا که برسانی به دلهای ما
فهم عجائبه وزواجر أمثاله التي ضعفت الجبال
فهم عجیبهای آن و زجر کننده مثلهای آن که ضعیف شد کوههای
الرواسي على صلابتها عن احتماله اللهم صل
بلند بر سختی آن از برداشتن آن بارخدایا درود
على محمد وآله وأدم بالقرآن صلاح ظاهرنا
فرست بر محمد و آل او دائم دار بقرآن اصلاح ظاهر ما را
واحجب به خطرات الوساوس عن صحة
و به پوشان ما از خاطرها و وسوسهها از صحت
ضمائرنا واغسل به درن قلوبنا وعلائق أوزارنا
پنهانهای ما و بشوی بآن چرک دلهای ما را آن چسبیدنهای وزرهای ما
واجمع به منتشر أمورنا واروبه في موقف
و جمع کن بآن پراکنده کارهای ما و سیراب کن بآن در موضع ایستادن
العرض عليك ظمأ هواجرنا واكسنا به حلل الأمان
عرض اعمال بر تو تشنگی بیابانهای ما را و بپوشان ما را حلههای امان
يوم الفزع الأكبر في نشورنا اللهم صل على محمد
روز فزع بزرگتر در برانگیختن

وآله واجبر بالقرآن خلتنا من عدم الإملاق
و تدارک کن بقرآن درویشی ما را از نیستی و درویش شدن
وسق إلينا به رغد العيش وخصب سعة الأرزاق
و روان کن بسوی ما فراخی معیشت را و ارزانی و فراخی روزیها
وجنبنا به الضرائب المذمومة ومداني الأخلاق
و دور دار ما را بآن خویهای بد را و پستیهای خلقها
واعصمنا به من هوة الكفر ودواعي النفاق حتى
و نگهدار ما را بآن از پستیهای کفر و خواننده نفاق تا
يكون لنا في القيامة إلى رضوانك وجنانك
باشد برای ما در قیامت بسوی خوشنودی تو و در بهشتهای تو
قائدا ولنا في الدنيا عن سخطك وتعدي حدود
کشنده و ما را در دنیا از خشم تو و در گذشتن از حدهای
ذائدا ولما عندك بتحليل حلاله وتحريم حرامه
دفع کننده و مر آنچه که از نزد تست بحلال کردن حلال آن و حرام کردن حرام آن
شاهدا اللهم صل على محمد وآله وهون بالقر
گواهی و آسان کن بقرآن
عند الموت على أنفسنا كرب السياق وجهد
نزد مرگ رنجهای اندوه کشنده شدن روح و مشقت
الأنين وترادف الحشارج إذا بلغت التراقي وقيل
ناله کردن و پیاپی غرغرها چون رسد بچنبره گردن و گفته شود
النفوس م
نفسها
من راق وتجلى ملك الموت لقبضها من حجب
کیست افسون کننده مرگ را برای رفع آن و ظاهر گردد

الغيوب ورماها عن قوس المنايا باسهم وحشة

از پرده‌ها   و انداخت از برج از کمان   مرگها   به تیرهای وحشت

الفراق ودنا منا الى الآخرة رحيل وانطلاق

مفارقت   و نزدیک رسید از ما   با آخرت   رحلت کردن و روان شدن

وصارت الاعمال قلائد في الاعناق وكانت

و گردید   اعمال   قیدها   در گردنها   و باشند

القبور هي المأوى الى ميقات يوم التلاق

قبرهای جای   جای بازگشت   تا موعد   روز بهم رسیدن

اللهم صل على محمد وآله وبارك لنا في حلول

و برکت ده ما را در فرود آمدن

دار البلى وطول المقامة وبين اطباق الثرى

درازی مقام کردن   میان طبقهای خاک

واجعل القبور بعد فراق الدنيا خير منازلنا

و گردان قبرها را   پس از مفارقت دنیا   بهترین منزلهای ما

وافسح لنا برحمتك في ضيق ملاحدنا ولا

و گشاده گردان از برای ما برحمت خود   تنگی   لحدهای ما

تفضحنا في حاضري القيمة بموبقات آثامنا

و رسوا مکن ما را   در حاضر شدن   قیامت   بهلاک کننده‌های گناهان

وارحم بالقرآن في موقف العرض عليك ذل

و رحم کن   بقرآن   در موقفهای   عرض اعمال بر تو   خواری

مقامنا وثبت به عند اضطراب جسر جهنم

ایستادن ما   و ثابت دار   نزد لرزیدن   پل جهنم

يوم

يوم المجاز عليها زلل اقدامنا ونجنا به من كل

روز گذر کردن   بر آن   لغزیدن قدمهای ما   و رهان ما را به آن   از هر

كرب يوم القيمة وشدائد اهوال يوم الطامة

اندوهی   روز قیامت   و سختیها   هولهای روز قیامت

وبيض وجوهنا يوم تسود وجوه الظلمة في يوم

و سفید گردان   روهای ما را   روزی که سیاه گردد روهای ستمکاران   در روز

الحسرة والندامة واجعل لنا في صدور المؤمنين

حسرت   و پشیمانی   و گردان برای ما   در سینه‌های   گرویدگان

ودا ولا تجعل الحيوة علينا نكدا اللهم صل على

دوستی   و مگردان زندگانی را   بر ما   رنج

محمد عبدك ورسولك كما بلغ رسالتك وصدع

بنده تست   و رسول تو   همچنان که رسانید پیغامهای ترا   و آشکارا کرد

بامرك ونصح لعبادك اللهم اجعل نبينا

امر تو   و نصیحت کرد مر بندگان ترا   بار خدایا بگردان   پیغمبر ما را

صلواتك عليه وعلى آله يوم القيمة اقرب النبيين

صلوات تو بر او   و بر آل او   روز قیامت   نزدیکترین پیغمبران

منك مجلسا وامكنهم منك شفاعة واجلهم

از تو در محل نشستن   و با مکنت‌تر از ایشان از تو شفاعت   و بزرگترین ایشان

عندك قدرا واوجههم عندك جاها اللهم صل

نزد تو   از روی قدر   و وجیه‌ترین ایشان نزد تو از روی جاه

على محمد وآل محمد وشرف بنيانه وعظم برهانه

و بلند گردان   بنای او را   و بزرگ گردان برهان حجت او را

وثقّل ميزانه وتقبّل شفاعته وقرّب وسيلته
وگران کن ترازوی اورا وقبول کن شفاعت اورا ونزدیک گردان وسیله اورا
وبيّض وجهه وأتمّ نوره وارفع درجته
وسفید گردان روی اورا وتمام کن نور اورا وبلند ساز مرتبه اورا
وأحينا على سنّته وتوفّنا على ملّته وخذ بنا
وزنده کن مارا بر طریقه او وبمیران مارا بر دین او وفرا گیر مارا
منهاجه واسلك بنا سبيله واجعلنا من
براه راست او ودر رسان مارا در راه او وبگردان مارا از
أهل طاعته واحشرنا في زمرته وأوردنا حوضه
اهل طاعت او وحشر کن مارا در گروه او ودر آور مارا در حوض او
واسقنا بكأسه وصلّ اللهمّ على محمّد وآله صلوة
وآب ده مارا بجام او صلوة
تبلّغه بها أفضل ما يأمل من خيرك وفضلك
درستادنی که برساند اورا بان بفاضلترین آنچه امید دارد از نیکویی وفضل تو
وكرامتك إنّك ذو رحمة واسعة وفضل كريم
وکرامت تو بدرستی که تو خداوند رحمت فراخی وفضلی بزرگوار
اللهمّ اجزه بما بلّغ من رسالاتك وأدّى من
ای خدایا جزا ده اورا بانچه رسانید از پیغامهای تو وادا کرد از
آياتك ونصح لعبادك وجاهد في سبيلك أفضل
آیتهای تو ونصیحت کرد بندگان ترا وکارزار کرد در راه تو بهترین
ما جزيت أحداً من ملائكتك المقرّبين وأنبيائك
آنچه جزا داده یکی را از فرشتگان مقرب وپیغمبران

المرسلين

المرسلين المصطفين والسلام عليه وعلى آله
رسل تو که پاکیزه کانند
الطيّبين الطاهرين ورحمة الله وبركاته
ورحمت خدای وبرکتهای او

وكان من دعائه عليه السلام اذا نظر الى الهلال

أيّها الخلق المطيع الدائب السريع المتردّد في
ای آفریده شده فرمان بردار تعب کشنده تند رفتار تردد کننده در
منازل التقدير المتصرّف في فلك التدبير آمنت
منزلها تقدیر تصرف کننده در فلک تدبیر گرویده ام
بمن نوّر بك الظلم وأوضح بك البهم وجعلك
بکسی که روشن ساخت بتو تاریکیها ووا ضح ساخت بتو امور مشتبه را وگردانید ترا
آية من آيات ملكه وعلامة من علامات
نشانه از نشانهای پادشاهی خود وعلامتی از علامتهای
سلطانه وامتهنك بالزيادة والنقصان
سلطنت خود وخوار کرد ترا بزیاده شدن وکم شدن
والطلوع والأفول والإنارة والكسوف في كلّ
وبرآمدن وفرو شدن ونور افشاندن وسیاه شدن ودر همه
ذلك أنت له مطيع وإلى إرادته سريع سبحانه
این تو مر اورا فرمان برداری وبسوی خواست او شتابنده پاک است او
ما أعجب ما دبّر في أمرك وألطف ما صنع في شأنك
چه عجب تر است آنچه تدبیر کرده است در امر تو وچه لطیف آنچه کرده است در امر تو

وكان من دعائه عليه السلام اذا نظر الى الهلال

جعلك مفتاح شهر حادث لأمر حادث فأسأل
الله ربّي وربّك وخالقي وخالقك ومقدّري
ومقدّرك ومصوّري ومصوّرك أن
يصلّي على محمّد وآله وأن يجعلك هلال
بركة لا تمحقها الأيّام وطهارة لا تدنّسها
الآثام هلال أمن من الآفات وسلامة من
السيّئات هلال سعد لا نحس فيه ويمن
لا نكد معه ويسر لا يمازجه عسر وخير لا يشوبه
شرّ هلال أمن وإيمان ونعمة وإحسان و
سلامة وإسلام اللّهمّ صلّ على محمّد وآله
واجعلنا من أرضى من طلع عليه وأزكى من

نظر

نظر إليه وأسعد من تعبّد لك فيه ووفّقنا
فيه للتوبة واعصمنا فيه من الحوبة واحفظنا
من مباشرة معصيتك وأوزعنا فيه شكر
نعمتك وألبسنا فيه جنن العافية وأتمم
علينا باستكمال طاعتك فيه المنّة إنّك
المنّان الحميد وصلّى الله على محمّد وآله الطيّبين الطاهرين

وكان من دعائه عليه السلام إذا دخل شهر رمضان

الحمد لله الذي هدانا لحمده وجعلنا من أهله
لنكون لإحسانه من الشاكرين وليجزينا على
ذلك جزاء المحسنين والحمد لله الذي حبانا بدينه
واختصّنا بملّته وسبّلنا في سبل إحسانه

سبله الى رضوانه حمدا يتقبله منا
ويرضى به عنا والحمد لله الذي جعل من تلك
السبل شهره شهر رمضان شهر الصيام و
شهر الاسلام وشهر الطهور وشهر التمحيص و
شهر القيام الذي انزل فيه القران هدى
للناس وبينات من الهدى والفرقان فابان
فضيلته على سائر الشهور بما جعل له من
الحرمات الموفورة والفضائل المشهورة فحرم
فيه ما احل في غيره اعظاما وحجر فيه المطاعم
والمشارب اكراما وجعل له وقتا بينا لا يجيز
جل وعز ان يقدم قبله ولا يقبل ان يؤخر

عنه ثم فضل ليلة واحدة من لياليه على ليالي
الف شهر وسماها ليلة القدر تنزل الملائكة
والروح فيها باذن ربهم من كل امر سلام دائم
البركة الى طلوع الفجر على من يشاء من عباده بما
احكم من قضائه اللهم صل على محمد واله و
الهمنا معرفة فضله واجلال حرمته والتحفظ
مما حظرت فيه واعنا على صيامه بكف الجوارح
عن معاصيك واستعمالها فيه بما يرضيك
حتى لا نصغي باسماعنا الى لغو ولا نسرع بابصارنا
الى لهو وحتى لا نبسط ايدينا الى محظور ولا نخطو
باقدامنا الى محجور وحتى لا تعي بطوننا الا ما احللت

ولا تنطق ألسنتنا الا بما مثلت ولا نتكلف
و گویا نشود زبانهای ما مگر بانچه مثال دادی و رنج نبریم

الا ما يدني من ثوابك ولا نتعاطى الا الذي
مگر بانچه نزدیک گرداند از ثواب تو و دراز نکنیم مگر بانچه

يقي من عقابك ثم خلص ذلك كله من رياء
نگاه دارد از عقاب تو پس خالص گردان همه را از ریا

المرائين وسمعة المسمعين لا نشرك فيه
ریاکنندگان و شنیدن شنوانندگان و شریک نسازیم در ان

أحدا دونك ولا نبتغي فيه مرادا سواك اللهم
هیچکس غیر از تو و نه طلبیم در ان مراد غیر تو

صل على محمد وآله وقفنا فيه على مواقيت
و واقف ساز ما را در ان وقتها

الصلوات الخمس بحدودها التي حددت
بحدهای ان که تعیین فرمودی

وفروضها التي فرضت ووظائفها التي وظفت
و فرضها که فرض کردی و وظیفها که موظف گردانیدی

وأوقاتها التي وقتت وأنزلنا فيها منزلة
و وقتهای که موقت گردانیدی و فرود آر ما را در ان

المصيبين لمنازلها على ما سنه عبدك و
منزلت رسندگان بمنازل ان بر انچه سنت نهاد بنده تو

رسولك صلواتك عليه وآله في ركوعها
و پیغمبر تو درود تو برو و آل او در رکوع ان

وسجودها

وسجودها وجميع فواضلها على أتم الطهور
و سجود ان و همه اعمال نوافل ان بر تمامترین پاکیزگی

وأسبغه وأبين الخشوع وأبلغه ووفقنا
و کاملترین و روشن‌ترین فروتنی و رسیده‌ترین ان و توفیق ده ما را

فيه لأن نصل أرحامنا بالبر والصلة وأن
در ان بجهت انکه برسیم بخویشان خود بنیکویی و عطا و انکه

نتعاهد جيراننا بالإفضال والعطية وأن
ملاحظه کنیم همسایگان خود را باحسان و عطا و انکه

نخلص أموالنا من التبعات وأن نطهرها بإخراج
خالص گردانیم مالهای خود را از تبعات و انکه پاکیزه کنیم انرا به بیرون کردن

الزكوات وأن نراجع من هاجرنا وأن ننصف من
زکوة و انکه مراجعت کنیم باکسی که دوری کرد از ما و انکه داد ستانیم از کسی که

ظلمنا وأن نسالم من عادانا حاشى من عودي
ظلم کرد بما و انکه آشتی کنیم با هر که دشمنی کرد با ما مگر کسی که دشمن داشته شد

فيك ولك فإنه العدو الذي لا نواليه
در راه تو پس بدرستی که دشمنست که دوستی نکنیم او را

والحزب الذي لا نصافيه وأن نتقرب إليك
و گروهیست که صاف نشویم با او و انکه نزدیکی جوییم بتو

فيه من الأعمال الزاكية بما تطهرنا به من الذنوب
در ان از کارهای پاکیزه بانچه پاک سازی ما را از گناهان

وتعصمنا فيه مما نستأنف من العيوب حتى لا يورد
و نگهداری ما را در ان از انچه از سر گیریم از عیبها تا که در نیاید بر تو

من أركانها
ها في أوقاتها

عَلَيكَ اَحَدٌ مِن مَلائِكَتِكَ اِلّا دُونَ ما نُورِدُ
بر تو یکی از فرشتگان تو مگر دون انچه در ارایم
مِن اَبوابِ الطّاعَةِ لَكَ وَاَنواعِ القُربَةِ اِلَيكَ
از درهای طاعت مر ترا و انواع نزدیکی مر ترا
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُكَ بِحَقِّ هٰذَا الشَّهرِ وَبِحَقِّ
بار خدایا بدرستی که میطلبم من از تو بحق این ماه و بحق
مَن تَعَبَّدَ لَكَ فيهِ مِنِ ابتِدائِهِ اِلیٰ وَقتِ فَنائِهِ
انکه پرستید مر ترا در ان از ابتدای ان تا وقت اخر شدن
مِن مَلَكٍ قَرَّبتَهُ اَو نَبِیٍّ اَرسَلتَهُ اَو عَبدٍ صالِحٍ
از فرشته که مقرب کردانیده و از پیغمبری که فرستاده او را یا بنده شایسته
اِختَصَصتَهُ اَن تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَهِّلنا
که مخصوص کردانیده او را و شایسته کردان ما را
فيهِ لِما وَعَدتَ اَولِياءَكَ مِن كَرامَتِكَ وَ
در ان مر انچیز را که وعده دادی دوستان خود را از کرامت خود
اَوجِب لَنا فيهِ ما اَوجَبتَ لِاَهلِ المُبالَغَةِ
و واجب کردان برای ما در ان انچه واجب کردانیده برای اهل مبالغه
فی طاعَتِكَ وَاجعَلنا فی نَظمِ مَنِ استَحَقَّ الرَّفيعَ
در طاعت خود و بکردان ما را در پیوستگی کسی که سزاوار شد مر بلندی
الاَعلیٰ بِرَحمَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجَنِّبنا
بلندتر برحمت تو بار خدایا دور دار ما را
الاِلحادَ فی تَوحيدِكَ وَالتَّقصيرَ فی تَمجيدِكَ وَ الشَّكَّ
از کردیدن در توحید تو و تقصیر در بزرگ داشتن تو و شک داران

فی دینك

فی دينِكَ وَالعَمیٰ عَن سَبيلِكَ وَالاِغفالَ لِحُرمَتِكَ
در دین تو و کوری از راه تو و غافل شدن مر حرمت ترا
وَالاِنخِداعَ لِعَدُوِّكَ الشَّيطانِ الرَّجيمِ اَللّٰهُمَّ
و فریب خوردن مر دشمن ترا که دور کرده شده است
صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاِذا كانَ لَكَ فی كُلِّ لَيلَةٍ
و هرگاه باشد مر ترا در هر شب
مِن لَيالی شَهرِنا هٰذا رِقابٌ يُعتِقُها عَفوُكَ
از شبهای این ماه گردنهای که ازاد کند عفو تو
اَو يَهَبُها صَفحُكَ فَاجعَل رِقابَنا مِن تِلكَ
یا بخشد انرا اعراض کردن تو پس بگردان گردنهای ما را از این
الرِّقابِ وَاجعَلنا لِشَهرِنا مِن خَيرِ اَهلٍ وَاَصحابٍ
گردنها و بگردان ماه ما را از بهترین اهل و اصحاب
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامحَق ذُنُوبَنا مَعَ
بار خدایا درود فرست بر محمد و آل او و کاسته کن گناهان ما را
اِمحاقِ هِلالِهِ وَاسلَخ عَنّا تَبِعاتِنا مَعَ انسِلاخِ
با کاستن هلال او و ببر از ما تبعات ما را با بر امدن
اَيّامِهِ حَتّیٰ يَنقَضِیَ عَنّا وَقَد صَفَّيتَنا فيهِ مِنَ الخَطيئاتِ
روزهای ان تا اخر شود از ما و حال انکه پاکیزه کردانیده باشی ما را در ان از خطاها
وَاَخلَصتَنا فيهِ مِنَ السَّيِّئاتِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ
و خالص ساخته باشی ما را در ان از بدیها
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاِن مِلنا فيهِ فَعَدِّلنا وَاِن زِغنا
و اگر میل کنیم در ان پس عدول فرما ما را و اگر بگردیم

فِيهِ فَتَفْتِنَنَا وَ اِنِ اشْتَمَلَ عَلَيْنَا عَدُوُّكَ

در ان پس است کن ما را و اگر احاطه کند بر ما دشمن تو

الشَّيْطَانُ فَاسْتَنْقِذْنَا مِنْهُ اَللّٰهُمَّ اشْحَنْهُ

شیطان پس رهان ما را از و بار خدایا پر کن این ماه

بِعِبَادَتِنَا اِيَّاكَ وَ زَيِّنْ اَوْقَاتَهُ بِطَاعَتِنَا

به پرستیدن ما ترا و آراسته کن وقتهای او را بطاعت ما

لَكَ وَ اَعِنَّا فِي نَهَارِهِ عَلَى صِيَامِهِ وَ فِي لَيْلِهِ

مر ترا و یاری ده ما را در روزهای او بر روزه داشتن و در شب او

عَلَى الصَّلٰوةِ وَ التَّضَرُّعِ اِلَيْكَ وَ الْخُشُوعِ لَكَ

بنماز و زاری کردن بتو و فروتنی کردن مر ترا

وَ الذِّلَّةِ بَيْنَ يَدَيْكَ حَتّٰى لَا يَشْهَدَ نَهَارُهُ عَلَيْنَا

و خواری نمودن نزد تو تا گواهی ندهد روزهای او بر ما

بِغَفْلَةٍ وَ لَا لَيْلُهُ بِتَفْرِيطٍ اَللّٰهُمَّ وَ اجْعَلْنَا

به بیخبری و نه شبهای او به تقصیر بار خدایا و بگردان ما را

فِي سَائِرِ الشُّهُورِ وَ الْاَيَّامِ كَذٰلِكَ مَا عَمَّرْتَنَا وَ اجْعَلْنَا

در همه ماهها و روزها همچنین مادام که عمر دهی ما را و بگردان ما را

مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ

از بندگان خود نیکوکاران آنانکه میراث برند بهشت فردوس

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَ الَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا اٰتَوْا

ایشان در ان جاوید باشند و آنانکه دهند آنچه دهند

وَ قُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ وَ مِنَ الَّذِينَ

و دلهای ایشان ترسانست از آنکه ایشان بسوی پروردگار رجوع کنندگانند

يُسَارِعُونَ

يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَ هُمْ لَهَا سَابِقُونَ اَللّٰهُمَّ

آنان که می شتابند در نیکوئیها و ایشان مر آنرا پیش گیرندگانند

صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ فِي كُلِّ وَقْتٍ وَ كُلِّ اَوَانٍ وَ عَلٰى

هر وقتی و هر هنگامی و بر

كُلِّ حَالٍ عَدَدَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَ

هر حالی بعدد آنچه درود فرستادی بر کسی که درود فرستادی بر او

اَضْعَافَ ذٰلِكَ كُلِّهِ بِالْاَضْعَافِ الَّتِي لَا

و اضعاف همه آن باضعافی که نتوان

يُحْصِيهَا غَيْرُكَ اِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ

شمرد آنرا بجز تو بدرستی که تو کننده آنچه را که خواهی

و كان من دعائه عليه السلام في وداع شهر رمضان

اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ لَا يَرْغَبُ فِي الْجَزَاءِ وَ لَا يَنْدَمُ عَلَى

بار خدایا ای کسی که رغبت نکند در پاداش و پشیمان نشود بر

الْعَطَاءِ وَ يَا مَنْ لَا يُكَافِئُ عَبْدَهُ عَلَى السَّوَاءِ مِنَّتُكَ

دادن و ای کسی که مکافات نکند بنده خود را برابر نعمت تو

ابْتِدَاءٌ وَ عَفْوُكَ تَفَضُّلٌ وَ عُقُوبَتُكَ عَدْلٌ وَ

ابتدا است و عفو تو تفضل است و عقوبت تو عدل است

قَضَاؤُكَ خِيَرَةٌ اِنْ اَعْطَيْتَ لَمْ تَشُبْ عَطَاءَكَ

قضای تو خیر است و اگر دادی نیامیختی دادن خود را بمنت

بِمَنٍّ وَ اِنْ مَنَعْتَ لَمْ يَكُنْ مَنْعُكَ تَعَدِّيًا تَشْكُرُ

نهادن و اگر منع کردی نبود منع تو جور کردن شکر داری

مَنْ شَكَرَكَ وَأَنْتَ أَلْهَمْتَهُ شُكْرَكَ وَتُكَافِئُ

که شکر کرد ترا و تو در خاطر افکندی او را شکر خود و مکافات دادی

مَنْ حَمِدَكَ وَأَنْتَ عَلَّمْتَهُ حَمْدَكَ تَسْتُرُ عَلَى مَنْ

هر کرا حمد کرد و تو تعلیم دادی او را حمد خودت بپوشی بر کسی که

لَوْ شِئْتَ فَضَحْتَهُ وَتَجُودُ عَلَى مَنْ لَوْ شِئْتَ

اگر خواهی رسوا سازی او را و می‌بخشی بر کسی که اگر خواهی

مَنَعْتَهُ وَكِلَاهُمَا أَهْلٌ مِنْكَ لِلْفَضِيحَةِ

منع کنی او را و هر دو سزاوارند از تو به رسوا شدن

وَالْمَنْعِ غَيْرَ أَنَّكَ بَنَيْتَ أَفْعَالَكَ عَلَى التَّفَضُّلِ

و منع کردن مگر آنست که تو بنا کردی فعلهای خود را بر تفضل

وَأَجْرَيْتَ قُدْرَتَكَ عَلَى التَّجَاوُزِ وَتَلَقَّيْتَ

و جاری کردانیدی قدرت خود را بر گذشتن و دریافتی

مَنْ عَصَاكَ بِالْحِلْمِ وَأَمْهَلْتَ مَنْ قَصَدَ لِنَفْسِهِ

که عصیان کرد ترا به بردباری و مهلت دادی کسی که قصد کرد مر نفس خود را

بِالظُّلْمِ تَسْتَنْظِرُهُمْ بِأَنَاتِكَ إِلَى الْإِنَابَةِ وَتَتْرُكُ

به ستم مهلت میدهی ایشان را به مدارا ای خود بازگردیدن و وامیگذاری

مُعَاجَلَتَهُمْ إِلَى التَّوْبَةِ لِكَيْلَا يَهْلِكَ عَلَيْكَ

شتاب کردن ایشان را بسوی توبه تا هلاک نشود بر تو

هَالِكُهُمْ وَلَا يَشْقَى بِنِعْمَتِكَ شَقِيُّهُمْ إِلَّا عَنْ

هلاک شونده ایشان و بدبخت نشود به نعمت تو بدبخت ایشان مگر از

طُولِ الْإِعْذَارِ إِلَيْهِ وَبَعْدَ تَرَادُفِ الْحُجَّةِ عَلَيْهِ

درازی عذر گفتن بعد از پیاپی درآمدن حجة برو

كرما

كَرَمًا مِنْ عَفْوِكَ يَا كَرِيمُ وَعَائِدَةً مِنْ عَفْوِكَ

کرم از عفو تو ای بردبار توئی

يَا حَلِيمُ أَنْتَ الَّذِي فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ بَابًا إِلَى عَفْوِكَ

که گشودی برای بندگان خودت بسوی عفو خودت

وَسَمَّيْتَهُ التَّوْبَةَ وَجَعَلْتَ عَلَى ذَلِكَ الْبَابِ

و نام نهادی آنرا توبه و گردانیدی بر آن در

دَلِيلًا مِنْ وَحْيِكَ لِئَلَّا يَضِلُّوا عَنْهُ فَقُلْتَ

دلیلی از وحی خود تا گمراه نشوند از و پس گفتی

تَبَارَكَ اسْمُكَ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَى

در حالتی که بزرگست نام توبه کنید بخدا توبه درست شاید

رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ

که پروردگار شما بپوشاند از شما بدیهای شما و درآورد شما را در بهشتهای

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ

که میرود در زیر آنها جویهای روز که رسوا نگرداند

النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى

پیغمبر و آنان را که گرویدند با او نور ایشان بشتابد میان

بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ

میان دستهای ایشان و جانب راست ایشان گویند بار خدایا تمام کن

لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَمَا عُذْرُ

برای ما نور ما را و بیامرز ما را بدرستی که تو بر هر چیزی توانائی پس چیست

مَنْ أَغْفَلَ دُخُولَ ذَلِكَ الْمَنْزِلِ بَعْدَ فَتْحِ الْبَابِ

کسی را که واگذاشت درآمدن این منزل بعد از گشودن در

وَأَقَامَةِ الدَّلِيلِ وَأَنْتَ الَّذِي زِدْتَ فِي السَّوْمِ
و توی که زیاده کردی در بها

عَلَى نَفْسِكَ لِعِبَادِكَ تُرِيدُ رِبْحَهُمْ فِي مُتَاجَرَتِهِمْ
بر نفس خود مر بنده کان خود را میخواهی سود ایشان را در معاملات

لَكَ وَفَوْزَهُمْ بِالْوِفَادَةِ عَلَيْكَ وَالزِّيَادَةِ
مر تو و رستگاری ایشان را بآمدن بر تو و زیاده از تو

مِنْكَ فَقُلْتَ تَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَيْتَ مَنْ
از تو پس گفتی و حال آنکه بزرگست نام تو و بلند است هر که

جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
هر که بیاورد به نیکوی پس مر او راست ده برابران و هر که بیاورد بدی

فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَقُلْتَ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
پس پاداش داده نمیشود مگر مانند آن و گفتی مثل آنانکه نفقه میکنند

أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ
مالهای خود را در راه خدای تعالی مانند دانه ایست که رویانید

سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ
هفت خوشه را و در هر خوشه صد دانه را

وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَقُلْتَ مَنْ ذَا الَّذِي
و خدای تعالی مضاعف میکند مر کرا خواهد و گفته که قرض

يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً
دهد خدا را قرض پس مضاعف کرد از برای ضعفها بسیار

وَمَا أَنْزَلْتَ مِنْ نَظَائِرِهِنَّ فِي الْقُرْآنِ مِنْ تَضَاعِيفِ
و آنچه فرو فرستادی از امثال اینها در قرآن از مضاعف کردنها

الحسنات

حسنا
نیکو یعنی صدقه

الْحَسَنَاتِ وَأَنْتَ الَّذِي دَلَلْتَهُمْ بِقَوْلِكَ مِنْ غَيْبِكَ
نیکوییها و توئی آنکه راه نمودی بگفتار خود از غیب خود

وَتَرْغِيبِكَ الَّذِي فِيهِ حَظُّهُمْ عَلَى مَا لَوْ سَتَرْتَهُ عَنْهُمْ
و برغبت انگندی تو که در راه خط ایشانست برآنچه اگر بپوشی از ایشان

لَمْ تُدْرِكْهُ أَبْصَارُهُمْ وَلَمْ تَعِهِ أَسْمَاعُهُمْ وَلَمْ تَلْحَقْهُ
در نیابد دیدهای ایشان

أَوْهَامُهُمْ فَقُلْتَ اذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي
و وهمهای ایشان پس گفتی یاد کنید یاد کنیم شمارا و شکر کنید مرا

وَلَا تَكْفُرُونِ وَقُلْتَ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ
و ناسپاسی مکنید مرا و گفت اگر شکر کنید هر آینه زیاده کنم برای شما

وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ وَقُلْتَ ادْعُونِي
و اگر کافر نعمتی کنید بدرستی که عذاب من سخت است گفتی بخوانید مرا

أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
تا اجابت کنم برای شما بدرستی که آنان که سرکشی کردند از بندگی من

سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ فَسَمَّيْتَ دُعَاءَكَ
زود باشد در آیند بدوزخ در حالتی که خوار شده گان باشند پس نام نهادی

عِبَادَةً وَتَرْكَهُ اسْتِكْبَارًا وَتَوَعَّدْتَ عَلَى تَرْكِهِ
خواندن خود را عبادت و ترک از استکبار و ترسانیدی بر ترک آن

دُخُولَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ فَذَكَرُوكَ بِمَنِّكَ وَشَكَرُوكَ
دخول دوزخ را در حالتی که خوار شده گان باشند یاد کردند ترا

بِفَضْلِكَ وَدَعَوْكَ بِأَمْرِكَ وَتَصَدَّقُوا لَكَ طَلَبًا
بفضل تو و خواندند ترا بامر تو و تصدق کردند مر ترا برای طلب

لمزيدك وفيها كانت نجاتهم من غضبك وفوز

برای زیاده کردن تو دران هست رستگاری ایشان از خشم تو و رسیدن ایشان

برضاك ولو دلّ مخلوق مخلوقاً من نفسه على مثل

بخوشنودی تو و اگر دلالت کند آفریده شده آفریده شده را از نفس خود بر مثل

الذي دللت عليه عبادك منك كان محموداً

آنکه که راه نمودی بران بندگان خود را از تو باشد ستوده شده

فلك الحمد ما وجد في حمدك مذهب وما بقي

مر تراست حمد چندانکه یافت میشود در حمد تو راه و باقی ماند

للحمد لفظ تحمد به ومعنى ينصرف إليه يا من تحمّد

ازبرای حمد لفظی که حمد کرده شوی بآن و معنی که بآن منصرف شود بسوی آن ای آنکه

إلى عباده بالإحسان والفضل وغمرهم بالمنّ

که ستوده بنده گان خود را باحسان و فضل و فرو برده ایشان را بنعمت

والطول ما أفشى فينا نعمتك وأسبغ علينا

و عطا چه ظاهر است در ما نعمت تو و تمام است بر ما نعمت تو

منّتك وأخصّنا ببرّك هديتنا لدينك

نعمت تو و خاصست بر ما نیکوی تو و راه نمودی ما را برای دین خود

الذي اصطفيت وملّتك التي ارتضيت وسبيلك

که برگزیدی و ملت خود که پسندیدی و در راه خود

الذي سهّلت وبصّرتنا الزلفة لديك و

که آسان گردانیدی و بینا گردانیدی ما را نزدیکی خود

الوصول إلى كرامتك اللهمّ وأنت جعلت

و وصول کرامت خود بار خدایا تو گردانیدی

من

من صفايا تلك الوظائف وخصائص تلك الفروض

از برگزیدها آن وظیفه و خاصهای آن فریضها

شهر رمضان الذي اختصصته من سائر الشهور

ماه رمضان را که مخصوص ساختی او را از سایر ماهها

وتخيّرته من جميع الأزمنة والدهور وآثرته

و اختیار کردی او را از همه زمانها و روزگارها و برگزیدی او را

على كلّ أوقات السنة بما أنزلت فيه من القرآن

بر همه اوقات سال بآنچه فرو فرستادی دران از قرآن

والنور وضاعفت فيه من الإيمان وفرضت

و روشن و دو چندان گردانیدی دران از ایمان و فرض کردی

فيه من الصيام ورغّبت فيه من القيام وأجللت

دران از روزه و رغبت انگیختی دران از شب برخواستن و بزرگ گردانیدی

فيه من ليلة القدر التي هي خير من ألف شهر ثمّ

دران از شب قدر که بهترست از هزار ماه پس

آثرتنا به على سائر الأمم واصطفيتنا بفضله دون

برگزیدی ما را بفضل خود غیر اهل ملتها پس برگزیدی ما را بفضل خود غیر

أهل الملل فصمنا بأمرك نهاره وقمنا بعونك

اهل ملتها پس روزه داشتیم بامر تو روز او را و برخواستیم بیاری تو

ليله متعرّضين بصيامه وقيامه لما عرّضتنا

در شب او امیدگان بروزه آن و شب برخواستن بجهت آنچه عرض کردی ما را

له من رحمتك وتسبّبنا إليه من مثوبتك وأنت

برای آن از رحمت خود و سبب ساختن ما را بآن از ثواب خود و تو

الملیّ بما رغب فیه الیک الجواد بما سئلت
و توانا ستاده آنچه رغبت شود در ان بسوی تو بخشنده آنچه سوال کرده شود
من فضلک القریب الی من حاول قربک وقد
از فضل تو نزدیک بوی که طلب کند نزدیک شدن ترا و بتحقیق
اقام فینا هذا الشهر مقام حمد وصحبنا صحبة
که اقامت کرد در ما این ماه در مقام حمد و مصاحبت کرد صحبت
مبرور واربحنا افضل ارباح العالمین ثم قد
مبرور برزه شده سود کردیم بهترین سود عالمیان پس بتحقیق
فارقنا عند تمام وقته ووفاء عدده فنحن
مفارقت کرد ما را نزد تمام وقت او و برید مدت او شمار او پس ما
مودعوه وداع من عز فراقه علینا وغمنا و
وداع کننده ایم او را همچو وداع کسی که دشوار است فراق او بر ما و اندوهناک ساخت ما را
اوحشنا انصرافه عنا ولزمنا له الذمام المحفوظ
و وحشت افکند ما را ... لازم شد ما را برای او عهد نگاه داشته شده
والحرمة المرعیة والحق المقضی فنحن قائلون السلام
و حرمت رعایت کرده شده و حق گذارده شده پس ما گوینده ایم سلام
علیک یا شهر الله الاکبر ویا عید اولیائه
بر تو باد ای ماه خدای بزرگتر و ای عید دوستان او
الاعظم السلام علیک یا اکرم مصحوب من
بزرگتر سلام باد بر تو باد ای گرامی ترین صحبت کرده شده از
الاوقات ویا خیر شهر فی الایام والساعات
وقتها و ای بهترین ماه در روزها و ساعتها

السلام

والسلام علیک من شهر قربت فیه الامال و
سلام بر تو باد از ماه که نزدیک گشت در ان آرزوها
نشرت فیه الاعمال السلام علیک من قرین
و پراکنده شد در ان کردار سلام بر تو باد از همنشینی
جل قدره موجودا وافجع فقده مفقودا ومرجو
که بزرگ گشت قدر او در حال موجود ... دردناک ساخت نایافتن او در حال نایافت
الم فراقه السلام علیک من الیف آنس
درد آورد فراق او را سلام بر تو باد از الفت گرفته شده که مونس بود
مقبلا فسر واوحش منقضیا فمض السلام
در حال ... پس شاد کرد و وحشت انداخت در حال منقضی شدن ... سلام
علیک من مجاور رقت فیه القلوب وقلت
بر تو از همسایه که تنک گردید در ان دلها و کم شد
فیه الذنوب السلام علیک من ناصر اعان
در ان گناهان سلام بر تو از یاری دهنده که یاری داد ما را
علی الشیطان وصاحب سهل سبل الاحسان
از شیطان و مصاحب که آسان کرد راههای احسان را
السلام علیک ما اکثر عتقاء الله فیک وما
سلام باد بر تو چه بسیار است آزاد شدگان خدا در تو و چه
اسعد من رعی حرمتک بک السلام علیک
نیکبخت شده کسی که نگاه داشت ... تو بتو سلام بر تو
ما کان امحاک للذنوب واسترک لانواع العیوب
چه بودی محو کننده گناهان را و پوشانیدن تو مرانواع عیبها

السلام عليك ما كان اطولك على المجرمين و
سلام باد برتو چه بودی دراز برگناهکاران
اهيبك في صدور المؤمنين السلام عليك
و مهیب بودی در سینه مؤمنان سلام باد برتو
من شهر لا تنافسه الايام السلام عليك
از ماهی که او افتخار نکند روزگار سلام باد برتو
من شهر هو من كل امر سلام السلام عليك
از ماهی که او از هر امری سلامت سلام باد برتو و
غير كريه المصاحبة ولا ذميم الملابسة السلا
دون کراهت مصاحبت تو و نکوهیده آمیخته سلام
عليك كما وفدت علينا بالبركات وغسلت
برتو همچنانکه آمدی بر ما به برکتها و شستی
عنا دنس الخطيئات السلام عليك غير مودع
از ما چرک خطاها را سلام باد برتو نه وداع کننده
برما ولا متروك صيامه سأما السلام عليك
از روی سیری و نه ترک کرده شده روزه او را از روی ملالت سلام باد برتو
من مطلوب قبل وقته ومحزون عليه قبل
از طلب کرده پیش از وقت آن و اندوه خورده بر آن پیش
فوته السلام عليك كم من سوء صرف بك
فوت آن سلام برتو و بسیار از بدی که بگردانیده شد بتو
عنا وكم من خير افيض بك علينا السلام عليك
از ما و بسیار از نیکوی که ریزان شد از تو بر ما سلام باد برتو

وعلى

وعلى ليلة القدر التي هي خير من الف شهر السلام
و بر شب قدر که آن بهترست از هزار ماه سلام
عليك ما كان احرصنا بالامس عليك واشد
برتو چه بسیار حریص بوده‌ایم دیروز برتو و سخت
شوقنا غدا اليك السلام عليك وعلى فضلك
شوق ما فردا بسوی تو سلام باد برتو و بر فضل تو
الذي حرمناه وعلى ماض من بركاتك سلبناه
که محروم مانده‌ایم از آن و بر آنچه گذشت از برکتهای تو که ربوده شده ما را از آن
اللهم انا اهل هذا الشهر الذي شرفتنا به ووفقتنا
بار خدایا بدرستی که ما اهل این ماهیم که مشرف ساختی ما را بآن [illegible]
بمنك له حين جهل الاشقياء وقته وحرموا
بمنت خود مر او را وقتی که نادان بودند بدبختان [illegible] بر بدبختی خود از فضل آن
لشقائهم فضله انت ولي ما آثرتنا به من
تو دوست [illegible] برگزیدی ما را بآن از
معرفته وهديتنا له من سنته وقد تولينا
شناختن آن و راه نمودی ما را بآن از سنت خود و بتحقیق [illegible]
بتوفيقك صيامه وقيامه على تقصير وادينا
بتوفیق روزه او را و برخواستن او را بر تقصیر و گذارده‌ایم
فيه قليلا من كثير اللهم فلك الحمد اقرارا
در آن اندک از بسیار بار خدایا پس تراست حمد باقرار کردن
بالاساءة واعترافا بالاضاعة ولك من قلوبنا
به بدکاری و اعتراف نمودن بضایع کردن از دلهای ما

عَقْدُ النَّدَمِ وَمِنْ أَلْسِنَتِنَا صِدْقَ الاعْتِذَارِ فَأْجُرْنَا
بستن پشیمانی و از زبانهای ما راستی عذر گفتن پس اجر ده ما را
عَلَى مَا أَصَابَنَا فِيهِ مِنَ التَّفْرِيطِ أَجْراً نَسْتَدْرِكُ
بر آنچه رسید ما را در آن از تقصیر مزدی که دریابیم بآن
بِهِ الْفَضْلَ الْمَرْغُوبَ فِيهِ وَنَعْتَاضُ بِهِ مِنْ أَنْوَاعِ
بآن فضل را رغبت کرده شده که در آن و عوض بستانیم بآن از انواع
الذُّخْرِ الْمَحْرُوصِ عَلَيْهِ وَأَوْجِبْ لَنَا عُذْرَكَ عَلَى
ذخیره حریص کرده شده که بر آن و واجب گردان مر ما را عذر گفتن را
مَا قَصَّرْنَا فِيهِ مِنْ حَقِّكَ وَابْلُغْ بِأَعْمَارِنَا مَا بَيْنَ
بر آنچه تقصیر کردیم در آن از حق تو و برسان عمرهای ما را آنچه در پیش
أَيْدِينَا مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ الْمُقْبِلِ فَإِذَا بَلَّغْتَنَاهُ
ماست از ماه رمضان که روآورنده است پس چون رسانیدی
فَأَعِنَّا عَلَى تَنَاوُلِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ الْعِبَادَةِ وَ
پس یاری ده ما را بر فرا گرفتن آنچه تو اهل آنی از عبادة بقیام شب
أَدِّنَا إِلَى الْقِيَامِ بِمَا يَسْتَحِقُّهُ مِنَ الطَّاعَةِ وَأَجْرِ
نزدیک گردان ما را بقیام بآنچه سزاوار است از آن از فرمان برداری و مزد ده
لَنَا مِنْ صَالِحِ الْعَمَلِ مَا يَكُونُ دَرَكاً لِحَقِّكَ فِي
ما را از کار شایسته آنچه باشد رسیدن مر حق ترا در
الشَّهْرَيْنِ مِنْ شُهُورِ الدَّهْرِ اللَّهُمَّ وَمَا أَلْمَمْنَا بِهِ
این دو ماه از ماههای روزگار بار خدایا و آنچه قصد کردیم بآن
فِي شَهْرِنَا هَذَا مِنْ لَمَمٍ أَوْ إِثْمٍ أَوْ وَاقَعْنَا فِيهِ مِنْ ذَنْبٍ
در این ماه از گناه از کوچک یا بزرگ یا واقع گردانیدیم در آن از گناه

وَاكْتَسَبْنَا

وَاكْتَسَبْنَا فِيهِ مِنْ خَطِيئَةٍ عَلَى تَعَمُّدٍ مِنَّا أَوْ عَلَى
و کسب کردیم در آن از خطای بر عمد از ما یا بر نسیان
نِسْيَانٍ ظَلَمْنَا فِيهِ أَنْفُسَنَا أَوِ انْتَهَكْنَا بِهِ حُرْمَةً
از نسیان ستم کردیم بآن نفسهای خود یا دریدیم بآن حرمتی
مِنْ غَيْرِنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتُرْنَا بِسِتْرِكَ
از غیر ما و بپوشان ما را به پوشش خود
وَاعْفُ عَنَّا بِعَفْوِكَ وَلَا تَنْصِبْنَا فِيهِ لِأَعْيُنِ
و در گذر از ما بدرگذشتن خود و در پای مکن ما را در آن برای چشمهای
الشَّامِتِينَ وَلَا تَبْسُطْ عَلَيْنَا فِيهِ أَلْسُنَ الطَّاعِنِينَ
شادی کننده گان و گشاده مکن بر ما در آن زبانها طعن زننده گان
وَاسْتَعْمِلْنَا بِمَا يَكُونُ حِطَّةً وَكَفَّارَةً لِمَا أَنْكَرْتَ
کار فرما ما را بآنچه است فرو نهادن و پوشیدن مر آنچه را که کرهش داری
مِنَّا فِيهِ بِرَأْفَتِكَ الَّتِي لَا تَنْفَدُ وَفَضْلِكَ الَّذِي
از ما در آن به مهربانی خود که فانی نشود و فضل تو که کم نشود
لَا يَنْقُصُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْبُرْ مُصِيبَتَنَا
لا ینقص که کم نشود بار خدایا و تدارک کن مر ما را مصیبت
بِشَهْرِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِ عِيدِنَا وَفِطْرِنَا وَاجْعَلْهُ
بین ماه و برکت ده ما را در روز عید ما و در روز گشودن ماه و گردانی
مِنْ خَيْرِ يَوْمٍ مَرَّ عَلَيْنَا أَجْلَبِهِ لِعَفْوٍ وَأَمْحَاهُ لِذَنْبٍ
از بهترین روزی که بگذرد بر ما بکشنده تر مر عفو را و محو کننده تر گناه را
وَاغْفِرْ لَنَا مَا خَفِيَ مِنْ ذُنُوبِنَا وَمَا عَلَنَ اللَّهُمَّ
و بیامرز مر ما را آنچه پنهانست از گناهان ما و آنچه ظاهر است بار خدایا

اسلمتنا بانسلاخ هذا الشهر من خطايانا واخرجتنا

بدر آر ما را به بیرون آوردن این ماه از خطاهای ما و بدر آر ما را

بخروجه من سيّئاتنا واجعلنا من اسعد اهله

به در آوردن از بدیها و بگردان ما را از نیکبخت ترین اهلش

به واجزلهم قسماً فيه واوفرهم حظاً منه

به آن و بیشترین کس از روی نصیب در آن و تمامترین ایشان از روی بهره

اللهم ومن رعى حق هذا الشهر حق رعايته

بار خدایا و هر که رعایت کرده این ماه را چنانچه حق رعایت است

وحفظ حرمته حق حفظها وقام بحدوده حق

و نگاه داشت حرمت او را حق نگاه داشتن او و بپای ایستاد به حدهای او حق

قيامها واتقى ذنوبه حق تقاتها او تقرب اليك

بپای ایستادن و پرهیزید گناهان او را حق پرهیزیدن یا نزدیکی جوید بسوی تو

بقربة اوجبت رضاك له وعطفت رحمتك

به نزدیکی که واجب گرداند خوشنودی تو را بر او و مهربان شود رحمت تو

عليه فهب لنا مثله من وجدك واعطنا

بر او پس ببخش ما را مانند آن از دارایی خود و بده ما را

اضعافه من فضلك فان فضلك لا يغيض وان

دو چندان آن از فضل خود پس بدرستی که فضل تو نکاهد و بدرستی

خزائنك لا تنقص بل تفيض وان معادن احسانك

که خزینهای تو کم نشود بلکه برتر شود و بدرستی که کانهای احسان تو

لا تفنى وان عطاءك للعطاء المهنّا اللهم صل على

فانی نگردد و بدرستی که عطای تو هر آینه عطاییست گوارنده بار خدایا

محمد وآله

محمد وآله واكتب لنا مثل اجور من صامه او

و بنویس برای ما مانند مزدهای کسی که روزه داشت آن را

تعبد لك فيه الى يوم القيمة اللهم انا

یا پرستش کرد مر ترا در آن تا روز قیامت بار خدایا بدرستی

نتوب اليك في يوم فطرنا الذي جعلته

که ما بازگشت نماییم بسوی تو در روز گشودن ما که گردانیدی آن را

للمؤمنين عيداً وسروراً ولاهل ملتك مجمعاً

برای مؤمنان عید و خوشنودیها و برای اهل ملت خود مجمعی

ومحتشداً من كل ذنب اذنبناه او سوء

و گرد آمدن از گناهی که گناه کردیم آن را یا بدی که

اسلفناه او خاطر شرّ اضمرناه توبة من لا ينطوي

پیش از این کردیم یا از اندیشه بدی که پنهان داشتیم توبه کسی که در نوردیده نشود

على رجوع الى ذنب ولا يعود بعدها في خطيئة

بر رجوع بسوی گناه و باز نگردد پس از آن در گناه

توبة نصوحاً خلصت من الشك والارتياب

توبه درست که پاک شده از شک و گمان

فتقبلها منا وارض عنا وثبتنا عليها اللهم

پس قبول کن آن را از ما و راضی شو از ما و ثابت دار ما را بر آن بار خدایا

ارزقنا خوف عقاب الوعيد وشوق ثواب

روزی کن ما را ترس عقوبت ترسانیده و آرزوی ثواب

الموعود حتى نجد لذة ما ندعوك به وكآبة

وعده شده تا بیابیم لذت آنچه میخوانیم ترا با آن و اندوه

مَا نَسْتَجِيرُكَ مِنْهُ وَاجْعَلْنَا عِنْدَكَ مِنَ التَّوَّابِينَ
آنچه طلب امان میکنیم ترا از آن و بگردان ما را در نزد خود از توبه کاران
الَّذِينَ أَوْجَبْتَ لَهُمْ مَحَبَّتَكَ وَقَبِلْتَ مِنْهُمْ
که واجب کردی مر ایشان را دوستی خود و قبول کردی از ایشان
مُرَاجَعَةَ طَاعَتِكَ يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ اللّٰهُمَّ
بازگشت طاعت خود ای عادل ترین عدل کنندگان بار خدایا
تَجَاوَزْ عَنْ آبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا وَأَهْلِ دِينِنَا جَمِيعًا
درگذار از پدران ما و مادران ما و اهل دین ما همه را
مَنْ سَلَفَ مِنْهُمْ وَمَنْ غَبَرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اللّٰهُمَّ
هر که گذشت از ایشان و هر که آید تا روز قیامت
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّنَا وَآلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى
همچنانکه درود فرستادی
مَلٰئِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ
بر فرشتگان خود مقرب
عَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَفْضَلَ مِنْ ذٰلِكَ يَا رَبَّ
بر طاعت کنندگان و بهتر از آن ای پروردگار
الْعَالَمِينَ صَلَوٰةً تَبْلُغُنَا بَرَكَتُهَا وَيَنَالُنَا نَفْعُهَا
عالمیان صلوتی که برسد مر برکت او را و برسد نفع آن را
وَيُسْتَجَابُ لَهَا دُعَاؤُنَا إِنَّكَ أَكْرَمُ مَنْ رُغِبَ إِلَيْهِ
و اجابت کرده شود مر او را دعای ما بدرستی که تو کریم‌ترین کسی که رغبت کرده شود بسوی او
وَأَكْفَى مَنْ تُوُكِّلَ عَلَيْهِ وَأَعْطَى مَنْ سُئِلَ مِنْ فَضْلِهِ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
بسوی او و کفایت کننده ترین کسی که توکل کرده شود و دهنده ترین کسی و تو بر همه چیز توانایی

يَا مَنْ

وكان من دعائه عليه السلام في يوم الفطر اذا انصرف من صلوته قام قائما ثم استقبل القبلة وفي يوم الجمعة فقال

يَا مَنْ يَرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُهُ الْعِبَادُ وَيَا مَنْ يَقْبَلُ
ای آنکه رحم میکند کسی را که رحم نمیکند او را بندگان و ای آنکه قبول میکند
مَنْ لَا تَقْبَلُهُ الْبِلَادُ وَيَا مَنْ لَا يَحْتَقِرُ أَهْلَ الْحَاجَةِ
کسی را که قبول نکند او را شهرها و ای آنکه خوار نشمرد اهل حاجت را
إِلَيْهِ وَيَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ الْمُلِحِّينَ عَلَيْهِ وَيَا مَنْ لَا
بسوی او و ای آنکه نومید نگرداند الحاح کنندگان را بر او و ای آنکه باز نگرداند
يَجْبَهُ بِالرَّدِّ أَهْلَ الدَّالَّةِ عَلَيْهِ وَيَا مَنْ يَجْتَبِي
برد اهل دلالت را بر او و ای آنکه برگزیده
يَسِيرَ مَا يُعْمَلُ لَهُ وَيَا مَنْ يَشْكُرُ
صَغِيرَ مَا يُتْحَفُ بِهِ وَيَشْكُرُ عَلَى الْقَلِيلِ وَيُجَازِي
کوچک آنچه تحفه داده شود و شکر کند بر اندک و جزا دهد
بِالْجَلِيلِ وَيَا مَنْ يَدْنُو إِلَى مَنْ دَنَا مِنْهُ وَيَا مَنْ
بزرگ و ای آنکه نزدیک شود هر که نزدیک شود از او و ای آنکه
يَدْعُو إِلَى نَفْسِهِ مَنْ أَدْبَرَ عَنْهُ وَيَا مَنْ لَا يُغَيِّرُ
خواند بسوی ذات خود کسی را که برگردید از او و ای آنکه تغییر نمیدهد
النِّعْمَةَ وَلَا يُبَادِرُ بِالنَّقِمَةِ وَيَا مَنْ يُثْمِرُ الْحَسَنَةَ
نعمت خود را و پیشی نگیرد بعقوبت و ای آنکه بار آورد نیکوی را
حَتَّى يُنْمِيَهَا وَيَتَجَاوَزُ عَنِ السَّيِّئَةِ حَتَّى يُعَفِّيَهَا
تا بیفزاید و درگذرد از بدی تا ناپدید کند آن را
انْصَرَفَتِ الْآمَالُ دُونَ مَدَى كَرَمِكَ بِالْحَاجَاتِ
برگردد آرزوها نزد غایت کرم تو به حاجتها

وَامْتَلَأَتْ بِفَيْضِ جُودِكَ أَوْعِيَةُ الطَّلِبَاتِ
و پر شود پری از شدن بخشش تو ظرفهای طلبها
وَتَفَسَّخَتْ دُونَ بُلُوغِ نَعْتِكَ الصِّفَاتُ فَلَكَ
و از هم بگسیخت نزد رسیدن صفت تو صفتها
الْعُلُوُّ الْأَعْلَى فَوْقَ كُلِّ عَالٍ وَالْجَلَالُ الْأَمْجَدُ فَوْقَ
بلندی بلندتر بالای هر بلندی و بزرگی بزرگتر بالای هر
كُلِّ جَلَالٍ كُلُّ جَلِيلٍ عِنْدَكَ صَغِيرٌ وَكُلُّ شَرِيفٍ
بزرگی هر بزرگی نزد تو کوچکست و هر بزرگوار
فِي جَنْبِ شَرَفِكَ حَقِيرٌ خَابَ الْوَافِدُونَ عَلَى
در جنب بزرگواری تو حقیر ناامید شدند واردشدگان بر
غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَكَ وَضَاعَ الْمُلِمُّونَ
غیر تو و زیان کردند پیش آیندگان مگر ترا و ضایع شدند قصدکنندگان
إِلَّا بِكَ وَأَجْدَبَ الْمُنْتَجِعُونَ إِلَّا مَنِ انْتَجَعَ فَضْلَكَ
مگر بتو و در قحطی شدند نیکوخواهان مگر آنکه نیکی خواهد از فضل تو
بَابُكَ مَفْتُوحٌ لِلرَّاغِبِينَ وَجُودُكَ مُبَاحٌ لِلسَّائِلِينَ
در تو گشوده است برای رغبت کنندگان و جود تو مباحست برای سؤال کنندگان
وَإِغَاثَتُكَ قَرِيبَةٌ مِنَ الْمُسْتَغِيثِينَ لَا يَخِيبُ مِنْكَ
و فریادرسی تو نزدیکست از فریادخواهندگان ناامید نشوند از تو
الْآمِلُونَ وَلَا يَيْأَسُ مِنْ عَطَائِكَ الْمُتَعَرِّضُونَ
امیدواران و نومید نشوند از عطای تو متعرض شوندگان
وَلَا يَشْقَى بِنَقِمَتِكَ الْمُسْتَغْفِرُونَ رِزْقُكَ مَبْسُوطٌ
بدبخت نشوند بعقوبت تو استغفارکنندگان روزی تو گسترده است

لمن

لِمَنْ عَصَاكَ وَحِلْمُكَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتُكَ
از برای هرکه نافرمانی کرد و حلم تو پیش آینده است برای هرکه دشمنی کرد ترا عادت تو
الْإِحْسَانُ إِلَى الْمُسِيئِينَ وَسُنَّتُكَ الْإِبْقَاءُ عَلَى
احسان کردنست با بدکاران و سنت تو باقی گذاشتن است بر
الْمُعْتَدِينَ حَتَّى لَقَدْ غَرَّتْهُمْ أَنَاتُكَ عَنِ الرُّجُوعِ وَ
ستمکاران تا مغرور کرد ایشان را درنگ تو از بازگشتن
صَدَّهُمْ إِمْهَالُكَ عَنِ النُّزُوعِ وَإِنَّمَا تَأَنَّيْتَ بِهِمْ
باز داشت ایشان را مهلت دادن تو از باز ایستادن و جز این نیست که مدارا کردی
لِيَفِيئُوا إِلَى أَمْرِكَ وَأَمْهَلْتَهُمْ ثِقَةً بِدَوَامِ مُلْكِكَ
تا باز گردند بسوی فرمان تو و مهلت دادی ایشان را بجهت اعتماد بر دوام پادشاهی
فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ خَذَلْتَهُ لَهَا كُلُّهُمْ
پس هرکه هست از اهل شقاوت رسواکردی او را بآن همه ایشان
صَائِرُونَ إِلَى حُكْمِكَ وَأُمُورُهُمْ آئِلَةٌ إِلَى
گردنده گانند بسوی حکم تو و کارهای ایشان بازگردنده بسوی
أَمْرِكَ لَمْ يَهِنْ عَلَى طُولِ مُدَّتِهِمْ سُلْطَانُكَ وَلَمْ يَدْحَضْ
امر تو سست نشد بر درازی مدت ایشان سلطنت تو
لِتَرْكِ مُعَاجَلَتِهِمْ بُرْهَانُكَ حُجَّتُكَ قَائِمَةٌ لَا تُدْحَضُ
بجهت ترک شتاب زدگی ایشان دلیل روشن تو حجت تو ایستاده
سُلْطَانُكَ ثَابِتٌ لَا يَزُولُ فَالْوَيْلُ الدَّائِمُ لِمَنْ
سلطنت تو ثابت است و زایل نشود عذاب دایمی
جَنَحَ عَنْكَ وَالْخَيْبَةُ الْخَاذِلَةُ لِمَنْ خَابَ مِنْكَ
میل کرد از تو نومیدی رسواسازنده مر کسیست که نومید شد از تو

السَّعَادَةِ خَتَمْتَ لَهُ بِهَا
وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ
سعادت ختم کردی برو بآن
هرکه بود از اهل

کتابخانه ... قدس ... مشهد

وَالشَّقَاءُ الْأَشْقَى لِمَنِ اغْتَرَّ بِكَ مَا أَكْثَرَ تَصَرُّفَهُ
و بدبختی بدبخت ترکیست که مغرورست بتو چه بسیارست تصرف او
فِي عَذَابِكَ وَمَا أَطْوَلَ تَرَدُّدَهُ فِي عِقَابِكَ وَمَا
در عذاب تو و چه درازست گردش او در عقوبت تو و چه
أَبْعَدَ غَايَتَهُ مِنَ الْفَرَجِ وَمَا أَقْنَطَهُ مِنْ سُهُولَةِ
دورست غایه او از گشادگی و چه نومیدست از آسانی
الْمَخْرَجِ عَدْلاً مِنْ قَضَائِكَ لَا تَجُورُ فِيهِ وَإِنْصَافاً مِنْ
محل بیرون آمدن عدالت از قضای تو جور نکنی در آن و داد آوردن
حُكْمِكَ لَا تَحِيفُ عَلَيْهِ فَقَدْ ظَاهَرْتَ الْحُجَجَ وَأَبْلَيْتَ
از حکم تو ستم نکنی برو پس بتحقیق که ظاهر کردی حجتهای او بیان کردی
الْأَعْذَارَ وَقَدْ تَقَدَّمْتَ بِالْوَعِيدِ وَتَلَطَّفْتَ فِي
عذرها را و بتحقیق که پیش انداختی ترسانیدن را و لطف کردی در
التَّرْغِيبِ وَضَرَبْتَ الْأَمْثَالَ وَأَطَلْتَ الْإِمْهَالَ
رغبت افکندن و بیان کردی مثلها را و دراز کردی مهلت دادن
وَأَخَّرْتَ وَأَنْتَ مُسْتَطِيعٌ لِلْمُعَاجَلَةِ وَتَأَنَّيْتَ
و باز پس داشتی و تو توانایی برای شتاب کردن و آهستگی کردی
وَأَنْتَ مَلِيٌّ بِالْمُبَادَرَةِ لَمْ تَكُنْ أَنَاتُكَ عَجْزاً وَلَا إِمْهَالُكَ
و تو توانایی بسرعت کردن و نبود مدارای تو از عجز و نیست مهلت دادن تو
وَهْناً وَلَا إِمْسَاكُكَ غَفْلَةً وَلَا انْتِظَارُكَ مُدَارَاةً
از روی سستی و نیست، داشتن تو از روی بیخبری و نیست مهلت تو مدارا کردن
بَلْ لِتَكُونَ حُجَّتُكَ أَبْلَغَ وَكَرَمُكَ أَكْمَلَ وَإِحْسَانُكَ
بلکه تا باشد حجت تو رساننده‌تر و کرم تو کاملتر و نیکویی کردن تو

أوفى

أَوْفَى وَنِعْمَتُكَ أَتَمَّ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ وَلَمْ تَزَلْ وَهُوَ
تمامتر و نعمت تو تمامتر همه آن بوده و همیشه بوده و آن هست
كَائِنٌ وَلَا تَزَالُ حُجَّتُكَ أَجَلُّ مِنْ أَنْ تُوصَفَ بِكُلِّهَا
و همیشه است حجت تو بزرگترست از آنکه وصف کرده شود بهمه آن
وَمَجْدُكَ أَرْفَعُ مِنْ أَنْ يُحَدَّ بِكُنْهِهِ وَنِعْمَتُكَ
و بزرگی تو بلندمرتبه‌ترست از آن که حد کنند بکنه آن و نعمت تو
أَكْثَرُ مِنْ أَنْ تُحْصَى بِأَسْرِهَا وَإِحْسَانُكَ أَكْثَرُ مِنْ
بیشتر از آنست که شمرده شود و احسان تو بیشتر از آن
أَنْ تُشْكَرَ عَلَى أَقَلِّهِ وَقَدْ قَصَّرَ بِيَ السُّكُوتُ عَنْ
که شکر کرده شود بر کمتر آن و بتحقیق که بازداشت مرا خاموشی از
تَحْمِيدِكَ وَفَهَّهَنِي الْإِمْسَاكُ عَنْ تَمْجِيدِكَ
حمد کردن تو و درمانده کرد مرا بازایستادن تو از بزرگ داشتن تو
وَقُصَارَايَ الْإِقْرَارُ بِالْحُسُورِ لَا رَغْبَةً يَا إِلَهِي بَلْ عَجْزاً
و غایت من اقرار کردنست بدرماندگی نه برغبت کردن ای خدای من بلکه بعجز است
فَهَا أَنَا ذَا أَؤُمُّكَ بِالْوِفَادَةِ وَأَسْأَلُكَ حُسْنَ الرِّفَادَةِ
پس اینک قصد دارم من ترا بحاجت و میطلبم از تو نیکویی عطا را
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْمَعْ نَجْوَايَ وَاسْتَجِبْ دُعَائِي
و بشنو رازم را و مستجاب کن دعای مرا
وَلَا تَخْتِمْ يَوْمِي بِخَيْبَتِي وَلَا تَجْبَهْنِي بِالرَّدِّ فِي مَسْأَلَتِي
و ختم مکن روز مرا بنا امیدی مرا و مزن بروی من برد کردن در خواست مرا
وَأَكْرِمْ مِنْ عِنْدِكَ مُنْصَرَفِي وَإِلَيْكَ مُنْقَلَبِي إِنَّكَ
و گرامی کن از نزد خود بازگردیدن مرا و بسوی تست گردیدن من که تو

غَيْرَ ضائِقٍ بِما تُرِيدُ وَلا عاجِزٍ عَمّا تُسْئَلُ وَأَنْتَ عَلى
که تو تنگ گیرنده نیستی بآنچه افزایی و عاجز نیستی از آنچه خواهنده و تو بر
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
همه چیزها توانایی . و نیست بازگشت از معصیت

وكان من دعائه ع في يوم العرفة

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِينَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بَدِيعَ السَّماواتِ
سپاس مر خدایراست که پروردگار عالمیانست بار خدایا مر تراست حمد ای آفریننده آسمانها
وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلالِ وَالْإِكْرامِ رَبَّ الْأَرْبابِ
و زمینها خداوند بزرگی و بزرگواری پروردگار همه پروردگان
وَإِلٰهَ كُلِّ مَأْلُوهٍ وَخالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ وَوارِثَ
و خلق کننده هر مخلوقی و میراث بر
كُلِّ شَيْءٍ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَلا يَعْزُبُ عَنْهُ عِلْمُ شَيْءٍ
هر چیزی نیست مانند او چیزی و دور نیست از دانش چیزی
وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبٌ أَنْتَ
و او بهمه چیز احاطه کننده است و او بر همه چیز نگهبانست تو
اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ الْأَحَدُ الْمُتَوَحِّدُ الْفَرْدُ الْمُتَفَرِّدُ وَ
خدای که نیست خدای مگر تو که یکتای یگانه تنهای بی جفتی
أَنْتَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُتَكَرِّمُ الْعَظِيمُ
و تو خدایی که نیست خدای مگر تو بزرگوار باکرم بزرگ باعظمت
الْمُتَعَظِّمُ الْكَبِيرُ الْمُتَكَبِّرُ وَأَنْتَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ
بزرگ باکبریا و تویی خدای که نیست خدا مگر تو

العلي

الْعَلِيُّ الْمُتَعالُ الشَّدِيدُ الْمِحالُ وَأَنْتَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
بلندتر سخت عقوبت و تویی خدای که نیست خدا مگر تو بخشنده و مهربان دانای صواب کار
وَأَنْتَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ
و تویی خدای که نیست خدای مگر تو
أَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْقَدِيمُ الْخَبِيرُ وَأَنْتَ اللهُ لا
تو شنوای و بینای اول آگاه و تویی خدای که نیست
إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْأَكْرَمُ الدّائِمُ الْأَدْوَمُ وَأَنْتَ
خدای مگر تو بزرگوار بزرگوار بزرگتر دایم که دوام او بیشترست و تویی
اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَالْآخِرُ بَعْدَ
خدای که نیست خدای مگر تو اول پیش از همه کس هر یک و آخر پس
كُلِّ عَدَدٍ وَأَنْتَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ الدّانِي فِي عُلُوِّهِ وَ
از هر عدد تویی خدایی که نیست خدای مگر تو نزدیک در بلندی خود
الْعالِي فِي دُنُوِّهِ وَأَنْتَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ ذُو الْبَهاءِ
و بلندی در نزدیکی خود تویی خدای که نیست خدای مگر تو خداوند نیکویی
وَالْمَجْدِ وَالْكِبْرِياءِ وَالْحَمْدِ وَأَنْتَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ الَّذِي
بزرگی و بزرگواری و حمد و تویی خدای که نیست خدای مگر تو که
أَنْشَأْتَ الْأَشْياءَ مِنْ غَيْرِ سِنْخٍ وَصَوَّرْتَ ما صَوَّرْتَ
آفریدی چیزها را از غیر اصلی و صورت دادی
ما صَوَّرْتَ مِنْ غَيْرِ مِثالٍ وَابْتَدَعْتَ الْمُبْتَدَعاتِ بِلا
از غیر مثال و تو پیدا کردی نو پیدا کرده ها را بی
احْتِذاءٍ أَنْتَ الَّذِي قَدَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ تَقْدِيراً وَيَسَّرْتَ
پیروی کردن تویی که تقدیر کردی هر چیز را تقدیر کردنی و آسان کردی
كُلَّ شَيْءٍ تَيْسِيراً وَدَبَّرْتَ ما دُونَكَ تَدْبِيراً أَنْتَ
هر چیزی را آسان کردنی و تدبیر کردی آنچه غیر تست تدبیر کردنی تویی

الذی لم یعنك علی خلقك شریك ولم یوازرك
که یاری نکرد ترا بر آفریدن انبازی و پشتی نکرد ترا

فی امرك وزیر ولم یكن لك مشاهد ولا نظیر
در کار تو همپشتی و نبود مر ترا بیننده و نیست مانندی ترا

انت الذی اردت فكان حتما ما اردت وقضیت
توی که خواستی پس بود واجب آنچه اراده کردی حکم کردی

فكان عدلا ما قضیت وحكمت فكان نصفا ما
پس بود عدالت آنچه حکم کردی پس بود عدالت

حكمت انت الذی لا یحویك مكان ولم یقم لسلطانك
حکم دادی توی که فرا نگیرد ترا مکانی و قائم نشود مر سلطان ترا

سلطان ولم یعیك برهان ولا بیان انت الذی
سلطانی و در مانده نکرد ترا برهانی و نه بیانی روشن توی که

احصیت كل شیء عددا وجعلت لكل شیء امدا
شمردی هر چیز را شمردنی و گردانیدی برای هر چیز مدتی

وقدرت كل شیء تقدیرا انت الذی قصرت
و تقدیر کردی هر چیز را تقدیر کردنی توی که کوتاه است

الاوهام عن ذاتیتك وعجزت الافهام عن
وهمها از ذاتیت تو و عاجز است فهمها از

كیفیتك ولم تدرك الابصار موضع اینیتك
چگونگی تو و در نیابد دیدها موضع کجائی ترا

انت الذی لا تحد فتكون محدودا ولم تمثل
توی که نیست ترا حدی که پس باشی حد کرده و مانند کرده نشوی

فتكون

فتكون موجودا ولم تلد فتكون مولودا انت
پس باشی هست کرده نزاده و نزاییدی تا باشی زاییده شده توی

الذی لا ضد معك فیعاندك ولا عدل لك فیكاثرك
که ضد نیست با تو تا عناد کند با تو و همتای مر ترا تا با تو فخر کند

ولا ند لك فیعارضك انت الذی ابتدا واخترع
و نیست مر ترا تا معارضه کند با تو توی که آغاز کردی و اختراع

واستحدث وابتدع واحسن صنع ما صنع سبحانك
و تو پدید آوردی و تو پدید آوردی و نیکو کردی پاکی تو چه بزرگ است

ما اجل شانك واسنی فی الاماكن مكانك
و چه برترست چه برترست در جایهای تو

واصدع بالحق فرقانك سبحانك من لطیف ما
و چه ظاهر کرداننده یا بحق برهان تو پاکی تو از لطف چه

الطفك ورؤوف ما ارأفك وحكیم ما اعرفك
لطف کاری تو و از مهربان چه مهربانی تو و از صوابکاری چه شناسایی تو

سبحانك من ملیك ما امنعك وجواد ما اوسعك
پاکی تو از پادشاهی چه منع آری تو و از بخشنده که

ورفیع ما ارفعك ذو البهاء والمجد والكبریاء
و از بلندی چه بلندی تو خداوند حسن بزرگی و بزرگواری

والحمد سبحانك بسطت بالخیرات یدك وعرفت
و سپاس گرد پاکی تو گستردی نیکوئیها دست خود و شناسانیده

الهدایة من عندك فمن التمسك لدین او دنیا
هدایت از نزد تو پس کسی که طلب کرد از تو دین یا دنیا

وَجدكَ سُبحانكَ خضعَ لكَ من جرىٰ في علمكَ

وَخشعَ لعظمتكَ ما دُونَ عرشكَ وَانقادَ

للتسليم لكَ كلُّ خلقكَ سُبحانكَ لا تُحَسُّ وَلا تُمَسُّ

تُحَسُّ

وَلا تُكادُ وَلا تُماطُ وَلا تُنازَعُ وَلا تُجارىٰ وَلا تُمارىٰ وَلا

تُخادَعُ وَلا تُماكَرُ سُبحانكَ سَبيلُكَ جَدَدٌ وَامرُكَ

رَشَدٌ وَانتَ حيٌّ صمدٌ سُبحانكَ قولُكَ حُكمٌ وَ

قضاؤُكَ حتمٌ وَارادتُكَ عزمٌ سُبحانكَ لا رادَّ

لمشيّتكَ وَلا مُبدّلَ لكلماتكَ سُبحانكَ باهرَ

الآياتِ فاطرَ السمواتِ بارئَ النسماتِ لكَ

الحمدُ حمداً يدومُ بدوامكَ وَلكَ الحمدُ حمداً خالداً

بنعمتكَ وَلكَ الحمدُ حمداً يُوازي صُنعكَ وَلكَ الحمدُ

حمداً

حمداً يزيدُ على رضاكَ وَلكَ الحمدُ حمداً مع حمدِ كلِّ

حامدٍ وَشكراً يقصرُ عنهُ شكرُ كلِّ شاكرٍ حمداً

لا ينبغي الّا لكَ وَلا يُتقرّبُ بهِ الّا اليكَ حمداً يُستدامُ

بهِ الاوّلُ وَيُستدعىٰ بهِ دوامُ الآخرِ حمداً يتضاعفُ

على كرورِ الازمنةِ وَيتزايدُ اضعافاً مترادفةً

حمداً يعجزُ عن احصائهِ الحفظةُ وَيزيدُ على ما

احصتهُ في كتابكَ الكتبةُ حمداً يُوازنُ عرشكَ

المجيدَ وَيُعادلُ كرسيّكَ الرفيعَ حمداً يكملُ لديكَ

ثوابُهُ وَيستغرقُ كلَّ جزاءٍ جزاؤُهُ حمداً ظاهرُهُ

وفقٌ لباطنهِ وَباطنُهُ وفقٌ لصدقِ النيّةِ

فيهِ حمداً لم يحمدكَ خلقٌ مثلَهُ وَلا يعرفُ احدٌ سواكَ

تفضله حمداً یعان من اجتهد فی تعدیده و
فضل از او حمد که یاری کرده شود هرکه کوشش کند در شماره آن

یؤید من اغرق نزعاً فی توفیته حمداً یجمع
و قوت داده شود کسی را که فرو رفت در کوشش در تمام کردن آن حمدی که جمع باشد

ما خلقت من الحمد و ینتظم ما انت خالقه
آنچه آفریدی از حمد و پیوسته گردد آنچه تو آفریننده آنی

من بعد حمداً لا حمد اقرب الی قولک منه و لا
از پس حمدی که نباشد حمدی نزدیکتر بگفتار تو از آن و نه باشد

احمد ممن یحمدک به حمداً یوجب بکرمک المزید
ستاینده تر از آن کسی که حمد کند ترا آن حمدی که واجب گرداند زیادتی را

بوفوره و تصله بمزید بعد مزید طولاً منک حمداً
بکثرت آن و برسانی آن را بزیادتی بعد از زیادتی فضل از تو حمدی

یجب لکرم وجهک و یقابل عز جلالک رب
که واجب باشد مر کرم ذات ترا برابری کند با رحمتی بزرگی تو پروردگارا

صل علی محمد و آل محمد المنتجب المصطفی المکرم
درود فرست بر محمد و آل او که برگزیده شده گرامی کرده شده

المقرب افضل صلواتک و بارک علیه اتم
و نزدیک گردانیده شده بهترین صلوه تو و برکت کن بر او تمامترین

برکاتک و ترحم علیه امتع رحماتک رب
برکات خود را و رحم کن بر او برخوردارترین رحمتهای خود را پروردگارا

صل علی محمد و آله صلوة زاکیة لا تکون صلوة
درود فرست درودی پاکیزه که نباشد هیچ درود فرستادنی

ازکی

ازکی منها و صل علیه صلوة نامیة لا تکون
پاکیزه تر از آن و درود فرست درودی بالنده که نباشد

صلوة انمی منها و صل علیه صلوة راضیة لا تکون
درود فرستادنی بالنده تر از آن و درود فرست درودی پسندیده که نباشد

صلوة فوقها رب صل علی محمد و آله صلوة ترضیه
هیچ درودی بالای آن پروردگارا درود فرست بر محمد و آل او که راضی گرداند او را

و تزید علی رضاه و صل علیه صلوة ترضیک و
و زیاده که بر رضای او و درود فرست درودی که راضی گرداند ترا

له
مر او را

تزید علی رضاک له و صل علیه صلوة لا ترضی له
زیاده که بر رضای تو مر او را و درود فرست درودی که خوشنود نشوی

الا بها و لا تری غیره لها اهلا رب صل علی محمد و آله
مر او را مگر بآن و نه غیر او را اهل آن سزاوار

صلوة تجاوز رضوانک و یتصل اتصالها ببقائک
درود فرستادنی که درگذرد از خوشنودی تو و متصل شود اتصال آن به بقای تو

و لا ینفد کما لا تنفد کلماتک رب صل علی محمد و آله
و تمام نشود چنانکه تمام نشود سخنان تو

صلوة تنتظم صلوات ملائکتک و انبیائک
که پیوسته شود بصلوة ملائکه تو و پیغمبران تو

و رسلک و اهل طاعتک و تشتمل علی صلوات
و فرستادگان تو و اهل طاعت تو و مشتمل گردد صلوه

عبادک من جنک و انسک و اهل اجابتک
بندگان تو از جن تو و آدمیان تو و اهل اجابت تو

وتجمع على صلوة كل من ذرات وبرات من
وبجمع سو بر صلواة هر که افریدی وپیدا کردی از
اصناف خلقك رب صل عليه واله صلوة
اصناف خلقان خود
تحيط بكل صلوة سالفة ومستانفة وصل
که احاطه کند بهر درود فرستادنها گذشته وآینده ودرود فرست
عليه واله صلوة مرضية لك ولمن دونك
براو وبر آل او که راضی است از تو وهر کسی که غیر است
وتنشئ مع ذلك صلوات تضاعف معها تلك
وپیدا کنی با این صلوات که دو چندان باشد با آن این
الصلوات عندها وتزيدها على كرور الايام
صلوة نزد آن وزیاده کنی آنرا برگذشتن روزها
زيادة في تضاعيف لا يعدها غيرك
زیاده شدن دو چندان شدن که نشمرد آنرا غیر تو
رب صل على اطائب اهل بيته الذين اخترتهم
پاکیزه ترین اهل بیت او آنانکه برگزیدی ایشانرا
لامرك وجعلتهم خزنة علمك وحفظة دينك
برای امر خود وگردانیدی ایشانرا خازنان علم خود ونگه دارندگان دین خود
وخلفائك في ارضك وحججك على عبادك
وخلیفگان خود در زمین خود وحجتهای خود بر بندگان خود
وطهرتهم من الرجس والدنس تطهيرا بارادتك
وپاکیزه گردانیدی ایشانرا از پلیدی وچرک پاک گردانیدنی بخواست خود

وجعلتهم

وجعلتهم الوسيلة اليك والمسلك الى جنتك
وگردانیدی ایشانرا وسیله خود بسوی جنت خود
رب صل على محمد واله صلوة تجزل لهم بها
صلوة که بزرگ گرداند برایشان از
من نحلك وكرامتك وتكمل لهم الاشياء
عطای خود وافزونیهای خود وتمام گرداند برایشان چیزها
من عطاياك ونوافلك وتوفر عليهم الحظ
از عطاهای خود وافزونیهای خود وتمام گرداند برایشان نصیب خود را
من عوايدك وفوايدك رب صل عليه وعليهم
از عطاهای خود وفایده های خود پروردگارا درود فرست بر ایشان
صلوة لا امد في اولها ولا غاية لامدها ولا نهاية
درود فرستادنی که نهایت نداشته باشد در اول او ونباشد غایتی مر مدت آنرا ونباشد نهایت
لاخرها رب صل عليهم زنة عرشك وما دونه
مر آخر آنرا پروردگارا درود فرست بر ایشان بوزن عرش خود وآنچه فرود اوست
وملا سمواتك وما فوقهن وعدد ارضيك
وبرابر آسمانهای خود وآنچه بالای آنهاست بعدد زمینهای خود
وما تحتهن وما بينهن صلوة تقربهم منك
وآنچه زیر ایشانست وآنچه میان آنهاست صلوتی که نزدیک گرداند ایشانرا از تو نزدیکی
زلفى وتكون لك ولهم رضى ومتصلة بنظا
نزدیک گردانیدنی وباشد مر ترا ومر ایشانرا پسندیده وپیوسته بمانندهای آنها
ابدا اللهم انك ايدت دينك في كل اوان بامام
همیشه بار خدایا بدرستی که تو قوت دادی دین خود را در هر زمانی به پیشوایی

اقمته علما لعبادك ومنارا في بلادك بعد
که بپا داشتی او را نشانه بجهت بندگان خود و او را علامتی در شهرهای خود پس

ان وصلت حبله بحبلك وجعلته الذريعة
از آنکه پیوستی ریسمان او را بریسمان خود و گردانیدی او را وسیله

الى رضوانك وافترضت طاعته وحذرت معصيته
بسوی خوشنودی خود فرض کردی طاعت او را و ترسانیدی از معصیت او را

وامرت بامتثال اوامره والانتهاء عند نهيه
و امر کردی بفرمان برداری امرهای او و باز ایستادن نزد باز داشتن او

وان لا يتقدمه متقدم ولا يتأخر عنه متأخر
و آنکه پیش نایستد او را پیش ایستاده و واپس نرود از وی پس ایستاده

فهو عصمة اللائذين وكهف المؤمنين وعروة
پس او است نگاه دارنده پناه گیرندگان است و دست آویز

المتمسكين وبهاء العالمين اللهم فاوزع لوليك
چنگ زنندگان و نیکویی عالمیان است بار خدایا پس الهام کن برای دوست خود را

شكر ما انعمت به عليه واوزعنا مثله فيه
شکر آنچه انعام کردی بآن بر او و الهام ده ما را مانند آن در باره

وآته من لدنك سلطانا نصيرا وافتح له فتحا
و بده او را از نزد خود حجت یاری دهنده و بگشای برای او

يسيرا واعنه بركنك الاعز واشدد ازره وقو عضده
گشودنی آسان و یاری ده او را برکن خود که ارجمند تر است پشت او را قوت ده بازوی او را

وراعه بعينك واحمه بحفظك وانصره بملائكتك
و رعایت کن او را بنظر رحمت خود و حمایت کن او را بحفظ خود و یاری ده او را بفرشتگان خود

اشدد ده
و محکم کن

وامدده

وامدده بجندك الاغلب واقم به كتابك وحدودك
و مدد کن او را بلشکر خود که غالب است و بپای دار بآن کتاب خود و حدود خود

وشرائعك وسنن رسولك صلواتك اللهم
و شرایع خود را و سنتهای فرستاده خود را صلوات تو بار خدایا

عليه وآله واحي به ما اماته الظالمون من معالم
برو و آل او و زنده کن بآن آنچه میرانیدند ستمکاران از نشانهای

دينك واجل به صداء الجور عن طريقتك وابن
دین تو و جلا ده بآن زنگ ستم را از راه دین خود و ظاهر کن

به الضراء عن سبيلك وازل به الناكبين عن
بآن ضرر ما را از راه خود و زایل کن بآن گردیده کاران از

صراطك وامحق به بغاة قصدك عوجا والن جانبه
راه خود و نیست کن بآن بغی کنندگان را که قصد کردند از راه تو بدی را و نرم کن

لاوليائك وابسط يده على اعدائك وهب لنا رافته
جانب او را برای دوستان که قصه کردند راه او بگسترده است او را بر دشمنان خود و ببخش ما را مهربانی او

ورحمته وتعطفه وتحننه واجعلنا له سامعين
و رحمت او و دوستی او و شفقت او را و بگردان ما را برای او شنونده گان

مطيعين وفي رضاه ساعين والى نصرته والمدافعة
اطاعت کنندگان و در رضای او سعی کنندگان و یاری دادن او و دفع کردن

عنه مكتنفين واليك والى رسولك صلواتك
از او کفایت کنندگان و بسوی تو و بسوی رسول تو که درود تو

اللهم عليه وآله بذلك متقربين اللهم وصل
بار خدایا برو و آل او بآن نزدیکی جوینده گان بار خدایا درود

عَلَى أَوْلِيَائِهِمُ الْمُعْتَرِفِينَ بِمَقَامِهِمُ الْمُتَّبِعِينَ مَنْهَجَهُمُ
رحمت بر دوستان ایشان اعتراف کننده کان بمرتبه ایشان پیروی کننده کان راه را
الْمُقْتَفِينَ آثَارَهُمُ الْمُسْتَمْسِكِينَ بِعُرْوَتِهِمُ الْمُتَمَسِّكِينَ
پیروان از آثار ایشان تمسک جوینده کان بریسمان ایشان چنگ درزننده کان
بِوِلَايَتِهِمُ الْمُؤْتَمِّينَ بِإِمَامَتِهِمُ الْمُسَلِّمِينَ لِأَمْرِهِمُ
بدوستی ایشان اقتدا کننده کان بامامت ایشان گردن نهادکان بامر ایشان
الْمُجْتَهِدِينَ فِي طَاعَتِهِمُ الْمُنْتَظِرِينَ أَيَّامَهُمُ الْمَادِّينَ
کوشش نماینده کان در طاعت ایشان انتظار کشنده کان ایام ایشان دراز کننده کان
إِلَيْهِمْ أَعْيُنَهُمُ الصَّلَوَاتِ الْمُبَارَكَاتِ الزَّاكِيَاتِ
بسوی ایشان چشمهای خود را صلوات بابرکات پاکیزه
وَسَلِّمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَاجْمَعْ عَلَى التَّقْوَى أَمْرَهُمْ
و سلام ده بر ایشان و بر روحهای ایشان و جمع کن بر تقوی کار ایشان را
وَأَصْلِحْ لَهُمْ شُؤُونَهُمْ وَتُبْ عَلَيْهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ
و اصلاح آور برای ایشان کارهای ایشان را و باز گرد بر ایشان بدرستی که تو
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَخَيْرُ الْغَافِرِينَ وَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي
پذیرنده توبه و مهربان و بهترین آمرزنده کان و بگردان ما را با ایشان در
دَارِ السَّلَامِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
سرای با سلامت برحمت خود ای رحم کننده بار خدایا
هَذَا يَوْمُ عَرَفَةَ يَوْمٌ شَرَّفْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَعَظَّمْتَهُ
این روز عرفه است روزی که بزرگوار گردانیدی و بزرگ کردی او را
نَشَرْتَ فِيهِ رَحْمَتَكَ وَمَنَنْتَ فِيهِ بِعَفْوِكَ وَأَجْزَلْتَ
پراکنده کردی در روز رحمت خود را و منت نهادی در او به بخشش خود و تمام دادی

فیه

لتاميات العاديات
الرابعات

فِيهِ عَطِيَّتَكَ وَتَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَى عِبَادِكَ اللَّهُمَّ
در او عطایای خود را و تفضل نمودی بر بنده کان خود بار خدایا
وَأَنَا عَبْدُكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ قَبْلَ خَلْقِكَ لَهُ
من بنده توام که انعام کردی بر او پیش از آفرینش تو مرا
وَبَعْدَ خَلْقِكَ إِيَّاهُ فَجَعَلْتَهُ مِمَّنْ هَدَيْتَهُ لِدِينِكَ
و بعد از آفرینش تو مر او را پس گردانیدی او را از آن که هدایت فرمودی او را برای دین خود
وَوَفَّقْتَهُ لِحَقِّكَ وَعَصَمْتَهُ بِحَبْلِكَ وَأَدْخَلْتَهُ
توفیق دادی او را برای حق خود و نگهداشتی او را بریسمان محکم خود و در آوردی او را
فِي حِزْبِكَ وَأَرْشَدْتَهُ لِمُوَالَاةِ أَوْلِيَائِكَ وَمُعَادَاةِ
در گروه خود و راه نمودی او را برای دوستی خود و دوستان خود و دشمنی از برای
أَعْدَائِكَ ثُمَّ أَمَرْتَهُ فَلَمْ يَأْتَمِرْ وَزَجَرْتَهُ فَلَمْ يَنْزَجِرْ
دشمنان تو پس امر کردی او را پس فرمان نبرد پس منع کردی او را ممنوع نشد
وَنَهَيْتَهُ عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَخَالَفَ أَمْرَكَ إِلَى نَهْيِكَ لَا
و نهی کردی او را از معصیت خود مخالفت کرد امر ترا بسوی نهی تو بجهت
مُعَانَدَةً لَكَ وَلَا اسْتِكْبَارًا عَلَيْكَ بَلْ دَعَاهُ هَوَاهُ
عناد کردن با تو و نه گردن کشی نمودن با تو بلکه خواند او را آرزوی او
إِلَى مَا زَيَّلْتَهُ وَإِلَى مَا حَذَّرْتَهُ وَأَعَانَهُ عَلَى ذَلِكَ عَدُوُّكَ
بسوی آنچه بیزار است او را آنچه ترسانیدی او را یاری داد بر آن دشمن تو
وَعَدُوُّهُ وَأَقْدَمَ عَلَيْهِ عَارِفًا بِوَعِيدِكَ رَاجِيًا
و دشمن او پس اقدام کرد بر آن با آنکه شناسا بود بترسانیدن تو و امیدوار بود
لِعَفْوِكَ وَاثِقًا بِتَجَاوُزِكَ وَكَانَ أَحَقَّ عِبَادِكَ
عفو ترا و اعتماد کننده بود بر گذشتن تو و بود سزاوارترین بنده کان

مَعَ مَا مَنَنْتَ عَلَيْهِ اَلّا يَفْعَلَ وَهَا اَنَا ذَا بَيْنَ

با آنچه منت نهادی برو که نکند و اینک من نزد

يَدَيْكَ صَاغِرًا ذَلِيلًا خَاضِعًا خَاشِعًا خَائِفًا

نزد توام کوچک و خوار و فروتنی کننده و خشوع کننده ترسنده

مُعْتَرِفًا بِعَظِيمٍ مِنَ الذُّنُوبِ تَحَمَّلْتُهُ وَجَلِيلٍ

اعتراف کننده به بزرگ از گناهان که برداشتم و بزرگ

مِنَ الْخَطَايَا اجْتَرَمْتُهُ مُسْتَجِيرًا بِصَفْحِكَ لَائِذًا

از خطاها که کسب کردم آن را در حالتی که خواهد گذشتن تو پناه گیرنده

بِرَحْمَتِكَ مُوقِنًا اَنَّهُ لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ مُجِيرٌ وَلَا

رحمت تو بیگمان بتحقیق که امان ندهد مرا از تو امان دهنده

يَمْنَعُنِي مِنْكَ مَانِعٌ فَعُدْ عَلَيَّ بِمَا تَعُودُ بِهِ عَلَى

و منع نکند مرا منع کننده پس بازگرد بر من آنچه باز گردی بآن بر

مَنْ اَلْقَى بِيَدِهِ اِلَيْكَ مِنْ عَفْوِكَ وَامْنُنْ عَلَيَّ بِمَا

کسی که بیفکند خود را بدست خود بسوی تو از عفو تو و منت نه بر من بآنچه

لَا يَتَعَاظَمُكَ اَنْ تَمُنَّ بِهِ عَلَى مَنْ اَمَّلَكَ مِنْ غُفْرَانِكَ

بزرگ از آن که منت نهی بآن بر کسی که امیدوار است ترا از آمرزیدن تو

وَاجْعَلْ لِي فِي هَذَا الْيَوْمِ نَصِيبًا اَنَالُ بِهِ حَظًّا مِنْ

و بگردان مرا در این روز بهره که برسم بآن بخشی از

رِضْوَانِكَ وَلَا تَرُدَّنِي صِفْرًا مِمَّا يَنْقَلِبُ بِهِ الْمُتَعَبِّدُونَ

خوشنودی و باز مگردان مرا خالی از آنچه باز گردند بآن عبادت کنندگان

لَكَ مِنْ عِبَادِكَ وَاِنِّي وَاِنْ لَمْ اُقَدِّمْ مَا قَدَّمُوهُ

مر ترا از بندگان تو و بدرستی که من و اگر چه من پیش نفرستادم آنچه ایشان فرستادم

مِنَ الصَّالِحَاتِ

مِنَ الصَّالِحَاتِ فَقَدْ قَدَّمْتُ تَوْحِيدَكَ وَنَفْيَ

از اعمال شایسته بتحقیق که پیش فرستادم یکی دانستن ترا و نفی کردن

الْاَضْدَادِ وَالْاَنْدَادِ وَالْاَشْبَاهِ عَنْكَ وَاَتَيْتُكَ

ضداد و انداد و اشباه را از تو و آمدم بتو

مِنَ الْاَبْوَابِ الَّتِي اَمَرْتَ اَنْ تُؤْتَى مِنْهَا وَتَقَرَّبْتُ

از درهائی که فرمودی تو بیایند از آن و نزدیکی جستم

اِلَيْكَ بِمَا لَا يَقْرُبُ اَحَدٌ مِنْكَ اِلَّا بِالتَّقَرُّبِ بِهِ ثُمَّ

بسوی تو بآنچه نزدیک نگردد هیچکس از تو مگر بتقرب بآن پس

اَتْبَعْتُ ذَلِكَ بِالْاِنَابَةِ اِلَيْكَ وَالتَّذَلُّلِ

پیروی کردم آن را بباز گردیدن بسوی تو و ذلیل شدن

وَالْاِسْتِكَانَةِ لَكَ وَحُسْنِ الظَّنِّ بِكَ وَالثِّقَةِ والاعتماد

و طلب [illegible] کردن مر ترا و نیکوئی گمان بتو

بِمَا عِنْدَكَ وَشَفَعْتُهُ بِرَجَائِكَ الَّذِي قَلَّ مَا يَخِيبُ

بآنچه نزد تست و جفت کردم آن را با امید تو که کمتر ناامید شود

عَلَيْهِ رَاجِيكَ وَسَاَلْتُكَ مَسْاَلَةَ الْحَقِيرِ

بر آن امیدوار ترا و میخواهم از تو خواستن حقیر

الذَّلِيلِ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ وَمَعَ ذَلِكَ

خوار ناامید درویش ترسنده خواهنده و با این

خِيفَةً وَتَضَرُّعًا وَتَعَوُّذًا وَتَلَوُّذًا لَا مُسْتَطِيلًا

ترسیدن و زاری کردن و پناه گرفتن و پناه جستن نه زیادتی کننده

بِتَكَبُّرِ الْمُتَكَبِّرِينَ وَلَا مُتَعَالِيًا بِدَالَّةِ الْمُطِيعِينَ

بتکبر نمودن تکبر کنندگان و نه بلندی نماینده بناز اطاعت کنندگان

وَلَا مُسْتَطِيلًا بِشَفَاعَةِ الشَّافِعِينَ وَأَنَا بَعْدُ
و نه سرکشی نماینده بشفاعت شفاعت کننده‌گان و من نزد تو
أَقَلُّ الْأَقَلِّينَ وَأَذَلُّ الْأَذَلِّينَ وَمِثْلُ الذَّرَّةِ
کمترین کمتران و ذلیل‌ترین ذلیلان و مانند ذره
أَوْ دُونَهَا فَيَا مَنْ لَمْ يُعَاجِلِ الْمُسِيئِينَ وَلَا يَنْدَهُ
یا کمتر از آن پس ای آنکسی که نکرد شتاب بدکاران و منع نکرد
الْمُتْرَفِينَ وَيَا مَنْ يَمُنُّ بِإِقَالَةِ الْعَاثِرِينَ وَ
ستمکاران را ای آنکسی که منت نهاده برداشتن لغزش در آمده‌گان
يَتَفَضَّلُ بِإِنْظَارِ الْخَاطِئِينَ أَنَا الْمُسِيءُ الْمُعْتَرِفُ
و تفضل کند بمهلت دادن خطاکاران من بدکارم اعتراف کننده
الْخَاطِئُ الْعَاثِرُ أَنَا عَصَاكَ مُتَعَمِّدًا أَنَا الَّذِي اسْتَخْفَى
[margin: الَّذِي أَقْدَمَ عَلَيْكَ مُجْتَرِءًا أَنَا الَّذِي — که پیش آمده بر تو دلیری کننده منم آنکه]
خطاکار بسر در آمده منم که نافرمانی کردم ترا بعمد منم آنکه پنهان کردم
مِنْ عِبَادِكَ وَبَارَزَكَ أَنَا الَّذِي هَابَ عِبَادَكَ
از بنده‌گان تو و ظاهر کردم ترا منم آنکه ترسید از بنده‌گان تو
وَأَمِنَكَ أَنَا الَّذِي لَمْ يَرْهَبْ سَطْوَتَكَ وَلَمْ
و نه ترسید از تو منم آنکه نترسید از هیبت تو و نه
يَخَفْ بَأْسَكَ أَنَا الْجَانِي عَلَى نَفْسِهِ أَنَا الْمُرْتَهَنُ
ترسید عقوبت ترا منم گناه‌کار بر نفس خود در رهن گرو شده
بِبَلِيَّتِهِ أَنَا الْقَلِيلُ الْحَيَاءِ أَنَا الطَّوِيلُ الْعَنَاءِ
ببلای خود منم اندک شرم منم دراز رنج
بِحَقِّ مَنِ انْتَجَبْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَبِمَنِ اصْطَفَيْتَهُ
بحق آنکسی که برگزیدی از خلقان تو و بکسی که اختیار کردی او را

لِنَفْسِكَ

لِنَفْسِكَ بِحَقِّ مَنِ اخْتَرْتَ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَمَنِ
برای خود و بحق کسی که اختیار کردی از خلقان تو و بحق کسی
اجْتَبَيْتَ لِشَأْنِكَ بِحَقِّ مَنْ وَصَلْتَ طَاعَتَهُ
که برگزیدی برای کار خود بحق کسی که رسانیدی طاعت او را
بِطَاعَتِكَ وَمَنْ جَعَلْتَ مَعْصِيَتَهُ كَمَعْصِيَتِكَ
بطاعت خود و کسی که گردانیدی معصیت او را معصیت خود
بِحَقِّ مَنْ قَرَنْتَ مُوَالَاتَهُ بِمُوَالَاتِكَ وَمَنْ نُطْتَ
بحق کسی که پیوسته گردانیدی دوستی او را بدوستی خود و معلق ساختی
مُعَادَاتَهُ بِمُعَادَاتِكَ تَغَمَّدْنِي فِي يَوْمِي هَذَا بِمَا
دشمنی او را بدشمنی خود بپوش مرا درین روز بانچه بپوشانی
بِهِ مَنْ جَارَ إِلَيْكَ مُتَنَصِّلًا وَعَاذَ بِاسْتِغْفَارِكَ
آن کسی که زاری کرد بسوی تو در حالی که گردانند باشنده و پناه جوید بآمرزش خود
تَائِبًا وَتَوَلَّنِي بِمَا تَتَوَلَّى بِهِ أَهْلَ طَاعَتِكَ وَالزُّلْفَى
بازگردنده و دوستی کن مرا بانچه دوست گرفتی بآن اهل طاعت خود را و اهل تقرب خود را
لَدَيْكَ وَالْمَكَانَةِ مِنْكَ وَتَوَحَّدْنِي بِمَا تَتَوَحَّدُ
و اهل منزلت خود را و یگانه کن مرا بانچه یگانه کردی
بِهِ مَنْ وَفَى بِعَهْدِكَ وَأَتْعَبَ نَفْسَهُ فِي ذَاتِكَ
آن کسی را که وفا کرد بعهد تو و در رنج افکند نفس خود را در ذات تو
وَأَجْهَدَهَا فِي مَرْضَاتِكَ وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِتَفْرِيطِي
و کوشش کرد در خشنودی تو و مگیر مرا بتقصیر خود در امر خود
فِي جَنْبِكَ وَتَعَدِّي طَوْرِي فِي حُدُودِكَ وَمُجَاوَزَةِ
و درگذشتن از مقدار من در حدودهای خود و درگذشتن

أحكامك ولا تستدرجني بإملائك لي استدراج

احکام تو اندک اندک نزدیک گردان مرا بعذاب خود مرا اندک اندک بی نزدیک گرداننده

من منعني خير ما عنده ولم يشركك في حلول نعمته

کسی که باز داشت مرا از بهترین آنچه نزد اوست و نگذاشت شریک ترا در فرود آمدن نعمت او

ونبهني من رقدة الغافلين وسنة المسرفين

و آگاه کن مرا از خواب گران غافلان و خواب اسراف کنندگان

ونعسة المخذولين وخذ بقلبي إلى ما استعملت

و نعسه خواب ذلیلان و گردان دل مرا بسوی چیزی که کار فرمودی

به القانتين واستعبدت به المتعبدين و

بآن فرمانبرداران را و به بندگی گرفتی بآن پرستندگان را

استنقذت به المتهاونين وأعذني مما يباعدني

و رهایندی بآن افتادگان را و در پناه گیر از آنچه دور دارد مرا

منك ويحول بيني وبين حظي منك ويصدني

از تو و حایل شود در میان من و میان بهره من از تو و باز دارد مرا از آنچه می جویم

عما أحاول لديك وسهل لي مسلك الخيرات

از نزد تو آسان کن مرا در راه نیکوییها

إليك والمسابقة إليها من حيث أمرت والمشاحة

بسوی تو و پیشی گرفتن بآن از جایی که امر فرمودی و بخیل کردن

فيها على ما أردت ولا تمحقني فيمن تمحق من

در آن بر آنچه اراده کردی و نیست مکن مرا در آنچه کردی نیست

المستخفين بما أوعدت ولا تهلكني مع من

در سبک دارندگان بآنچه ترسانیدی و مکن هلاک مرا با کسی

تهلك

تهلك من المتعرضين لمقتك ولا تتبرني فيمن تتبر

هلاک گردانی از پیش آیندگان برای دشمنی تو و نیست مکن مرا در کسی که نیست گردانی

من المنحرفين عن سبلك ونجني من غمرات الفتنة

از گردیدگان از راه تو برهان مرا از گردابهای فتنه

وخلصني من لهوات البلوى وأجرني من أخذ

و خلاص کن مرا از کامهای بلا امان ده مرا از گرفتن

الإملاء وحل بيني وبين عدو يضلني وهوى يوبقني

بمهلت دادن و حایل شو میان من و دشمنی که گمراه کند مرا و از هوای که هلاک کند مرا

ومنقصة ترهقني ولا تعرض عني إعراض من لا تر

و نقصانی که بر من در آید و اعراض مکن از من همچو اعراض کسی که راضی نباشی

ضى عنه بعد غضبك ولا تؤيسني من الأمل فيك

از او در خشم تو مکن نا امید مرا از آرزو کردن در تو

فيغلب علي القنوط من رحمتك ولا تمنحني بما لا طاقة

پس غالب شود بر من نومیدی از رحمت تو امده مرا بآنچه نیست طاقت مرا

لي به فتبهظني مما تحملنيه من فضل محبتك ولا ترسلني

بآن پس گران کند مرا آنچه نهادی او را از فضل محبت خود و مفرست مرا

من يدك إرسال من لا خير فيه ولا حاجة بك إليه

از دست خود همچو فرستادن کسی که نیست خیری در او و نیست احتیاج ترا بسوی او

ولا إنابة له ولا ترم بي رمي من سقط من عين رعايتك

و نه بازگشتی او را و مینداز مرا همچو افتادن کسی که افتاد از نظر رعایت تو

ومن اشتمل عليه الخزي من عندك بل خذ بيدي

کسی که مشتمل باشد بر او رسوایی از نزد تو بلکه بگیر دست مرا

مِنْ سَقْطَةِ الْمُتَرَدِّدِينَ وَهَلَكَةِ الْمُتَعَسِّفِينَ وَزَلَّةِ
از افتادن   دودلان   و افتادن بیراه‌روندگان   و لغزیدن
الْمَغْرُورِينَ وَوَرْطَةِ الْهَالِكِينَ وَعَافِنِي مِمَّا
فریب‌خوردگان   و در ورطه هلاک شدگان   و عافیت ده مرا از آنچه
ابْتَلَيْتَ بِهِ طَبَقَاتِ عَبِيدِكَ وَإِمَائِكَ وَبَلِّغْنِي
آزمودی   بآن طبقات بندگان خود را   و کنیزکان خود را   و برسان مرا
مَبَالِغَ مَنْ عُنِيتَ بِهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ فَأَعِشْتَهُ حَمِيدًا
برسانیدنها   کسی که عنایت کردی بآن   و انعام کردی باو   پس زنده کردی او را
وَرَضِيتَ عَنْهُ
وَتَوَفَّيْتَهُ سَعِيدًا وَطَوِّقْنِي طَوْقَ الْإِقْلَاعِ عَمَّا
پسندیده   نیکبخت   و در گردن من کن طوق باز ایستادن   از آنچه
يُحْبِطُ الْحَسَنَاتِ وَيَذْهَبُ بِالْبَرَكَاتِ وَأَشْعِرْ
نیست کند نیکوییها را   و ببرد   برکتها را   و در پوشان
قَلْبِيَ الْاِزْدِجَارَ عَنْ قَبَائِحِ السَّيِّئَاتِ وَفَوَاضِحِ الْحَوْبَاتِ
دل مرا باز ایستادن   از زشتیها   بدیها   و رسواییها گناهان
وَلَا تَشْغَلْنِي بِمَا لَا أُدْرِكُهُ إِلَّا بِكَ عَمَّا لَا يُرْضِيكَ
و مشغول کن مرا   بآنچه در نیابم او را   مگر بتو   از آنچه نکند راضی ترا
عَنِّي غَيْرُهُ وَانْزِعْ مِنْ قَلْبِي حُبَّ دُنْيَا دَنِيَّةٍ تَنْهَى
از من غیر آن   و بکن از دل من   محبت   دنیا ردیه را   که باز دارد
عَمَّا عِنْدَكَ وَتَصُدُّ عَنِ ابْتِغَاءِ الْوَسِيلَةِ إِلَيْكَ
از آنچه   در نزد تست   و منع کند   از طلبیدن دست آویزی   بسوی تو
وَتُذْهِلُ عَنِ التَّقَرُّبِ مِنْكَ وَزَيِّنْ لِيَ التَّفَرُّدَ بِمُنَاجَاتِكَ
و غافل کند   از نزدیک شدن   از تو   و آراسته کن مرا به تنها بودن در مناجات خود

بِاللَّيْلِ

بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهَبْ لِي عِصْمَةً تُدْنِينِي مِنْ خَشْيَتِكَ
بشب و روز   و ببخش مرا عصمتی   که نزدیک گرداند مرا از ترس تو
وَتَقْطَعُنِي عَنْ رُكُوبِ مَحَارِمِكَ وَتَفُكَّنِي مِنْ أَسْرِ
و قطع کن مرا   از مرتکب شدن   محرمات   و برهاند مرا از بند
الْعَظَائِمِ وَهَبْ لِيَ التَّطْهِيرَ مِنْ دَنَسِ الْعِصْيَانِ وَ
بزرگ   و ببخش از برای من عصمتی   از چرکهای عصیان
أَذْهِبْ عَنِّي دَرَنَ الْخَطَايَا وَسَرْبِلْنِي بِسِرْبَالِ عَافِيَتِكَ
و دور گردان از من چرکهای گناهان را   و بپوشان مرا   به پوشش عافیت خود
وَرَدِّنِي رِدَاءَ مُعَافَاتِكَ وَجَلِّلْنِي سَوَابِغَ نَعْمَائِكَ
و ردای من کن   ردای عافیت دادن خود را   و در پوشان مرا تمامی نعمت خود را
وَظَاهِرْ لَدَيَّ فَضْلَكَ وَطَوْلَكَ وَأَيِّدْنِي بِتَوْفِيقِكَ
و هم پشت کن مرا   فضل خود   و عطای خود   و قوت ده مرا بتوفیق خود
وَتَسْدِيدِكَ وَأَعِنِّي عَلَى صَالِحِ النِّيَّةِ وَمَرْضِيِّ الْقَوْلِ
و براست داشتن خود   و یاری ده مرا بر نیت   شایسته   و گفتار
وَمُسْتَحْسَنِ الْعَمَلِ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى حَوْلِي وَقُوَّتِي دُونَ
پسندیده   و عمل نیکو شمرده   و وامگذار مرا بر حول من   و قوت من دون
حَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ تَبْعَثُنِي لِلِقَائِكَ
حول خود   و قوت خود   و رسوا مکن مرا در روزی که برانگیزانی مرا برای رسیدن بجزا
وَلَا تَفْضَحْنِي بَيْنَ يَدَيْ أَوْلِيَائِكَ وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ
و رسوا مکن مرا   میان   دوستان خود   و فراموش مگردان یاد خود را
وَلَا تُذْهِبْ عَنِّي شُكْرَكَ بَلْ أَلْزِمْنِيهِ فِي أَحْوَالِ السَّهْوِ
و مبر از من   شکر خود را   بلکه لازم گردان مرا در حالتهای سهو

عِنْدَ غَفَلَاتِ الْجَاهِلِينَ لِآلَائِكَ وَأَوْزِعْنِي أَنْ

نزد غفلتهای نادانان برای نعمتهای خود و الهام ده مرا

أُثْنِيَ بِمَا أَوْلَيْتَنِيهِ وَأَعْتَرِفَ بِمَا أَسْدَيْتَهُ إِلَيَّ

از آنکه ثنا گویم بآنچه دادی بمن و آنکه اعتراف کنم بآن نیکویی که دادی بمن

وَاجْعَلْ رَغْبَتِي إِلَيْكَ فَوْقَ رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ وَ

و بگردان رغبت مرا بخود بالای رغبت رغبت کننده گان

حَمْدِي إِيَّاكَ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ وَلَا تَخْذُلْنِي عِنْدَ

و حمد کردن مر ترا بالای حمد حمد کننده گان و خوار مکن مرا نزد

فَاقَتِي إِلَيْكَ وَلَا تُهْلِكْنِي بِمَا أَسْدَيْتُهُ إِلَيْكَ وَلَا

احتیاج من بخود و خوار مکن مرا و هلاک مکن مرا بآنچه رسانیدم از تو

تَجْبَهْنِي بِمَا جَبَهْتَ بِهِ الْمُعَانِدِينَ لَكَ فَإِنِّي لَكَ

و برگشته من بازمی بآنچه برگشتی روی بآن عناد کننده گان خود را پس بدرستی که من ترا

مُسَلِّمٌ أَعْلَمُ أَنَّ الْحُجَّةَ لَكَ وَأَنَّكَ أَوْلَى بِالْفَضْلِ

گردن نهنده ام میدانم بدرستی که حجت مر تراست و بدرستی که تو سزاوارتری بتفضل

وَأَعْوَدُ بِالْإِحْسَانِ وَأَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ

بنفع تر به نیکویی کردن و تو اهل تقوی و اهل

الْمَغْفِرَةِ وَأَنَّكَ بِأَنْ تَعْفُوَ أَوْلَى مِنْكَ بِأَنْ

امرزش و بدرستی که تو بآنکه عفو کنی سزاوارتری از تو بآنکه

تُعَاقِبَ وَأَنَّكَ بِأَنْ تَسْتُرَ أَقْرَبُ مِنْكَ إِلَى

عقوبت کنی و بدرستی که تو بآنکه بپوشی نزدیکتری از تو

أَنْ تَشْهَرَ فَأَحْيِنِي حَيَوٰةً طَيِّبَةً تَنْتَظِمُ بِمَا أُرِيدُ

بآنکه مشهور سازی پس زنده کن مرا زنده گانی پاکیزه که پیوسته شود بآنچه خواهم

وتبلغ

وَتَبْلُغُ مَا أُحِبُّ مِنْ حَيْثُ لَا آتِي مَا تَكْرَهُ وَلَا

و برسد آنچه دوست دارم از جایی که اتیان نکنم آنچه کراهت داشته باشی

أَرْتَكِبُ مَا نَهَيْتَ عَنْهُ وَأَمِتْنِي مِيتَةَ مَنْ يَسْعَى

که مرتکب نشوم آنچه نهی کرده باشی از آن و بمیران مرا مردن کسی که گشته

نُورُهُ بَيْنَ يَدَيْهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَذَلِّلْنِي بَيْنَ يَدَيْكَ

نور او میان دستهای او و از جانب راست او و خوار کن مرا نزد خود

وَأَعِزَّنِي عِنْدَ خَلْقِكَ وَضَعْنِي إِذَا خَلَوْتُ بِكَ

و عزیز کن مرا نزد خلقان خود و پست کن مرا چون خلوت کنم با تو

وَارْفَعْنِي بَيْنَ عِبَادِكَ وَأَغْنِنِي عَمَّنْ هُوَ غَنِيٌّ عَنِّي

و بلند کن مرا میان بنده گان خود و بی نیاز کن مرا از کسی که او بی نیاز است از من

وَزِدْنِي إِلَيْكَ فَاقَةً وَفَقْرًا وَأَعِذْنِي مِنْ شَمَاتَةِ

و زیاده کن مرا بسوی خود درویشی و احتیاج و در پناه گیر مرا از شادی نمودن

الْأَعْدَاءِ وَمِنْ حُلُولِ الْبَلَاءِ وَمِنَ الذُّلِّ وَالْعَنَاءِ

دشمنان و از فرود آمدن بلا و از خواری و رنج

تَغَمَّدْنِي فِيمَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي بِمَا يَتَغَمَّدُ بِهِ

و بپوشان مرا در آنچه دیده و رسیدی در او از من بآنچه بپوشیدی بآن

الْقَادِرُ عَلَى الْبَطْشِ لَوْلَا حِلْمُهُ وَالْآخِذُ عَلَى الْجَرِيرَةِ

توانا است بر گرفتن اگر نه حلم او و گیرنده از گناه

لَوْلَا أَنَاتُهُ وَإِذَا أَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِتْنَةً أَوْ سُوءًا فَنَجِّنِي

اگر نه آهستگی او بودی و اگر خواستی بگروهی فتنه یا بدی پس نجات ده مرا

مِنْهَا لِوَاذًا بِكَ وَإِذْ لَمْ تُقِمْنِي مَقَامَ فَضِيحَةٍ فِي دُنْيَاكَ

جهت پناه گرفتن بتو چون بپا داشتی مرا در مقام رسوای در دنیای تو

فَلا تَفْتِنِّي مِثْلَهُ فِي آخِرَتِكَ وَاشْفَعْ لِي أَوائِلَ مِنَنِكَ
چون بیازاشتی مرا در مقام مانندان در آخرت تو و جفت کن مرا اوائل نعمت خود
بِأَواخِرِها وَقَدِيمَ فَوائِدِكَ بِحَوادِثِها وَلا تَمْدُدْ لِي
بآخرهای آن و قدیمی فایده های خود را بنوآمدهای آن و مکش مر
مَدّاً يَقْسُو مَعَهُ قَلْبِي وَلا تَقْرَعْنِي قارِعَةً يَذْهَبُ لَها
کشیدنی از نعمت که سخت شود با آن دل من و مکوب مرا بکوبیدنی که برود بآن
بَهائِي وَلا تَسُمْنِي خَسِيسَةً يَصْغُرُ لَها قَدْرِي وَلا
نیکویی من و درمرسان مرا خستی که کوچک شود بسبب آن قدر من
نَقِيصَةً يُجْهَلُ مِنْ أَجْلِها مَكانِي وَلا تَرُعْنِي رَوْعَةً
و نه نقصانی که مجهول شود از رسیدن آن مکان من و مترسان مرا ترسانیدنی
أُبْلِسُ بِها وَلا خِيفَةً أُوجِسُ دُونَها اجْعَلْ هَيْبَتِي فِي
که نا امید شوم بآن و نه ترسی که در دل من آید از آن گردان هیبت مرا
وَعِيدِكَ وَحَذَرِي مِنْ إِعْذارِكَ وَإِنْذارِكَ وَ
در بیم کردن خود و ترسیدن مرا از ترسانیدن خود و بیم کردن خود
رَهْبَتِي عِنْدَ تِلاوَةِ آياتِكَ وَاعْمُرْ لَيْلِي بِإِيقاظِي
و ترسیدن مرا از تلاوت آیات خود و آباد گردان شب مرا به بیداری
فِيهِ لِعِبادَتِكَ وَتَفَرُّدِي بِالتَّهَجُّدِ لَكَ وَتَجَرُّدِي
آن در پرستش خود و تنها بودن در شب زنده داشتن برای خود و مجرد بودن مرا
بِسُكُونِي إِلَيْكَ وَإِنْزالِ حَوائِجِي بِكَ وَمُنازَلَتِي إِيّاكَ
بآرمیدن بسوی خود و فرود آمدن حاجتهای مرا بخود و فرود آمدن مرا بخود
فِي فَكاكِ رَقَبَتِي مِنْ نارِكَ وَإِجارَتِي مِمّا فِيهِ أَهْلُها
در آزاد کردن گردن من از آتش خود و زنهار دادن من از آنچه در اوست

مِنْ

مِنْ عَذابِكَ وَلا تَذَرْنِي فِي طُغْيانِي عامِهاً وَلا فِي
از عذاب تو و مگذار مرا در طغیان من سرگردان و در فرو
غَمْرَتِي ساهِياً حَتّى حِينٍ وَلا تَجْعَلْنِي عِظَةً لِمَنِ
رفتن بجهل تا روزگاری و مگردان مرا پند بسبب کسی
اتَّعَظَ وَلا نَكالاً لِمَنِ اعْتَبَرَ وَلا فِتْنَةً لِمَنْ نَظَرَ
که پند گیرد و نه نکالی بسبب کسی که عبرت گیرد و نه فتنه بسبب کسی که نظر کند
وَلا تَمْكُرْ بِي فِيمَنْ تَمْكُرُ بِهِ وَلا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي
و مکر مکن بمن در کسی که مکر کنی بآن و بدل مکن مرا بغیری
وَلا تُغَيِّرْ لِي اسْماً وَلا تُبَدِّلْ لِي جِسْماً وَلا تَتَّخِذْنِي
و تغییر مده مرا در حال گناه و بدل مکن جسم مرا و مگیر مرا
هُزُواً لِخَلْقِكَ وَلا سُخْرِيّاً لَكَ وَلا تَبَعاً إِلّا لِمَرْضاتِكَ
استهزا برای خلقان خود و نه مسخره که کنی مرا و نه پیرو برای خشنودی تو
وَلا مُمْتَهَناً إِلّا بِالانْتِقامِ لَكَ وَأَوْجِدْنِي بَرْدَ
و نه خواری کشنده مگر بکینه کشیدن برای تو و دریابان من خنکی
عَفْوِكَ وَرَوْحِكَ وَرَيْحانِكَ وَجَنَّةِ نَعِيمِكَ
عفو خود را و راحت خود را و ریحان خود را و بهشت نعمت خود را
وَأَذِقْنِي طَعْمَ الْفَراغِ لِما تُحِبُّ بِسَعَةٍ مِنْ سَعَتِكَ
و بچشان مرا طعم فراغت برای آنچه دوست داری بفراخی از فراخی نعمت خود
وَالاجْتِهادِ فِيما يُزْلِفُ لَدَيْكَ وَعِنْدَكَ وَ
و جهد کردن در آنچه نزدیک گرداند نزد تو و پیش تو
أَتْحِفْنِي بِتُحْفَةٍ مِنْ تُحَفاتِكَ وَاجْعَلْ تِجارَتِي
و تحفه ده مرا بتحفه از تحفهای خود و گردان سوداگری مرا

راجعة وكرّة غير خاسرة واخفني مقامك و

سود دهنده وبازگشت مرا نه زیان کننده وبترسان مرا از مقام خود

شوّقني لقاءك وتب عليّ توبة نصوحاً لا

وآرزومند کن مرا بلقای خود وتوبه ده بمن توبه درست که

تبق معها ذنوباً صغيرة ولا كبيرة ولا تذر معها

باقی نگذارد مرا با آن گناه کوچک نه بزرگ وامگذار با آن

علانية ولا سريرة وانزع الغلّ من صدري

آشکاری ونه پنهان وبکن کینه را از سینه من

للمؤمنين واعطف بقلبي على الخاشعين و

مر مؤمنان را ومهربان کن دل مرا بر فروتنان

كن لي كما تكون للصالحين وحلّني حلية المتقين

وباش مرا آنچنانکه هستی برای شایستگان وبیارای مرا بآراستن پرهیزکاران

واجعل لي لسان صدق في الغابرين وذكراً

وبگردان مرا زبان راست در پس ماندگان یادکردن

نامياً في الآخرين ووافِ بي عرصة الأولين و

بلندی را در آخرینان وتمام بره مرا عرصه اولینان

تمّم سبوغ نعمتك عليّ وظاهر كراماتها لديّ

وتمام کن تمامی نعمت خود را بر من وپشت مرا قوی کن بکرامتهای آن نزد من

املأ من فوائدك يدي وسق كرائم مواهبك

پر کن از فواید خود دست مرا وبران بزرگ مواهب خود را بسوی من

اليّ وجاور بي الأطيبين من أوليائك في

وهمسایه کن بمن پاکیزه گان را از دوستان خود در

الجنان

الجنان التي زيّنتها لأصفيائك وجلّلني شرائف

در بهشتها که آراستی آنرا برای برگزیدگان خود وبپوشان مرا

نحلك في المقامات المعدّة لأحبائك واجعل لي

بزرگیهای دادن خود را در جاهای آماده برای دوستان خود وبگردان برای من

عندك مقيلاً آوي إليه مطمئناً ومثابة

در نزد خود خوابگاهی که جا گیرم بآن آرام گرفته وبازگردیده

أتبوّؤها وأقرّ عيناً ولا تقايسني بعظيمات الجرائر

که جا گیرم بآن در روشنی سازم چشم را وبرابر مکن گناهان بزرگ

ولا تهلكني يوم تبلى السرائر وأزل عني كلّ شكّ و

وهلاک مکن مرا روزی که آزمایند نهانیها را وزایل کن از من هر شک

شبهة واجعل لي في الحقّ طريقاً من كلّ رحمة

وشبهه را وبگردان مرا در حق راهی از هر رحمت

وأجزل لي قسم المواهب من نوالك ووفّر عليّ حظوظ

وتمام گردان برای من قسمت بخششها از عطای خود وتمام کن برای من بهرهای

الإحسان من إفضالك واجعل قلبي واثقاً

احسان را از فضلهای خود وبگردان دل مرا محکم

بما عندك وهمّي مستفرغاً لما هو لك واستعملني

بآنچه در نزد تست وقصد مرا واپرداخته بآنچه مر تراست وبکار فرما مرا

بما تستعمل به خالصتك وأشرب قلبي عند ذهول

بآنچه کار فرمایی بآن خالصان خود را وبیامیز دل مرا نزد بیخبری

العقول طاعتك واجمع لي الغنى والعفاف والدعة

عقلها طاعت خود وجمع کن برای من توانگری وعفت ورحمت

وَالْمُعَافَاةِ وَالصِّحَّةِ وَالسَّعَةِ وَالطُّمَأْنِينَةِ وَالْعَافِيَةِ

ومعافات وصحت وفراخی وارام دل وعافیت

وَلَا تُحْبِطْ حَسَنَاتِي بِمَا يَشُوبُهَا مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَلَا

وبرباد مده حسنات مرا بانچه امیخته شده باو از معصیت تو نه

خَلَوَاتِي بِمَا يَعْرِضُ لِي مِنْ نَزَغَاتِ فِتْنَتِكَ وَ

خلوتهای مرا بانچه عارض شود مرا از فزون رفتن در خاطرهای فتنه تو

صُنْ وَجْهِي عَنِ الطَّلَبِ إِلَى أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ وَ

نگاهدار روی مرا از طلب بسوی یکی از عالمیان

ذُبَّنِي عَنِ الْتِمَاسِ مَا عِنْدَ الْفَاسِقِينَ وَلَا

و دور کن مرا از التماس آنچه نزد فاسقانست

تَجْعَلْنِي لِلظَّالِمِينَ ظَهِيرًا وَلَا لَهُمْ عَلَى مَحْوِ كِتَابِكَ

و مگردان مرا برای ظالمان همپشتی و نه ایشان را بر محو کتاب خود

يَدًا وَنَصِيرًا وَحُطْنِي مِنْ حَيْثُ لَا أَعْلَمُ حِيَاطَةً

دستی و یاری دهنده و نگاهدار مرا از جائی که ندانم نگاهداشتنی

تَقِينِي بِهَا وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ تَوْبَتِكَ وَرَحْمَتِكَ

که نگهداری مرا بان و بگشای برای من درهای توبه خود و رحمت خود

وَرَأْفَتِكَ وَرِزْقِكَ الْوَاسِعِ إِنِّي إِلَيْكَ مِنَ الرَّاغِبِينَ

و رافت خود و رزق خود که فراخست بدرستی که من بسوی تو از رغبت کنندگانم

وَأَتْمِمْ لِي إِنْعَامَكَ إِنَّكَ خَيْرُ الْمُنْعِمِينَ وَاجْعَلْ

و تمام کن برای من نعمت دادن خود بدرستی که تو بهترین نعمت دهندگانی و بگردان

بَاقِيَ عُمْرِي فِي الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ يَا رَبِّ

باقی عمر مرا در حج و عمره برای ذات تو ای پروردگار

الْعَالَمِينَ

الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ

الطَّاهِرِينَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَبَدَ الْآبِدِينَ

پاکان سلام برو و بر ایشان همیشه همیشه

وكان من دعائه عليه السلام في يوم الأضحى ويوم الجمعة

اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مُبَارَكٌ مَيْمُونٌ وَالْمُسْلِمُونَ فِيهِ مُجْتَمِعُونَ

بار خدایا این روزیست با برکت [illegible] و مسلمانان در روی جمع شده کانند

فِي أَقْطَارِ أَرْضِكَ يَشْهَدُ السَّائِلُ مِنْهُمْ وَالطَّالِبُ

در اطراف زمین تو حاضر هست خواهنده از ایشان و طلب کننده

وَالرَّاغِبُ وَأَنْتَ النَّاظِرُ فِي حَوَائِجِهِمْ فَأَسْأَلُكَ — وَالرَّاهِبُ ٢ (و ترساننده)

و رغبت کننده و تو بیننده در حاجتهای ایشان پس سوال میکنم ترا

بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَهَوَانِ مَا سَأَلْتُكَ عَلَيْكَ

ببخشش و کرم خود و اسانی آنچه طلبیدم ترا بر تو

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا

و سوال میکنم ترا بار خدایا پروردگار ما

بِأَنَّ لَكَ الْمُلْكَ وَلَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَلِيمُ

بدرستی که تراست پادشاهی و تراست حمد نیست خدائی مگر تو بردبار

الْكَرِيمُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

بزرگوار مهربان نعمت دهنده خداوند بزرگی و بزرگواری

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَهْمَا قَسَمْتَ بَيْنَ عِبَادِكَ

و پدید آورنده آسمان و زمین هرگاه قسمت کردی میان بندگان خود

الْمُؤْمِنِينَ مِنْ خَيْرٍ اَوْ عَافِيَةٍ اَوْ بَرَكَةٍ اَوْ هُدًى
خود که مؤمنان از نیکویی یا عافیت یا برکت یا هدایت

اَوْ عَمَلٍ بِطَاعَتِكَ اَوْ خَيْرٍ تَمُنُّ بِهِ عَلَيْهِمْ تَهْدِيهِمْ بِهِ
یا عمل بطاعت خودت یا نیکویی کردن که منت نهی بر ایشان بر ایشان راه نمایی

اِلَيْكَ اَوْ تَرْفَعُ لَهُمْ عِنْدَكَ دَرَجَةً اَوْ تُعْطِيهِمْ
بسوی خودت یا برداری برای ایشان نزد خودت که درجه یا بدهی ایشان

بِهِ خَيْرًا مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اَنْ تُوَفِّرَ حَظِّي وَ
نیکویی از نیکوی دنیا و آخرت که بسیار کنی نصیب مرا

نَصِيبِي مِنْهُ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِاَنَّ لَكَ الْمُلْكُ
و حصه مرا از آن سوال میکنم ترا ای خدایا بتحقیق مر تراست پادشاهی

وَالْحَمْدُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
و مر تراست حمد نیست معبودی که صلوات ای بر محمد و آل او

عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَحَبِيبِكَ وَصِفْوَتِكَ
که بنده تست و رسول تست و دوست تست و برگزیده تست

وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ الْاَبْرَارِ الطَّاهِرِينَ
و اختیار کرده تست از خلق تو و بر آل محمد که نیکوکاران‌اند پاکان

الْاَخْيَارِ صَلٰوةً لَا يَقْوٰى عَلٰى اِحْصَائِهَا اِلَّا اَنْتَ وَ
برگزیدگان صلوات که قوت ندارد بشمردن آن مگر تو

اَنْ تُشْرِكَنَا فِي صَالِحِ مَنْ دَعَاكَ فِي هٰذَا الْيَوْمِ مِنْ
و آنکه انباز کنی ما را در شایسته کردن کسی که خواند ترا درین روز از

عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَاَنْ تَغْفِرَ لَنَا
بندگان تو گروندگان ای پروردگار عالمیان و آنکه بیامرزی ما را

ولهم

وَلَهُمْ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللّٰهُمَّ اِلَيْكَ
و ایشان را بدرستی که تو بر هر چیز توانایی ای خدایا بسوی تو

تَعَمَّدْتُ بِحَاجَتِي وَبِكَ اَنْزَلْتُ الْيَوْمَ فَقْرِي
قصد کردم بحاجت خود و بتو فرود آوردم امروز درویشی

وَفَاقَتِي وَمَسْكَنَتِي وَاِنِّي بِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ
و احتیاج و مسکنت خود و بدرستی که من بامرزش خود و رحمت تو

اَوْثَقُ مِنِّي بِعَمَلِي وَلَمَغْفِرَتُكَ وَرَحْمَتُكَ اَوْسَعُ
وسیع‌تر است از گناهان من بامرزش خود و رحمت خود که او وسیع‌تر است

مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَلَّ قَضَاءَ
از گناهان من و متولی شو قضاء

كُلِّ حَاجَةٍ هِيَ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا وَتَيْسِيرِ ذٰلِكَ
هر حاجتی که آن مر تراست بقدرت تو بر آن آسان گردانیدن آن

عَلَيْكَ وَبِفَقْرِي اِلَيْكَ وَغِنَاكَ عَنِّي فَاِنِّي لَمْ
بر تست و با احتیاج من بسوی تو و توانگری تو از من پس بدرستی

اُصِبْ خَيْرًا قَطُّ اِلَّا مِنْكَ وَلَمْ يَصْرِفْ عَنِّي سُوءً
که من نرسیدم نیکویی هرگز از تو و ندارم امید بر آنکه نگرداند از من بدی

قَطُّ اَحَدٌ غَيْرُكَ وَلَا اَرْجُو لِاَمْرِ اٰخِرَتِي وَدُنْيَايَ
هرگز از تو احدی بغیر تو و ندارم امید برای آخرت خود و دنیای خود

سِوَاكَ اللّٰهُمَّ مَنْ تَهَيَّاَ وَتَعَبَّى وَاَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ
جز تو ای خدایا هر کسی آماده کرده و راست ایستاده و آماده شده و مستعد شد

لِوِفَادَةٍ اِلٰى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَنَوَافِلِهِ وَطَلَبَ
برای حاجت خواستن مخلوقی بامید عطای او و زیادتیهای او و جستن

نيله وجائزته فإليك يا مولاي كانت اليوم

از رزوی خود و عطای او پس بسوی تو ای مولای من است امروز

تهيئتي وتعبئتي وإعدادي واستعدادي ر

مهیا شدن من و درست کردن من و آماده کردن من و مستعد شدن من برای

جاء عفوك ورفدك وطلب نيلك وجائزتك

امید عفو ترا و عطای ترا و طلب مطلوب تو و جایزه ترا

اللهم صل على محمد وآل محمد ولا تخيب اليوم

بار خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و نومید مکن امروز

ذلك من رجائي يا من لا يحفيه سائل ولا

آن را از امید من ای آنکه برنج نیفکند او را خواهنده و

ينقصه نائل فإني لم آتك ثقة مني بعمل

کم نکند او را عطا کننده پس بدرستی که نیامدم بتو جهت اعتماد از من بعمل شایسته

صالح قدمته ولا شفاعة مخلوق رجوته إلا

که پیش فرستاده باشم او را و نه شفاعت مخلوقی که امیدوار باشم او را

شفاعة محمد وأهل بيته عليه وعليهم سلامك

مگر شفاعت محمد و اهل بیت او بر او و بر ایشان سلام تو

أتيتك مقرا بالجرم والإساءة إلى نفسي أتيتك

آمده ام بتو اقرار کننده بگناه و بدکاری بسوی خود آمده ام بتو

أرجو عظيم عفوك الذي عفوت به عن الخاطئين

امیدوار بزرگی عفو ترا که عفو کردی بآن از خطا کاران

ثم لم يمنعك طول عكوفهم على عظيم الجرم أن عد

پس منع نکرد ترا درازی ایستادن ایشان بر بزرگی گناه و آنکه باز گردیدی

علیهم

عليهم بالرحمة والمغفرة فيا من رحمته واسعة

بر ایشان برحمت و آمرزش پس ای آنکه رحمت او فراخ است

وعفوه عظيم يا عظيم يا عظيم يا كريم يا كريم صل

و عفو او بزرگ ای بزرگ ای بزرگ ای بزرگوار ای بزرگوار درود فرست

على محمد وآل محمد وعد علي برحمتك وتعطف علي

بر محمد و آل محمد و بازگرد بر من برحمت خودت و مهربانی کن بر من

بفضلك وتوسع علي بمغفرتك اللهم إن هذا

بفضل خودت و فراخ کن بر من بمغفرت خودت بار خدایا بدرستی که این

المقام لخلفائك وأصفيائك ومواضع أمنائك

مقام خلیفهای تو و برگزیدگان تو و موضع امینان تو

في الدرجة الرفيعة التي اختصصتهم بها قد ابتزوها

در مرتبه بلند که خاص گردانیدی ایشان را بآن بتحقیق که ربوده اند آن را

وأنت المقدر لذلك لا يغالب أمرك ولا يجاوز

و تو اندازه کننده برای آن مغلوب نشود امر تو و درگذشته نشود

المحتوم من تدبيرك كيف شئت وأنى شئت

واجب شده از تدبیر تو چنانکه خواهی و در هر جا که خواهی

ولما أنت أعلم به غير متهم على خلقك ولا لإرادتك

و برای آنچه تو داناتری بآن نه متهمی بر خلقان خود و نه برای اراده خود

حتى عاد صفوتك وخلفاؤك مغلوبين مقهورين

تا باز گشته برگزیدگان تو و خلیفهای تو غلبه کرده شدگان قهر کرده شدگان

مبتزين يرون حكمك مبدلا وكتابك منبوذا

ربوده شدگان بینند حکم ترا تبدیل کرده شده و کتاب ترا افکنده

وفرائضك محرفة عن جهات اشراعك و
و فریضهای ترا تغییر داده شده از جهتهای شریعتهای تو
سنن نبيك متروكة اللهم العن اعدائهم
و سنتهای پیغمبر تو واگذاشته بار خدایا لعن کن دشمنان ایشانرا
من الاولين والاخرين ومن رضي بفعالهم
از اولینان و آخریان و کسی که راضی شد بکردار ایشان
واشياعهم واتباعهم اللهم صل على محمد وآل
و پیروان ایشان بار خدایا درود فرست بر محمد و آل او
محمد انك حميد مجيد كصلواتك وبركاتك
بدرستی که تو ستوده بزرگواری صلوات تو و برکات تو
وتحياتك على اصفيائك ابرهيم وآل ابرهيم
و تحیات تو بر برگزیدگان تو از ابراهیم و آل ابراهیم
وعجل الفرج والروح والنصرة والتمكين والتاييد
و زود برسان فرج و راحت و نصرت و تمکین و تایید
لهم اللهم واجعلني من اهل التوحيد والايمان
ایشانرا و بار خدایا بگردان مرا از اهل توحید و ایمان
بك والتصديق برسولك والائمة الذين
بتو و تصدیق بفرستاده تو و پیشوایان تو
حتمت طاعتهم ممن يجري ذلك به وعلى يديه
که واجب گردانیدی طاعت ایشانرا از آنکه جاری شد این بدو از دستهای او
امين رب العالمين اللهم ليس يرد غضبك
چنین باد ای پروردگار عالمیان بار خدایا برنگرداند خشم ترا

الاحلمك

الا حلمك ولا يرد سخطك الا عفوك ولا يجير
مگر حلم تو و باز نگرداند سخط ترا مگر عفو تو و زنهار ندهد
من عقابك الا رحمتك ولا ينجيني منك الا
از عذاب تو مگر رحمت تو و نجات نبخشد مرا از تو مگر
التضرع اليك وبين يديك فصل على محمد وآل
تضرع کردن بسوی تو و نزد تو
محمد وهب لنا يا الهي من لدنك فرجا بالقدرة
و ببخش مرا ای خدای من از نزد خود فرج به توانائی
التي تحيي اموات العباد وبها تنشر ميت البلاد
که زنده کنی مردها بندگان و بآن زنده کنی مردهای شهرها
ولا تهلكني يا الهي غما حتى تستجيب لي وتعرفني
و هلاک مکن ای خدای من از غم تا اجابت دعای من کنی و بشناسانی
الاجابة في دعائي واذقني طعم العافية الى
مرا اجابت در دعای من و بچشان مرا طعم عافیت تا
منتهى اجلي ولا تشمت بي عدوي ولا تمكنه
بنهایت رسیدن اجل من و شاد مکن بمن دشمن مرا و قدرت مده او را
من عنقي ولا تسلطه علي الهي ان رفعتني فمن
از گردن من و مسلط مکن او را بر من خدایا اگر برداری مرا پس
ذا الذي يضعني وان وضعتني فمن ذا الذي يرفعني
کیست که پست کند مرا و اگر پست کنی مرا پس کیست که بر دارد مرا
وان اكرمتني فمن ذا الذي يهينني وان اهنتني فمن
و اگر اکرام کنی مرا پس کیست که خوار کند مرا و اگر خوار کنی مرا پس کیست

ذَا الَّذِي يُكْرِمُنِي وَإِنْ عَذَّبْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْحَمُنِي
که اکرام کند مرا و اگر عذاب کنی مرا پس کیست که رحم کند مرا

وَإِنْ أَهْلَكْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَعْرِضُ لَكَ فِي عَبْدِكَ
و اگر هلاک کنی مرا پس کیست که ترضه کند ترا در بنده تو

أَوْ يَسْأَلُكَ عَنْ أَمْرِهِ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ
یا سوال کند ترا از کار او و بتحقیق که دانستم که نیست در حکم تو

ظُلْمٌ وَلَا فِي نَقِمَتِكَ عَجَلَةٌ وَإِنَّمَا يَعْجَلُ مَنْ يَخَافُ
ستم و نه در عقوبت تو شتابی و جز این نیست که شتاب کند

الْفَوْتَ وَإِنَّمَا يَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ وَقَدْ
در فوت و جز این نیست که محتاج میشود بسوی ستم ضعیف و بتحقیق

تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي عَنْ ذَلِكَ عُلُوّاً كَبِيراً اللَّهُمَّ صَلِّ
بلندی ای خدای من از ستم بلندی بسیار بار خدایا

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْنِي لِلْبَلَاءِ غَرَضاً وَلَا
و مگردان مرا برای بلا نشانه و نه

لِنَقِمَتِكَ نَصَباً وَمَهِّلْنِي وَنَفِّسْنِي وَأَقِلْنِي عَثْرَتِي
برای عقوبت رنجی و مهلت ده مرا و رهایی کن مرا از لغزش

وَلَا تَبْتَلِيَنِّي بِبَلَاءٍ عَلَى أَثَرِ بَلَاءٍ فَقَدْ تَرَى ضَعْفِي
و مبتلا مکن مرا به بلا در عقب بلایی پس بتحقیق که می بینی ضعف مرا

وَقِلَّةَ حِيلَتِي وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ أَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ
کمی حیله مرا و زاری مرا بسوی حضرت پناه میگیرم بتو بار خدایا

الْيَوْمَ مِنْ غَضَبِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِذْنِي
امروز از غضب تو بسوی حضرت

واستجير بك

وَأَسْتَجِيرُ بِكَ الْيَوْمَ مِنْ سَخَطِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
پناه میگیرم بتو امروز از خشم تو

وَأَجِرْنِي وَأَسْأَلُكَ أَمْناً مِنْ عَذَابِكَ فَصَلِّ عَلَى
و امان ده مرا و میطلبم امنیت را از عذاب تو

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآمِنِّي وَأَسْتَهْدِيكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
و ایمن گردان مرا و طلب هدایت میکنم از تو

آلِهِ وَاهْدِنِي وَأَسْتَنْصِرُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
و هدایت ده مرا و طلب یاری میکنم از تو

مُحَمَّدٍ وَانْصُرْنِي وَأَسْتَرْحِمُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
و یاری ده مرا و رحمت میطلبم از

آلِهِ وَارْحَمْنِي وَأَسْتَكْفِيكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
و رحم کن مرا و کفایت کن مرا

اكْفِنِي وَأَسْتَعِينُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِنِّي
کفایت کن مرا و یاری میطلبم از تو

وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
و امرزش میطلبم از تو برای چیزی که گذشته از گناهان من

وَآلِهِ وَاغْفِرْ لِي وَأَسْتَعْصِمُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
بیامرز مرا و نگهداشت میطلبم از تو

وَاعْصِمْنِي فَإِنِّي لَنْ أَعُودَ لِشَيْءٍ كَرِهْتَهُ مِنِّي إِنْ شِئْتَ
و نگهدار مرا پس من هستی که باز نمیگردم بچیزی که مکروه داری از من اگر خواهی

ذَلِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
این را ای پروردگار من ای مهربان ای نعمت دهنده ای صاحب بزرگی

وَأَسْتَرْزِقُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي
و روزی ده مرا

الاكرام صل على محمد وآله واستجب لي جميع ما سألتك

و بزرگواری و اجابت کن مر مرا از هرچه سؤال کردم

وطلبت اليك ورغبت فيه اليك واردته

و طلب کردم سوی تو و اراده کردم از آن و اراده او را

وقدره واقضه وامضه وخر لي فيما تقضي

تقدیر کن از آن و روا کن از آن و حکم کن از آن و اختیار کن مرا از آنچه حکم کنی

منه وبارك لي في ذلك وتفضل علي به و

از آن و برکت ده مرا در آن و تفضل کن بر من بر آن

اسعدني بما تعطيني منه وزدني من فضلك

و نیکبخت کن مرا با آنچه میدهی مرا از آن و زیاده کن مرا از فضل و کرامت

وسعة ما عندك فانك واسع كريم وصل ذلك

و فراخی آنچه نزد تست پس بدرستی که تو فراخ بخشش بزرگواری و پیوند آن را

بخير الآخرة ونعيمها يا ارحم الراحمين ثم تدعو

به نیکوئی آخرت و نعمتهای آن ای رحم کننده ترین رحم کنندگان پس دعا کن

بما بدا لك وتصلي على محمد وآله الف مرة هكذا كان يفعل عليه السلم

آنچه پیش آید ترا و درود فرست بر محمد و آل او هزار مرتبه چنین بود که میکرد او سلام

وكان من دعائه عليه السلم في دفاع كيد الاعداء ورد باسهم

الهي هديتني فلهوت ووعظت فقسوت وابليت

بار خدایا هدایت کردی مرا پس بیخبر بودم پس پند دادی پس سخت دل بودم

الجميل فعصيت ثم عرفت ما اصدرت اذ عرفتنيه

نیکوئی را پس نافرمانی کردم پس شناختم آنچه باز گردانیدی چون شناسا گردانیدی مرا آن

فاستغفرت

فاستغفرت فاقلت فعدت فسترت فلك

پس آمرزش طلبیدم پس درگذشتی پس باز گردیدم پس پوشانیدی پس مر تراست

الهي الحمد تقحمت اودية الهلاك وحللت شعاب

خدایا حمد افتادم در وادیهای هلاک و فرود آمدم بغارهای پستی

تلف تعرضت فيها لسطواتك وبحلولها عقوباتك

تعرض کردم در آن برای هیبت تو و بفرود آمدن عقوبتهای تو

ووسيلتي اليك التوحيد وذريعتي اني لم اشرك

و وسیله من بسوی تو توحید است و دست آویز من آنکه شریک نیاوردم

بك شيئا ولم اتخذ معك الها وقد فررت

به تو چیزی و نگرفتم با تو خدای و بتحقیق گریختم

اليك بنفسي واليك مفر المسيء ومفزع المضيع

بسوی تو بتن خود و بسوی تست گریزگاه بدکار و پناه گاه ضایع کننده

لحظ نفسه الملتجئ فكم من عدو انتضى علي سيف

بهره تن خود را پناه گیرنده پس بسا از دشمن که بیرون کشید بر من شمشیر

عداوته وشحذ لي ظبة مديته وارهف لي

دشمنی خود را و تیز کرد برای من تیزی کناره کارد خود را و تنک کرد برای من

شبا حده وداف لي قواتل سمومه وسدد نحوي

تیزی خود را و جوشانید برای من کشندهای زهرها خود را و درست کرد جانب من

صوائب سهامه ولم تنم عني عين حراسته و

تیرها سهام خود را و نخفت از من چشم پاسبانی او

اضمر ان يسومني المكروه ويجرعني زعاق مرارته

و در دل آورد که برساند مرا بدی و بچشاند مرا تلخیهای زود کشنده

فنظرت يا إلهي إلى ضعفي عن احتمال الفوادح وعجزي
عن الانتصار ممن قصدني بمحاربته ووحدتي
في كثير عدد من ناواني وأرصد لي بالبلاء
فيما لم أعمل فيه فكري فابتدأتني بنصرك وشددت
أزري بقوتك ثم فللت لي حده وصيرته من بعد
جمع عديد وحده وأعليت كعبي عليه وجعلت
ما سدده مردوداً عليه فرددته لم يشف غيظه
ولم يسكن غليله قد عض على شواه وأدبر
مولياً قد أخلفت سراياه وكم من باغ بغاني بمكائده
ونصب لي شرك مصائده ووكل بي تفقد رعايته
وأضبأ إلي إضباء السبع لطريدته انتظاراً

لانتهاز

لانتهاز الفرصة لفريسته وهو يظهر لي بشاشة
الملق وينظر إلي على شدة الحنق فلما رأيت يا
إلهي تباركت وتعاليت دغل سريرته وقبح ما
انطوى عليه أركسته لأم رأسه في زبيته
ورددته في مهوى حفرته فانقمع بعد استطالته
ذليلاً في ربق حبالته التي كان أن يحل بي لولا
رحمتك ما حل بساحته وكم من حاسد قد شرق
بي بغصته وشجي مني بغيظه وسلقني بحد لسانه
ووحرني بكيده وقصدني بمكيدته فناديتك
يا إلهي مستغيثاً بك واثقاً بسرعة إجابتك عالماً
أنه لا يضطهد من أوى إلى ظل كنفك ولا يفزع

يقدر أن يراني فيها وقد كاد
ووحرني بقرف عيوبه وجعل عرضي
غرضاً لمراميه وقلدني خلالاً لم تزل فيه
ووحرني

من لجأ الى معقل انتصارك فحصّنتني من بأسه

که پناه گرفت باستواری دادستدن تو پس نگاه داشتی مرا از ترس او

بقدرتك وكم من سحائب مكروه جلّيتها

بقدرت خود و بس از ابرها کراهت که بردی ازان

عنّي وسحائب نعم أمطرتها عليّ وجداول

از من و ابرهای نعمتها که باراینده ای ازان بر من و جویهای

رحمة نشرتها وعافية ألبستها وأعين أحداث

رحمت که جاری کردی ازان و عافیت که پوشانیدی ازان و چشمهای حادثها

طمستها وغواشي كربات كشفتها وكم من ظنّ

که برکندی ازان و پوششهای اندوها که کشف کردی ازان و بس گمان

حسن حقّقت وعدم جبرت وصرعة أنعشت

نیکو که درست کردی ازان و نیستی که تدارک کردی ازان افتادن که برداشتی

ومسكنة حوّلت كلّ ذلك إنعاماً وتطوّلاً منك

و درویشی که گردانیدی ازان همه این نعمت دادن تفضل کردن تو

وفي جميعه انهماكاً منّي على معاصيك لم تمنعك

و در همه آن فرو رفتن از من بر نافرمانی تو باز نداشت ترا

إساءتي عن إتمام إحسانك ولا حجرني ذلك عن ارتكاب

بدی من از تمام کردن احسان خود و باز نداشت مرا این از مرتکب شدن

مساخطك لا تُسأل عمّا تفعل ولقد سُئلت

مواضع سخط تو پرسیده نشوی از انچه کنی و بتحقیق که سوال کرده شدی

فأعطيت ولم تُسأل فابتدأت واستميح فضلك

پس عطا دادی و سوال کرده نشدی پس ابتدا کردی و طلب کرده شد فضل تو

فما

فما أكديت أبيت يا مولاي إلا إحساناً وامتناناً

پس امساک نکردی ابا کردی ای مولای من مگر احسان و منت

وتطوّلاً وإنعاماً وأبيت إلا تقحّماً لحرماتك و

و فضل و نعمت دادن و ابا کردم ایستادم مگر اقتحام در حرمتهای تو

تعدّياً لحدودك وغفلة عن وعيدك فلك

و درگذشتن بسبب حدهای تو و بیخبر بودن از ترس تو پس مر تراست

الحمد إلهي من مقتدر لا يغلب وذي أناة لا يعجل

حمد ای خدای من از توانایی که مغلوب نشود و صاحب آهستگی که شتاب نکند

هذا مقام من اعترف بسبوغ النعم وقابلها

این مقام کسیست که اعتراف کرد بتمامی نعمتهای تو و برابر کرد ازان

بالتقصير وشهد على نفسه بالتضييع اللهم

بتقصیر و گواهی داد بر نفس خود بضایع کردن بار خدایا

فإني أتقرب إليك بالمحمدية الرفيعة والعلوية

بدرستی که من نزدیکی میجویم بسوی تو بملت محمدی که رفیعست و ملت علوی

البيضاء وأتوجه إليك بهما أن تعيذني من

که روشن است و متوجه شده ام بسوی تو بایشان که در پناه گیری مرا از

شر كذا وكذا فإن ذلك لا يضيق عليك في

شر چنین و چنین پس بدرستی که این تنگ نیست بر تو در

وجدك ولا يتكأدك في قدرتك وأنت على كل

توانگری تو و رنج بدان نیست ترا در توانایی تو و تو بر همه

شيء قدير فهب لي يا إلهي من رحمتك ودوام توفيقك

پس ببخش ای خدای من از رحمت خود و دوام توفیق

ما اتّخذت سُلّماً أعرج به إلى رضوانك وآمن
آنچه فرا گرفتم از آن نردبانی که بالا روم بآن بسوی خوشنودی تو و ایمن شوم
به من عقابك يا أرحم الراحمين
بآن از عقوبت تو ای رحم کننده ترین رحم کنندگان

وكان من [illegible] في الرهبة

اللّهمّ إنّك خلقتني سويّاً وربّيتني صغيراً
بار خدایا بدرستی که تو آفریدی مرا راست اعضا و تربیت کردی مرا در حالت خوردی
ورزقتني مكفيّاً اللّهمّ إنّي وجدت فيما
و روزی دادی مرا کفایت کرده شده بار خدایا بدرستی که من یافتم در آنچه
أنزلت من كتابك وبشّرت به عبادك
فرو فرستادی از کتاب خود بشارت دادی بآن بندگان خود را
أن قلت يا عبادي الذين أسرفوا على أنفسهم
آنکه گفتی ای بندگان من آنانکه اسراف کردید بر نفسهای خود
لا تقنطوا من رحمة الله إنّ الله يغفر الذنوب جميعاً
نومید مشوید از رحمت خدای خود بدرستی که خدای می آمرزد گناهان همه
وقد تقدّم منّي ما قد علمت وما أنت أعلم به
و بتحقیق تو سبقت کرد از من آنچه تو دانا تری و نیستم از تو داناتر بآن
منّي فيا سوأتا ممّا أحصاه عليّ كتابك فلولا
از من پس وای بر من از آنچه شمرد آن را بر من نوشته تو پس اگر نه
المواقف التي أؤمّل من عفوك الذي شمل كلّ شيء
موضعها که توقف کنم امیدوار شوم از عفو تو که همه فرا گرفته هر چیزی را

لألقيت

لألقيت بيدي ولو أنّ أحداً استطاع الهرب
هر آینه افتادم بدست خود و اگر نه یکی تواند گریخت
من ربّه لكنت أنا أحقّ بالهرب منك و
از پروردگار خود هر آینه من هستم سزاوارتر بگریختن از تو
أنت لا تخفى عليك خافية في الأرض ولا في السماء
و توانائی که نیست از تو پنهانی در زمین و نه در آسمان
إلّا أتيت بها وكفى بك جازياً وكفى بك حسيباً
مگر که آوردی بآن و بس است تو جزا دادن را و بسنده ای تو حساب کننده
اللّهمّ إنّك طالبي إن أنا هربت ومدركي
بار خدایا بدرستی که تو طلب کننده مرا اگر من گریخته ام و دریابنده که
إن أنا فررت فها أنا ذا بين يديك خاضع
پس اگر من فرار کنم پس اینک من ایستاده ام نزد تو خاضع
ذليل راغم إن تعذّبني فإنّي لذلك أهل وهو
خوار و بینی بخاک مالیده اگر عذاب کنی مرا پس بدرستی که من اهل آنم و این
يا ربّ منك عدل وإن تعف عنّي فقديماً
ای پروردگار من از تو عدل است و اگر درگذری از من پس قدیمی
شملني عفوك وألبستني عافيتك فأسألك
تحقیق در گرفته مرا عفو تو و پوشیده مرا عافیت تو پس سوال میکنم
اللّهمّ بالمخزون من أسمائك وبما وارته الحجب
بار خدایا بآنچه در خزانه است از نامهای تو و بآنچه پوشیده آن پردها
من بهائك إلّا رحمت هذه النفس الجزوعة
از نیکو بهای تو مگر رحمت کنی این نفس جزع کننده را

وهذه الرمة المهلوعة التي لا تستطيع حر شمسك
واین استخوان ریزه و فزع کننده که طاقت ندارد گرمی شمس ترا
فكيف تستطيع حر نارك والتي لا تستطيع صوت
پس چگونه طاقت دارد حرارت آتش ترا و آنکه طاقت ندارد آواز
رعدك فكيف تستطيع غضبك فارحمني اللهم
رعد ترا پس چگونه طاقت داشته باشد غضب ترا پس رحم کن بر من خدایا
فاني امرؤ حقير وخطري يسير وليس عذابي
پس من هستی که مرد حقیر و خطر من اندکست و نیست عذاب من
مما يزيد في ملكك مثقال ذرة ولو ان عذابي
از آنچه زیاده کند در پادشاهی تو برابر ذره و اگر هستی که عذاب من
يزيد في ملكك لسالتك الصبر عليه و
زیاده کند در پادشاهی تو هر آینه سوال میکنم از تو صبر بر آن
احببت ان يكون ذلك لك ولكن سلطانك
و دوست دارم آنکه بوده باشد آن ترا لکن پادشاهی تو
اللهم اعظم وملكك ادوم من ان تزيد فيه
ای خدایا بزرگتر و پادشاهی تو دایم تر از آنکه زیاده کند در آن
طاعة المطيعين او تنقص منه معصية المذنبين
فرمان برداری فرمان برداران یا کم کند از او نافرمانی کردن گناهکاران
فارحمني يا ارحم الراحمين وتجاوز عني يا ذا الجلال
پس رحم کن مرا ای رحم کننده ترین رحم کنندگان و در گذر از من ای خداوند بزرگواری
والاكرام وتب علي انك انت التواب الرحيم
و بزرگی و بپذیر توبه من بدرستی که تو توانای توبه پذیرنده مهربان

دعاؤه في التضرع والاستكانة

الهي

ل ذنبي ولو ان عذابي
يزيد في ملكك

الهي حمدك وانت للحمد اهل على حسن صنيعك الي
خدایا حمد میکنیم ترا و تو مر حمد را سزاواری بر نیکوی کردن تو بمن
وسبوغ نعمائك علي وجزيل عطائك عندي
و تمامی نعمتهای تو بر من و بسیار بخشش تو نزد من
وعلى ما فضلتني من رحمتك واسبغت علي
و بر آنچه تفضیل دادی مرا از رحمت تو و اتمام کردی بر من
من نعمتك فقد اصطنعت عندي ما يعجز عنه
نعمت خود را پس بتحقیق که نیکوی کردی نزد من آنچه عاجز است از آن
شكري ولولا احسانك الي وسبوغ نعمائك علي
شکر من و اگر نباشد احسان تو بسوی من و تمامی نعمتهای تو بر من
ما بلغت احراز حظي ولا اصلاح نفسي ولكنك
بجز رسانیدم جمع کردن بهره خود را باصلاح آوردن نفس خود را و لکن تو
ابتداتني بالاحسان ورزقتني في اموري كلها
ابتدا کردی بمن به نیکوکاری و روزی مرا در همه کارهای من
الكفاية وصرفت عني جهد البلاء ومنعت مني
کفایت را و صرف کردی از من مشقت بلا را و منع کردی از من
محذور القضاء الهي فكم من بلاء جاهد قد صرفت
حذر کرده شده قضا را خدایا پس بسا از بلا مشقت رساننده که گردانیدی
عني وكم من نعمة سابغة اقررت بها عيني وكم
از من و بسا از نعمت تمام که روشن ساختی بآن چشم مرا و بسیار
من صنيعة كريمة لك عندي انت الذي اجبت
از کردار نیکو که مر تراست نزد من توی آنکه اجابت کردی

عند الاضطرار دعوتي واقلت عند العثار

نزد اضطرار دعوات مرا درمانیدی نزد از سر افتادن

زلتي واخذت لي من الاعداء بظلامتي الهي

لغزیدن مرا وگرفتی برای من از دشمنان داد مرا خدایا

ما وجدتك بخيلا حين سألتك ولا منقبضا

نیافتم ترا بخیل هنگامی که خواستم از تو و گرفته

حين اردتك بل وجدتك لدعائي سامعا

هنگامی که اراده کردم ترا بلکه یافتم ترا برای خواندن خود شنونده

ولمطالبي معطيا ووجدت نعماك علي سابغة

وبرای مطالب خود عطا دهنده ویافتم نعمتهای ترا برخود تمام

في كل شأن من شأني وكل زمان من زماني فانت

در هر کاری از کار خود وهر زمانی از زمان خود پس تو

عندي محمود وصنيعك لدي مبرور تحمدك

نزد من محمودی ونیکوئی تو نزد من پذیرفته ستوده ترا

نفسي ولساني وعقلي حمدا يبلغ الوفاء وحقيقة

از نفس من وزبان من وعقل من ستودنی که برسد بوفا وحقیقت

الشكر حمدا يكون مبلغ رضاك عني فنجني من

شکر حمدی که باشد بموضع رسیدن خوشنودی تو از من پس نجات ده مرا

سخطك يا كهفي حين تعييني المذاهب ويا مقيلي

از خشم خود ای پناه من هنگامی که عاجز کند مرا همه راهها وای نگاه دارنده

عثرتي فلولا سترك عورتي لكنت من المفضوحين

از لغزیدن مرا پس اگر نمیبود پوشش تو عورت مرا هر آینه میبودم از رسوا

ويا مؤيدي

ويا مؤيدي بالنصر فلولا نصرك اياي لكنت من

وای قوت دهنده من بیاری دادن پس اگر نمیبود یاری تو مرا هر آینه میبودم

المغلوبين ويا من وضعت له الملوك نير المذلة

از غلبه شدگان وای کسی که وضع کردی برای پادشاهی یوغ خواری را

على اعناقها فهم من سطواته خائفون ويا اهل

بر گردنهای خود پس ایشان از سطوتهای او ترسندگانند وای اهل

التقوى ويا من له الاسماء الحسنى اسألك ان

پرهیزکاری وای کسی که مر او راست نامهای نیکو سؤال میکنم ترا

تعفو عني وتغفر لي فلست بريئا فاعتذر ولا بذي

که عفو کنی از من وبیامرزی مرا پس نیستم بیگناه تا عذر کنم ونه خداوند

قوة فانتصر ولا مفر لي فافر واستقيلك عثراتي

قوت تا داد بستانم ونیست گریزگاهی تا بگریزم واز تو میخواهم رهایندن مر الغزیدنهای

واتنصل اليك من ذنوبي التي قد اوبقتني و

وتبرا میکنم بسوی تو از گناهان خود که بتحقیق هلاک کرده مرا

احاطت بي فاهلكتني منها فررت اليك رب

وفرا گرفته مرا پس هلاک کرده مرا از آن میگریزم بسوی تو ای پروردگار من

تائبا فتب علي متعوذا فاعذني مستجيرا فلا تخذلني

بازگردیده ام پس بپذیر توبه مرا در حالتی که پناه گیرنده ام پس در پناه گیر مرا

سائلا فلا تحرمني معتصما فلا تسلمني داعيا فلا تردني

در حالتی که خواهنده ام پس محروم مکن مرا پس مگذار در حالتی که خواننده ام پس رد مکن مرا

خائبا دعوتك يا رب مسكينا مستكينا مشفقا

ناامید خواندم ترا ای پروردگار من در حالت مسکین بودن ومحتاج بودن

خائفاً وجلاً وفقيراً مضطراً اليك اشكو اليك يا
ترسنده بودن و سختی هراسان و فقیر و بیچاره بودن بسوی تو شکایت میکنم ای
الهي ضعف نفسي عن المسارعة فيما وعدته اولياءك
ای خدای من از ضعف نفس خود از شتاب روی که وعده دادی دوستان خود
والمجانبة عما حذرته اعداءك وكثرة همومي
و دوری نمودن از آنچه ترسانیدی دشمنان خود را و بسیاری غمهای من
ووسوسة نفسي الهي لم تفضحني بسريرتي ولم تهلكني
و وسوسه نفس من خدایا مکن رسوا مرا به نهانی من و هلاک مساز مرا
بجريرتي ادعوك فتجيبني وان كنت بطيئاً
بگناه من میخوانم ترا پس اجابت میکنی مرا و اگر باشم دیر جواب دهنده
حين تدعوني واسئلك كل ما شئت من
هنگامی که میخوانی مرا و میطلبم از تو هرچه میخواهم از
حوائجي وحيث ما كنت وضعت عندك سري
حاجتهای خود و هرجای که باشم نهادم پیش تو نهانی خود را
فلا ادعو سواك ولا ارجو غيرك لبيك لبيك
پس نمیخوانم غیر ترا و نه دارم امید غیر تو را اجابت میکنم مر ترا
تسمع من شكا اليك وتلقى من توكل عليك
میشنوی کسی را که شکایت کند بسوی تو و درمیرسی کسی را که توکل کند بر تو
وتخلص من اعتصم بك وتفرج عمن لاذ بك الهي
و رهانی کسی را که متمسک شد بتو و فرج میدهی کسی که پناه گیرد بتو خدایا
فلا تحرمني خير الآخرة والاولى لقلة شكري واغفر لي
پس مکن مرا محروم از نیکوی آخرت و دنیا بجهت کمی شکر من و بیامرز مرا

ما تعلم

ما تعلم من ذنوبي ان تعذب فانا الظالم المفرط
آنچه میدانی از گناهان من اگر عذاب کنی پس منم ستمکار تقصیر کننده
المضيع الآثم المقصر المضجع المغفل حظ نفسي وان تغفر فانت ارحم الراحمين
ضایع کننده و گناهکار و تقصیر کننده و تقصیر کرده شده و بازدارنده بهره نفس خود و اگر بیامرزی پس تو رحم کننده‌ترین رحم کنندگانی

وكان من دعائه عليه السلام في الالحاح على الله تعالى

يا الله الذي لا يخفى عليه شيء في الارض ولا في السماء
ای خدای که مخفی نیست بر او چیزی در زمین و نه در آسمان
وكيف يخفى عليك يا الهي ما انت خلقته وكيف
و چگونه پنهان باشد بر تو ای خدایا آنچه تو آفریدی آن را و چگونه
لا تحصي ما انت صنعته او كيف يغيب عنك ما
نتوانی شمرد آنچه تو ساخته آن را یا چگونه غایب شود از تو آنچه تو
انت تدبره او كيف يستطيع ان يهرب منك
تدبیر کرده آن را یا چگونه تواند که بگریزد از تو
من لا حياة له الا برزقك او كيف ينجو منك من لا
کسی که زندگانی نیست او را مگر بروزی تو یا چگونه برهد از تو کسی که نیست
مذهب له في غير ملكك سبحانك اخشى خلقك
راهی مر او را در غیر پادشاهی تو پاکی تو ترسنده‌ترین خلقان مر ترا
لك اعلمهم بك واخضعهم لك اعملهم بطاعتك
داناترین ایشان است بتو و فروتن‌ترین ایشان بتو کارکننده‌ترین ایشان بطاعت تو
واهونهم عليك من انت ترزقه وهو يعبد
و خوارترین ایشان بر تو کسیست که تو روزی میدهی او را و او پرستش میکند

غيرك سبحانك لا ينقص سلطانك من أشرك بك
غیر ترا پاکا تو کم نکرد سلطنت ترا که شرک آورد بتو
وكذّب رسلك وليس يستطيع من كره قضاءك
و تکذیب کرد رسولان ترا و قدرت ندارد کسی که کراه دارد قضای ترا
أن يردّ أمرك ولا يمتنع منك من كذّب
وآن که رد کند امر ترا و منع کرده نشود از تو کسی که دروغ داشت
بقدرتك ولا يفوتك من عبد غيرك ولا يعمّر
قدرت ترا و فوت نمیشود از تو کسی که پرستید غیر ترا و عمر داده نشود
في الدنيا من كره لقاءك سبحانك ما أعظم
در دنیا کسی که کراهت دارد رسیدن بجزای تو پاکا تو چه بزرگست
شأنك وأقهر سلطانك وأشدّ قوّتك وأنفذ
کار تو و چه قاهرست سلطنت و چه سخت است قوت تو و چه جاری است
أمرك سبحانك قضيت على جميع خلقك الموت
امر تو پاکا تو حکم کردی بر همه آفریده های خود مرگ را
من وحّدك ومن كفر بك وكلّ ذائق الموت
کسی که یکی دانست مر ترا و کسی که کافر شد بتو و همه چشنده مرگند
وكلّ صائر إليك فتباركت وتعاليت لا إله إلّا
و همه گردنده بسوی تو پس بزرگی تو برتری نیست و خدایی مگر تو
أنت وحدك لا شريك لك آمنت بك وصدّقت
یگانه نیست انبازی ترا ایمان آوردم بتو و تصدیق کردم
رسلك وقبلت كتابك وكفرت بكلّ معبود غيرك
رسولان ترا و پذیرفتم کتاب ترا کافر شدم بهر معبودی که غیر تست

وبرئت

وبرئت ممّن عبد سواك اللّهمّ إنّي أصبح وأمسي
و بری شدم از هر که پرستید غیر ترا بارخدایا بدرستی که من صبح کردم و شام کردم
مستقلًّا لعملي معترفًا بذنبي مقرًّا بخطاياي أنا
در حالتی که اندک شمرنده ام کردار خود را اعتراف کننده بگناه خود اقرار کننده بخطاهای خود من
بإسرافي على نفسي ذليل عملي أهلكني وهواي أرداني
از حد در گذشتن بر نفس خود خوار کردار هلاک کرد مرا هوای من هلاک کرد مرا
وشهواتي حرمتني فأسألك يا مولاي سؤال من
و آرزوهای من محروم کرد مرا پس سؤال میکنم از تو ای مولای من سؤال کسی که
نفسه لاهية لطول أمله وبدنه غافل لسكون
نفس مشغول است بدرازی آرزو دیدن او و تن بیخبر بجهت آرمیدن
عروقه وقلبه مفتون بكثرة النعم عليه وفكره
رگهای او و دل او مفتون به بسیاری نعمتهای برو و فکر او
قليل لما هو صائر إليه سؤال من قد غلب
اندک مر آنچه را گردنده بسوی او سؤال میکنم که غالب است برو
عليه الأمل وفتنه الهوى واستمكنت منه الدنيا وأظلّه
آرزو و در فتنه انداخت او را نفس و متمکن شد از دنیا و بسیار نزدیک رسید
وأجلّ سؤال من استكثر ذنوبه واعترف بخطيئته
و سایه انداخت اجل گرانش کسی که بسیار کرد گناهان اعتراف کرد بگناه خود
سؤال من لا ربّ له غيرك ولا وليّ له دونك ولا
سؤال کسی که نیست پروردگاری او را غیر تو و نه دوستی مر او را نزد تو و نه
منقذ له منك ولا ملجأ له منك إلّا إليك إلهي
رهاننده مر او را از تو و نه پناهی مر او را از تو مگر بسوی تو خدایا

اسئلك بحقك الواجب على جميع خلقك وباسمك

سؤال میکنم ترا بحق تو که واجبست بر همه از بندگان تو وباسم

العظيم الذي امرت رسولك ان يسبحك به و

بزرگ تو که امر کردی رسولان خود را که بتسبیح تو بان

بجلال وجهك الكريم الذي لا يبلى ولا يتغير

وبه بزرگی ذات تو که کریم که کهنه نشود وتغییر نپذیرد

ولا يحول ولا يفنى ان تصلي على محمد وال محمد

ازو ... و فانی نشود

وان تغنيني عن كل شيء بعبادتك وان

اگر بی نیاز گردانی مرا از هر چیزی به پرستش خود وان

تسلي نفسي عن الدنيا بمخافتك وان تثيبني

بر هانی نفس مرا از دنیا به ترس خود واینکه ثواب دهی مرا

بالكثير من كرامتك برحمتك فاليك افر

به بسیاری از کرامت خود برحمت خود پس بسوی تست گریختن من

ومنك اخاف وبك استغيث واياك ارجوا

واز تست ترس تو و بتو است استغاثه من از تو امیدوارم

ولك ادعوا واليك الجا وبك اثق واياك

ومر ترا میخوانم بسوی تو میگروم وبه تست اعتماد من از تو

استعين وبك اومن وعليك اتوكل و

یاری میخواهم وبتو میگروم وبر تست توکل من

على جودك وكرمك اتكل

وبر جود تو واکرم تو توکل میکنم

وكان من دعائه في التذلل لله عز وجل

رب افحمتني ذنوبي وانقطعت مقالتي فلا حجة

پروردگار من گنگ کرد گناهان من وبریده شد گفتار من پس نیست مرا حجتی

لي فانا الاسير ببليتي المرتهن بعملي المتردد

مرا پس منم اسیرم ببلای خود در گرو بعمل خود مترددم

في خطيئتي المتحير عن قصدي المنقطع بي قد

در خطاهای خود حیرانم از قصد خود بریده شده بتحقیق

اوقفت نفسي موقف الاذلاء المذنبين موقف

برداشته ام نفس خود را در مقام ایستادن ذلیلان گنه کاران در مقام

الاشقياء المتجرين عليك المستخفين بوعدك

اشقیا که دلیران بر تو استخفاف کنندگان به ترسانیدن تو

سبحانك اي جراة اجترات عليك واي

پاکی تو بکدام جرات دلیری کردم بر تو وبکدام

تغرير غررت بنفسي مولاي ارحم كبوتي لحر

فریب دادم فریب نفس خود را مولای من رحم کن افتادن مرا بروی

وجهي وزلة قدمي وعد بحلمك على جهلي وباحسانك

روی من و لغزیدن قدم مرا و بازگرد بحلم خود بر نادانی من و باحسان تو

على اساءتي فانا المقر بذنبي المعترف بخطيئتي

بر بد کاری من پس من اقرار کننده ام بگناه خود واعتراف کننده ام بخطاهای خود

وهذه يدي وناصيتي استكين بالقود من نفسي

واین است دست من و پیشانی من زاری میکنم بقصاص کردن از نفس من

ارْحَمْ شَيْبَتِي وَ نَفَاءَ اَيَّامِي وَ اقْتِرَابَ اَجَلِي وَ

رحم کن پیری مرا و بسر در آمدن روزهای مرا و نزدیک شدن اجل مرا

ضَعْفِي وَ مَسْكَنَتِي وَ قِلَّةَ حِيلَتِي مَوْلَايَ وَ ارْحَمْنِي

ضعف من و مسکنت من و کمی چاره مرا ای مولای من رحم کن بر من

اِذَا انْقَطَعَ مِنَ الدُّنْيَا اَثَرِي وَ امَّحَا مِنَ الْمَخْلُوقِينَ

چون بریده شود از دنیا نشان من و نیست شود از خاطر مخلوقان

ذِكْرِي وَ كُنْتُ فِي الْمَنْسِيِّينَ كَمَنْ قَدْ نُسِيَ مَوْلَايَ وَ

یاد من و باشم از فراموش شدگان مثل کسی که فراموش شده ای مولای من و

ارْحَمْنِي عِنْدَ تَغَيُّرِ صُورَتِي وَ حَالِي اِذَا بَلِيَ جِسْمِي

رحم کن بر من نزد متغیر شدن صورت من و حال من چون کهنه شود جسم من

وَ تَفَرَّقَتْ اَعْضَائِي وَ تَقَطَّعَتْ اَوْصَالِي يَا غَفْلَتِي

و متفرق شود اعضای من و بریده شود پیوندهای من ای بیخبری من

عَمَّا يُرَادُ بِي مَوْلَايَ وَ ارْحَمْنِي فِي حَشْرِي وَ نَشْرِي

از آنچه اراده کرده شود به من ای مولای من و رحم کن بر من در راه کردن و برانگیختن

وَ اجْعَلْ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعَ اَوْلِيَائِكَ مَوْقِفِي وَ فِي اَحِبَّائِكَ

و بگردان در آن روز با دوستان تو موضع ایستادن مرا

مَصْدَرِي وَ فِي جِوَارِكَ مَسْكَنِي يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

و در میان دوستان تو بازگشت مرا و در همسایگی خود محل آرام مرا ای پروردگار عالمیان

دکان من دعائه عم فی کشف الهموم

يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَ كَاشِفَ الْغَمِّ يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ

ای فرج دهنده اندوه و زایل کننده غم ای بخشاینده دنیا و آخرت

وَ رَحِيمَهُمَا

وَ رَحِيمَهُمَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْرُجْ هَمِّي وَ اكْشِفْ

و بخشنده هر دو فرج ده اندوه مرا و زایل کن

غَمِّي يَا وَاحِدُ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ

غم مرا ای یکتا در ذات و یگانه در صفات ای کسی که نزاید و زاییده نشده

وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ اعْصِمْنِي وَ طَهِّرْنِي وَ اذْهَبْ

و نیست مر او را همتایی یکی نگهدار مرا و پاکیزه کن مرا و ببر

بِبَلِيَّتِي وَ اقْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ وَ الْمُعَوِّذَتَيْنِ وَ قُلْ هُوَ اللَّهُ

بلیه مرا و بخوان آیة الکرسی و اعوذها را و بگو بار خدایا

اَحَدٌ وَ قُلِ اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ سُؤَالَ مَنِ اشْتَدَّتْ

احد و بگو بار خدایا بدرستی که سؤال میکنم از تو سؤال کسی که سخت

فَاقَتُهُ وَ ضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَ كَثُرَتْ ذُنُوبُهُ سُؤَالَ مَنْ

درویشی او و ضعیفست قوت او و بسیار است گناهان او سؤالی که نیابد

لَا يَجِدُ لِفَاقَتِهِ مُغِيثاً وَ لَا لِضَعْفِهِ مُقَوِّياً وَ لَا لِذَنْبِهِ

در درویشی خود را فریادرسی و نه مر ضعف خود را قوت دهنده و نه مر گناه خود را

غَافِراً غَيْرَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ اَسْئَلُكَ عَمَلًا

آمرزنده غیر تو ای خداوند بزرگی و بزرگواری سؤال میکنم از تو کرداری

تُحِبُّ بِهِ مَنْ عَمِلَ بِهِ وَ يَقِيناً تَنْفَعُ بِهِ مَنِ اسْتَيْقَنَ

که دوست داری بآن هر کرا که کند بآن و یقینی که نفع کنی بآن کسی که یقین داشته باشد

بِهِ حَقَّ الْيَقِينِ فِي نَفَاذِ اَمْرِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ

بآن آنچه حق یقین است در روان شدن امر تو

آلِ مُحَمَّدٍ وَ اقْبِضْ عَلَى الصِّدْقِ نَفْسِي وَ اقْطَعْ مِنَ الدُّنْيَا

و قبض کن بر صدق نفس مرا و قطع کن از دنیا

حاجتي واجعل فيما عندك رغبتي شوقاً الى لقائك
حاجت مرا وبگردان در آنچه نزد تست رغبت مرا آرزومند بلقای خود

وهب لي صدق التوكّل عليك أسئلك من خير
و ببخش براستی توکل برتو سؤال میکنم از بهترین

كتاب قد خلا وأعوذ بك من شرّ كتاب قد خلا
نوشته که گذشته و پناه میبرم بتو از بدی نوشته که گذشته

اسئلك خوف العابدين لك وعبادة الخاشعين
سؤال میکنم از خوف پرستنده‌گان مر ترا و پرستش فروتنان مر ترا

لك ويقين المتوكّلين عليك وتوكّل المؤمنين
و یقین توکل کننده بر تو و توکل گروندگان

عليك اللّهمّ اجعل رغبتي في مسألتي مثل رغبة
بر تو بار خدایا بگردان رغبت مرا در سؤال من مثل رغبت

أوليائك واستعملني في مرضاتك عملاً لا أترك
دوستان خود و بکار فرما مرا در خشنودیهای خود کاری که ترک نکنم

معه شيئاً من دينك مخافة أحد من خلقك
با آن چیزی را از دین تو جهة ترسیدن یکی از آفریده‌گان تو

اللّهمّ هذه حاجتي فأعظم فيها رغبتي وأظهر فيها
بار خدایا این حاجت منست پس بزرگ گردان در آن رغبت مرا و آشکار کن در آن

عذري ولقّني فيها حجّتي وعاف فيها جسدي اللّهمّ
عذر مرا و تلقین کن مرا در آن حجت مرا و عافیت ده در آن جسد مرا بار خدایا

من أصبح له ثقة أو رجاء غيرك فقد أصبحت
کسی که صبح کرد مر او را اعتمادی و امیدی هست بغیر تو پس تحقیق صبح کردم

وأنت

وأنت ثقتي ورجائي في الأمور كلّها فاقض لي
تو اعتماد منی و امید منی در کارها همه پس حکم کن برای من

بخيرها عاقبة ونجّني من مضلّات الفتن برحمتك
نیکوی آن از روی عاقبت و برهان مرا از گمراه کننده‌گان فتنها برحمت خود

يا أرحم الراحمين وصلّى الله على سيّدنا محمّد رسول الله المصطفى وعلى آله الطاهرين
ای رحم کننده‌ترین رحم کننده‌گان و درود خدا بر بهتر ما محمد فرستاده خدا برگزیده و بر آل او که پاکانند

ممّا ألحق ببعض نسخ الصحيفة كان من تسبيحه زين العابدين عليه السلام

سبحانك اللّهمّ وحنانيك سبحانك اللّهمّ
وتعاليت سبحانك اللّهمّ والعزّ إزارك سبحانك
اللّهمّ والعظمة رداؤك سبحانك اللّهمّ والكبرياء
سلطانك سبحانك من عظيم ما أعظمك سبحانك
سبّحت في الأعلى تسمع وترى ما تحت الثرى سبحانك
أنت شاهد كلّ نجوى سبحانك موضع كلّ شكوى
سبحانك حاضر كلّ ملأ سبحانك عظيم الرجاء

س

سبحانك ترى ما في قعر الماء سبحانك تسمع انفا[س]
الحيتان في قعور البحار سبحانك تعلم وزن الارضين
سبحانك تعلم وزن الشمس والقمر سبحانك تعلم
وزن الظلمة والنور سبحانك تعلم وزن الفيء
والهواء سبحانك تعلم وزن الريح كم هي من مثقال
ذرة سبحانك قدوس قدوس قدوس سبحانك
عجبا من عرفك كيف لا يخافك سبحانك اللهم
وبحمدك سبحان الله العلي العظيم روى الظهري الزهري
عن سعد بن المسيب قال كان القوم لا يخرجون من مكة
حتى يخرج علي بن الحسين سيد العابدين عليه السلام فخرج و
خرجت معه فنزل في بعض المنازل فصلى ركعتين فسبح في

مجده

سجوده يعني بهذا التسبيح فلم يبق شجر ولا مدر الا سبح
معه ففزعنا فرفع راسه فقال يا سعيد افزعت فقلت
نعم يا ابن رسول الله فقال هذا التسبيح الاعظم حدثني ابي
عن جدي عن رسول الله صلى الله عليه وآله لا يبقى الذنوب
مع هذا التسبيح ان الله جل جلاله لما خلق جبرئيل الهمه
هذا التسبيح وهو اسم الله الاكبر

دعاء تمجيد

الحمد لله الذي تجلى للقلوب بالعظمة واحتجب
عن الابصار بالعزة واقتدر على الاشياء بالقدرة
فلا الابصار تثبت لرؤيته ولا الاوهام تبلغ
كنه عظمته تجبر بالعظمة والكبرياء واستعطف
بالعز والبر والجلال وتقدس بالحسن والجمال وتمجد

بالفخر والبهاء وتجلّل بالمجد والآلاء واستخلص
بالنور والضياء خالق لا نظير له وواحد لا ند له
وواحد لا ضد له وصمد لا كفو له واله لا ثاني
معه وفاطر لا شريك له ورازق لا معين
له والاول بلا زوال والدائم بلا فناء والقائم
بلا عناء والمؤمن بلا نهاية والمبدئ بلا امد
والصانع بلا احد والرب بلا شريك والفاطر
بلا كلفة والفعال بلا عجز ليس له حد في
مكان ولا غاية في زمان لم يزل ولا يزول و
لن يزال كذلك ابدا هو الا اله الحي القيوم الدائم
القديم القادر الحكيم الهي عبيدك بفنائك سا(ئلك)

بفنائك

سائلك بفنائك ثلثا الهي لك يرهب المترهبو(ن) (فقيرك بفنائك صح)
واليك اخلص المبتهلون رهبة لك ورجاء
لعفوك يا اله الحق ارحم دعاء المستصرخين و
اعف عن جرائم الغافلين وزد في احسان
المنيبين يوم الوفود عليك يا كريم

ومن دعائه عليه السلام في ذكر آل محمد عليهم السلام

اللّهمّ يا من خص محمدا واله بالكرامة وحبا(هم)
بالرسالة وخصصهم بالوسيلة وجعلهم ورثة
الانبياء وختم بهم الاوصياء والائمة وعلمهم
علم ما كان وعلم ما بقي وجعل افئدة من الناس تهوي
اليهم صل على محمد واله الطاهرين وافعل بنا ما انت

املهُ في الدين والدنيا والآخرة انك على كل شيء قدير

وكان من دعائه عليه السلام في الصلوة على آدم ع

اللهم وآدم بديع فطرتك واول معترف من

الطين بربوبيتك وبكر حجتك على عبادك

وبريتك والدليل على الاستجارة بعفوك

من عقوبتك والناهج سبل توبتك والموسل

بين الخلق وبين معرفتك والذي لقنته

ما رضيت به عنه بمنك عليه ورحمتك له

والمنيب الذي لم يصر على معصيتك وسابق

المتذللين بحلق رأسه في حرمك والمتوسل

بعد المعصية بالطاعة الى عفوك وابو الانبياء

الذين

الذين اوذوا في جنبك واكثر سكان الارض

سعيا ونشاطا في طاعتك فصل عليه انت

يا رحمن وملائكتك وسكان سمواتك وارضك

كما عظم حرماتك ودلنا على سبيل مرضاتك يا ارحم الراحمين

ومن دعائه ع في الكرب والاقالة

الهي لا تشمت بي عدوي ولا تفجع بي حميمي وصديقي

الهي هب لي لحظة من لحظاتك وتكشف بها عني

ما ابتليتني به وتعيدني الى احسن عاداتك عندي

واستجب دعائي ودعاء من اخلص لك دعاءه

فقد ضعفت قوتي وقلت حيلتي واشتدت

حالي وايست مما عند خلقك فلم يبق لي الا رجاؤك

الهي ان قدرتك على كشف ما انا فيه
كقدرتك على ما ابتليتني به وان ذكر
عوائدك يؤنسني والرجاء في انعامك وفضلك
يقويني لاني لم اخل من نعمتك منذ خلقتني و
انت الهي مفزعي وملجاي والحافظ لي والذاب
عني المتحنن علي الرحيم بي المتكفل برزقي في
قضائك كان ما حل بي وبعلمك ما صرت
اليه فاجعل يا وليي وسيدي فيما قدرت و
قضيت علي وحتمت عافيتي وما فيه صلاحي
وخلاصي مما فيه فاني لا ارجو لدفع ذلك غيرك ولا
اعتمد فيه الا عليك فكن يا ذا الجلال والاكرام

عنذ

عند احسن ظني بك وارحم ضعفي وقلة حيلتي و
اكشف كربتي واستجب دعوتي واقلني عثرتي وامنن
علي بذلك وعلى كل داع لك امرتني يا سيدي بالدعاء
وتكفلت بالاجابة ووعدك الحق الذي
لا خلف فيه ولا تبديل فصل على محمد نبيك و
عبدك وعلى الطاهرين من اهل بيته واغثني
فانك غياث من لا غياث له وحرز من لا حرز له وانا
المضطر الذي اوجبت اجابته وكشف ما به من
السوء فاجبني واكشف همي وفرج غمي واعد حالي
الى احسن ما كانت عليه ولا تجازني بالاستحقاق
ولكن برحمتك التي وسعت كل شيء يا ذا الجلال والاكرام

صلّ على محمّد وآل محمّد واسمع واجب يا عزيز

وكان من دعائه ع ممّا يحذره ويخافه

الهي انّه ليس يردّ غضبك الّا حلمك ولا ينجي من عقابك
الّا عفوك ولا يخلّص منك الّا رحمتك والتضرّع اليك
فهب لي يا الهي فرجا بالقدرة التي بها تحيي ميت البلاد
وبها تنشر ارواح العباد ولا تهلكني وعرّفني الاجابة
يا ربّ وارفعني ولا تضعني وانصرني وارزقني وعافني
من الآفات يا ربّ ان ترفعني فمن يضعني وان تضعني
فمن يرفعني وقد علمت يا الهي انّ ليس في حكمك ظلم
ولا في نقمتك عجلة انّما يعجل من يخاف الفوت ويحتاج
الى الظلم الضعيف وقد تعاليت عن ذلك يا سيّدي

علوّا

علوّا كبيرا ربّ لا تجعلني للبلاء غرضا ولا لنقمتك
نصبا ومهّلني ونفّسني واقلني عثرتي ولا تتبعني بالبلاء
فقد ترى ضعفي وقلّة حيلتي فصبّرني فانّي يا ربّ ضعيف
متضرّع اليك يا ربّ واعوذ بك منك فاعذني
واستجير بك من كلّ بلاء فاجرني واستجير بك
واستتر بك فاسترني يا سيّدي ممّا اخاف واحذر
وانت العظيم اعظم من كلّ عظيم بك بك بك
استترت يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله
يا الله يا الله صلّ على محمّد وآله الطيّبين الطاهرين وسلّم كثيرا

ومن دعائه عليه السلام

مولاي مولاي انت المولى وانا العبد وهل يرحم العبد

وهل يرحم العبد الا المولى مولاى مولاى انت العزيز
وانا الذليل وهل يرحم الذليل الا العزيز مولاى
مولاى انت الخالق وانا المخلوق وهل يرحم المخلوق
الا الخالق مولاى مولاى انت المعطى وانا السائل و
هل يرحم السائل الا المعطى مولاى مولاى انت المغيث
وانا المستغيث الا المغيث مولاى مولاى انت الباقى وهل يرحم المستغيث
وانا الفانى وهل يرحم الفانى الا الباقى مولاى مولاى
انت الدائم وانا الزائل وهل يرحم الزائل الا الدائم الا
مولاى مولاى انت الحى وانا الميت وهل يرحم الميت
الا الحى مولاى مولاى انت القوى وانا الضعيف
وهل يرحم الضعيف الا القوى مولاى مولاى انت

العزيز

الغنى وانا الفقير وهل يرحم الفقير الا الغنى
مولاى مولاى انت الكبير وانا الصغير وهل يرحم الصغير
الا الكبير مولاى مولاى انت المالك وانا المملوك
وهل يرحم المملوك الا المالك
وكان من دعائه عليه السلام فى الايام السبعة الدعاء يوم الاحد
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الذى لا ارجو الا فضله ولا اخشى الا عدله
ولا اعتمد الا قوله ولا امسك الا بحبله بك استجير
يا ذا العفو والرضوان من الظلم والعدوان ومن
غير الزمان وتواتر الاحزان ومن انقضاء المدة
قبل التاهب والعدة واياك استرشد لما فيه

الصلاح والاصلاح وبك استعين فيما يقترن
به النجاح والانجاح واياك ارغب في لباس العافية
وتمامها وشمول السلامة ودوامها واعوذ بك
يارب من همزات الشياطين واحترز بسلطانك
من جور السلاطين فتقبل ما كان من صلاتي
وصومي واجعل غدي وما بعده افضل من ساعتي
ويومي واعزني في عشيرتي وقومي واحفظني في
يقظتي ونومي فانت الله خير حافظا وانت
ارحم الراحمين اللهم اني ابرء اليك في يومي
هذا وما بعده من الاحاد من الشرك والالحاد
واخلص لك دعائي تعرضا للاجابة واقيم نفسي

على طاعتك رجاء للانابة وصل على محمد خير خلقك
الداعي الى حقك واعزني بعزك الذي لا يضام واحفظني
بعينك التي لا تنام واختم بالانقطاع اليك امري
وبالمغفرة عمري انك انت الغفور الرحيم

الدعاء في يوم الاثنين

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي لم يشهد احدا حين فطر السموات والارض
ولا اتخذ معينا حين برأ النسمات لم يشارك في الالهية
ولم يظاهر في الوحدانية كلت الالسن عن غاية صفته
وانحسرت العقول عن كنه معرفته وتواضعت
الجبابرة لهيبته وعنت الوجوه لخشيته وانقاد

اهدائی ... کتابخانه ... شیخ ...
علامه حائری ... آستان قدس رضوی
تیر ۱۳۵۱

لنا
يل عظيم لعظمته فلك الحمد متواترا متسقا ومتوا
متوسقا وصلواته على رسله ... امه
دائما سرمدا اللهم اجعل اول ... نا
صلاحا واوسطه فلاحا واخره نجاحا
بك من يوم اوله فزع واوسطه جزع
وجع اللهم اني استغفرك لكل نذر نذرته
ولكل عهد عاهدتك ثم لم اف به واسئلك في
مظالم عبادك عندي فانما عبد من عبيدك
او امة من امائك كانت له قبلي مظلمة ظلمتها
اياه في نفسه او في عرضه او في ماله او في اهله
وولده او غيبة اغتبته بها او تحامل عليه

بميل

بازبینی شد ۱۳۷۱
بازبینی شد ۱۳۵۲